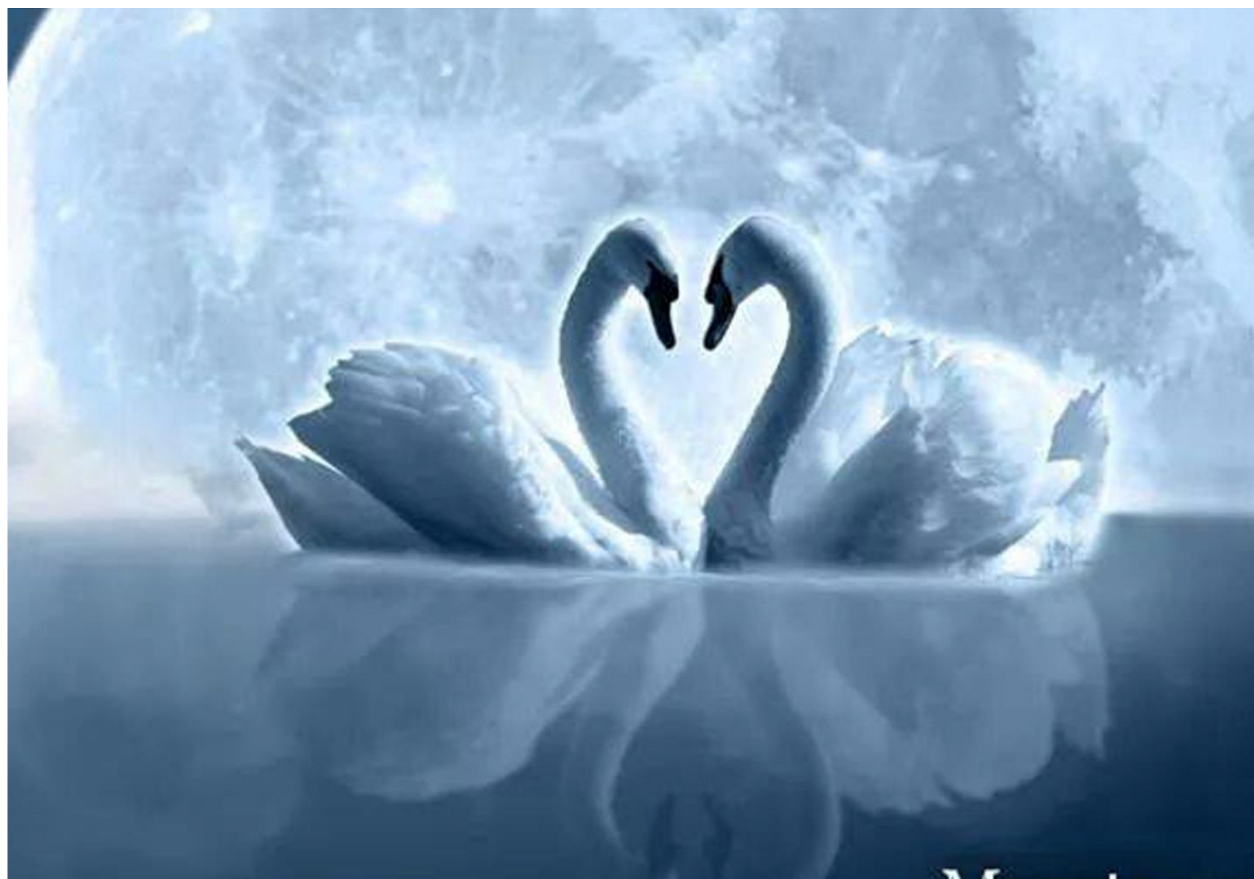
Σταχυολογήματα
από Μυστικιστικά κείμενα

Ομάδα Μελέτης Μυστικιστικής Βιβλιογραφίας
Εισηγητής: Γαβριήλ Σιμονέτος
Χαλκηδόνος 3 Αμπελόκηποι - Αθήνα
E.mail gaby.simonetos@gmail.com
Τηλ. 210 6820796 - 693 2233989

ΠΕΡΙΕΧΌΜΕΝΑ

Εκκλησιαστικός και Εσωτερικός Χριστιανισμός

Επειδή μέσα στους αιώνες οι διάφοροι μελετητές απέδιδαν παρόμοιες έννοιες με διαφορετική ορολογία, θα παραθέσουμε την επεξήγηση μερικών εννοιών με βάση την κλασσική μυστικιστική βιβλιογραφία.

Θρησκευόμενος: Είναι αυτός που ενεργά ακολουθεί κάποια θρησκεία.

Θρησκεία: είναι η περί του Θεού πίστη και η προς Αυτόν λατρεία, με ένα σύνολο εξωτερικών πράξεων, τελετουργιών και τυπικών, τα οποία εποπτεύει κάποιο ιερατείο, το οποίον επιπλέον έχει και το μοναδικό προνόμιο να μπορεί με τρόπο θεόπνευστο (!!!) και γι αυτό αποκλειστικό και αδιαμφισβήτητο, να ερμηνεύει τα ιερά κείμενα, τα οποία οι άλλοι, που αποκαλούνται αλλόθρησκοι και αιρετικοί, τα διαστρεβλώνουν από άγνοια ή από πρόθεση.

Με τη στενή έννοια η θρησκεία είναι μία καταγεγραμμένη φιλοσοφία με βάση ένα σύστημα διδασκαλίας εξ αποκαλύψεως, περί της ύπαρξης ενός παντοδύναμου και τέλειου Όντος το οποίο δημιούργησε όλα τα σύμπαντα και τον άνθρωπο και στο οποίο Ον οφείλεται κάθε τιμή, λατρεία και προσκύνηση.

Όλες οι θρησκείες δέχονται ότι το πεπρωμένο του ανθρώπου *(της ψυχής του)* είναι κάποτε να επιστρέψει στο Δημιουργό και να ενωθεί με Αυτόν. Προπαγανδίζουν όμως, η καθεμία χωριστά, ότι μόνο μέσα από αυτή και με την καθοδήγηση του ιερατείου που την υπηρετεί, μπορεί ο άνθρωπος να επιτύχει το σκοπό του, σε κάποια μελλοντική ζωή και πως οι άλλοι λάτρεις του Θεού που δεν ακολουθούν τη συγκεκριμένη θρησκεία είναι πλανημένοι και θα χαθούν.

Εσωτεριστής: Είναι αυτός που αναζητάει τον ένα και μοναδικό Θεό ή κάποια εκδήλωσή Του, *(π.χ. τον Υιό)* μέσα του, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό και όχι εξωτερικά σε ιερά βιβλία, ναούς και ιερούς τόπους. Μακριά από ιεροτελεστίες, σύμβολα και τυπικά. Πιστεύει στην αξία της προσευχής του όταν βγαίνει μέσα από τα βάθη της ψυχής του και ακόμα πιστεύει πως αυτή εισακούεται καλύτερα από την προσευχή εκείνη που μπορεί να κάνουν γι αυτόν όλα μαζί τα ιερατεία του κόσμου.

Μυστικιστής: Είναι αυτός που πιστεύει ότι ο άνθρωπος είναι μία ενσαρκωμένη ψυχή που χρησιμοποιεί ένα νου ο οποίος με τις συνεχείς μετενσαρκώσεις διαρκώς εξελίσσεται και από αρχικά εμπόδιο γίνεται τελικά υπηρέτης και οδηγός της ψυχής στο ταξίδι της επιστροφής της πίσω στον Ουράνιο Πατέρα.

Ακόμα ο μυστικιστής ακολουθεί τις διδασκαλίες και τις οδηγίες ενός φωτισμένου, ζωντανού ειδήμονα, προκειμένου να επιτύχει σε αυτή του τη ζωή το σκοπό της ανθρώπινής του ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Ένα μονοπάτι εσωτερικής αναζήτησης για να χαρακτηριστεί σαν μυστικιστικό πρέπει να έχει τρία χαρακτηριστικά: Δάσκαλο, Αφοσιωμένο μαθητή, Άσκηση σε ένα είδος διαλογισμού.

Θρησκευόμενοι – Εσωτεριστές – Μυστικιστές.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, ένας μυστικιστής είναι εσωτεριστής αλλά ένας εσωτεριστής δεν είναι πάντα μυστικιστής.

Εσωτεριστές και μυστικιστές για να επιτύχουν τους σκοπούς τους απερίσπαστοι, πολλές φορές θέλησαν να απομονωθούν σε μοναστήρια, σπηλιές, ερημιές και ζούγκλες, ενώ άλλοτε έζησαν μέσα στον κόσμο και κοντά στις οικογένειές τους.

Ακόμα, σε πολλές περιπτώσεις, το θρησκευτικό συναίσθημα οδήγησε θρησκευόμενους ανθρώπους στην ιεροσύνη και στη συνέχεια στο μοναχισμό και τον ησυχασμό, με αντικείμενο και προοπτική τη λατρεία του Θεού, τη μελέτη των Γραφών και την συγγραφή. Ορισμένοι από αυτούς τους λάτρεις του Θεού, αμφισβήτησαν τις ερμηνείες των ιερατείων και των θεολόγων και καταδίκασαν τις πρακτικές και τις δραστηριότητές τους και στη συνέχεια δημιούργησαν, οι ίδιοι, κάποιο εκκλησιαστικό μονοπάτι δημιουργώντας έτσι τις γνωστές χριστιανικές αιρέσεις ή προχώρησαν ακόμη περισσότερο και ακολούθησαν κάποιο μυστικιστικό δρόμο που είχε τις απαρχές του είτε στις διδασκαλίες Αρχαιοελλήνων φιλοσόφων είτε στις διδασκαλίες μυστών της Ανατολής.

Πριν από 2000 χρόνια έζησε στην Ιουδαία ένας αιρετικός Εβραίος, ένας ξυλουργός από τη Γαλιλαία που παρά την ταπεινή του καταγωγή έμελλε να αλλάξει το ρου της ιστορίας. Ο ίδιος δεν έγραψε τίποτα αλλά γι 'αυτόν γράφτηκαν τα περισσότερα βιβλία στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Ο ίδιος ο Ιησούς δεν ίδρυσε καμιά θρησκεία, μόνο έδωσε τη διδασκαλία του στον κόσμο, στους «όχλους», με παραβολές, δηλαδή με τρόπο που να μπορούν να γίνει κατανοητή από ένα φανατικό λαό που πίστευε ότι ο Θεός Πατέρας είναι μία συγκεκριμένη προσωπικότητα που αποκαλύπτεται μόνο μέσω ορισμένων Πατριαρχών, Προφητών και συγκεκριμένων ιερών Γραφών.

Για τους μαθητές του όμως ο Ιησούς είχε μία άλλη μορφή διδασκαλίας, την Εσωτερική διδασκαλία.

«….. εις εσάς εδόθη να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς δια παραβολών ….» *(Λουκ η:10)*
« …. εις εσάς εδόθη να γνωρίσετε τα μυστήρια της Βασιλείας των Ουρανών, εις εκείνους δε τους έξω, δια παραβολών τα πάντα γίνονται…» *(Μαρκ δ:11)*
«…. Πολλοί προφήτες και βασιλείς επιθύμησαν να ίδωσι όσα σεις βλέπετε και δεν είδον και να ακούσουν όσα ακούετε και δεν ήκουσαν ….» *(Λουκ ι: 24)*

Αυτή η Εσωτερική διδασκαλία του Ιησού παραμένει άγνωστη στον κόσμο όπως παρέμεινε άγνωστη και η Εσωτερική διδασκαλία του Πυθαγόρα και άλλων μεγάλων μυστών και πνευματικών Διδασκάλων.

Αυτή την Εσωτερική διδασκαλία που ο Ίδιος ο Ιησούς υποσχέθηκε να δώσει μέσω του Παράκλητου "στους μαθητές του" με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, είναι που αμφισβητούν και προσπαθούν να απαξιώσουν τα ιερατεία, από τα πρώτα μετά τη σταύρωση χρόνια.

Έτσι σήμερα υπάρχουν δύο κατηγορίες Χριστιανών. Στην πρώτη ανήκουν αυτοί που πιστεύουν ότι με τη βοήθεια και τις διδαχές ιερέων, με τις αναλύσεις που κάνουν στη διδασκαλία του Ιησού ιεροκύρηκες και ακόμα με το να πηγαίνουν στην εκκλησία και να ακολουθούν λειτουργίες και μυστήρια θα τύχουν της Χάρης του Θεού και θα έχουν μια ζωή χωρίς προβλήματα και μετά θάνατο μια ευχάριστη παραμονή σε έναν παράδεισο, φθάνει βέβαια και οι ίδιοι να αναπτύξουν τις θείες αρετές και να γίνουν καλοί άνθρωποι, καλοί Χριστιανοί. Στη συνέχεια θα υπάρξει μια δεύτερη παρουσία, όπου θα επανέλθει στη γη ο Χριστός και θα κρίνει όλους τους νεκρούς και θα αναστήσει όλους τους πιστούς στην Ελληνορθόδοξη εκκλησία Χριστιανούς αλλά όχι βέβαια τους αιρετικούς Καθολικούς και τους άλλους αιρετικούς Χριστιανούς που αυτοί μαζί με τους αλλόθρησκους θα υποστούν στην κόλαση αιώνιες τιμωρίες και βασανιστήρια.

Η άλλη κατηγορία Χριστιανών είναι αυτοί που ονομάζουν τους εαυτούς τους Χριστιανούς γιατί έτυχε να γεννηθούν από Χριστιανούς γονείς και μεγάλωσαν και βαπτίστηκαν σε ένα Χριστιανικό περιβάλλον. Όμως θεωρούν ότι για την επικοινωνία τους με το Θεό και για τη σωτηρία τους, δε χρειάζονται μεσάζοντες και ευχέλαια αλλά προσπαθούν να επικοινωνήσουν απευθείας μαζί Του με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Επίσης θεωρούν ότι ελπίδα και σωτηρία υπάρχει για όλους τους ανθρώπους, όλων των θρησκευμάτων καθώς πιστεύουν ότι είμαστε όλοι αδέλφια κάτω από πατρότητα του ενός Κυρίου.

Για την πρώτη κατηγορία λέμε ότι ακολουθούν τον ***εκκλησιαστικό Χριστιανισμό*** και για τους άλλους τον ***Εσωτερικό ή Μυστικιστικό Χριστιανισμό.***

Τι είναι το Μονοπάτι των Θεανθρώπων ή Μονοπάτι των Τελείων Διδασκάλων ή Sant Mat *ή Μονοπάτι της* Surat Shabd Yoga

Σύμφωνα με όλα τα θρησκεύματα, τις διδασκαλίες των μεγάλων αγίων, των μυστών και των πνευματικών διδασκάλων, ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης είναι η Αυτογνωσία και τελικά η Θέωση, δηλαδή η επανένωση της ψυχής με τον Ουράνιο Πατέρα. Αυτή η επιστροφή της ψυχής στην Πηγή από την οποία προήλθε, στη Βασιλεία των Ουρανών όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται μέσα στα Χριστιανικά Ευαγγέλια, μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την ανθρώπινη ύπαρξη, γιατί η ψυχή επιθυμεί την επιστροφή της στο Θεό μόνο και εφόσον βρίσκεται μέσα σε ανθρώπινο σώμα.

Αυτή την επανένωση της ψυχής τους με τη Θεία Ουσία οι άνθρωποι προσπαθούν να την επιτύχουν μέσω κάποιας θρησκείας ή μέσω κάποιας μορφής γιόγκα. Η λέξη “religion” που σημαίνει θρησκεία, προέρχεται από το Λατινικό Religio που σημαίνει επανένωση, όπως “γιόγκα” στα Σανσκριτικά, σημαίνει ζεύξη, ένωση, επικοινωνία, απορρόφηση.

Όσοι έχουν ως σκοπό της επανένωσής τους *(της ψυχής τους)* με τη Θεότητα μέσα από κάποια θρησκεία, ακολουθούν τις οδηγίες των ιερατείων, των θεολόγων και των ιερών βιβλίων. Αντίθετα όσοι ακολουθούν κάποιο μονοπάτι γιόγκα ακολουθούν τις οδηγίες κάποιου πνευματικού ειδήμονα, που ονομάζουν “πνευματικό δάσκαλο”.

Μορφές γιόγκα: Υπάρχουν δύο μορφές γιόγκα. Αυτές που λειτουργούν στο επίπεδο του νου και αυτή που λειτουργεί στο επίπεδο της ψυχής.

Α

Αυτές που λειτουργούν στο “επίπεδο του νου”, έχουν ως βάση και είναι παραλλαγές ή μέρη της «Άστανγκ γιόγκα» που ονομάζεται και «Οκτάπτυχο Μονοπάτι» και είναι αυτό που δίδαξε ο μεγάλος διανοούμενος Πατάντζαλι πριν από μερικές εκατοντάδες χρόνια. Το μονοπάτι του Πατάντζαλι είναι το ίδιο το μονοπάτι του Γκονταπάντα που έζησε πριν μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια, προσαρμοσμένο στις ανάγκες της εποχής του. Αλλά και το μονοπάτι του Γκονταπάντα είναι μια προσαρμογή αυτού του μονοπατιού, που λένε οι μυστικιστικές παραδόσεις ότι δόθηκε στον άνθρωπο από τον Μπράχμα ή Χιρανιαγκάρμπα πριν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, την Χάλκινη Εποχή της Πνευματικότητας.

Με το Οκτάπτυχο μονοπάτι του ο Πατάντζαλι η επιδιώκει την ανάπτυξη των θείων αρετών που είναι:

α) η αποφυγή βίας στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις.
β) η αγνότητα στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις
γ) η φιλαλήθεια
δ) η ταπεινότητα και
ε) ο απλός, φυσικός και χωρίς προσκολλήσεις τρόπος διαβίωσης.

Περιλαμβάνει ακόμα την άσκηση του αναζητητή στο να διατηρεί το σώμα του σε ορισμένες στάσεις, (*ασάνες*) όπως σταυροπόδι, στάση λωτού, ακίνητο κλπ. και ακόμα την άσκησή του αναζητητή σε ορισμένου τύπου αναπνοές που βοηθούν την κυκλοφορία της βιοενέργειας *(πράνα)* μέσα στους πρανικούς σωλήνες του σώματός του.

Το μονοπάτι του Πατάντζαλι περιλαμβάνει ακόμα την αυτοσυγκέντρωση και το διαλογισμό στο επίπεδο του νου και όταν λέμε «διαλογισμός στο επίπεδο του νου» εννοούμε ότι ο αναζητητής χρησιμοποιεί το νου του για να έχει:

α) Υγεία, ισορροπία και η μακροημέρευση του σώματος του.
β) Ηρεμία, χαλάρωση και ελάττωση του στρες.
γ) Απόλαυση στιγμών ευδαιμονίας της ψυχής *(σαμάντι)* ενόσω αυτή βρίσκεται ακόμα ενσαρκωμένη στο ανθρώπινο σώμα.
δ) Επικοινωνία με τις οντότητες, τους νόμους και τις πραγματικότητες των διαφόρων υποεπιπέδων του Αστρικού κόσμου.
ε) «Εσωτερική γνώση» και απόκτηση «Ψυχικών δυνάμεων» *(σίντις).*
στ) Και το σημαντικότερο όλων την ***προοπτική*** για περαιτέρω πνευματική πρόοδο και επίτευξη της Θέωσης.

Οι διάφορες μορφές γιόγκα που γνωρίζουμε όπως η Μάντρα, Χάθα, Λάγια, Ράτζα, Μπάκτι, Κάρμα, Άσταγκ, Κρίγια, Σεχατζ, Γουνταλίνη γιόγκα κλπ. είναι παιδιά της γιόγκα του Πατάντζαλι και περιέχουν σε διαφορετικό βαθμό και σε διαφορετικές αναλογίες τα στοιχεία του "Οκτάπτυχου Μονοπατιού" του.

Όπως σε όλες τις πλευρές της γνώσης έτσι και στη γιόγκα η βοήθεια ενός ειδήμονα είναι απαραίτητη. Αυτοί που νομίζουν ότι μπορούν να τα καταφέρουν μόνοι τους διαβάζοντας βιβλία ή ακούγοντας διηγήσεις, χωρίς τη βοήθεια ενός δασκάλου είναι τουλάχιστον αφελείς.

Β ◆◆
Η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα ή Σαντ Ματ, είναι μία μορφή γιόγκα "στο επίπεδο της ψυχής".

Αυτό σημαίνει ότι έχει μοναδικό και αποκλειστικό σκοπό, όχι γνώσεις και δυνάμεις, αλλά την επίτευξη του σκοπού της ανθρώπινης ύπαρξης, τη **Θεογνωσία**, εδώ και τώρα, σε αυτή μας την ενσάρκωση. Την ένωση δηλαδή της ψυχής (Σούρατ) με το Άγιο Πνεύμα ή Μουσική των Σφαιρών ή Λόγο (Σαμπτ).

Το Σαντ Ματ είναι η μόνη μορφή γιόγκα που οδηγεί στην απευθείας ένωση, της ψυχής με το Θεό. Είναι δεδομένο μας λένε οι μεγάλοι μύστες όλων των εποχών, ότι μέσα από αυτή τη μορφή γιόγκα όλες οι ψυχές, μέσα στις χιλιετίες που θα έρθουν, θα επιστρέψουν στον Ουράνιο Πατέρα. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Με το να ακολουθεί κανείς κάποιο θρησκευτικό μονοπάτι ή κάποια άλλης μορφής γιόγκα, απλώς ο αναζητητής δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να έλξει τη Θεία Χάρη που θα τον οδηγήσει στα πόδια του Θεανθρώπου της εκάστοτε εποχής.

Πώς όμως επιτυγχάνεται η Θέωση, η ένωση δηλαδή της κάθε ψυχής με το Δημιουργό;

Επιτυγχάνεται μόνο με τη διαμεσολάβηση του Θεανθρώπου κάθε εποχής. Αυτό το βεβαιώνουν όλοι οι μεγάλοι μύστες και μεταξύ αυτών και ο Ιωάννης στο Ευαγγέλιο του: ***«… ουδείς γνωρίζει τον Πατέρα ει μη μόνον ο Υιός και εις όντινα ο Υιός θέλει αποκαλύψει τον Πατέρα … »***

Όταν με τη Θεία Χάρη ο άνθρωπος *(η ψυχή)* βρεθεί στα πόδια του Θεανθρώπου, παίρνει τη μύηση από Αυτόν που σημαίνει ότι ενώνεται με Αυτόν. Ένωση με τον Θεάνθρωπο, σημαίνει ένωση με το Λόγο του οποίου είναι ενσάρκωση. Τελικά ο Λόγος είναι αυτός που οδηγεί τις ψυχές στην αγκαλιά του Πατέρα.

Αυτή η γιόγκα, το Μονοπάτι των Θεανθρώπων, προϋποθέτει τη συνάντηση του αναζητητή με το Θεάνθρωπο της εποχής του και η συνάντηση αυτή είναι ένα δώρο του Θεού στον άνθρωπο που είναι θέμα Θείας Χάρης. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας λέει σχετικά ***«… Ουδείς δύναται να γνωρίσει τον Υιό πλην εάν τούτο είναι δεδομένο υπό του Πατρός …»***

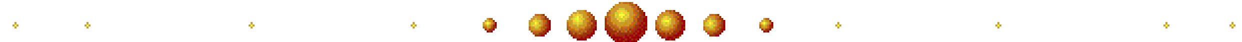
(Οι Διδάσκαλοι λένε ότι τη Θεία Χάρη μπορεί να έλξει κανείς με την ενάρετη ζωή του και την προσευχή).

Τη συνάντηση Δάσκαλου - μαθητή στο υλικό επίπεδο, ακολουθεί η μαθητεία και στη συνέχεια η "μύηση" του μαθητή. Ο Θεάνθρωπος που εξ ορισμού είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, θα δώσει στο μαθητή αρχικά με την ανθρώπινή του φύση, καθοδήγηση στο Υλικό επίπεδο και στη συνέχεια με την Αστρική του μορφή, Εσωτερικά, ως Παράκλητος, θα του δώσει την Εσωτερική διδασκα-λία και καθοδήγηση στα Εσωτερικά Επίπεδα, μέχρι που ο μαθητής να επιτύχει το σκοπό της ανθρώπινης του ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Με τη Θεία Χάρη αλλά και με την προσπάθειά του ο μαθητής μπορεί να φθάσει τον τελικό σκοπό, όχι σε κάποιο μακρινό μέλλον αλλά σε αυτή του τη ζωή. Αυτό διεμήνυσε κι ο Ιησούς στους μαθητές του όταν απευθυνόμενος σε αυτούς είπε ότι ορισμένοι θα έφθαναν τη Θέωση πριν το φυσικό τους θάνατο: «***….. Είναι δε τινές των εδώ ισταμένων οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον πρωτού ίδωσι τον Υιό του Ανθρώπου εν τη δόξη αυτού (Αστρική μορφή) και γνωρίσουσι την Βασιλεία των Ουρανών …..***»

Συμπέρασμα: Αν θέλει ο άνθρωπος να επιτύχει το σκοπό για τον οποίο βρέθηκε επάνω στη γη, θα πρέπει να προσευχηθεί στο Θεό προκειμένου να του δώσει τη Χάρη και να τον στείλει στα πόδια του Θεανθρώπου της εποχής του. Ο Θεάνθρωπος, ο μόνος εντεταλμένος για αυτή την Αποστολή, θα του δώσει την καθοδήγηση αρχικά στη φυσική Του μορφή και στη συνέχεια ως Παράκλητος, μέχρι που να τον εναποθέσει στην Θεία Αγκαλιά του Πατέρα.

Υπάρχει όμως και μια προϋπόθεση για να λάβει ο άνθρωπος αυτή τη Θεία Χάρη θα πρέπει να προσπαθήσει να αναπτύξει τις θείες αρετές. Να γίνει καλός άνθρωπος, όπως λένε γιατί όλα αρχίζουν και έχουν σαν βάση την εξανθρώπιση.

Κυριολεξία λέξεων και καθορισμός εννοιών σύμφωνα με τις διδασκαλίες των μέγιστων πνευματικών Διδασκάλων.

Τι σημαίνει ***"Πνευματικότητα"***

Πνευματικότητα ή πνευματικός δρόμος είναι ***ένας τρόπος ζωής*** που ακολουθεί ο άνθρωπος, με την ελεύθερή του βούληση και που οδηγεί το νου του σε μία συνεχή προσπάθεια να υπερβαίνει τις ροπές του και να κατευθύνει την προσοχή του ανθρώπου από τα ενδιαφέροντα, τις προσκολλήσεις και τις εξαρτήσεις που έχει στο υλικό επίπεδο, σε δραστηριότητες που οδηγούν τον άνθρωπο *(την ψυχή του)* στη Σωτηρία, στην Αυτογνωσία και τη βιωματική επανένωσή της ψυχής του με τη Θεία Ουσία, αυτό που ονομάζεται «Θέωση».

Όσο ο νους κατευθύνει και εστιάζει την προσοχή του σε όλο και ανώτερα, λόγια και πράξεις τόσο λέμε ότι ο νους λειτουργεί σε όλο και ανώτερα "επίπεδα συνειδητότητας" και τότε λέμε ότι ο άνθρωπος "αναπτύσσεται πνευματικά".

Όμως για τον τελικό σκοπό, τη Θέωση του ανθρώπου δεν φθάνει μόνο η πνευματική του ανάπτυξη, που όμως δεν παύει να είναι προϋπόθεση, αλλά ο άνθρωπος πρέπει να τύχει και της Θείας Χάρης την οποία ο ίδιος μπορεί να ελκύσει.

Έτσι συνοπτικά:

Πνευματικότητα είναι ο τρόπος ζωής που οδηγεί σε μια ανθρώπινη ζωή όλο και ανώτερης συνειδητότητας, με τελικό σκοπό τη Θέωση.

Τι σημαίνει: ***"Να έρθουμε σε επαφή με τον ανώτερό μας εαυτό" ή "Να έρθουμε σε επαφή με το Θεό μέσα μας";***

"Ανώτερός μας εαυτός" ή "Θεός μέσα μας" είναι η ψυχή μας που αποτελεί ένα μέρος του Θεού. Που είναι μια πνοή Του *(κατά την Εβραιο-χριστιανική παράδοση)*, μια σταγόνα από τον Ωκεανό της ίδιας της Θείας Ουσίας *(όπως λένε στην Ανατολή).*

Να έρθουμε σε επαφή σημαίνει ο κατώτερος εαυτός μας, δηλαδή η προσωπικότητά μας, *(το σώμα και ο νους μας)*, να σιγήσουν και να επιτρέψουμε στη συνειδητότητά μας να λειτουργήσει από το επίπεδο της ψυχής.

Με άλλα πιο απλά λόγια σημαίνει να λειτουργήσουμε - όχι με τις ροπές του νου μας αλλά με τις προτροπές της ψυχής μας, που εκφράζονται με τη φωνή της. Αυτή τη φωνή που είναι η συνείδησή μας.

Συνείδηση και Συνειδητότητα

"Συνείδηση" είναι η φωνή της ψυχής που μας υπαγορεύει το δίκαιο και το σωστό και που δεν μπορούμε να την καταπνίξουμε με λογικά επιχειρήματα και δικαιολογίες.

"**Συνειδητότητα" ή "Επίγνωση"** είναι η έμφυτη γνώση της ψυχής ότι απότελεί μια Θεία μονάδα μέσα σε ένα Θεϊκό σύνολο που ονομάζουμε Θείο Σχέδιο ή Θείο Θέλημα.

Αυτή την επίγνωση την παρέχει η ψυχή και στο σώμα και στο νου που εμψυχώνει. Έτσι μιλάμε για σωματική συνειδητότητα και νοητική συνειδητότητα.

<u>Σωματική συνειδητότητα</u> είναι η αίσθηση που δίνει η ψυχή στο σώμα ότι το σώμα μας βρίσκεται στο συγκεκριμένο χώρο και στη συγκεκριμένη θέση, έχει τα

αισθητήριά του όργανα σε λειτουργία και δέχεται τα ερεθίσματα από το υλικό του περιβάλλον.

Νοητική συνειδητότητα είναι η αίσθηση που νοητικά μας δίνει ότι είμαστε χωριστές προσωπικότητες και αποτελούμαστε από ένα σώμα που κατευθύνεται από ένα νου με διαφορετικές ροπές και διαφορετικές ικανότητες λειτουργίας.

Έτσι η συνειδητότητα του ανθρώπου μπορεί να λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, από το επίπεδο του νου ή από το επίπεδο του σώματος *(ένστικτα).*

Όταν η συνειδητότητα λειτουργεί από το επίπεδο του σώματος, ο άνθρωπος ενδιαφέρεται να ικανοποιήσει τις λειτουργίες των κατωτέρων τσάκρα. (sex και τα συναφή, μεθυστικές και άλλες ερεθιστικές και παραισθησιογόνες ουσίες, λαιμαργία, πολυφαγία, περιποίηση του σώματος με αρώματα κλπ.)

Η σωματική συνειδητότητα είναι αυτή που δίνει στον άνθρωπο το αίσθημα του "πεινάω", "κρυώνω", "πονάω", ότι η Αστρική του φόδρα διατηρεί μέσα της αυτές και αυτές τις επιθυμίες κλπ.

Όταν η συνειδητότητα λειτουργεί από το επίπεδο του νου, ο άνθρωπος ενδιαφέρεται για το "εγώ" του, την εμφάνιση, την προβολή, την καλοπέρασή, τη φήμη του, τον πλούτο του, τη δόξα του.

Όταν η συνειδητότητα λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, οι ενέργειες του ανθρώπου χαρακτηρίζονται από μυστικιστική αγάπη και η προσοχή του είναι στραμμένη στο Θεό, στην υπηρεσία προς τον συνάνθρωπο, την προστασία των ζώων και της φύσης καθώς και την εκπλήρωση του σκοπού για τον οποίο βρέθηκε πάνω στη γη.

Έτσι «Συνειδητότητα» είναι μία ιδιότητα της ψυχής την οποία η ψυχή, κληροδοτεί στο σώμα και στο νου και η οποία ιδιότητα είναι απαραίτητη για να εκπληρώνουν (σώμα και νους) τις εργασίες τους στο επίπεδο της ανθρώπινης ύπαρξης.

Συνήθως ο άνθρωπος λειτουργεί με τη συνειδητότητά του από το επίπεδο του νου και γι 'αυτό αγνοεί ότι η πραγματική του φύση είναι η ψυχή. Νομίζει ότι είναι ένα λογικό κινούμενο σώμα που πρέπει να φροντίζει μόνο για την καλοπέραση και τα συμφέροντά του.

Συχνά στη μυστικιστική βιβλιογραφία οι ψυχές αναφέρονται σαν μονάδες συνειδητότητας και ο Θεός σαν μια Πανσυνειδητότητα.

Στα ζώα η συνειδητότητα δεν είναι ανεπτυγμένη. Βρίσκεται σε εμβρυική μορφή, σε μορφή σπόρου και λειτουργεί με τη μορφή του ενστίκτου.

Προσοχή

Η προσοχή και η συνειδητότητα είναι εκφράσεις της ψυχής. Είναι ιδιότητες της ψυχής, είναι ικανότητες της ψυχής, είναι η ίδια η ψυχή σε έκφραση και λειτουργία.

Η προσοχή δεν είναι ο νους, όπως νομίζουμε. Ο νους απλώς κατευθύνει και καθηλώνει την προσοχή. Η προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής. Είναι η ίδια η ψυχή μας. Εκεί που είναι εστιασμένη η προσοχή μας εκεί είναι και η ψυχή μας. Εκεί είμαστε κι εμείς.

Όταν προσευχόμαστε και η προσοχή μας είναι προσηλωμένη στο Θεό, **είμαστε** με το Θεό και τότε δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, Γι ’αυτό ο Απόστολος Παύλος συνιστούσε και έλεγε «Αδιαλείπτως προσεύχεστε».

Αναζητώντας ένα Πνευματικό Διδάσκαλο

Όπως αναφέρουν οι Γραφές και όπως γνωρίζουμε μέσα από τις μυστικιστικές παραδόσεις, οι ψυχές, που είναι της ίδιας ουσίας με το Δημιουργό τους, πνεύμα δηλαδή, σε κάποιο μακρινό παρελθόν, έφυγαν από κοντά Του για κάποιο άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο και μετά από ένα ταξίδι αιώνων μέσα στα διάφορα πνευματικά επίπεδα και το Υλικό σύμπαν, κάποτε, είναι προκαθορισμένο, πάντα με τη Χάρη Του να επιστρέψουν όλες στην Πατρική Αγκαλιά Του. Το ταξίδι αυτό των ψυχών, είναι μέρος από το "Θείο Σχέδιο" που ο περιορισμένος μας νους, δεν μπορεί να συλλάβει. Δεν ξέρουμε γιατί έγινε η Δημιουργία και γιατί εμείς, ψυχές μέσα σε κάποιο υλικό σώμα, βρισκόμαστε να ζούμε πάνω σ'αυτό τον Πλανήτη. Αναγκαστικά οι πληροφορίες που πέρνουμε είναι μέσα από τις Γραφές των Αγίων και των Μυστών και μέσα από τις παραδόσεις.

Έτσι, λέγεται, ότι οι ψυχές με την απομάκρυνσή τους από τον Οίκο του Πατέρα και με την επαφή και με την ταύτισή τους με το νου, έχασαν τη λαμπρότητα και το μεγαλείο τους και άρχισαν να παρασύρονται από επιθυμίες, για τις οποίες το Αστρικό σώμα, που ονομάζεται και “Σώμα των επιθυμιών”, ζητάει εκπλήρωση από το νου, που φροντίζει να ικανοποιεί κάθε μας επιθυμία με τελικό αποτέλεσμα οι ψυχές να μπλέκονται στα γρανάζια του “Τροχού των Γεννήσεων και των Θανάτων” και να μην μπορούν να ξεφύγουν απ' αυτόν, μέχρι ο νους να αφυπνιστεί και

από εμπόδιο και δούλος του Αστρικού σώματος, να γίνει συνεργάτης της ψυχής και να την βοηθήσει στο ταξίδι της πίσω στο Βασίλειο των Ουρανών.

Κάποτε, μέσα στη μακραίωνη εξορία της, η ψυχή, φθάνει στο σημείο με τις εμπειρίες που ο νους *(που την συνοδεύει)* έχει αποκομίσει, καθώς έρχεται και ξανάρχεται στον Υλικό κόσμο, να πάρει τα ηνία της συνειδητότητας από το νου και να αντιληφθεί τη θεία φύση και καταγωγή της. Καταλαβαίνει πως είναι μια Πριγκίπισσα που βρίσκεται μακριά από το Βασιλιά Πατέρα της, στερημένη από τις χαρές και τη λαμπρότητα του Παλατιού με το λαμπερό Φως και το γλυκό Θείο Ήχο μέσα στα οποία κάποτε ζούσε και βίωνε μακαριότητα και ευδαιμονία. Για πολλούς αιώνες μακριά από το Βασίλειό της, είχε πέσει σε λήθαργο και τώρα καθώς ξυπνάει, ζητά να βρει το Βασιλόπουλο που θα την οδηγήσει πίσω στο Παλάτι του Πατέρα της. Το Βασιλόπουλο αυτό, που έχει πάρει από τον ίδιο το Βασιλιά Πατέρα την Εξουσία και τη Δύναμη του "δεσμύειν και λύειν", είναι ο Μονογενής Υιός Του, ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής, και είναι **ο μόνος** που μπορεί να οδηγήσει τις ψυχές πίσω στο Θεό. Αυτό το βεβαιώνουν όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι, αλλά το διαβάζουμε και στον Ιωάννη. *"Ουδείς έρχεται είς τον Πατέρα ειμή δι'εμού"* (*Ιωαν.ιδ:6*). Μέχρι να φθάσει όμως η στιγμή που η αφυπνισμένη ψυχή να συναντήσει τον Υιό και Εκείνος να την οδηγήσει πίσω στον Πατέρα, περνάει ένα διάστημα μαθητείας στο οποίο ίσως βρίσκονται πολλοί από εμάς σήμερα.

Κάποτε φθάνει η στιγμή, που ο άνθρωπος αρχίζει να αναρωτιέται, για πιο λόγο βρίσκεται πάνω σ'αυτή τη γη, ποιος είναι ο προορισμός του και ποιο είναι το πραγματικό του πεπρωμένο! Προσπαθεί να βρει εξηγήσεις, όπως γιατί είναι φτιαγμένος ο κόσμος έτσι, που ο "καλός" μπορεί να δυστυχεί και ο "κακός" να έχει όλα τα υλικά αγαθά και να χαίρεται τις σύγχρονες ανέσεις; Ακόμα τι φταίει ένα μωρό παιδί να γεννιέται τυφλό και γιατί η αδικία να βασιλεύει ανάμεσα σε λαούς και ανθρώπους; Γιατί ο Φιλεύσπλαχνος Θεός να αφήνει να γίνονται σεισμοί, αιματηροί πόλεμοι, επιδημίες να θερίζουν τους ανθρώπους και πλημμύρες να καταστρέφουν τα σπίτια τους;

Οταν ο άνθρωπος αρχίσει να έχει αυτά τα λεγόμενα "υπαρξιακά ερωτήματα" η ζωή του και τα ενδιαφέροντά του αρχίζουν ν'αλλάζουν. Αρχίζει να αποτραβιέται από τον κόσμο, βρίσκει ευχαρίστηση να συναναστρέφεται μόνο ανθρώπους που και αυτοί έχουν τους ίδιους προβληματισμούς με αυτόν και η επίδειξη, ο πλούτος και η κοινωνική προβολή και καταξίωση αρχίζουν να τον αφήνουν αδιάφορο. Βλέπει παντού τη ματαιότητα και την προσωρινότητα και είναι τότε που προσπαθεί να δώσει τον ορισμό της "αγάπης", γιατί όλες οι πληροφορίες που του έρχονται άμεσα ή έμμεσα περιέχουν αυτή τη λέξη. Και τότε, αρχίζει να έχει μια Εσωτερική παρόρμηση να ψάξει να βρει το γιατί και το πώς για κάθετι που είναι γύρω του. Αρχίζει να

αναζητά το Θεό. Αρχίζει να προσεύχεται, αρχίζει να πηγαίνει πιο συνειδητά στο ναό και προσπαθεί να βρίσκεται κοντά στη φύση, να συντονιζεται και να εννώνεται μαζύ της. Προσπαθεί να ταυτιστεί με κάθε λουλούδι, με κάθε φύλλο, με κάθε ζωντανό πλάσμα, όχι τόσο για να μάθει τα μυστικά της φύσης, όσο για να ενωθεί μαζύ της και έτσι να επεκτείνει τη μηδαμηνότητά του. Εκείνος που η καρδιά του έχει αρχίσει να χτυπάει για τον Αγαπημένο, καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί να βρει ευτυχία και ηρεμία παρά μόνο κοντά Του. Μιά δύναμη τραβάει τη ψυχή του προς το πεπρωμένο της, που δεν είναι άλλο παρά η επιστροφή της στην Πατρίδα.

Είναι η ώρα που ο άνθρωπος αναθεωρεί τις απόψεις του για τις αξίες της ζωής και τεντώνει τ'αυτιά του σαν το κυνηγόσκυλο προσπαθώντας να ακούσει κάτι που θα τον οδηγήσει στη λύση των προβληματισμών του. Αρχίζει να έχει ελπίδα καθώς μαθαίνει ότι δεν τελειώνουν όλα με το θάνατο. Πρώτα η λέξη θάνατος τον φόβιζε, τώρα το συζητάει και ζητάει να γνωρίσει τι είναι πέρα από το επιστητό μετά τις πύλες του θανάτου και τι υπάρχει στο υπερπέραν. Ο φόβος που έχει μέσα του από αταβισμό και που οφείλεται στην άγνοια, γίνεται κατάνυξη, ελπίδα, επιθυμία και πόθος για Γνώση. Τώρα είναι έτοιμος, με τη Θεία Χάρη, να ακολουθήσει κάποιο Πνευματικό Μονοπάτι.

Το Μονοπάτι που τελικά θα τον τραβήξει ***θα έχει σχέση με τις εμπειρίες που έχει αποκτήσει μέχρι τότε η ψυχή του κατά τη διάρκεια τής παραμονής της στο Υλικό Επίπεδο και με το μέτρο στο οποίο έχει αναπτύξει την Πνευματικότητά του.***

Ετσι, βλέπουμε, άλλοι αναζητητές να αφιερώνονται στη μελέτη των Γραφών, που περιέχουν τις διδασκαλίες και τις εμπειρίες ευσεβών ανθρώπων του παρελθόντος που γνώρισαν την Αλήθεια ή τουλάχιστον ένα μέρος της, άλλοι να προτιμούν τη μοναστική ζωή που προσφέρει ανέμελη και απλή διαβίωση ώστε να έχουν χρόνο να σκεφθούν και να προσευχηθούν, άλλοι προτιμούν να είναι μόνοι τους απερίσπαστοι από το κάθετι και γίνονται αναχωρητές σε κάποια σπηλιά, κάποιο βουνο ή κάποια έρημο, καθώς πιστεύουν ότι στερώντας το σώμα τους από τις ανέσεις δυναμώνουν τη διάνοιά τους και την κάνουν πιο κατάλληλη να δεχθεί τη Φώτιση. Άλλοι πιστεύουν ότι η απομόνωση είναι άρνηση και ότι είναι καλύτερα ο άνθρωπος να βρίσκεται σε δράση και έμπρακτα να ακολουθεί τις επιταγές των μυστών και των αγίων και αφιερώνουν την περιουσία, το χρόνο αλλά και τη ζωή τους ακόμα στην ανακούφιση του πόνου των συνανθρώπων τους.

Σήμερα υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός φιλανθρωπικών οργανώσεων με μέλη που τα διακρίνει ο αλτρουισμός και η αυτοθυσία και που με διάφορους τρόπους προσφέρουν σε φτωχούς, πρόσφυγες, αρρώστους, καταστραμμένους από φυσικές καταστροφές κλπ. Άλλοι αφιερώνονται στο να κηρύττουν το Λόγο του Θεού όπως

αυτοί τον αντιλαμβάνονται και να υπενθυμίζουν στον κόσμο να μη χάνει τον πολύτιμο χρόνο που του έχει δοθεί, ενόσω έχει το προνόμιο να βρίσκεται πάνω σ'αυτή τη γη. Άλλοι φροντίζουν τη φύση και τις χελώνες και τέλος υπάρχουν και οι Εσωτεριστές οι οποίοι πιστεύουν ότι ο άνθρωπος μπορεί να διδαχθεί από το Θεό που είναι μέσα του, από την ίδια τη ψυχή του δηλαδή, που σαν μέρος του Θεού είναι και αυτή Θεός και σα θεός έχει σοφία. Οι Εσωτεριστές (Νεοπλατωνικοί, Πυθαγόριοι, Γνωστικοί, Θεοσοφιστές κλπ.) ακολουθούν κάποια σχολή Εσωτερισμού ή αλλιώς κάποια σχολή Γιόγκα *(Γιόγκα σημαίνει ένωση και υπονοεί την ένωση του ανθρώπου με τη Θεότητα).*

Γι 'αυτούς που ψάχνουν να βρουν το Θεό μέσα στις Γραφές, γι' αυτούς που περιμένουν τη Φώτιση ψάλλοντας ύμνους, με εγκράτεια, με προσευχή και νηστεία, γι' αυτούς που ζουν στη φύση για να είναι μακριά από τους πειρασμούς και την αρνητικότητα των ανθρώπων, γι' αυτούς που ζητούν την ευλογία του Κυρίου σαν ανταπόκριση της προσφοράς και της πίστης τους, γι' αυτούς που πιστοί στις παραδόσεις και τη θρησκεία τους έχουν ενστερνιστεί τα διδάγματά της και προσπαθούν να τα διαδόσουν για να βοηθήσουν και άλλους και να λυτρωθούν, το να έχουν κάποιο Πνευματικό Διδάσκαλο δεν είναι απαραίτητο και μάλιστα καμμιά φορά είναι και επιζήμιο.

Αντίθετα αυτοί που η συνειδητότητά τους, τους οδηγεί ν'ακολουθήσουν κάποιο Μονοπάτι Εσωτερισμού, ***πρέπει*** να βρούν κάποιο αρμόδιο Δάσκαλο που ο ίδιος να έχει ακολουθήσει το συγκεκριμένο Εσωτερικό Μονοπάτι ώστε να γνωρίζει τις δυσκολίες και ενδεχομένως τις παγίδες που μπορεί να συναντήσει ακολουθώντας το ένας αναζητητής.

Για να μιλήσουμε όμως για τους Πνευματικούς Δασκάλους θα πρέπει πρώτα πολύ περιληπτικά να αναφερθούμε στα Πνευματικά Επίπεδα και στα Κέντρα Συνειδητότητας.

Τα Πνευματικά Επίπεδα

Από τους Μεγάλους Διδασκάλους και τις μυστικιστικές παραδόσεις μαθαίνουμε, ***παραβολικά*** βέβαια, ότι κάποτε ο Απροσδιόριστος και Ανέκφραστος Θεός, θέλησε να εκφραστεί και η θέλησή Του προκάλεσε μία δόνηση που ονομάστηκε Λόγος, Άγιο Πνεύμα, Μουσική των Σφαιρών, Θεός σε Δράση, Shabd, Naam, Kalma, Aoum, Ωμ κλπ. Σε όλες τις θρησκείες συστηματοποιημένες και μη, γίνεται αναφορά σ'αυτή τη δημιουργό έκφραση του Θεού και της έχουν δοθεί πολλά ονόματα. Το γεγονός είναι ότι αυτός ο "Λόγος" για τον οποίο μιλάει και ο Ιωάννης, είναι ο Ιδιος ο Θεός σε έκφραση, ο Δημιουργός των συμπάντων, ο Δημιουργός των Πνευματικών και του Υλικού Επίπεδου και κάθε μορφής ζωής, ύπαρξης και πραγμα-

τικότητας. Ακόμα ο Λόγος είναι η Δύναμη που ενσαρκώνεται μέσα σε ένα ανθρώπινο Πόλο, τον Θεάνθρωπο μέσω του οποίου ο Απεριόριστος Θεός έρχεται σε επικοινωνία και καθοδηγεί το ανθρώπινο γένος. *"Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος... Πάντα δι'αυτού έγειναν και χωρίς αυτού δε έγεινεν ούτε έν, το οποίον έγεινεν...και ο Λόγος έγεινεν σαρξ και κατώκησεν μεταξύ ημών". (Ιωαν. α:1-4,14)*

Λέγεται λοιπόν ότι, ο Λόγος έφερε σε ύπαρξη τα ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα, στη συνέχεια τα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα και τέλος τον Υλικό κόσμο.

Τα Πνευματικά Επίπεδα ως έννοια για να γίνουν καλύτερα αντιληπτά θα πρέπει να τα φανταστεί κανείς σαν να αποτελούν ομόκεντρες σφαίρες που έχουν για κέντρο το Υλικό Επίπεδο όπως η γη και με τους χιλιάδες γαλαξίες και τα πλανητικά συστήματα. Κάθε εξωτερική σφαίρα είναι άπειρα μεγαλύτερη από την εσωτερικότερη και άπειρα μικρότερη από την εξωτερικότερη. Τα Πνευματικά Επίπεδα που περιβάλλουν το Υλικό σύμπαν είναι σύμφωνα με τη Διδασκαλία των Μεγάλων Διδασκάλων πέντε και καθένα από αυτά αποτελείται από αμέτρητα Υποεπίπεδα.

Το πέμπτο που είναι το πιο εξωτερικό, αποτελείται από αγνό πνεύμα και είναι η κατοικία τελείως εξαγνισμένων όντων. Αυτό το πέμπτο το πλέον εξωτερικό, αποτελείται από τέσσερα μεγάλα Υποεπίπεδα και το όνομά του στα Σανσκριτικά, που είναι η παλαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Αρεία φυλή, είναι Sat Desh. Από το πέμπτο και κάτω και όσο πλησιάζουμε το Υλικό, τα Πνευματικά Επίπεδα έχουν όλο και λιγότερο πνεύμα και όλο και περισσότερη και πυκνότερη ύλη. Το Υλικό επίπεδο αποτελείται από αδρή ύλη με μικρή αναλογία πνεύματος.

Ετσι, κατά τη διάταξη που έχουν οι ομόκεντρες σφαίρες, στη γη που ζούμε και γενικότερα στο Υλικό Επίπεδο, συνυπάρχουν όλα τα Πνευματικά Επίπεδα, τα οποία σχηματικά πάντα, μπορούμε να τα φαναστούμε να επεκτείνονται το καθένα σε όλο και μεγαλύτερη απόσταση από το κέντρο που, όπως αναφέρθηκε, είναι ο Υλικός κόσμος.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η διάκριση των Πνευματικων Επιπέδων από πολλούς μυστικιστές γίνεται με ένα μεγαλύτερο ή ένα μικρότερο αριθμό, γιατί στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για χώρους μέσα στη Δημιουργία, αλλά για σταθμούς στην εξέλιξη και την πορεία της ψυχής, στο δρόμο για την ένωσή της με τον Πατέρα. Εδώ, ακολουθούμε τη διαίρεση που δίνουν οι Τέλειοι Διδάσκαλοι, για τους οποίους θα μιλήσουμε πιο κάτω.

▸ <u>Τα Κέντρα Συνειδητότητας (Chakras).</u>

Οι ψυχές, μας λένε οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι, όταν κάποτε έφυγαν από το Πέμπτο Πνευματικό Επίπεδο που δημιουργήθηκαν και που είναι ο Οίκος του Πατέρα, στη κάθοδό τους προς το Υλικό Επίπεδο και ενώ περνούσαν μέσα από το Τέταρτο, Τρίτο, Δεύτερο και Πρώτο Πνευματικό Επίπεδο, έπαιρναν από ένα Κάλυμμα ή Σώμα *(δεν υπάρχει πιό κατάλληλη λέξη)* το οποίο αποτελούνταν από το ίδιο υλικό που είναι κατασκευασμένο το καθένα από τα τέσσερα αυτά Επίπεδα. Το κάθε κάλυμμα ή Σώμα το χρησιμοποιεί η ψυχή σαν μέσο και σαν εργαλείο για να επικοινωνεί και να εργάζεται στο αντίστοιχο Πνευματικό Πεδίο, με τον ίδιο τρόπο που χρησιμοποιεί το Υλικό σώμα όταν βρίσκεται πάνω στον Υλικό κόσμο, για να μπορεί η ψυχή να εργάζεται πάνω στη γη. Τα Υλικά σώματα που φιλοξενούν την ψυχή κατά τη διάρκεια της εξέλιξής της είναι πολλά, το τελειότερο όμως από όλα είναι το ανθρώπινο γιατί μόνο μέσα απ' αυτό μπορεί να αρχίσει το ταξίδι της επιστροφής της στον Πατέρα.

Ο άνθρωπος λοιπόν αποτελείται από ψυχή, που είναι αγνό πνεύμα και προέρχεται από το Πέμπτο Πνευματικό Επίπεδο και που περιβάλλεται από τέσσερα σώματα με διαφορετικό ποσοστό πνεύματος και ύλης το καθένα, και από αυτά το εσωτερικότερο είναι το υλικό μας σώμα. Είναι προφανές ότι όπως κάθε Πνευματικό Επίπεδο αποτελείται από πολλά Υποεπίπεδα έτσι και τα καλύμματα ή σώματα της ψυχής αποτελούνται από πολλά στρώματα που το καθένα αντιστοιχεί σ' ένα Υποεπίπεδο.

Ετσι λοιπόν το Υλικό σώμα είναι κατασκευασμένο από αδρή ύλη, το Αστρικό απο Αστρική ύλη, το Αιτιατό ή Νοητικό *(αυτό που λέμε νούς)*, από νοητική ύλη και παρόμοια και το Υπεραιτιατό σώμα. Πολλοί μελετητές στη Δύση το Αιτιατό σώμα διακρίνουν σε Αιτιατό και Νοητικό και ακόμα μιλούν για κάποιο Αιθερικό και Ενεργειακό σώμα αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες που ξεφεύγουν από το θέμα το οποίο τώρα αναλύουμε.

Κάθε κάλυμμα ή σώμα του ανθρώπου, όπως προαναφέρθηκε, είναι ένα όργανο επικοινωνίας με το αντίστοιχο Πνευματικό Πεδίο. Οι λέξεις κάλυμμα ή σώμα δεν είναι ίσως τόσο δόκιμες, αλλά χρησιμοποιούνται από τα πολύ παλιά χρόνια, γιατί έτσι μεταφράζονται οι αντίστοιχοι όροι από τη Σανσκριτική γλώσσα. Το ανθρώπινο σώμα, η ψυχή, το χρησιμοποιεί όσο χρόνο χρειάζεται να λειτουργεί και να επικοινωνεί με το Υλικό επίπεδο. Όταν με το θάνατο του σώματος εγκαταλείψει το Υλικό και βρεθεί στο Αστρικό Επίπεδο η ψυχή χρησιμοποιεί το Αστρικό σώμα. Όταν εγκαταλείψει το Αστρικό Επίπεδο εγκαταλείπει και το Αστρικό σώμα και λειτουργεί στο Αιτιατό Επίπεδο με το Αιτιατό της σώμα και όταν κάποτε επιστρέψει στον Οίκο

του Πατέρα δηλαδή στο Πέμπτο Πνευματικό Επίπεδο, εγκαταλείπει όλα τα σώματα και παραμένει αιώνια εκεί, ως απελευθερωμένη ψυχή.

Στο σώμα του ανθρώπου υπαρχουν ορισμένα αόρατα σημεία που ονομάζονται Chakras ή Κέντρα Συνειδητότητας. Τα σημεία αυτά στην πραγματικότητα είναι σημεία επαφής ενός επίσης αόρατου ομφαλίου λώρου, που συνδέει και φέρνει σε επικοινωνία τα διάφορα σώματα του ανθρώπου, με τα αντίστοιχα Πνευματικά Επίπεδα από τα οποία προέρχονται. Σε κάθε σώμα αντιστοιχούν μερικά βασικά και απειράριθμα δευτερεύοντα chakras που αντιστοιχούν στα διάφορα Πνευματικά Υποεπίπεδα. Στο Υλικό σώμα αντιστοιχούν έξι βασικά Υλικά ή Αιθερικά όπως λέγονται chakras που βρίσκονται κοντά στη σπονδυλική στήλη. Ισοϋψώς πρός το ιερό οστούν βρίσκεται το πρώτο, το χαμηλότερο και αντίστοιχα με το γεννητικό μόριο το δεύτερο. Στο ύψος του αφαλού βρίσκεται το τρίτο, στην καρδιά το τέταρτο, στο θυρεοειδή το πέμπτο και στο κάτω μέρος των ματιών το έκτο τσάκρα. Από εκεί και πάνω βρίσκονται άλλα εξη Αστρικά chakras που αντιστοιχούν στο Αστρικό Σώμα. Το πρώτο βρίσκεται στο ύψος του οπτικού χιάσματος, το δεύτερο που λέγεται Τρίτος ή Απλός ή Μοναδικός ή Κυκλώπειος Οφθαλμός ανάμεσα στα δύο φρύδια και λίγο πιο πάνω, και τα υπόλοιπα τέσσερα chakras ακόμα ψηλότερα. Ακολουθούν άλλα έξη βασικά chakras που αντιστοιχούν στο Νοητικό Σώμα και άλλα που αντιστοιχούν στο Υπεραιτιατό Σώμα. Τα chakras όπως ήδη αναφέρθηκε είναι τα σημεία που ενώνονται και επικοινωνούν το σώμα του ανθρώπου με τα αντίστοιχα Πνευματικά Επίπεδα.

Έτσι, αν ένας άνθρωπος συγκεντρώσει τη ***προσοχή*** του σε ένα chakra, βασικό ή δευτερεύον, φέρνει στο chakra αυτό τη ***συνειδητότητά*** του και μέσα από αυτή την επαφή γίνεται γνώστης και κοινωνός αυτών που υπάρχουν στο αντίστοιχο Πνευματικό Επίπεδο, ή Υποεπίπεδο.

Η νοητική αποκοπή από το περιβάλλον και η συγκέντρωση της προσοχής σε κάποιο συγκεκριμένο chakra ή σε κάποιον ήχο ή σε κάποια έννοια που αντιστοιχεί σε αυτό το chakra, με σκοπό την προβολή της συνειδητότητας μας μέσα από αυτό στο συγκεκριμένο Πνευματικό Επίπεδο ή Υποεπίπεδο στο οποίο αντιστοιχεί το τσάκρα, ονομάζεται στη μυστικιστική ορολογία "Διαλογισμός".

Στην αρχή το να επιτύχει κανείς αυτοσυγκέντρωση *(Συγκέντρωση της προσοχής σε κάποιο τσάκρα)* είναι δύσκολο και χρειάζεται χρόνο. Με την εξάσκηση όμως μπορεί κανείς να μεταφέρει τη συνειδητότητά του στο Υπερπέραν μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

Ο διαλογισμός στά έξι Υλικά chakras μας φέρνει σε επικοινωνία με ένα χώρο που βρίσκεται μεταξύ του Υλικού και του Αστρικού Επιπέδου το οποίο στη Δύση λέγεται Αιθερικό ή Μαγνητικό Επίπεδο και που οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν Άδη.

Είναι ο τόπος στον οποίο πρωτοπηγαίνουν οι ψυχές μετά το φυσικό θάνατο του ανθρώπου. Τα κατώτερα Υλικά chakras αντιστοιχούν με το κάτω μέρος του Μαγνητικού Επίπεδου και είναι η περιοχή του Υπερπέραν με την οποία επικοινωνούν τα μέντιουμ, οι μάγοι, οι εξορκιστές και γενικά αυτοί που θέλουν να εκμεταλλευτούν την ικανότητα επικοινωνίας τους με το υπερπέραν για να έχουν κάποιο ώφελος. Οσο διαλογίζεται κανείς σε ψηλότερα chakras τόσο οι περιοχές εποικοινωνίας έχουν περισσότερο Φως και **Α**γάπη και κατοικούνται από ανώτερα όντα.

Κάποιος που είναι ικανός να επικοινωνεί με το Αστρικό Επίπεδο είναι σοφός, διότι γνωρίζει όχι από βιβλία και πληροφορίες, αλλά από προσωπική εμπειρία κάθε τι που υπάρχει σε όλους τους γαλαξίες. Ακόμα, στη περιοχή του Αστρικού Επίπεδου μπορεί κανείς να επικοινωνήσει με αγγέλους, με αγίους και με άλλες πνευματικές οντότητες και μη.

- Οι Πνευματικοί Δάσκαλοι

Πνευματικός Δάσκαλος θεωρείται αυτός που μπορεί να έχει προσωπική εμπειρία και γνώση μιας περιοχής του Υπερπέραν και να μιλάει γι'αυτή. Έτσι καταλαβαίνει κανείς ότι Δάσκαλος μπορεί να είναι και κάποιος που έρχεται σε επαφή με καταχθόνιες περιοχές και δυνάμεις του Μαγνητικού Πεδίου και να οδηγεί τους ανύποπτους μαθητές και οπαδούς του σε αντικοινωνικές πράξεις *(σατανιστές, μαύρη μαγεία, κλπ. κλπ.)* αλλά μπορεί να είναι και κάποιος που έρχεται σε επαφή με πνεύματα του Αστρικού Επιπέδου, εξελιγμένα, που μπορούν να δώσουν στους μαθητές ενός Δασκάλου χρήσιμες πληροφορίες και συμβουλές *(λευκή μαγεία).*

Ακόμα υπάρχουν ανώτεροι Δάσκαλοι που έρχονται σε επικοινωνία με το Αιτιατό Επιπεδο *(ανάμεσα σ'αυτούς είναι οι θείες ενσαρκώσεις που ονομάζονται avatar)* και άλλοι ακόμα ανώτεροι που ονομάζονται Διδάσκαλοι τως Σωτηρίας και έρχονται σε επικοινωνία με τα Υπεραιτιατά Επίπεδα. Οι Διδάσκαλοι αυτοί στα Σανσκριτικά ονομάζονται Sad.

Τέλος υπάρχουν και Διδάσκαλοι από το πέμπτο Πνευματικό Επίπεδο. Αυτοί είναι γνωστοί με τη Σανσκριτική λέξη Sant. Αυτοί οι Sant είναι λίγοι πάνω στη γη και δεν ασχολούνται με μαθητές και διδασκαλίες αλλά με άλλες δραστηριότητες που έχουν σχέση με το καλό και την πνευματική πρόοδο της ανθρωπότητας.

Από τη χαραυγή της ιστορίας, στο σώμα **ενός** Sant ενσαρκώνεται ο Λόγος, το Άγιο Πνεύμα δηλαδή, και αποτελεί τον Θεάνθρωπο της εποχής του.

Ο Θεάνθρωπος ή Τέλειος Διδάσκαλος πριν αφήσει το γήινό του σώμα, μετά από άνωθεν Εντολή, μεταβιβάζει μέσα από τα μάτια τη Χριστή ή Διδάσκαλο

Δύναμη στον επόμενο Διδάσκαλο που θα λειτουργήσει και αυτός με τη σειρά του σαν Θεάνθρωπος, όσο χρόνο θα βρίσκεται πάνω στη γη. Έτσι ο Χριστός, η Χριστή Δύναμη υπήρχε και θα υπάρχει πάντοτε πάνω στη γη, όσο υπάρχουν άνθρωποι. *(Μέχρι τη συντέλεια του αιώνος)*

Όταν λέμε ότι ένας είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού εννοούμε ότι μία είναι η Χριστή ή Διδάσκαλος Δύναμη που μεταβιβάζεται από γενεά σε γενεά μέσα σε έναν ανθρώπινο πόλο. Αυτό εννοούσε και ο Ιησούς όταν έλεγε *«Πρίν γίνει ο Αβραάμ εγώ είμαι» (Ιωαν.η:58)* και σε άλλο σημείο διαβάζουμε στον Ματθαίο να λέει *«Εγώ είμαι μεθ'υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείαςτ του αιώνος».*
(Ματθ. κη:20).

Ο Ιησούς λειτούργησε σαν Θεάνθρωπος ορισμένα χρόνια, μετά απ'αυτόν η Δύναμη λειτούργησε όπως λέγεται από ορισμένους, ίσως μέσα από τον Απολλώνειο της Τυάνα και στη συνέχεια μέσα από άλλους και άλλους μέχρι σήμερα και θα εξακολουθήσει να υπάρχει και να λειτουργεί, όσο υπάρχουν άνθρωποι πάνω στη γη και αυτό πάντα γίνεται σύμφωνα με το Θείο Σχέδειο.

Η ανθρωπότητα έχει ιστορία πολλά εκατομμύρια χρόνια. Δεν θα ήταν άδικο ο Δίκαιος και Πανάγαθος Θεός να έστελνε τον Μονογενή Υιό του να διδάξει για τρία χρόνια μιά χούφτα ανθρώπους πριν 2.000 χρόνια και να αδιαφορήσει για όλα τα τρισεκατομμύρια ανθρώπους που πέρασαν και θα περάσουν πάνω από αυτή τη γή;

Επειδή όλα τα Πνευματικά Επίπεδα έχουν ομοιότητες ή μάλλον το ένα Πνευματικό Επίπεδο είναι αντανάκλαση του άλλου και μόνο στο ποσοστό τού πνεύματος, τού Φωτός και της **Α**γάπης διαφέρουν μεταξύ τους παρατηρείται το παράδοξο οι διάφοροι δάσκαλοι να νομίζουν ότι οι ίδιοι βρίσκονται στο υπέρτατο σημείο πνευματικής ανάπτυξης. Ετσι όλοι μιλούν για το Απόλυτο, για Φώτιση, για το Θεό κλπ. και πολλές φορές δεν βρίσκονται ούτε καν στο κατώφλι του Αστρικού Επιπέδου.

Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς ότι αν οι ίδιοι οι θεωρούμενοι Πνευματικοί Δάσκαλοι δεν ξέρουν πού βρίσκονται, πόσο μάλλον για μας που ψάχνουμε να βρούμε κάποιον, είναι δύσκολο να βρούμε και να μαθητεύσουμε κοντά στον πιο κατάλληλο δάσκαλο για μας.

Στο δημοτικό σχολείο ένα παιδί χρειάζεται έναν καλό δάσκαλο και στο γυμνάσιο έναν καλό καθηγητή. Αν τους δώσουνε για δάσκαλο τον Einstein αυτός τους είναι άχρηστος. Αντίθετα ένας φθασμένος φυσικός θα μπορούσε να φθάσει και στο Nobel ακόμα αν είχε δάσκαλο τον Einstein.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους Δασκάλους. Κάθε άνθρωπος ανάλογα με το σημείο που έχει αναπτύξει τη νοητική συνειδητότητά του, χρειάζεται και έναν

Πνευματικό Δάσκαλο. Ένας κάτοικος της ζούγκλας της Νέας Γουινέας που το νοητικό και πολιτιστικό του επίπεδο δεν έχει ακόμα φθάσει αυτό της Λίθινης Εποχής έχει ανάγκη από το μάγο της φυλής του που επικοινωνεί με τα πνεύματα της φύσης, με τους προγόνους και τους ήρωες της φυλής του. Αυτός που φλέγεται από έρωτα για το Θεό, αυτή η ψυχή που περιμένει το βασιλόπουλο, *(τον Θεάνθρωπο της εποχής του)* για να γυρίσει στον Οίκο του Πατέρα, χρειάζεται τον Θεάνθρωπο ή Τέλειο Διδάσκαλο των ημερών του.

Έτσι, το μεγάλο ερώτημα που παραμένει είναι:

Πώς μπορεί να βρει κανείς τον πιο κατάλληλο δάσκαλο για την πνευματική του ανάπτυξη;

Υπάρχει μιά πολύ παλιά καλή συνταγή. Μια συνταγή που λέγεται ότι δε λαθεύει ποτέ. ***«Προσευχηθείτε στο Θεό να σας φέρει στα πόδια ενός Πνευματικού Δασκάλου».*** Λέγεται ότι αυτή η παράκληση εισακούεται αμέσως από το Θεό. Αν η Χάρη του Θεού σας φέρει στα πόδια του Θεανθρώπου της εποχής .....τότε θα είστε ο ευτυχέστερος των θνητών, γιατί θα έχετε αρχίσει το δρόμο προς την αθανασία και την αιώνια γαλήνη της ψυχής σας. Υπάρχει όμως μία προϋπόθεση: Ο Θεός θα κάνει αυτό που του ζητάτε αλλά συγχρόνως εσείς θα πρέπει να αναπτύξετε μια ζωή που να τη διακρίνει η μη βία, η αγνότητα, η ειλικρίνεια, η ταπεινότητα και γενικά η ηθική διαβίωση. Λοιπόν:

«Συν Αθηνά και χείρα κίνει». Η Αθηνά είναι η Θεία Χάρη αλλά και εμείς πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας. Να γίνουμε καλοί άνθρωποι, Καλοί Χριστιανοί όπως μας λέγανε οι δάσκαλοί μας στο σχολείο.

Η "Ερωτική" σχέση Δάσκαλου και Μαθητή στο Πνευματικό Μονοπάτι και πότε πρέπει να ψάξουμε για καινούριο δάσκαλο

Μέσα στη μυστικιστική βιβλιογραφία, υπάρχουν πολλές αναφορές για τη μοναδική σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ ενός Πνευματικού δασκάλου και των μαθητών του. Στη Χριστιανική παράδοση, ο μυστικιστής Ιωάννης, στο 17 κεφάλαιο του Ευαγγελίου του, αναφέρεται στην συγκινητική προσευχή του Ιησού προς τον

Πατέρα, στην κοιλάδα των Κέδρων, λίγο πριν εγκαταλείψει το υλικό Του σώμα. Από αυτή και μόνο την αναφορά, μπορεί κανείς αβίαστα να βγάλει τα συμπεράσματά του για τη σχέση του δασκάλου με τους μαθητές του.

Λέει ο Ιησούς προσευχόμενος:

« .... Πάτερ άγιε το έργο το οποίο μοι έδωκας δια να κάμω το ετελείωσα ..... εφανέρωσα το Όνομά σου εις τους ανθρώπους τους οποίους συ μοι έδωκας εκ του κόσμου .... Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι .... Εγώ περί αυτών που μου έδωκας παρακαλώ, δεν παρακαλώ περί του κόσμου αλλά περί εκείνων τους οποίους σοι μοι έδωκας .... Πάτερ φύλαξον αυτούς, αγίασον αυτούς ... Πάτερ δίκαιε εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω όπου είμαι εγώ να είναι και εκείνοι μετ' εμού....» (Ιωαν ιζ: 9-24)

Σε ένα άλλο σημείο του ίδιου Ευαγγελίου η σχέση του δάσκαλου Ιησού με τους μαθητές του προσδιορίζεται από τον ίδιο τον Ιησού, όταν απευθυνόμενος προς τους μαθητές Του, τους μιλάει για την αγάπη Του γι' αυτούς και τους λέει :

« .... Μεγαλυτέραν ταύτης αγάπη δεν έχει ουδείς του να βάλει την ψυχή αυτού υπέρ των φίλων του. Σεις είσθε οι φίλοι μου». (Ιωαν ιε: 13-14)

Αυτές οι λίγες γραμμές προσδιορίζουν απόλυτα την σχέση δάσκαλου μαθητή που φαίνεται ότι στηρίζεται στην μυστικιστική αγάπη, αυτή την **(Α)**γάπη που χαρακτηρίζεται από ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία (ευσπλαχνία ο Πατέρας, προσφορά και θυσία ο Υιός) και δεν είναι απλώς **(α)**γάπη που έχει την έννοια της "προσκόλλησης" σε κάποιον αγαπημένο.

Για να έχουμε όμως μία πιο πλήρη άποψη επί του θέματος θα πρέπει να αναφερθούμε στα είδη των Πνευματικών δασκάλων.

<u>*Γενικά δάσκαλος*</u> λέγεται κάποιος που έχει πλήρη γνώση ενός θέματος και έχει τη θέληση και την ικανότητα να τη μεταδίδει σε άλλους.

<u>*Πνευματικός δάσκαλος*</u> λέγεται αυτός που έχει όχι μόνο γνώση του αντικειμένου αλλά και "προσωπική εμπειρία" αυτών που διδάσκει. Αν κάποιος διδάσκει πράγματα που μόνο τα έχει ακούσει ή τα έχει διαβάσει δεν μπορεί βέβαια να ονομάζεται «Πνευματικός δάσκαλος».

Τους πραγματικά Πνευματικούς δασκάλους μπορούμε να τους διακρίνουμε σε δύο κατηγορίες:

α) Αυτούς που όσο ζούνε, δίνουν τη διδασκαλία τους σε ακροατές και όταν φύγουν από τη ζωή, η διδασκαλία τους γίνεται γνωστή στους μεταγενέστερους, με

κηρύγματα, διαλέξεις, σεμινάρια και ομιλίες. Ακόμα οι διδασκαλίες τους αυτές συχνά τυπώνονται σε βιβλία που στη συνέχεια κοσμούν διάφορες βιβλιοθήκες.

β) Αυτούς τους δασκάλους που όσο ζούνε δίνουν τη διδασκαλία τους σε μαθητές τους αρχικά στο Υλικό επίπεδο και αργότερα στα Εσωτερικά Επίπεδα και όταν φύγουν από τη ζωή εξακολουθούν να καθοδηγούν τους μαθητές τους Εσωτερικά.

Αυτή η διάκριση των δασκάλων σε αυτούς που έχουν και αυτούς που δεν έχουν τη δυνατότητα Εσωτερικής επικοινωνίας με τους μαθητές τους εξηγεί τη σύγχυση αλλά και την άγνοια που υπάρχει στο εάν και κατά πόσον ένας Πνευματικός δάσκαλος είναι απαραίτητος για την πνευματική μαθητεία.

Στην πρώτη περίπτωση των δασκάλων, όταν ο αναζητητής ακολουθεί κάποιο Πνευματικό μονοπάτι, κάποια διδασκαλία, κάποια μορφή γιόγκα του Πατάντζαλι ή κάποιο "–ισμό", η ύπαρξη κάποιου δασκάλου είναι επιθυμητή αλλά ίσως όχι και απαραίτητη, τουλάχιστον για ορισμένους.

Συχνά λέμε ότι ο άνθρωπος είναι δάσκαλος του εαυτού του και μαθαίνει από τις εμπειρίες του ή λέμε κάτι που καλά - καλά δεν το καταλαβαίνουμε, ότι …. όταν ο άνθρωπος επικοινωνήσει με τον Εσωτερικό εαυτό του, θα πάρει φώτιση και κάθε γνώση κλπ. κλπ.

Λέμε ακόμα ότι ….. το παν είναι να ακολουθεί κανείς τους ηθικούς κανόνες όπως τους έχουν καθορίσει οι ιερείς και οι θεολόγοι των διαφόρων θρησκευτικών δογμάτων ή ακόμα, ότι …. η αγάπη φέρνει τον άνθρωπο κοντά στο Θεό και ακόμα ότι η μοναδική διδασκαλία είναι το να γίνει πράξη η αγάπη.

Σε αυτή λοιπόν την πρώτη περίπτωση οι δάσκαλοι μας δίνουν **τη θεωρία** για το πώς να προχωρήσουμε στο Εσωτερικό μονοπάτι.

Στη δεύτερη περίπτωση ανήκουν δάσκαλοι από διάφορα μυστικιστικά μονοπάτια. και επειδή ο μυστικισμός χαρακτηρίζεται από τρία απαραίτητα στοιχεία: "δάσκαλος – μαθητής - διαλογισμός" είναι προφανές ότι ο δάσκαλος στη περίπτωση αυτή αποτελεί τη βασικότερη συνιστώσα στην εκπαίδευση του μαθητή.

Στο μυστικισμό υπάρχει θεωρία, αλλά εκείνο που μετράει περισσότερο είναι η πράξη, η **πρακτική** για το πώς να προχωρήσει ο μαθητής στο σκοπό του, στην Αυτογνωσία και τη Θέωση. Ο δάσκαλος αφού δώσει στο μαθητή τη θεωρία, στο Υλικό Επίπεδο, του δίνει τη γνώση για το πώς να τον συναντήσει στην Αστρική του μορφή, Εσωτερικά στο Αστρικό Επίπεδο. Στη συνέχεια μέσα από το διαλογισμό, τoυ δίνει την Εσωτερική διδασκαλία και συγχρόνως κρατώντας τον από το χέρι τον οδηγεί Εσωτερικά μέχρι το σημείο που και εκείνος, ο δάσκαλός του δηλαδή, βρίσκεται. Κανείς δεν μπορεί να οδηγήσει κάποιον υψηλότερα από ό,τι ο ίδιος βρίσκεται., και το ίδιο ισχύει και για τους πνευματικούς δασκάλους.

Αν ο μαθητής έχει τη σπάνια τύχη να λάβει τη Χάρη του Θεού και να έχει για δάσκαλο τον Θεάνθρωπο της εποχής του, τότε μπορεί να οδηγηθεί μέχρι την Βασιλεία των Ουρανών, μέχρι την Αγκαλιά του Πατέρα. Γιατί όπως μας βεβαιώνει ο Ιωάννης: *«….ουδείς γνωρίζει τον Πατέρα ει μη μόνον ο Υιός και εις όντινα ο Υιός θέλει αποκαλύψει τον Πατέρα …..»*

Σε κάποιο σημείο στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη διαβάζουμε ότι ο Ιησούς είπε στους μαθητές του *«Είναι συμφέρον σας να φύγω τώρα για να έρθει ο Παράκλητος που θα σας πει όλα όσα σας έχω πει μέχρι σήμερα και άλλα τα οποία δεν δύνασθε τώρα να βαστάζετε»* Ο Παράκλητος ή Guru Dev στα Σανσκριτικά είναι ο δάσκαλος στην Αστρική του μορφή. Ο δάσκαλος που έδωσε αργότερα στους Αποστόλους την Εσωτερική διδασκαλία, όχι με παραβολές, μεταφορές και αλληγορίες αλλά ***«παρρησία»*** στη γλώσσα της καθημερινότητας. Είναι σε αυτή την Αστρική μορφή που παρουσιάστηκε στον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη όταν «*…τους αναβίβασε σε όρος υψηλό κατ' ιδίαν μόνους, και εφάνη συνλαλών μετά του Ηλία και του Μωϋσέως .* ».

Ο δάσκαλος που ανήκει σε αυτή τη δεύτερη κατηγορία, έχει τη δυνατότητα να δώσει όχι μόνο εξωτερικές γνώσεις αλλά και Εσωτερική εμπειρία και καθοδήγηση στους μαθητές του, γιατί όταν ο μαθητής με το διαλογισμό του βρεθεί στον Αστρικό κόσμο που είναι απέραντος, είναι κυριολεκτικά σαν χαμένος. Ο Αστρικός κόσμος είναι τόσο θελκτικός που πολύ δύσκολα μπορεί κανείς να τον διασχίσει χωρίς Εσωτερική βοήθεια. Εκεί η ψυχή θαυμάζοντας το κάθετι υποπίπτει σε κάθε πειρασμό, όπως ένα παιδί θαμπώνεται όταν βρεθεί σε ένα λούνα - παρκ ή όταν βουτάει το χέρι του στο βάζο με το γλυκό.

Μπορεί Εσωτερικά η ψυχή να έχει μία κάποια βοήθεια από τους προστάτες και τους οδηγούς που έχει κάθε άνθρωπος αλλά οι οδηγοί αυτοί προερχόμενοι συνήθως από τα κατώτερα πνευματικά Επίπεδα, μόνοι, δεν έχουν τη δυνατότητα να οδηγήσουν το μαθητή μέχρι το τέλος του Εσωτερικού τους ταξιδιού. Αυτή η εργασία όπως μας πληροφορούν όλοι οι μεγάλοι άγιοι και οι μύστες, γίνεται Εσωτερικά μόνο από ένα εντεταλμένο και αρμόδιο Πνευματικό δάσκαλο, τον Θεάνθωπο.

Όταν ο μαθητής φθάσει στο σημείο να βλέπει και να συνομιλεί Εσωτερικά μαζί του μόνο τότε ο μαθητής αντιλαμβάνεται τι σημαίνει "Πνευματικός Διδάσκαλος". Είναι τότε που καταλαβαίνει ότι ο Πνευματικός Διδάσκαλος είναι ότι πολυτιμότερο μπορεί να έχει ένας άνθρωπος στη ζωή του. Είναι ο σύντροφος που έχει η ψυχή και σε αυτό και στον άλλο κόσμο και είναι τότε που συνδέονται μαθητής και δάσκαλος με μία σχέση ερωτική, με τη μυστικιστική βέβαια έννοια των λέξεων.

Όποιος δεν έχει ζήσει αυτή την εμπειρία, δεν την έχει ακούσει ή έστω δεν την υποψιάζεται ότι υπάρχει, δικαιολογημένα μπορεί να λέει ότι δεν χρειάζεται ένας Πνευματικός δάσκαλος για το Εσωτερικό ταξίδι της ψυχής. Η γνωστή ιστορία με τη βάρκα και τον αναζητητή που πρέπει να βγει μόνος του στη στεριά είναι φληναφήματα για μικρά παιδιά. Είναι ιστορίες που δείχνουν άγνοια και των πλέον στοιχειωδών αρχών του μυστικισμού.

Ο Ιησούς έλεγε στους μαθητές του *«δεν θέλω σας εγκαταλείψω μέχρι τη συντέλεια του αιώνα» (Ματθ κη :20)* και δεν ζητούσε τίποτα παραπάνω από αυτούς παρά μόνο την πίστη και την αυτοπαράδοσή τους σ'Αυτόν. *« ... εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου...» (Ιωαν ιε:10)*

Ο μαθητής αυτοπαραδίδεται στο δάσκαλο και περιμένει από αυτόν να τον οδηγήσει στο σκοπό της ανθρώπινής του ύπαρξης που σύμφωνα με όλους τους μύστες, τους αγίους και τους μεγάλους δασκάλους είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Αυτή η αυτοπαράδωση του μαθητή στο δάσκαλο δεν είναι προσωπολατρία ή αυτοεγκατάλειψη, είναι η συνταγή για να ενωθεί μαζί Του, για να μπορέσει να γνωρίσει τα Εσωτερικά βασίλεια και τέλος τη Θέωση, όχι σε κάποιο αόρατο μέλλον αλλά αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις και στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση.

Γι'αυτό έλεγε ο Ιησούς στους μαθητές Του *«.... είναι τινές των εδώ ισταμένων οίτινες δε θέλουσι γνωρίσει θάνατον πρωτού ίδωσει τη Βασιλεία των Ουρανών....» (Ματθ ιστ: 28)* . Εδώ και τώρα δηλαδή.

Σαν συμπέρασμα λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι οι πρώτη κατηγορία των δασκάλων δίνει τη θεωρία για την επίτευξη των πνευματικών στόχων του ανθρώπου και η δεύτερη δίνει **και** την πράξη.

Τη θεωρία μπορεί κανείς να τη γνωρίσει μέσα από κείμενα και διαλέξεις αλλά για τη πράξη χρειάζεται κάποιος ειδήμονας. Αν για τις καθημερινές μας εργασίες χρειαζόμαστε έναν ειδήμονα πολύ περισσότερο αυτό ισχύει για την «Επιστήμη των επιστημών» που είναι η πνευματικότητα.

Λέμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή που είναι ένα μέρος του Θεού είναι και αυτή αγάπη και ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι μέσω της αγάπης, Αυτό είναι σωστό αλλά είναι μόνο σκέψεις, λόγια και θεωρία. Το πρόβλημα είναι η πράξη, δηλαδή το ΠΩΣ θα αναπτύξουμε αυτή την αγάπη. Η αγάπη δεν αγοράζεται ούτε καλλιεργείται. Η αγάπη έλεγε ο μεγάλος Ινδός άγιος Σανκάρα, κολλάει σαν τις μεταδοτικές αρρώστιες. Ξεχειλίζει από κάποιον που είναι Πηγή αυτής της αγάπης και μουσκεύει αυτόν που είναι κοντά του. Και κοντά στο δάσκαλο είναι ο μαθητής. Το περίσσευμα της αγάπης του δασκάλου του παίρνει ο μαθητής. Εκεί βρίσκει την

αγάπη. Λοιπόν, ένας δάσκαλος είναι απαραίτητος αλλά μόνο αν είναι ο ίδιος μία πηγή αγάπης. Αν είναι απλά "κύμβαλο αλαλάζον" όπως έλεγε ο Παύλος, τότε ίσως δεν είναι απαραίτητος αλλά ίσως και βλαπτικός για τη πνευματική μας εξέλιξη.

Αναφέρεται στη μυστικιστική βιβλιογραφία ότι δεν είναι ο μαθητής αλλά ο δάσκαλος που καλεί κοντά του το μαθητή και καθώς ο ίδιος είναι μία πηγή αγάπης, γεμίζει και το μαθητή του με αυτή την αγάπη που ρέει προς αυτόν, όπως το νερό στα συγκοινωνούντα δοχεία. Αυτός είναι ο μυστικισμός στην πράξη και ένας τέτοιος δάσκαλος είναι απαραίτητος.

Συνήθως εμπιστεύεται κι ακολουθεί κανείς ένα πνευματικό δάσκαλο, όταν η διδασκαλία του συγκεκριμένου δασκάλου είναι σύμφωνη με τις ηθικές του αρχές και ακόμα όταν δεν διακρίνει στο δάσκαλο κάποιο οικονομικό ή άλλο συμφέρον και βλέπει τον ίδιο το δάσκαλο να ζει σύμφωνα με αυτά που διδάσκει.

Αλλά ο μαθητής έχει και ένα αδιάψευστο κριτήριο του εάν και κατά πόσον ένας δάσκαλος είναι αρμόδιος να τον οδηγήσει στη θέωση. Για το θέμα αυτό η μυστικιστική βιβλιογραφία αναφέρει ότι αρμόδιος, είναι ο δάσκαλος που μπορεί :

α) να δώσει στο μαθητή κάποια πρώτο χέρι εμπειρία από το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών και
β) αυτός που μπορεί να του "κολλήσει" τη μυστικιστική Αγάπη, δηλαδή αγάπη με (Α) κεφαλαίο.

Αν περνώντας ο καιρός ο μαθητής δεν αρχίζει να ξεχειλίζει από αυτή την Αγάπη θα πρέπει να του πει : «Δάσκαλε ακολουθώ σχολαστικά αυτά που μου λες αλλά είμαι όπως πριν, δεν έχω αναπτύξει το χαρακτηριστικό των πνευματικών ανθρώπων, την Αγάπη». Ο δάσκαλος θα πρέπει να υποδείξει στο μαθητή τι θα πρέπει να κάνει.

Μετά από λίγο καιρό, αν ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες του δασκάλου, ο μαθητής δεν έχει αναπτύξει μέσα του την Αγάπη, όχι μόνο για τον συνάνθρωπο αλλά για όλη τη Θεϊκή Δημιουργία, τότε όπως λένε οι μεγάλοι μύστες, ο μαθητής θα πρέπει να ψάξει να βρει ένα άλλο δάσκαλο.

Οι Νόμοι της Θεϊκής Δημιουργίας και τα δώρα του Θεού στον άνθρωπο

Οι Νόμοι

Τον Ασύλληπτο, Ανεκδήλωτο και Απερίγραπτο Θεό θα μπορούσε κανείς να Τον ονομάσει "Υπέρτατο Νόμο", που έχει θέσει σε ισχύ μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία τρεις θεμελιώδεις Νόμους.

1. Το Φυσικό ή Φυσικούς Νόμους
2. Το Νόμο του Κάρμα ή Νόμο της δίκαιης Ανταπόδοσης
3. Το Νόμο της Αγάπης ή Νόμο της Θείας Χάρης

Στο *Υλικό επίπεδο* και επομένως πάνω στη γη ισχύουν και οι τρεις νόμοι.
Στα *Κατώτερα πνευματικά επίπεδα* ισχύουν ο «Νόμος του κάρμα» και ο «Νόμος της Αγάπης»
Στα *Ανώτερα πνευματικά επίπεδα* ισχύει «μόνο ο Νόμος της Αγάπης».

Ο Νόμος του Κάρμα μπορεί να κατισχύσει και να καταλύσει τους Φυσικούς νόμους και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης μπορεί να καταλύσει και να κατισχύσει και των Φυσικών νόμων και του Νόμου του Κάρμα και έτσι εξηγούνται και τα θαύματα των αγίων, που βέβαια δεν έχουν σχέση με τις μαγείες των μάγων στις οποίες χρησιμοποιούνται Αστρικές ή αλλιώς μαγικές δυνάμεις.

Οι Φυσικοί Νόμοι: Είναι αυτοί που μάθαμε στο σχολείο, στο μάθημα της φυσικής, τα χημείας και της κοσμογραφίας. π.χ. ο νόμος της βαρύτητας, των υγρών και αερίων, της παγκοσμίου έλξεως κλπ.

Ο Νόμος του Κάρμα: Σύμφωνα με αυτόν, η ψυχή για να συνεχίσει το ταξίδι της επιστροφής της προς τη Βασιλεία των Ουρανών, *(προς τη θέωση δηλαδή),* όπου υπάρχει μόνο ένα πράγμα η Αγάπη, πρέπει να ξεφύγει από τα κατώτερα πνευματικά επίπεδα που υπάρχει δυισμός. Να ξεφύγει σημαίνει να αποκτήσει Σωτηρία ώστε στη συνέχεια η ψυχή να προχωρήσει προς την Αυτογνωσία και να επιτύχει τη Θέωση που σύμφωνα με τους Διδασκάλους είναι ο τελικός προορισμός της.

Προϋπόθεση όμως για να ξεφύγει η ψυχή από την περιοχή του δυισμού είναι να μην έχει τα βάρη που επί αιώνες τής έχει συσσωρεύσει ο νους με τον οποίον είναι άρρηκτα συνδεδεμένη. Δηλαδή η ψυχή να μην έχει καρμικές υποχρεώσεις.
Και υπάρχουν τρία είδη κάρμα που κρατάνε την ψυχή δέσμια στους κατώτερους κόσμους:

Το Santsit ή αποθηκευμένο κάρμα που είναι εντυπώσεις χαραγμένες και αποθηκευμένες στο Αιτιατό μέρος του νου, από πράξεις, λόγους σκέψεις καλές ή κακές που συσσωρεύτηκαν σε όλες τις ενσαρκώσεις της ψυχής από τότε που η ψυχή άρχισε να ενσαρκώνεται σε ανθρώπινα σώματα..

Το pralabda κάρμα ή τύχη ή κισμέτ ή μοίρα ή ριζικό, που είναι το κάρμα που έχουμε για διευθέτηση σε αυτή μας τη ζωή.

Το Kriyaman κάρμα ή κάρμα που γίνεται στην τωρινή μας ενσάρκωση και με την ελεύθερή μας βούληση.

Ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης : Ο Νόμος αυτός ενεργοποιείται με την πίστη και την προσευχή και τότε κατισχύει των δύο προηγούμενων νόμων. Έτσι εξηγούνται και τα θαύματα. *(Θαύματα των αγίων θαύματα και του Ιησού).*

Ο Ιησούς σε όλες τις περιπτώσεις που έγιναν θαύματα σταθερά επαναλάμβανε πως: «Η πίστη σου σε έσωσε». Και όταν μαθητές Του τον ρώτησαν γιατί και εκείνοι δεν μπορούσαν να εκβάλουν δαιμόνια, τους απάντησε «Διά την απιστία σας. Αν έχετε πίστη ως ένα κόκκο σιναπιού θα μπορούσατε να κινήσετε ακόμα και βουνά». Και όταν ένας Θεάνθρωπος λέει κάτι είναι Θέσφατο και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Η πίστη και η προσευχή ενεργοποιούν το Νόμο της Θείας Χάρης και τότε τίποτα δεν είναι αδύνατο.

Τα Δώρα

Ο Θεός έχει ευλογήσει τον άνθρωπο και μόνο αυτόν, που αποτελεί και την κορωνίδα της Θεϊκής Δημιουργίας με τρία υπέρτατα δώρα που δεν μπορεί να του τα στερήσει κανείς. Του έδωσε:

1. **Τη διάκριση και την ελεύθερη βούληση**.
2. **Τη δύναμη της προσευχής του.**
3. **Τη δυνατότητά του σε μια και μόνο ενσάρκωσή του, να μπορεί να επιτύχει τη Θέωση, που σημαίνει, την ένωση μαζί Του**.

Με αυτά τα τρία δώρα ο άνθρωπος μπορεί να παρέμβει στους τρεις πιο πάνω θείους Νόμους της Δημιουργίας και να τους ενεργοποιήσει ή να τους αδρανοποιήσει και ακόμα να εκπληρώσει το σκοπό για τον οποίο βρίσκεται πάνω στη γη.

Η "διάκριση" είναι χαρακτηριστικό του ανθρώπου που είναι το μόνο όν που μπορεί να γνωρίζει ότι είναι μια θεία ψυχή και η γήινή του παρουσία είναι προϋπόθεση για να επιτύχει τον προορισμό του που είναι η Θέωση.

Η “ελεύθερη βούληση” είναι ένα δώρο του Θεού στο οποίο κανείς δεν επεμβαίνει ούτε ο ίδιος ο Θεάνθρωπος. Ο άνθρωπος πρέπει μόνος του με την ελεύθερή του βούληση να αποφασίσει εάν και πότε θα ακολουθήσει το πνευματικό Μονοπάτι. Αλλιώς όταν ήρθε ο Ιησούς με ένα του βλέμμα θα τους έκανε όλους Χριστιανούς. Θεός ήταν ότι ήθελε μπορούσε να κάνει. Θα μπορούσε να κατέβει από το Σταυρό ή να βάλει το Σταυρό να προχωράει μόνος του αντί να τον κουβαλάει και τότε όλοι θα πέφτανε στα πόδια Του και θα τον προσκυνούσαν. Επειδή όμως με τέτοια θαύματα θα επηρέαζε την ελεύθερη βούληση των ανθρώπων ο Ιησούς δεν έκανε θαύματα ή μάλλον έκανε πολλά θαύματα όχι όμως για να πείσει τον κόσμο να τον ακολουθήσει αλλά μόνο για τους μαθητές Του, ***«Ίνα είδωσι και πιστεύσωσι οι μαθηταί αυτού».***

Τα θαύματα του Ιησού έγιναν λόγω της πίστης των ανθρώπων. Ο Ίδιος μετά από κάθε θαύμα έλεγε σταθερά: «Η πίστη σου σε έσωσε» Και όταν ένας Θεάνθρωπος λέει κάτι αυτό το εννοεί. Η πίστη των ανθρώπων ενεργοποιούσε το Νόμο της Θείας Χάρης και επιτελούνταν το θαύμα. Ο Ιησούς με την προσωπικότητα, το βλέμμα, τη διδασκαλία, το μεγαλείο Του ενέπνεε την πίστη στους ανθρώπους. Δεν καταργούσε με τα θαύματα την ελεύθερη βούληση των ανθρώπων. Δεν καταργούσε το δώρο που έδωσε ο Θεός στους ανθρώπους, την ελεύθερή τους βούληση.

Όσον αφορά το δεύτερο δώρο του Θεού, η δύναμη της προσευχής είναι μεγάλη. Εκεί που όλα έχουν χαθεί και αποτύχει, η προσευχή επιτυγχάνει, έλεγε ο Ισόθεος Kirpal Singh.

Με την πίστη και την προσευχή ο άνθρωπος μπορεί να έλξει τη Θεία Χάρη και να επιτύχει τα πάντα. Ο Νόμος της Θείας Χάρης μπορεί να επικρατήσει πάνω σε κάθε άλλο νόμο.

Το τρίτο μεγάλο δώρο είναι ότι ο άνθρωπος και μόνο αυτός αν ακολουθήσει τις οδηγίες του Θεανθρώπου μπορεί να επιτύχει τη θέωση ακόμα και στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση. Γι αυτό μας βεβαιώνει ο Ιησούς όταν λέει στους μαθητές του: ***« Είναι δε τινές των εδώ ισταμένων οίτινες δεν θέλουσι γνωρίσει θάνατον πρωτού οίδωσι τη Βασιλεία των Ουρανών»*** που σημαίνει ότι «Ορισμένοι από σας θα γνωρίσετε τη Θέωση πριν από το φυσικό σας θάνατο».

Με τα τρία δώρα του ο Θεός κατέστησε τον άνθρωπο κορωνίδα της Θεϊκής Του Δημιουργίας.

Είναι Προκαθορισμένος ο Χρόνος Παραμονής του Ανθρώπου στη Γη;

Φιλοσοφική Άποψη: Το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον.
Μυστικιστική Άποψη: Το πεπρωμένο φυγείν δυνατόν.

Η δυνατότητα παραμονής *μιας ψυχής για* ***ορισμένο χρονικό διάστημα*** *στο ανθρώπινο σώμα προκειμένου σε κάθε* ***συγκεκριμένη ενσάρκωση*** *να διευθετήσει το* ***συγκεκριμένο Pralabda karma*** *που του έχει δοθεί είναι καρμικά προκαθορισμένος.*

Ο χρόνος αυτός μπορεί να μετρηθεί με ώρες και λεπτά ή με αναπνοές, δεδομένου ότι ο άνθρωπος κατά μέσο όρο έχει 16 αναπνοές το λεπτό.

Όμως ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα αυτό το χρόνο παραμονής του να τον αυξήσει, να τον ελαττώσει ή ακόμα και να τον μηδενίσει (αυτοκτονία) σύμφωνα με την **ελεύθερή του βούληση**.

Αν επιλέξει κανείς με την ελεύθερή του βούληση να ζήσει μία έντονη και περιπετειώδη ζωή θα εξαντλήσει γρήγορα τον αριθμό των αναπνοών που του έχει δοθεί. Αν επιλέξει μια ζωή ήρεμη με πολλές ώρες σιωπηλού διαλογισμού ο χρόνος παραμονής του στη γη θα είναι μεγαλύτερος.

Σε ένα άτομο που με την ελεύθερή του βούληση έχει επιλέξει να ακολουθήσει τον πνευματικό δρόμο, που χρησιμοποιεί χρόνο για τις πνευματικές του ασκήσεις, που ζει μια ηθική ζωή και εργάζεται ως συνειδητός συνεργάτης στο θείο Σχέδιο, ο Διδάσκαλος μπορεί να του ***επιμηκύνει το χρόνο παραμονής του στη γη*** *και* ***να τον απαλλάξει από ορισμένες καρμικές του υποχρεώσεις***, (ασθένειες, ταλαιπωρίες κλπ.) προκειμένου το άτομο αυτό να εξακολουθήσει να ζει με αυτό τον καρμικά αποδοτικό τρόπο, που έχει ως αποτέλεσμα να κάνει γρήγορα βήματα στο πνευματικό μονοπάτι που οδηγεί στη θέωση.

Αυτή η παρέμβαση του Διδασκάλου γίνεται γιατί καθώς γνωρίζουμε, η εξέλιξη πάνω στη γη επιτυγχάνεται ταχύτερα από ό,τι στα εσωτερικά επίπεδα και ο Διδάσκαλος “βιάζεται” να επιστρέψει την ψυχή στην Αγκαλιά του Σατ Νάαμ.

Η απαλλαγή από ορισμένες καρμικές υποχρεώσεις, δηλαδή η θετική παρέμβαση του Διδασκάλου στο Pralabda karma έχει αποτέλεσμα αυτό που λέγεται ότι: « Στη ζωή του, ο μαθητής όταν πάει με το ρου του ποταμού έχει λιγότερα εμπόδια από ότι όταν πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα του ποταμού».

Σημειωτέον ότι τη δυνατότητα παρέμβασης στο κάρμα έχει μόνο ο Τέλειος Διδάσκαλος στον οποίο έχει δοθεί από το Δημιουργό «Το δεσμύειν και λύειν» μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Στα χέρια του βρίσκεται το κάρμα των μαθητών του και το διαχειρίζεται πάντα σύμφωνα με τις Εντολές του Θεού (Νόμος του Κάρμα) αλλά και με την Αγάπη του και σύμφωνα με το καλό της ψυχής των μαθητών του.

Επικοινωνία με το Υπερπέραν

Λέγοντας "Υπερπέραν" εννοούμε τις διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας που βρίσκονται πέραν του Φυσικού κόσμου και που δεν μπορούμε να τις προσεγγίσουμε και να τις αντιληφθούμε με τις πέντε φυσικές μας αισθήσεις. Είναι οι "Εσωτερικοί Κόσμοι" όπως συνηθίζουμε να λέμε, στους οποίους ισχύουν άλλοι νόμοι και άλλοι κανόνες, που αδυνατούμε να συνειδητοποιήσουμε με την κρίση και τη λογική μας. Οι κόσμοι αυτοί λέγονται Εσωτερικοί γιατί δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτοί με τις εξωτερικές μας αισθήσεις αλλά μόνο με τα Αστρικά αισθητήρια όργανα τα οποία μπορούμε να ενεργοποιήσουμε με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό.

Σε ορισμένα άτομα που τα θεωρούμε "προικισμένα" τα αισθητήρια αυτά μπορεί εκ γενετής να είναι αναπτυγμένα.

Εμείς οι άνθρωποι ορίζοντας τον εαυτό μας, λέμε ότι «είμαστε αθάνατες ψυχές ενσαρκωμένες μέσα σε ένα φθαρτό φυσικό σώμα και έχουμε ένα νου σε "εξέλιξη"» με τον οποίο νου, εμείς, *(οι ψυχές μας)* μπορούμε να έρθουμε σε επικοινωνία και να λειτουργούμε, μέσα στα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας, το Φυσικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο, προκειμένου να επιτελέσουμε *(οι ψυχές μας)*, το έργο που μας καθόρισε ο Δημιουργός σε αυτές τις περιοχές της Δημιουργίας».

Λέγεται ακόμα, ότι ο νους δόθηκε στην ψυχή κατά την κάθοδό της από το "Βασίλειο του Πατρός" όπου δημιουργήθηκε, προς τον Υλικό κόσμο. Αυτός ο νους, στην πραγματικότητα αποτελεί ένα εργαλείο, είναι ένα τέλειο κομπιούτερ που δόθηκε προσωρινά στην ψυχή, προκειμένου να την υπηρετήσει κατά τη διάρκεια της παραμονής της στους κατώτερους πνευματικούς και τον υλικό κόσμο. Ο νους από μόνος του είναι ένα νεκρό εργαλείο, ο νους δε σκέπτεται και δεν έχει τη δυνατότητα επαγωγής. Είναι σαν ένα κομπιούτερ έξω από την πρίζα. Για να λειτουργήσει ο νους πρέπει να έρθει σε επαφή με την ψυχή και εκείνη να του δώσει

συνειδητότητα. Να του δώσει ζωή, να τον ενεργοποιήσει, όπως ακριβώς η ψυχή, εμψυχώνει και ζωοποιεί και ενεργοποιεί το υλικό μας σώμα.

Αυτό το τέλειο κομπιούτερ, ο "νους", είναι προγραμματισμένος έτσι, ώστε να μπορεί να λειτουργεί σαν ένα ραδιόφωνο που συντονίζεται, στα μακρά, τα βραχέα και τα μεσαία. Έτσι και ο νους, συντονίζεται και λειτουργεί αντίστοιχα ως Υλικός, Αστρικός και Αιτιατός νους ανάλογα με το επίπεδο της Θεϊκής Δημιουργίας στο οποίο κάθε φορά βρίσκεται η ψυχή. Όταν η ψυχή βρίσκεται στον Υλικό κόσμο, χρησιμοποιεί τον Υλικό της νου, όταν βρίσκεται στον Ασττρικό ή Αιτιατό κόσμο, χρησιμοποιεί αντίστοιχα τον Αστρικό ή Αιτιατό της νου. Ο Υλικός, Αστρι-κός και Αιτιατός νους δεν είναι παρά τρεις διαφορετικές συνιστώσες, τρία διαφο-ρετικά προγράμματα αυτού του τέλειου Θεϊκού κομπιούτερ, του Νου.

Όμως πότε η ψυχή βρίσκεται στον Υλικό κόσμο και χρησιμοποιεί τον Υλικό της νου; Βρίσκεται όσο έχει το ανθρώπινο σώμα. Και πότε βρίσκεται στον Αστρικό ή Αιτιατό κόσμο και χρησιμοποιεί αντίστοιχα τον Αστρικό ή Αιτιατό της νου; Όταν δεν βρίσκεται μέσα στο υλικό σώμα. Και αυτό συμβαίνει σε δύο περιπτώσεις. Πρώτον, μετά το θάνατο του φυσικού μας σώματος και δεύτερον, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, όταν η ψυχή υπερβεί τη σωματική συνειδητότητα του διαλογιζόμενου και βρεθεί στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο. Έτσι λοιπόν η ψυχή χρησιμοποιεί την Αστρική και την Αιτιατή νοητική της συνιστώσα, όταν αντίστοιχα βρίσκεται στα επίπεδα αυτά.

Υπάρχει όμως και μία τρίτη περίπτωση εκτός από το φυσικό θάνατο και το διαλογισμό, που ένας άνθρωπος μπορεί να έχει επαφή και επικοινωνία με το υπερπέραν και αυτή η περίπτωση αφορά άτομα που από τη γέννησή τους έχουν ***το έμφυτο χάρισμα της δυνατότητας επικοινωνίας*** με το Αστρικό και σπανιότατα με το Αιτιατό επίπεδο, ενώ βρίσκονται και λειτουργούν με το υλικό τους σώμα, όπως δηλαδή είμαστε εμείς τώρα. Τα άτομα αυτά συνηθίζουμε να ονομάζουμε "Διάμεσα" ή από τα Λατινικά, "Medium". Τα Διάμεσα έχουν τη δυνατότητα να αλλάζουν κατά βούληση τη συχνότητα του ραδιοφώνου, από τα μακρά στα βραχέα, δηλαδή μπορούν να χρησιμοποιούν άλλοτε τον Υλικό και άλλοτε τον Αστρικό τους νου, κατά βούληση. Όμως, η ικανότητα αυτή, και γενικά όπως γνωρίζουμε, όλες οι "σίντις" *(οι Αστρικές Δυνάμεις)* που έχουν ορισμένα προικισμένα άτομα, είναι ανεπτυγμένες σε διαφορετικό βαθμό, με παρεπόμενο οι πληροφορίες που μπορεί να μας δώσουν, πολλές φορές, ίσως τις πιο πολλές, να έχουν την πιθανότητα, για να μην πούμε τη βεβαιότητα να είναι λιγότερο ή περισσότερο λανθασμένες και καμιά φορά ακόμα και καταστροφικές. Αυτός είναι και ο λόγος που οι πραγματικά ενδιαφερόμενοι για την πνευματικότητα αναζητητές, αποφεύγουν να ζητούν και να παίρνουν πληροφορίες και να δέχονται διδασκαλίες από διάμεσα, εκτός βέβαια αν

αυτά ανήκουν στην κατηγορία των Αποστολικών διαμέσων και αυτό βέβαια υπό προϋποθέσεις.

Η έμφυτη αυτή ικανότητα επικοινωνίας των διάμεσων με τον Αστρικό κόσμο, επιτυγχάνεται με τρεις τρόπους. Με "διόραση" *(Αστρική όραση)* "διακοή" *(Αστρική ακοή)* ή με διαίσθηση. Τα διάμεσα μπορεί να έχουν αναπτυγμένη μόνο την διόραση ή τη διακοή ή να έχουν αναπτυγμένους και τους τρεις τρόπους επικοινωνίας με τον Αστρικό κόσμο και αυτό εξαρτάται από τη διαφορετική κάθε φορά ανάπτυξή του Αστρικού νου τους.

Η επικοινωνία με τα εσωτερικά επίπεδα για να είναι ασφαλής και θεάρεστη πρέπει να γίνεται *μόνο* ***μέσα από διαλογισμό και εφόσον αυτός γίνεται με την καθοδήγηση ενός αρμόδιου πνευματικού Διδασκάλου.***

Ο Υλικός νους και τα πέντε υλικά αισθητήρια του όργανα, έχουν την δυνατότητα να μπορούν να δέχονται, να αναλύουν, να επεξεργάζονται και να συνειδητοποιούν μόνο τις συχνότητες που αφορούν τη maya, την ύλη δηλαδή του φυσικού κόσμου. Αυτόν τον Υλικό νου εμείς οι άνθρωποι τον καλλιεργούμε πηγαίνοντας στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο και στηριζόμενοι πάνω στους νόμους και τις εφαρμογές των φυσικών νόμων στηρίζουμε τις επιστήμες και την τεχνολογία, που στις μέρες μας έχουν φθάσει σε αξιοθαύμαστα επίπεδα.

Όμως η αντίληψη του Υλικού μας νου είναι αδύνατο να συλλάβει τις πραγματικότητες του υπερπέραν. Για παράδειγμα ο υλικός μας νους είναι αδύνατο να εξηγήσει το Αστρικό φαινόμενο της ακαΐας των αναστενάρηδων και την ικανότητα των ραβδοσκόπων να βρίσκουν νερό και μέταλλα, καθώς τα επιτεύματα αυτά στηρίζονται σε ορισμένες ικανότητες που έχουν μόνον ορισμένα προικισμένα άτομα, όπως αυτά που έχουν την ικανότητα που ήδη αναφέραμε, της επικοινωνίας με τον Αστρικό κόσμο.

Ακόμα υπάρχουν και μερικά γεγονότα που έχουν σχέση με την πίστη των ανθρώπων σε κάποια Υπέρτατη Δύναμη, που από πολλούς αμφισβητούνται, με την αιτιολογία ότι δεν μπορούν να εξηγηθούν και να αποδειχθούν επειδή δεν στηρίζονται στα επιστημονικά δεδομένα. Η αδυναμία να δοθεί κάποια σοβαρή εξήγηση, οφείλεται στις περιορισμένες δυνατότητες του Φυσικού μας νου. Η επιστήμη στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους και δεν μπορεί να δώσει εξηγήσεις για φαινόμενα που υπακούουν σε Αστρικούς ή άλλους νόμους. Οσάκις επιστήμονες επιχειρούν με την ανθρώπινη λογική να ερμηνεύσουν μεταφυσικά φαινόμενα αδυνατούν, και στην προσπάθειά να δώσουν υποτίθεται επιστημονικές ερμηνείας, συχνά γίνονται καταγέλαστοι.

Σε σύγκριση με τον Υλικό, ο Αστρικός νους έχει απείρως ικανότερη δύναμη αντίληψης και μπορεί να αντιλαμβάνεται και να συνειδητοποιεί τις συχνότητες που αφορούν την Αστρική ύλη ή “Prakriti” όπως αυτή είναι γνωστή, με την αρχική Σανσκριτική της ονομασία. Ο Αστρικός νους με τα αισθητήριά του, μπορεί και αντιλαμβάνεται τους Αστρικούς νόμους και κανόνες, τις Αστρικές υπάρξεις και οντότητες και γενικά τις πραγματικότητες του Αστρικού πεδίου. Έτσι, κάποιος που μπορεί να χρησιμοποιήσει τον Αστρικό του νου, εύκολα αντιλαμβάνεται και εξηγεί την ακαία των αναστενάρηδων και την ανεύρεση νερού με το εκκρεμές από τον ραβδοσκόπο, καθώς τα γεγονότα αυτά αποτελούν καθαρά Αστρικά φαινόμενα και στηρίζονται στους Αστρικούς νόμους. Αυτός που μπορεί να χρησιμοποιήσει τον Αστρικό του νου εξηγεί το φαινόμενο της ακαΐας τόσο απλά, όσο απλά εμείς εξηγούμε το γεγονός πως όταν αφήσουμε από το χέρι μας μια πέτρα, αυτή θα πέσει στο έδαφος γιατί ισχύει πάνω στη γη, ο νόμος της βαρύτητας.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τον ακόμα ικανότερο Αιτιατό νου, που αντιλαμβάνεται, και τις “αιτίες των φαινομένων” και ακόμα έχει καταγράψει και αρχειοθετήσει το ιστορικό όλων των ενσαρκώσεων της ψυχής την οποία ακολουθεί και την οποία έχει προορισμό να υπηρετεί.

Τώρα, με βάση τα πιο πάνω, μπορούμε να αντιληφθούμε τον τρόπο με τον οποίο μέσα από το διαλογισμό, μπορεί ένας αναζητητής, να επικοινωνήσει με τους Εσωτερικούς κόσμους.

Με την ανώτερη μορφή διαλογισμού, το διαλογισμό στον Τρίτο Οφθαλμό, συγκεντρώνει ο διαλογιζόμενος αναζητητής την προσοχή και τη συνειδητότητά του στο σημείο αυτό, που αποτελεί την πύλη εισόδου της ψυχής στον Αστρικό κόσμο. Όταν με το διαλογισμό η ψυχή αποσυρθεί στην “έδρα” της που μέσα στο ανθρώπινο σώμα είναι ο Τρίτος Οφθαλμός, η ψυχή “ξεχειλίζει” και διολισθαίνει μέσα από τη θύρα αυτή, στον Αστρικό κόσμο. *Μόλις η ψυχή βρεθεί στον Αστρικό κόσμο, αυτόματα σταματάει η λειτουργία του υλικού νου και αρχίζει να λειτουργεί ο Αστρικός νους που αμέσως αρχίζει να αντιλαμβάνεται το νέο περιβάλλον και τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου μέσα στον οποίο αρχίζει τώρα να λειτουργεί η ψυχή.*

Κατά το διαλογισμό, αν διακοπεί η συγκέντρωσή μας στον Τρίτο Οφθαλμό, τότε αμέσως η ψυχή αποσύρεται από τον Αστρικό κόσμο και πάλι μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό επιστρέφει στο υλικό μας σώμα, και τότε, αρχίζει και πάλι να λειτουργεί ο υλικός νους.

Έτσι λοιπόν εμείς σήμερα που βρισκόμαστε στη ζωή και δεν έχουμε εκ γενετής κάποιο χάρισμα επικοινωνίας με το υπερπέραν, για να επιτύχουμε επικοινωνία με αυτή τη διάσταση, πρέπει να καταφύγουμε στο διαλογισμό ώστε η ψυχή μας

υπερβαίνοντας τη σωματική μας συνειδητότητα να διολισθήσει στον Αστρικό κόσμο και τότε να χρησιμοποιήσει τον Αστρικό της νου.

Οι εμπειρίες που έχει ο άνθρωπος όσο χρόνο η ψυχή του εργάζεται με τον Αστρικό της νου, καταγράφονται στο 95% των κυττάρων του εγκεφάλου που κακώς θεωρούμε ότι είναι άχρηστα και δεν επιτελούν καμία εργασία.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, εκτός από τα άτομα που έχουν το χάρισμα να επικοινωνούν με το Υπερπέραν και ο καθένας από εμάς μπορεί να κάνει το ίδιο με το διαλογισμό. Δεν είναι πάντα εύκολο, είναι όμως σε όλους μας εφικτό. «Όταν υπάρχει θέληση πάντα βρίσκεται ο τρόπος».

Τα Θαύματα των Μάγων, των Ταχυδακτυλουργών και των Αγίων.

Τίποτα δεν είναι αδύνατον. Η λέξη "αδύνατον" είναι για τα λεξικά των ανόητων.
Kirpal Singh

Μέσα στους αιώνες, πολλοί διηγήθηκαν ιστορίες και μίλησαν με βεβαιότητα για μάγους και υπερφυσικές δυνάμεις ενώ άλλοι, πολύ περισσότεροι αμφισβήτησαν αυτές τις δυνάμεις ή προσπάθησαν με τη λογική τους να δώσουν διάφορες εξηγήσεις.

Ακόμα υπάρχουν και ορισμένοι που μιλούν για θαύματα και για ανεξήγητα φαινόμενα όπως και άλλοι, που την έννοια του θαύματος και του υπερφυσικού την έχουν ταυτίσει με το Χριστό, με τους αγίους και με τη Θεία παρέμβαση. Τέλος υπάρχουν και μερικοί που πιστεύουν ότι οι άνθρωποι, κάποτε στο μέλλον, θα εξηγήσουν με επιστημονικό τρόπο όλα τα μεταφυσικά φαινόμενα.

Πού βρίσκεται όμως η αλήθεια; Θα μπορέσει άραγε κανείς να εξηγήσει με αυθεντία τα διάφορα υπερφυσικά και μεταφυσικά φαινόμενα; Ας μην ανησυχούμε! Οι απαντήσεις έχουν δοθεί με σαφήνεια από τα πολύ αρχαία χρόνια, από αγίους, μύστες και πνευματικούς Διδασκάλους και δε χρειάζεται σήμερα εμείς να πασχίζουμε να βρούμε δικές μας εξηγήσεις.

Για να μπορούμε όμως να ακριβολογήσουμε και να γίνουν αντιληπτά αυτά στα οποία θα αναφερθούμε, θα πρέπει αρχικά να δώσουμε τον ακριβή ορισμό ορισμένων εννοιών. Έτσι :

▸***Υπερφυσικό*** είναι κάθετι που δεν μπορεί να εξηγηθεί με βάση τους νόμους του φυσικού επιπέδου. Τους νόμους δηλαδή της φυσικής, της χημείας και όλους τους άλλους που μάθαμε στο σχολείο και το πανεπιστήμιο.

▸ ***Μεταφυσικά φαινόμενα***: είναι αυτά με τα οποία ασχολείται η μεταφυσική έρευνα, και αφορά κυρίως τις ψυχικές δυνάμεις του ανθρώπου, για τις οποίες καταλληλότερος θα ήταν ο όρος «νοητικές δυνάμεις».

▸ ***Ανεξήγητο*** είναι κάθετι που συμβαίνει και δεν μπορεί να ερμηνευθεί με την κοινή ανθρώπινη γνώση και λογική.

▸***Θαύμα*** είναι κάθετι που "*δίνει την εντύπωση*" ότι επιτελείται καθ' υπέρβαση των φυσικών νόμων και των γνωστών εφαρμογών τους. Και λέμε "γνωστών", γιατί όλο και περισσότερες εφαρμογές των φυσικών νόμων, μάς αποκαλύπτονται από τη σύγχρονη τεχνολογία και ορισμένα πράγματα που κάποτε θα μπορούσαν να θεωρούνται σαν θαύματα σήμερα παύουν να μας εντυπωσιάζουν. Κάποτε, αν και γνώριζαν το νόμο της βαρύτητας και τους υπέρηχους, θα μιλούσαν για θαύμα αν έβλεπαν μπροστά τους ένα αντικείμενο πολλών τόνων, να πετάει στον αέρα με υπερηχητική ταχύτητα ή το φαγητό να ζεσταίνεται σε φούρνο με μικροκυμάτων.

▸***Μαγεία*** είναι η χρησιμοποίηση μαγικών ή αλλιώς Αστρικών ή υπερφυσικών ή ψυχικών δυνάμεων, προκειμένου με τη αυτές να διαταραχθεί ή να καταλυθεί κάποια ισορροπία που στηρίζεται στους φυσικούς νόμους. Ο κόσμος συνηθίζει να μιλάει για λευκή και για μαύρη μαγεία ανάλογα με τους σκοπούς που θέλει να εξυπηρετήσει ο "μάγος". Που σημαίνει αν προτίθεται να ωφελήσει ή να βλάψει κάποιον.

▸***Ταχυδακτυλουργός*** είναι αυτός που υποδύεται ότι χρησιμοποιεί υπερφυσικές δυνάμεις αλλά στην πραγματικότητα χρησιμοποιεί τεχνάσματα και προς στιγμή αποσπάει την προσοχή μας με κάποιο έντεχνο τρόπο ώστε να μην αντιληφθούμε κάτι που με ταχύτητα κάνει, προκειμένου να μας καταπλήξει.

▸***Προβλέπω*** σημαίνει ότι πιθανολογώ βάσει λογικών και βέβαιων γεγονότων και καταστάσεων, κάποιο γεγονός που πρόκειται να εμφανιστεί, μέσα σε κάποιο σχετικά προβλεπόμενο χρόνο. Για παράδειγμα λέμε «Προβλέπω ότι δεν θα επιτύχεις στις εξετάσεις σου». Το προβλέπω, γιατί δε σε βλέπω να μελετάς αλλά να απασχολείσαι με άλλα πράγματα.

▸ ***Προφητεύω*** σημαίνει ***προλέγω*** χωρίς να υπάρχουν προϋποθέσεις ή πιθανότητα για κάτι που θα συμβεί σε κάποιο συγκεκριμένο ή κάποιο απώτερο μέλλον. Π.χ. υπήρχε η προφητεία ότι «Το έτος 2012 θα καταστρεφόταν ο κόσμος». Δεν υπήρχαν ενδείξεις γι αυτό, αλλά έτσι, σωστά ή λάθος προφήτευε κάποιος.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε τα λόγια των μεγάλων Διδασκάλων ότι «Αρνητικές προφητείες πάντα έρχονται από την αρνητική πλευρά και δεν πραγματοποιούνται». Ένας Διδάσκαλος ποτέ δεν θα είναι μάντης κακών ειδήσεων. Γι αυτό μη πιστεύετε στις προφητείες. Οι Εβραίοι ακόμα περιμένουν το Χριστό και από ό,τι φαίνεται θα τον περιμένουν για πολύ ακόμα.

▸***Γιόγκι:*** είναι αυτοί που δραστηριοποιούνται σε μία ή περισσότερες από τις ποικίλες μορφές γιόγκα που υπάρχουν. Σκοπός των γιόγκι είναι να αναπτύξουν υπερφυσικές ή γιογκικές δυνάμεις, για διαφορετικούς ο καθένας τους λόγους. Άλλοι επιδιώκουν με τις δυνάμεις αυτές να αποκτήσουν τιμή και δόξα άλλοι κοινωνική προβολή και άλλοι απλώς και μόνο θέλουν να βγάζουν το ψωμί τους. Ακόμα, με ορισμένες μορφές γιόγκα επιδιώκει κανείς να έχει καλή υγεία, μακροζωϊα και ευδαιμονία *(σαμάντι)*. Τέλος υπάρχουν και ορισμένοι που ασκούνται στη γιόγκα για να υποτάξουν το σώμα στο νου και αργότερα το νου στην ψυχή, σαν μια διαδικασία απαραίτητη για μια μελλοντική πνευματική τους ανάπτυξη.

▸**Άγιος:** είναι αυτός που με την ταπεινή ζωή και την πίστη του στο Θεό έχει συνδεθεί με Αυτόν και ακτινοβολεί τις θείες αρετές και ιδιότητες Του. Έχει αγάπη για όλους και τον διακρίνει ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία όχι μόνο για τον συνάνθρωπο του αλλά και για τα ζώα και για ολόκληρη την Πλάση.

Αυτά που λέει και αυτά που εύχεται ένας άγιος επαληθεύονται και πραγματοποιούνται. Η δέηση και η προσευχή του για τον συνάνθρωπό του, έλκει τη Χάρη του Θεού.

Βέβαια η έννοια «άγιος» έχει πολύ ταλαιπωρηθεί από την εκκλησία καθώς συχνά χρησιμοποιεί αυτή τη λέξη με ψευδεπίγραφο τρόπο, άλλοτε για να καταδείξει μία υψηλή βαθμίδα ιεροσύνης π.χ. «ο άγιος Πειραιώς και νήσων», άλλοτε σαν τίτλο για την επιβράβευση ατόμων που προσέφεραν καλές υπηρεσίες στην εκκλησία αλλά εγκληματικές για τη Χριστιανοσύνη και την ανθρωπότητα εν γένει *(όπως ο παιδοκτόνος άγιος Κωνσταντίνος, ο φιλοπόλεμος στρατάρχης άγιος Μερκούριος).*

Για να γίνει αντιληπτό το θέμα των θαυμάτων, θα πρέπει αφού δώσαμε τον ορισμό του θαύματος, να αναφερθούμε με συντομία στα εξής:

α) Τι είναι και πώς λειτουργεί ο ανθρώπινος νους.
β) Στους τρεις νόμους της Θεϊκής Δημιουργίας
γ) Στα τρία μέγιστα δώρα που έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο.

Πνευματικές παρακαταθήκες

Οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι, αναφερόμενοι στη Θεϊκή Δημιουργία, συνηθίζουν να μας δίνουν παρομοιώσεις και μεταφορικές εικόνες, που αποτελούν

αντανακλάσεις, των αντανακλάσεων κάποιας πραγματικότητας, προκειμένου εμείς οι μαθητές τους, να μπορέσουμε, κάπως, να αντιληφθούμε τις ασύλληπτες πλευρές των Θείων Νόμων και γενικότερα του Θείου Σχεδίου.

Μας λένε λοιπόν ότι κάποτε αυτή η υπέρτατη Δύναμη που ονομάζουμε Θεό Πατέρα δημιούργησε τις ψυχές, σε μία Περιοχή καθαρού πνεύματος, το «Σατς Καντ» Sach Khand, όπως ονόμαζαν στα Σανσκριτικά την περιοχή αυτή οι αρχαίοι Ρίσσις των Ινδιών ή «Βασίλειο των Ουρανών», όπως είναι γνωστή στη Χρστιανική παράδοση. Αυτές οι ψυχές για ένα άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο, στάλθηκαν να κατοικήσουν τα διάφορα πνευματικά και το υλικό επίπεδο και κάποτε, είναι προκαθορισμένο να αισθανθούν τη νοσταλγία του αποχωρισμού και την άκρατη επιθυμία να γυρίσουν όλες πίσω στην Αγκαλιά του Θεού Πατέρα.

Μας λένε ακόμα ότι οι ψυχές, κατά τη διάρκεια της πορείας τους από την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος που δημιουργήθηκαν, με προορισμό τον Υλικό κόσμο και καθώς περνούσαν μέσα από τα διάφορα πνευματικά Επίπεδα, έλαβαν ορισμένα περιβλήματα ή καλύμματα που λειτουργούν σαν εργαλεία και σαν μέσα επικοινωνίας της ψυχής με τις πραγματικότητες αυτών των Επιπέδων, ανάλογα με την πνευματική περιοχή στην οποία κάθε φορά βρίσκονται οι ψυχές. Στον Υλικό κόσμο η ψυχή περιβάλλεται και λειτουργεί μέσα από το Υλικό της σώμα. Στον Αστρικό κόσμο χρησιμοποιεί το Αστρικό της σώμα, στο Αιτιατό επίπεδο το Αιτιατό της σώμα κλπ.

Τα καλύμματα ή περιβλήματα ή σώματα όπως ονομάστηκαν γιατί δε βρέθηκε κάποια καλύτερη ονομασία, είναι το Υπεραιτιατό, το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό σώμα, κάλυμμα-εργαλείο. Τα εργαλεία αυτά δόθηκαν στις ψυχές, ώστε με τη βοήθειά τους να μπορούν αυτές να παραμένουν και να εργάζονται, στις διάφορες εσωτερικές περιοχές και τον υλικό κόσμο. Δόθηκε δηλαδή στις ψυχές, κάτι ανάλογο με το σκάφανδρο που δίνεται στο δύτη, προκειμένου να μπορεί να παραμένει και να εργάζεται στο βυθό της θάλασσας και συγχρόνως να επικοινωνεί με τον έξω κόσμο. Το σκάφανδρο για το δύτη είναι ένα κάλυμμα-εργαλείο. Το ίδιο είναι για την ψυχή τα καλύμματά της. Είναι εργαλεία. Οι ταξιδιώτες, όταν πρόκειται ταξιδέψουν σε χώρες με πιο ψυχρά κλίματα, για να μπορούν να παραμένουν και να εργάζονται σε αυτές τις περιοχές, παίρνουν ανάλογα, ένα σακάκι, ένα παλτό, μια γούνα κλπ.

Τέτοια καλύμματα-εργαλεία σαν το σκάφανδρο και τη γούνα, είναι και το Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό κάλυμμα ή σώμα. Τα ενδύματα αυτά τα συγκρατεί η ψυχή γύρω της όπως ο ήλιος συγκρατεί τους πλανήτες του και τα χρησιμοποιεί όσο χρόνο βρίσκεται στα τρία κατώτερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. Καθένα από αυτά τα σώματα, όταν κάποτε στην εξελικτική πορεία

της η ψυχή πάψει να τα χρησιμοποιεί θα τα απορρίψει σαν άχρηστα και άψυχα και αυτά θα επιστρέψουν και θα διαλυθούν αντίστοιχα σαν πρωτογενές ανακυκλώμενο υλικό στον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο.

Η ψυχή κάποτε απορρίπτει τα καλύμματά της, όπως ο δύτης βγάζει το σκάφανδρο του και το εγκαταλείπει στη βάρκα. Το ίδιο και ο ταξιδιώτης μετά την επιστροφή του από το ταξίδι βγάζει τη γούνα ή το αδιάβροχό του και τα φυλάει στη ντουλάπα, γιατί μέσα στο σπίτι ούτε κρύο κάνει ούτε βρέχει και γι'αυτό δεν του χρειάζονται πια.

α) Τι είναι και πώς λειτουργεί ο ανθρώπινος νους.

Περνώντας μέσα από το Αιτιατό Επίπεδο, η ψυχή εκτός από το Αιτιατό σώμα της τής δίνεται σε αρχέγονη μορφή και ένα άλλο χρήσιμο εργαλείο ο **"νους"**. ***Ο νους χρησιμεύει στην ψυχή σαν μέσον επικοινωνίας με τις περιοχές του Αιτιατού, Αστρικού και Υλικού κόσμου.***

Το νοητικό κάλυμμα-εργαλείο είναι αυτό που ονομάζουμε "νου" και δόθηκε στην ψυχή για να μπορεί να επικοινωνεί και να επιτελεί την εργασία που της ανέθεσε ο Πατέρας στα τρία κατώτερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας Του.

Αυτό το εργαλείο, ο νους, λειτουργεί σαν ένα ραδιόφωνο που από την κατάσκευή του είναι έτσι φτιαγμένο, ώστε να μπορεί να συντονίζεται με τα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα κύματα. Έτσι και ο νους μπορεί να συντονίζεται με τον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο, ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο κάθε φορά, βρίσκεται και εργάζεται η ψυχή που συνοδεύει. Και όπως το ραδιόφωνο για να λειτουργεί χρειάζεται ενέργεια, το ίδιο και ο νους χρειάζεται την ενέργεια της ψυχής *(συνειδητότητα λέγεται αυτή η ενέργεια)* η οποία του προσφέρεται όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται μαζί του.

Όσο ζούμε στο υλικό επίπεδο, χρησιμοποιούμε τον «Υλικό» μας νου, που με την κρίση και τη λογική που είναι προικισμένος, εξετάζει το καθετί αν είναι σύμφωνο και υπακούει στους φυσικούς νόμους. Καθετί που υπακούει στους φυσικούς νόμους το αποδεχόμαστε σαν φυσικό και λογικό, ενώ καθετί που θεωρούμε αντίθετο, το απορρίπτουμε. Για παράδειγμα, αν κάποιος μας πει ότι, αφήνοντας από το χέρι του ένα αντικείμενο αυτό θα πέσει κάτω, το γεγονός θα το δεχθούμε σαν λογικό και φυσικό. Θα δώσουμε την εξήγηση ότι λειτούργησε ο νόμος της βαρύτητας. Αν όμως μας πει ότι το αντικείμενο έφυγε από τα χέρια του και υψώθηκε στο ταβάνι, αυτό δε θα το δεχθούμε γιατί θα θεωρήσουμε ότι ένα τέτοιο γεγονός είναι αντίθετο προς τους φυσικούς νόμους. Έτσι λειτουργεί ο Φυσικός μας νους. Δέχεται μόνο ό,τι θεωρεί πως υπακούει στους φυσικούς νόμους.

Με τον ίδιο τρόπο όταν η ψυχή βρίσκεται στην Αστρική ή την Αιτιατή περιοχή, χρησιμοποιεί αντίστοιχα τον «Αστρικό» ή τον «Αιτιατό» της νου. Η ψυχή βρίσκεται στις περιοχές αυτές σε δύο περιπτώσεις: πρώτον, μετά το θάνατο του φυσικού σώματος και δεύτερον, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού.

Ο υλικός νους έχει μεγάλες ικανότητες και αν τον εκπαιδεύσουμε κατάλληλα πηγαίνοντας στο σχολείο, το λύκειο, το πολυτεχνείο, το πανεπιστήμιο κλπ, μας δίνεται η δυνατότητα να τον εμπλουτίσουμε με φυσικές γνώσεις και εκείνος στη συνέχεια μπορεί να μας βοηθήσει στις καθημερινές μας εργασίες και είναι αυτός χάρη στον οποίο έχουμε επιτελέσει τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα που χαρακτηρίζουν την εποχή μας.

Όμως, μπροστά στη θέα ενός αναστενάρη που πατάει τα αναμμένα κάρβουνα, ο υλικός μας νους είναι αδύνατον με την κρίση και τη λογική του να δώσει απάντηση για το πώς αυτό γίνεται κατορθωτό. Η αδυναμία τού να εξηγήσουμε το φαινόμενο της ακαϊας, είναι γιατί η ακαϊα είναι ένα Αστρικό φαινόμενο. Ένα γεγονός δηλαδή που στηρίζεται στους Αστρικούς νόμους και κανόνες και που εμείς όσο και αν προσπαθούμε με την κρίση και τη λογική του Υλικού μας νου, δεν μπορούμε να δώσουμε λογικές και επιστημονικές απαντήσεις. Με ένα ραδιόφωνο συντονισμένο στα μακρά δεν μπορούμε να ακούσουμε ένα σταθμό που εκπέμπει στα βραχέα κύματα.

Όμως, τα άτομα που κατά τη διάρκεια του διαλογισμού τους βρίσκονται στο Αστρικό πεδίο, αντιλαμβάνονται τους Αστρικούς νόμους και τότε κάθε Αστρικό φαινόμενο, το εξηγούν βάσει των νόμων αυτών, όπως εμείς εύκολα εξηγούμε το γιατί πέφτει κάτω ένα αντικείμενο που θα ξεφύγει από το χέρι μας, αποδίδοντας το γεγονός στο νόμο της βαρύτητας.

Ο Αστρικός νους είναι άπειρα ικανότερος και ισχυρότερος από τον υλικό νου και μπορεί να συλλάβει και να επεξεργαστεί μέσα σε λίγα λεπτά τις γνώσεις που περιέχει μια ολόκληρη βιβλιοθήκη. Αν τα κύτταρα που χρησιμοποιεί ο υλικός μας νους αποτελούν το 4-5% των κυττάρων του εγκεφάλου μας, το υπόλοιπο 95% χρησιμοποιείται από τον Αστρικό μας νου που είναι ικανός να επεξεργαστεί και να καταχωρήσει άπειρα περισσότερες εντυπώσεις.

Οι δυνάμεις, οι ιδιότητες και οι ικανότητες που μπορεί να αποκτήσει ο Αστρικός νους λέγονται σίντις, ρίντις και σάτυαμ. Η διάκριση μεταξύ τους είναι πολύ λεπτή και απαιτεί πολύ χρόνο για να γίνει κατανοητή. Σε γενικές γραμμές:

1) ***Ρίντις*** είναι δυνάμεις που μπορεί να έχει κάποιος από τη **γέννησή** του, σαν θείο δώρο, για λόγους που έχουν σχέση με τη διευθέτηση του κάρμα του, όπως μας πληροφορούν οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι.

2) ***Σίντις*** είναι οι δυνάμεις που μπορεί να αποκτήσει κάποιος μετά από **εκπαίδευση** του με Εσωτερικές πειθαρχίες ή Σάντνα, όταν μαθητεύσει κοντά σε κάποιον που έχει ορισμένες από αυτές τις δυνάμεις. αλλά είναι και ικανός να τις μεταδώσει και σε άλλους, συχνά με κάποια αντιπαροχή.
3) ***Σάτυαμ*** είναι δυνάμεις που αποκτάει κανείς με **εκπαίδευση** με γιογκικές αναπνοές και Εσωτερικές πειθαρχίες και που έχουν ως αποτέλεσμα να απόκτάει το σώμα του υπεράνθρωπες μυϊκές δυνάμεις. όπως αυτοί που με τα χέρια ή το κεφάλι τους σπάνε χοντρά σανίδια και τούβλα, ή μαζεύουν το σώμα τους ώστε να μπορεί να μπει μέσα σε ένα κουτί.

Οι Αστρικές ικανότητες έχουν πάρει τα ονόματά τους και έχουν κατηγοριοποιηθεί από τους αρχαίους Ρίσσις των Ινδιών και αναλυτικά περιγράφονται μέσα στο βιβλίο του πνευματικού Διδασκάλου Κιρπάλ Σινγκ, *«Τα Συστήματα της Γιόγκα» (εκδ. Πύρινος Κόσμος)*.

Θα πρέπει ιδιαίτερα να τονιστεί ότι τις ικανότητες και δυνάμεις αυτές καθώς και πολλές άλλες και μάλιστα σημαντικότερες, μπορεί να τις αναπτύξει ο άνθρωπος σαν **υποπροϊόντα της πνευματικής του ανάπτυξης** όταν μέσω του διαλογισμού έρθει σε ενεργό επικοινωνία με τον Αστρικό κόσμο. Όταν ο αναζητητής μέσα από το διαλογισμό του, μπορέσει να συντονιστεί με τον Αστρικό κόσμο, και βέβαια πάντα με τη βοήθεια ενός αρμόδιου δασκάλου, τού προσφέρονται αυτές οι δυνάμεις αλλά είναι υποχρεωμένος, ποτέ και για απολύτως κανένα λόγο να μην κάνει χρήση αυτών των δυνάμεων, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα και ακόμα είναι δεσμευμένος να μην αποκαλύπτει ούτε να υπονοεί ότι κατέχει τέτοιες δυνάμεις. Παρόλ’ αυτά σε εξαιρετικά σπάνιες και ιδιαίτερες περιπτώσεις και πάντα κατό-πιν Εσωτερικής εντολής από το δάσκαλό του, ο μαθητής μπορεί να κάνει σε μια δεδομένη στιγμή κάποια περιορισμένη χρήση των δυνάμεων αυτών, όμως χωρίς διάθεση προβολής ή επίδειξης.

Οι άνθρωποι που προσπαθούν να αναπτύξουν υπερφυσικές δυνάμεις ονομάζονται γιόγκι και οι λόγοι για τους οποίους οι γιόγκι επιδιώκουν να αναπτύξουν «γιογκικές δυνάμεις» είναι βασικά δύο. Ο **πρώτος** αφορά αυτούς που θεωρούν τη γιόγκα ως ένα δρόμο πνευματικής εξέλιξης και τις γιογκικές ασκήσεις σαν εργαλεία για να πειθαρχήσουν, αρχικά το σώμα στο νου και αργότερα το νου στο πνεύμα. Ο **δεύτερος** αφορά αυτούς που θέλουν να αποκτήσουν ψυχικές δυνάμεις για ιδιοτελείς σκοπούς δηλαδή για επιβεβαίωση, φήμη, δόξα και για να αποκτήσουν εύκολα χρήματα.

Η μεθοδολογία για να καλλιεργηθούν αυτές οι δυνάμεις κι όταν, τις έχει κανείς από τη γέννησή του αλλά και όταν προσπαθήσει να τις αναπτύξει επιγενώς, είναι δύσκολη και πολύπλοκη και πρέπει να αφιερώσει κανείς πολύ χρόνο από τη ζωή του και ακόμα να βάλει αυτό το σκοπό σε πρώτη προτεραιότητα.

Αστρικές Δυνάμεις

Οι Υπερφυσικές ή Αστρικές ή Μαγικές δυνάμεις που μπορεί να έχει ή να αναπτύξει ο άνθρωπος είναι πάρα πολλές και εδώ θα αναφέρουμε με συντομία τις σπουδαιότερες που ασκούνται από τους «Σίντις», που Σανσκριτικά σημαίνει "ανώτερα όντα" Αυτές είναι οι εξής:

1) ***Άνιμα****: Είναι η ικανότητα να εισχωρεί κανείς μέσα στο καθετί, ακόμα και σε ένα «άνου», ένα μόριο ύλης δηλαδή. Μπορεί να βλέπει τη δομή της ύλης και την κατασκευή και τις βλάβες των οργάνων του ανθρώπινου σώματος. Μπορεί να «μπει» μέσα σε μια αρτηρία και να δει σε ποιο σημείο αυτή είναι βουλωμένη.*

2) ***Λάγκιμα****: Είναι η ικανότητα να εξουδετερώνει κανείς την ελκτική δύναμη που ασκεί η βαρύτητα στο σώμα του. Λέγεται χαρακτηριστικά ότι γίνεται τόσο ελαφρός που «μπορεί να ιππεύει ακόμα και στις ακτίνες του ηλίου». Χρήση αυτής της ικανότητος γίνεται στο μετεωρισμό είτε από την όρθια θέση είτε από τη θέση του λοτού. (σταυροπόδι). Τέτοια άτομα ήταν γνωστά στους κύκλους των αποκρυφιστών της Δύσης και έχουμε περιγραφές των επιτευγμάτων τους ήδη από τον 18^{ο} αιώνα. Τότε δύο από τους πιο γνωστούς ήταν ο Σκοτσέζος Ντάνιελ Χιουμ και ο Βρετανός Κόλιν Έβανς για τους οποίους γράφτηκαν πολλά άρθρα και βιβλία εκείνη την εποχή.*

3) ***Γκάριμα****: Είναι η ικανότητα να γίνεται κανείς βαρύς σαν ατσάλι και να μην μπορεί να τον μετακινήσει κανείς. Είναι το αντίθετο της Λάγκιμα. Ακόμα μπορεί να αυξάνει τον αριθμό των σφυγμών του και να μεταβάλλει την αρτηριακή πίεση και τη θερμοκρασία του.*

4) ***Μάσχιμα****: Είναι η ικανότητα να διαπερνάει κανείς (η ψυχή του που συνοδεύεται πάντοτε από το νου) τα πάντα μέσα στο διάστημα και να βλέπει τη λειτουργία της παγκόσμιας διάταξης των ουράνιων σωμάτων και των ηλιακών συστημάτων.*

5) ***Πράτι****: Είναι η ικανότητα του να στέλνει κανείς τη συνειδητότητά του σε οποιοδήποτε σημείο του υλικού σύμπαντος, μπρος και πίσω από το χρόνο και να περιγράφει γεγονότα. Για παράδειγμα μπορεί να περιγράψει τη μάχη του Μαραθώνα σαν να την παρακολουθεί τώρα, όπως ένας σχολιαστής περιγράφει ένα ποδοσφαιρικό αγώνα. Ακόμα μπορεί να προβλέπει καθετί στο οποίο συγκεντρώνει την προσοχή του, όπως την καλή ή κακή έκβαση ενός γεγονότος, μιας μάχης κλπ). Άτομα που έχουν αυτή την έμφυτη ικανότητα μπορούν να προβλέπουν και να προφητεύουν ορισμένα γενικά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν σαν αποτέλεσμα καρμικών αντιδράσεων του παρελθόντος.*

Μπορεί μια δεδομένη στιγμή να γνωρίζει το πεπρωμένο ενός άλλου ανθρώπου, ***όμως δεν μπορεί να προβλέπει με ακρίβεια τα πάντα, γιατί υπάρχει η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου η οποία είναι απρόβλεπτη και μπορεί με αυτή κάποιος ανά πάσα στιγμή να αλλάξει τη μοίρα του.*** *(Κιρπάλ Σινγκ).*

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα άτομα που έχουν αυτή την ικανότητα δεν μπορούν να αποτρέπουν ή να μεταβάλλουν την έκβαση γεγονότων. (Μάντης Κάλχας – Πυθία – προφήτες της Εβραϊκής παράδοσης κλπ).

Σχετικά με το Ομηρικό ζήτημα έχουν γραφτεί ήδη από τον 6° π.Χ. αιώνα πολλά βιβλία και έχουν διατυπωθεί πολλές θεωρίες για το πώς και ποιος έγραψε την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, καθώς τα κείμενα που την ακρίβειά τους σε πολλά σημεία βεβαίωσαν οι αρχαιολόγοι με τις ανακαλύψεις τους, γράφτηκαν πολλούς αιώνες μετά τα γεγονότα που περιγράφουν. Η απάντηση είναι μία και μόνη. ***Ο Όμηρος είχε την ικανότητα Πράτι και έγραψε με λεπτομέρεια ότι έβλεπε να εκτυλίσσεται μπροστά του.*** *Η εξήγηση και σε αυτή την περίπτωση δεν είναι επιστημονική αλλά μεταφυσική.Οποιαδήποτε άλλη εμηνείαμπορεί να προτείνει κανείς είναι αστεία και ανεδαφική.*

6) ***Πρακαμιάμ****: Είναι η ικανότητα του να εκπληρώνει κανείς υλικές του επιθυμίες και επιδιώξεις. Μπορεί να απαλλαχθεί από σιδερένια δεσμά (Απόστολος Παύλος – Γκουρού Νάνακ όταν βρέθηκαν στις φυλακές). Μπορεί να περνάει μέσα από τη φωτιά (Χριστιανοί μάρτυρες στη Ρώμη) ή και να περπατάει στη φωτιά όπως κάνουν οι αναστενάρηδες. Ακόμα μπορεί να προκαλεί το φαινόμενο της τηλεκίνησης ή φαινόμενο Γκέλερ και ακόμη να τρυπιέται χωρίς να τραυματίζεται όταν κάθεται σε μαχαίρια και καρφιά. Αυτή την ικανότητα Πρακαμιάμ είχαν και οι Φιλιππινέζοι και Βραζιλιάνοι «γιατροί» που είναι γνωστοί για τις εγχειρήσεις που έκαναν με τα δάκτυλα χωρίς τομές. (Δεν μιλάμε βέβαια για τις εκατοντάδες αυτών που υποκρίνονται και κορόιδευαν τον κόσμο για να τους παίρνουν τα λεφτά).*

7) ***Βάσιτβαμ****: Είναι η ικανότητα του να ελέγχει και να επιβάλει τη θέλησή του σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης. Εδώ υπάγεται:*

- *Τηλεκίνηση.*
- *Το φαινόμενο Γκέλερ που συνίσταται στο να μπορεί με τη σκέψη του να λυγίζει μεταλλικά αντικείμενα με απλή επαφή των δακτύλων του ή και από μεγάλη απόσταση.*
- *Η ύπνωση ή επιβολή. Είναι γνωστές οι δραστηριότητες στη Ρωσική αυλή τηςσκοτεινής προσωπικότητας του Ρασπούτιν.*
- *Να αλλάζει τις καιρικές συνθήκες, να μαζεύει σύννεφα και να προκαλεί βροχή και ακόμα να γαληνεύει τα κύματα της θάλασσας.*
- *Να καταστρέφει αντικείμενα και να προκαλεί βλάβες σε (ορισμένους) αν-*

θρώπους μόνο με τη σκέψη του.

- *Να συνομιλεί με πτηνά και να απομακρύνει με τη σκέψη του άγρια ζώα.*

8) ***Ίσιτβα**: Είναι η ικανότητα να ''παίζει'' κανείς με τις πράνες και με αυτές:*

- *Να δημιουργεί ή να εξαφανίζει αντικείμενα (Σρι Σάτυα Σάϊ Μπάμπα και πολλοί άλλοι πνευματικοί άνθρωποι που αναφέρονται ως «αβατάρ ή αβτάρας» στην Ινδική μυστικιστική παράδοση).*
- *Να κάνει αόρατο το υλικό του σώμα ή να δημιουργεί ένα δεύτερο σώμα σε κάποιο άλλο απομακρυσμένο σημείο της γης. (Τέτοιες αναφορές υπάρχουν και στις Χριστιανικές Γραφές).*
- *Να περνάει ή το χέρι του μέσα από ένα τοίχο και να παίρνει ένα αντικείμενο.*
- *Να καθιστά αόρατα σε τρίτους, κολοσσιαία αντικείμενα και να αιωρείται στον αέρα. Σε <u>ορισμένες</u> περιπτώσεις η ικανότητα Ίσιτβα είναι «Τζάλα», που σημαίνει ένα τέχνασμα και δεν είναι κάτι πραγματικό, καθώς το κολοσσιαίο αντικείμενο είναι στη θέση του και ο άνθρωπος είναι εκείνος που δεν το βλέπει. Αν φωτογραφήσει κανείς την περιοχή το αντικείμενο είναι στη θέση του .(Περίπτωση Κόπερφιλντ που εξαφάνιζε ένα τραίνο καθώς και το άγαλμα της Ελευθερίας από τα μάτια θεατών του)*
- *Να βγάζει από το σώμα του φως ή φλόγες και να τους δίνει διάφορα σχήματα και χρώματα (Κόπερφιλντ).*
- *Να χρησιμοποιεί πράνες ή βιοενέργεια για θεραπευτικούς σκοπούς (πνευματικές θεραπείες όπως στην περίπτωση του Βραζιλιάνου Ζοάου) ή σε πειράματα ανάπτυξης και μετάλλαξης φυτών (Λούθηρος Μπέρμπανγκ–Βραβείο Νόμπελ. (Σε αυτόν είχε αφιερώσει το βιβλίο του «Αυτοβιογραφία ενός γιόγκι» ο γνωστός γιόγκι Γιογκανάντα). Εδώ στηρίζεται και η μέθοδος Ρεϊκι όταν δεν γίνεται για οικονομικό όφελος..*

9) ***Βιντέχα:** Είναι η ικανότητα του να μπορεί να βγει κανείς (ψυχή και νους) έξω από το σώμα με τη θέλησή του και να εργάζεται χωρίς αυτό. Το άτομο αυτό αισθάνεται μία ταύτιση με τη φύση που την διαπερνάει όπως ο ηλεκτρισμός μέσα σε ένα καλώδιο. Το άτομο αυτό μπορεί να επιτελέσει «κάγια παρβές» δηλαδή να μπει μέσα στο σώμα οποιουδήποτε άλλου ανθρώπου και να δράσει μέσω του σώματος και του νου του. (Αυτό είναι κάτι διαφορετικό από αυτό που λένε υπνωτιισμένος ή μαγεμένος).*

Κοντά σε αυτές τις ικανότητες υπάρχουν και άλλες δευτερεύουσες, οι «Σάμυαμ» που αποχτιούνται με την απλή διαδικασία του αυτοελέγχου και της αυτοσυγκέντρωσης, όπως:

1) *Να καταλαβαίνει κανείς τη γλώσσα των πτηνών και των ζώων, να συνομιλεί νοητικά μαζί τους, να μην τον φοβούνται, να μη τον βλάπτουν και να είναι φιλικά απέναντί του.*

2) *Να γνωρίζει προηγούμενες ζωές του και ακόμα πότε θα πεθάνει (περίπου και όχι την ακριβή στιγμή, όπως γίνεται σε άλλες καταστάσεις) Εδώ υπάγεται και η περίπτωση αυτών που κάνουν αναδρομές και μπορούν να βοηθήσουν και άλλους να αναδράμουν και να συλλέξουν ψιχία από κάποια προηγούμενη ενσάρκωσή τους σε ανθρώπινο σώμα.*

3) *Να διαβάζει τις βαθιές κρυμμένες σκέψεις των άλλων.*

4) *Διαισθητικά να γνωρίζει τα μυστικά της Δημιουργίας της γης και των πλανητών καθώς και των γεγονότων (πολιτισμοί, μετακινήσεις λαών κλπ) που συνέβησαν μέσα στα εκατομμύρια χρόνια ύπαρξης της γης. Η ικανότητα αυτή διαφέρει από την Μάχιμα.*

5) *Να διαβάζει μελλοντικά γεγονότα μέσα σε μία παλάμη, σε ένα κουπάκι καφέ, σε ένα δοχείο που καθρεφτίζεται ο ήλιος, ο Σείριος αστέρας κλπ. Υπάρχει διαφορά με την ικανότητα Πράτι. Την ικανότητα αυτή εκμεταλλεύονται πολλοί που υποδύονται ότι την έχουν, προκειμένου να βγάζουν χρήματα.*

6) *Να μεταφέρει τον εαυτό του (νου και ψυχή) σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και να περιγράφει τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα* εκείνη *την συγκεκριμένη στιγμή. Υπάρχει διαφορά με την ικανότητα Πράτι.*

7) *Να έχει ανεπτυγμένη την Έκτη αίσθηση ή ραδιοαίσθηση. Την ικανότητα αυτή έχουν οι ραβδοσκόποι και άλλοι που μπορούν από πολλά χιλιόμετρα μακριά να γνωρίζουν αν σε ένα τόπο υπάρχουν νερά, μεταλλεύματα, υπόγεια κενά, τάφοι κλπ. Άτομα με αυτή την ικανότητα χρησιμοποιήθηκαν από τους αρχαί-ους λαούς για να βρίσκουν κοιτάσματα χρυσού, σιδήρου κλπ. και ακόμα για να καθορίζουν πού έπρεπε να χτιστεί ένας ναός, μία ακρόπολις κλπ. Ακόμα οι Γερμανοί στο Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο χρησιμοποίησαν άτομα με αυτή την ικανότητα για να εντοπίζουν τους ασυρμάτους των συμμάχων. Τέτοια άτομα βοηθούν τις αστυνομίες σε περίπτωση αναζήτησης ατόμων ακόμα και σήμερα.*

8) *Να προφητεύει για το εγγύς ή απώτερο μέλλον γεγονότα, όπως σεισμούς, πλημμύρες, εκρήξεις ηφαιστείων αλλά και ανακαλύψεων και ευχάριστων γεγονό-των όχι όμως θανάτων. (Έχει ομοιότητες με την ικανότητα Πράτι, της οποίας μπο-ρούμε να πούμε ότι αποτελεί μια συνιστώσα).*

9) Να κάνει διάγνωση ασθενειών και να τις θεραπεύει με την αφή χρησιμοποιών-τας βιοενέργεια (πράνες). (Εδώ υπάγονται διάφορες μέθοδοι μία των οποίων είναι το Ρέϊκι. Το Ρέϊκι είναι μία συνιστώσα της ικανότητας Ίσιτβα).

10) Να αποκτάει σωματική τελειότητα στο σχήμα (ρούπα), στο χρώμα του δέρματος (ράγκα), στη δύναμη και καρτερία (μπάλα), στη σταθερότητα (σανχατάν) στη φυσική χάρη (λαβάνια) κλπ. Τέτοιες δυνάμεις έχουν αυτοί που μπορούν να αλλάξουν την \φυσιογνωμία τους, να κάνουν το σώμα τους ένα κουβάρι, να κάθονται στα καρφιά κλπ.

11) Να έχει πολύ ανεπτυγμένη τηλεπάθεια, διαίσθηση και προαίσθηση, σε βαθμό άπειρα μεγαλύτερο από ό,τι συμβαίνει με όλους γενικά τους ανθρώπους.

12) Να έχει ικανότητα διόρασης, διακοής και διαισθητικής αντίληψης του υπερπέραν με αποτέλεσμα να γνωρίζει ορισμένους από τους νόμους, τις δυνάμεις, τις οντότητες και τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου. Τα άτομα αυτά ονομάζουμε «πνευματιστές». Οι πνευματιστές, πολλές φορές κάνοντας χρήση των Αστρικών του αισθήσεων μπορεί να παίρνουν οδηγίες, καθοδήγηση και διδασκαλία από πνευματικές οντότητες και να τις μεταβιβάζουν σε τρίτους (Έλενα Μπλαβάτσκυ). Σε αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει και η πιθανότητα του λάθους και γι αυτό πρέπει να είμαστε εξαιρετικά επιφυλακτικοί για τις πληροφορίες που παίρνουμε από αυτά τα άτομα. Οι σατανιστές και αυτοί που τους ακολουθούν έχουν τέτοιου είδους, αντικοινωνικές πληροφορίες με τα γνωστά σε όλους μας δραματικά αποτελέσματα. Τέτοιες ικανότητες έχουν πολλά από τα κατ' επάγγελμα μέντιουμ.

13) Να έχει την ικανότητα της μαγείας και της συναλλαγής με οντότητες χαμηλών Αστρικών υποπεδίων, χρησιμοποιώντας ήχους, λέξεις και τυπικά (βουντού μαύρη μαγεία) κλπ.

14) Να μπορεί να αδρανοποιεί τη διάνοια ενός ατόμου και να του επιβάλλει να ενεργεί όπως εκείνος θέλει για όσο χρόνο θέλει. Αυτό ονομάζεται «επιβολή» ή «υπνωτισμός» και υπάρχει και η ανάστροφη ικανότητα του «εξορκισμού».

Όπως προελέχθη οι πιο πάνω ιδιότητες– ικανότητες μπορεί να είναι **εκ φύσεως** αναπτυγμένες σε διαφορετικό βαθμό σε διάφορα άτομα όμως ορισμένες από αυτές μπορεί κανείς και **επιγενώς** να τις αναπτύξει σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό. Σαν παράδειγμα κάποιος ραβδοσκόπος μπορεί να καθορίζει μόνο, αν σε ένα συγκεκριμένο σημείο υπάρχει νερό καθώς και την κατεύθυνση της ροής του. Ένας άλλος με μεγαλύτερες ικανότητες μπορεί να καθορίσει και το βάθος και την ποσότητα του νερού, ενώ ένας τρίτος μπορεί να καθορίσει και τη θερμοκρασία του, την ποιότητα και την καθαρότητά του. Για αυτό το σκοπό, άλλος μπορεί να

χρησιμοποιήσει μία βέργα σαν εργαλείο, άλλος ένα εκκρεμές και άλλος ραβδοσκόπος μπορεί έχοντας ένα τοπογραφικό χάρτη μπροστά του μπορεί να μιλήσει με μεγάλες λεπτομέρειες εκτός από το νερό και για αντικείμενα που μπορεί να βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια της γης σε μια περιοχή, έστω και αν αυτή βρίσκεται εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά *(τάφοι, μεταλλεύματα κλπ.).*

Έτσι λοιπόν, όσον αφορά το χάρισμα της ραδιοαίσθησης, μπορεί να το έχει κανείς εκ γενετής αλλά μπορεί και να το αναπτύξει περισσότερο σε μικρότερο η μεγαλύτερο βαθμό, κοντά σε κάποιον που έχει ανεπτυγμένο αυτό το χάρισμα. Ακόμα στην περίπτωση που είναι «διαισθητικός» μπορεί να το αναπτύξει και με «εσωτερική» καθοδήγηση.

Για τις Αστρικές ικανότητες ο σοφός Πατάντζαλι έλεγε στους μαθητές του:

«Παράτησε τις σίντι και κατάστρεψε τους σπόρους της σκλαβιάς που αυτές προσφέρουν. Μη σε παρασύρουν οι Αστρικές δυνάμεις με τη δύναμη και τη φήμη που σου δίνουν μέσα στον υλικό κόσμο. Όλα αυτά τα επιτεύγματα είναι εφήμερα και δεν οδηγούν πουθενά. Μη δελεάζεσαι από τα γοητευτικά χαμόγελα των ουρανιων όντων που έρχονται να σε συγχαρούν. Σου στήνουν θανάσιμες παγίδες».

Τα θαύματα

Θαύμα, ονομάζουμε κάθε τι που <u>δίνει την εντύπωση</u> ότι επιτελείται κατά παράβαση των Φυσικών νόμων.

Πως όμως μπορεί να δημιουργείται σε κάποιον η εντύπωση πως βρίσκεται μπροστά σε ένα θαύμα και κάποιος άλλος να μην έχει την εντύπωση του υπερφυσικού ή του θαύματος; Η εντύπωση του θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί με τους εξής τρόπους:

1) Από δεισιδαιμονία ή προκατάληψη.
2) Πιστεύοντας κάποιο ψέμα.
3) Επειδή δεν γνωρίζουμε όλες τις εφαρμογές των φυσικών νόμων.
4) Με χρήση Αστρικών δυνάμεων.
5) Με τη Θεία Χάρη.

Εντύπωση του θαύματος από δεισιδαιμονία ή προκατάληψη παρατηρείται σε μεγαλύτερο βαθμό σε άτομα χαμηλής πνευματικής ανάπτυξης και χαμηλής συνειδητότητας και είναι υπολείμματα υποσυνείδητων αρχέτυπων του ανθρώπου της

Λίθινης Εποχής που χαράχτηκαν μέσα στο ανθρώπινο DNA και επηρεάζουν την ανθρώπινη φαντασία και διάνοια ακόμα και σήμερα. Η δεισιδαιμονία και η προκατάληψη κάνουν τον άνθρωπο να βλέπει παντού το υπερφυσικό και κάθε ασθένεια ή δυσκολία στη ζωή του, να την θεωρεί σαν αποτέλεσμα μαγείας, τιμωρίας και δαιμονικής επενέργειας.

Παράδειγμα: Έγινε θαύμα !! Δάκρυσε το εικόνισμα της Παναγίας όπως την ημέρα της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης !! Αυτό είναι κακό σημάδι λένε ορισμένοι. Όχι είναι καλό σημάδι, λένε άλλοι. Η Παναγία μας λυπήθηκε και δάκρυσε από τη λύπη της.

Εντύπωση θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί και από ένα ψέμα Τα ψέματα χρησιμοποιήθηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό και από μοναχούς, ιερωμένους, ακόμα και από ορισμένους Πατέρες της εκκλησίας με σκοπό να επιβάλουν τις απόψεις τους ή να πείσουν τον κόσμο ότι κάτι είναι καλό ή αντίθετα κακό ή αιρετικό και πως για να σωθούν θα έπρεπε να πράξουν ανάλογα. Ακόμα πολλά από τα ιερά βιβλία όλων των θρησκειών και ιδιαίτερα τα αναφερόμενα σε βίους αγίων είναι γεμάτα χονδροειδή ψέματα και φαντασίες. Το άγιο δισκοπότηρο, η Ιερά συνδόνη, το Τίμιο ξύλο κλπ. είναι εφευρέσεις μοναχών για να πείσουν τον κόσμο για διάφορα πράγματα.

Πρόσφατο μας είναι το παράδειγμα του παπα-Βελισάριου που θέλησαν να τον αγιοποιήσουν επειδή τάχα μετά θάνατον δεν είχε λιώσει το σώμα του. Ακόμα το ψέμα για δήθεν θαύματα, χρησιμοποιείται από ορισμένους για να αποκτήσουν χρήματα και οπαδούς. Είναι γνωστή μια άλλη ιστορία «θαύματος» που δημοσιεύθηκε και στις εφημερίδες στην αρχή της δεκαετίας του 30, όπου κάποιος έλεγε ότι έβλεπε στον ύπνο του κάποιον άγιο να του υποδεικνύει που είναι θαμμένη η κάρα του και να του ζητάει να την βρει και να κτίσει μία εκκλησία στο όνομα αυτού του υποτιθέμενου αγίου.

Και η μεν κάρα βρέθηκε όπου υπέδειξε ο άνθρωπος αλλά ο τότε καθηγητής της ιατροδικαστικής Μελισσηνός απέδειξε ότι δεν επρόκειτο για κάποια κάρα αγίου αλλά για μία κάρα λήσταρχου που είχε κλαπεί από τα εργαστήρια της ιατρικής του πανεπιστημίου Αθηνών, όταν κάποτε αυτά έπιασαν φωτιά.

Εντύπωση θαύματος μπορεί να δημιουργηθεί όπως προελέχθη και από άγνοια των φυσικών νόμων και των εφαρμογών τους, όπως και από υπερφυσικές αιτίες.

Τέλος θαύματα μπορεί να γίνουν από Θεία παρέμβαση, χωρίς να γνωρίζει κανείς την αιτία, για άγνωστους καρμικούς λόγους. Συχνά οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι κάνουν θαύματα που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το λόγο. Τα θαύματα αυτά γίνονται χάρη των μαθητών τους.

Το θαύμα των θαυμάτων είναι όταν ο Θεάνθρωπος αναλαμβάνει να διευθετήσει ο ίδιος το Σαντσίτ κάρμα των μαθητών του, καταλύοντας τους φυσικούς και καρμικούς νόμους, προκειμένου να τους δώσει τη δυνατότητα να οδηγηθούν στη Θέωση ακόμα και στην παρούσα τους ενσάρκωση. ** ** Βλέπε πιο κάτω

β) Οι τρεις Νόμοι της Θεϊκής Δημιουργίας

Στη μυστικιστική βιβλιογραφία, αναφέρεται ότι μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία ισχύουν τρεις Θείοι Νόμο:

Ο πρώτος είναι ο ***«Νόμος της φύσης» ή «Νόμοι της φύσης***» που ίσχυαν, ισχύουν και θα ισχύουν όσο υπάρχει αυτό το υλικό στερέωμα, ακόμα και τότε που ίσως δεν θα υπάρχει η γη σαν πλανήτης. Αυτοί είναι οι νόμοι που μάθαμε στο σχολείο. Ο νόμος της βαρύτητας, της παγκοσμίου έλξεως, της ροής των υγρών κλπ.

Δεύτερος είναι ο *«**Νόμος του κάρμα» ή «Ανταποδοτικός νόμος» ή «Νόμος της Δράσης και Αντίδρασης»***. Βάσει αυτού του νόμου κάθε ενέργεια, λόγος και σκέψη καλή ή κακή αλλά και αδιάφορη που κάνει ο άνθρωπος από τότε που η ψυχή του άρχισε να ενσαρκώνεται μέσα σε ανθρώπινα σώματα, δημιουργούν «εντυπώσεις» που καταγράφονται και καταχωρούνται στο Αιτιατό μέρος του νου του, σε μία «αποθήκη καρμικών εντυπώσεων». ***Οι εντυπώσεις αυτές δημιουργούν επιθυμίες που ζητούν εκπλήρωση.*** Οι επιθυμίες με τη σειρά τους πλέκουν το υφάδι από το οποίο είναι υφασμένο το Αστρικό κάλυμμα ή Αστρικό σώμα του ανθρώπου. Ό νους φέρνει και ξαναφέρνει την ψυχή στον Τροχό των Γεννήσεων και των Θανάτων, ξανά και ξανά μέχρι το Αιτιατό του σώμα να πάψει να υφαίνεται από τέτοιες επιθυμίες που να έχουν σαν αποτέλεσμα την προσκόλληση του ανθρώπου στο Υλικό επίπεδο. Όταν ο άνθρωπος μέσα από τις συνεχείς ενσαρκώσεις, πάψει να έχει τέτοιες επιθυμίες, τότε, αρχίζει να επιθυμεί το Θεό και τότε λένε οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι πως ο Θεός ανταποκρίνεται και η Χάρη Του δημιουργεί τις προϋποθέσεις επιστροφής της ψυχής στο «Βασίλειο των Ουρανών» (Χριστιανική παράδοση), αποκτώντας δηλαδή Αυτογνωσία και Θέωση (Νεοπλατωνική έκφραση).

Το κάρμα λένε οι μεγάλοι Διδάσκαλοι είναι τριών ειδών:

- Το Σαντσίτ Κάρμα που σημαίνει *«Αποθηκευμένο κάρμα».*Το κάρμα αυτό, είναι οι αποθηκευμένες εντυπώσεις, που επισυσσωρεύτηκαν μέσα στην αποθήκη του κάρμα, που βρίσκεται στο Αιτιατό μέρος του νου όπως προαναφέραμε. Η επισυσσώρευση αυτή έγινε κατά τη διάρκεια όλων των ενσαρκώσεων της ψυχής σε ανθρώπινα σώματα. Τα ζώα δεν έχουν κάρμα γιατί το Αιτιατό μέρος του νου τους βρίσκεται σε μορφή σπόρου και δεν είναι αναπτυγμένο. *(Αυτό που έχουν τα ζώα, λέγεται «Adi-κάρμα» και είναι αυτό που οδηγεί την ψυχή τους στο να ενσαρκώνεται μέσα σε κατώτερες*

μορφές ζωής ώστε μέσα από αυτές ο νους να αναπτύσσεται σε ολοένα και υψηλότερα επίπεδα συνειδητότητας).

Το Πραλάμπτα Κάρμα που σημαίνει *«Προς διευθέτηση κάρμα»*. Αυτό είναι ένα μέρος από το αποθηκευμένο κάρμα που μας δίνεται για διευθέτηση σε κάθε συγκεκριμένη μας ενσάρκωση σε ανθρώπινο σώμα. Το Πραλάμπτα κάρμα είναι αυτό που ονομάζουμε «ριζικό», «τύχη», «μοίρα», «κισμέτ», «πεπρωμένο».

Το Κριγιαμάν Κάρμα ή *«Πρόσφατο κάρμα»* που είναι το σύνολο των εντυπώσεων που δημιουργούνται από πράξεις, λόγια και σκέψεις, θετικές ή αρνητικές, που κάνουμε σε αυτή μας την ενσάρκωση, καθημερινά, με την ελεύθερή μας βούληση, με τις παρορμήσεις ή ροπές του νου μας με τις οποίες γεννιόμαστε. Το κάρμα αυτό όταν τελειώσει η επίγεια ζωή μας και δεν έχει διευθετηθεί, θα επισυσσωρευθεί στην αποθήκη του κάρμα, του Αιτιατού μας σώματος και θα αποτελέσει μέρος του Σαντσίτ κάρμα που κάποτε όπως αναφέραμε θα πρέπει να διευθετηθεί.

Τρίτος είναι ο **«Νόμος της Αγάπης» ή της «Θείας Χάρης**. Ο νόμος αυτός ενεργοποιείται με την **πίστη** και την **προσευχή** και είναι αυτός που εξηγεί το πώς γίνονται τα θαύματα.

Από τους νόμους αυτούς, ο Νόμος του κάρμα, μπορεί να κατισχύσει του Φυσικού νόμου και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης όταν ενεργοποιηθεί, μπορεί να κατισχύσει των δύο προηγούμενων νόμων. Αναφέρουμε δύο παραδείγματα:

Πριν λίγα χρόνια ο τότε πρωθυπουργός της Τουρκίας Μεντερές ταξίδευε στην Αγγλία. Στο αεροδρόμιο του Λονδίνου, δεν άνοιξαν οι ρόδες του αεροπλάνου και τότε καθώς αυτό ανώμαλα προσγειώθηκε, κόπηκε το ουραίο του τμήμα το οποίο στροβιλίστηκε και μετά από λίγο σταμάτησε. Το μπροστινό μέρος του αεροπλάνου κάπου προσέκρουσε και αναφλέχθηκε. Σκοτώθηκαν όλοι οι επιβάτες και το πλήρωμα εκτός από τον Μεντερές που την ώρα της προσγείωσης αντί να βρίσκεται στη θέση του, παράτυπα βρισκόταν στην τουαλέτα στο ουραίο τμήμα του αεροπλάνου. Σώθηκε από το ατύχημα αλλά έχασε τη ζωή του στην κρεμάλα δέκα χρόνια αργότερα στην Άγκυρα. Στη περίπτωση αυτή φαίνεται ότι, κατίσχυσε ο Νόμος του κάρμα τού Φυσικού νόμου και διεσώθη μεν ο Μεντερές από το αεροπορικό ατύχημα, αλλά όπως ήταν προκαθορισμένο έχασε τη ζωή του αργότερα, και με διαφορετικό τρόπο, καθώς ο χρόνος και ο τρόπος του θανάτου είναι προγεγραμμένος.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι αυτών που πάνε κάθε χρόνο στην Τήνο και παρακαλούν για τον άνθρωπό τους ή για κάτι άλλο. Το θαύμα, και γίνονται κάθε χρόνο πολλά θαύματα, θα γίνει σε κάθε περίπτωση που η πίστη και η προσευχή

(δύο περίπου συνώνυμες και συνυφασμένες έννοιες) ενεργοποιήσουν το νόμο της Θείας Χάρης και αυτός κατισχύσει του Φυσικού και του Καρμικού νόμου.

Τα θαύματα του Ιησού
Τα θαύματα των μάγων

Για μαγεία κατηγορήθηκε και ο Ιησούς, αλλά επειδή ήταν βαπτισμένος (μυημένος) από τον Ιωάννη που εκείνα τα χρόνια έχαιρε απεριόριστου σεβασμού σε όλη την Ιουδαία, δεν μπόρεσε να σταθεί αυτή η κατηγορία. Όμως τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς δεν ήταν θαύματα μαγείας ούτε τα έκανε για επίδειξη ή για να προσελκύσει κόσμο, με σκοπό να Τον ακολουθήσει. Υπάρχει μια παραπληροφόρηση και μία ακούσια ή το πιθανότερο, εκούσια διαστρέβλωση των Ευαγγελικών κειμένων από Αλεξανδρινούς λόγιους, που έτσι νόμιζαν ότι θα βοηθούσαν την εξάπλωση του Χριστιανισμού. Αν τα θαύματα του Ιησού γίνονταν με σκοπό να πείσουν τον κόσμο, ο Ιησούς δεν θα είχε λόγο να μην κατεβεί από το σταυρό όταν του το ζήτησαν και ακόμα, λίγο πιο πριν, αντί να κουβαλάει το βαρύ σταυρό θα μπορούσε να τον βάλει να προχωράει μόνος του και Εκείνος από πίσω άνετος να ευλογεί τον κόσμο. Θεός ήταν και ό,τι ήθελε μπορούσε να κάνει.

γ) Τα τρία μεγάλα δώρα που έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο

Οι μέγιστοι των πνευματικών Διδασκάλων μας λένε ότι, ο Θεός έχει δώσει στον άνθρωπο και μόνο σε αυτόν, τρία μέγιστα δώρα:

- *Τη διάκριση και την ελεύθερή του βούληση.*
- *Τη δύναμη της προσευχής του.*
- *Την αιώνια παρουσία του Υιού Του πάνω στη γη και τη δυνατότητα θέωσης ακόμα και σε μια ζωή.*

Η διάκριση και η ελεύθερη βούληση είναι τα δώρα με τα οποία κάθε άνθρωπος μόνος του μπορεί να αποφασίσει εάν και πότε θα ακολουθήσει το Ιερό Μονοπάτι, δηλαδή το δρόμο προς τη Θέωση. Με την ελεύθερή του βούληση ο άνθρωπος θα επιταχύνει η θα επιβραδύνει το δρόμο του προς τον τελικό σκοπό που σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και όλες τις φιλοσοφίες είναι η Θέωση, δηλαδή η επανένωση της ψυχής με το Δημιουργό της. Με αυτή την ελεύθερη βούληση ο άνθρωπος θα υπερπηδήσει κάθε εμπόδιο, θα συμβιβαστεί με κάθε δυσκολία της ζωής, θα αλλάξει τις ροπές του νου του, τις ροπές που τον κάνουν να έχει διαρκώς όλο και νέες επιθυμίες και προσκολλήσεις, με αποτέλεσμα αυτές να αμαυρώνουν το Αστρικό

του σώμα και να χρειάζεται διαρκώς να επανέρχεται η ψυχή του στον κύκλο της Ζωής και των Θανάτων.

Κανένας δεν νομιμοποιείται να παρεμβαίνει στην ελεύθερη βούληση του ανθρώπου εφόσον αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση με τους Θείους και τους ανθρώπινους νόμους.

Οι άγιοι και οι Θεάνθρωποι δεν κάνουν θαύματα για να πείσουν τον κόσμο *(όπως μας διδάσκουν θεολόγοι και ιερείς)* να τους ακολουθήσει, γιατί έτσι με τα θαύματα θα παρέσυραν τους ανθρώπους και αυτοί δεν θα ενεργούσαν με την ελεύθερή τους βούληση αλλά εντυπωσιασμένοι από τα θαύματα.

Τα θαύματα του Ιησού δεν έγιναν για το ***«θεαθήναι»*** αλλά ***«Ίνα οίδωσι και πιστεύσωσι <u>οι μαθηταί</u> αυτού».*** Αν ήθελε ο Ιησούς να παρέμβει στην ελεύθερη βούληση των ανθρώπων, θα μπορούσε με ένα νεύμα του να τους κάνει όλους Χριστιανούς και δεν θα χρειαζόταν ούτε θαύματα να κάνει ούτε κανένα να διδάξει.

Απόδειξη των πιο πάνω θεωρείται το γεγονός ότι μετά από κάθε θαύμα, όπως μας πληροφορούν και οι τέσσερες Ευαγγελιστές, ο Ιησούς έλεγε στερεότυπα στους θεραπευμένους. ***«Η πίστη σου σε έσωσε»*** και ακόμα, ***«να μη πείτε ουδέν εις ουδένα».*** Και αυτά που έλεγε ο Ιησούς τα εννοούσε. Τίποτα δεν έλεγε στη τύχη. Ένας Θεάνθρωπος δεν χρειάζεται διαφήμιση ούτε τα ψέματα φανατικών ιερέων, ούτε τη διαστρέβλωση ιερών κειμένων για να διαδοθεί η Διδασκαλία Του.

Ακόμα ένας Θεάνθρωπος δεν μπορεί να λέει ούτε ανακρίβειες ούτε μισές αλήθειες. Η ενεργοποίηση του Νόμου της Θείας Χάρης που εξηγεί τα θαύματα της ίασης γίνονταν και πάντα θα γίνονται με την πίστη και την προσευχή των πιστών και των συγγενών τους και είναι τότε που ο Νόμος του Ελέους ή της Θείας Χάρης ή της Αγάπης, καταλύει και κατισχύει των Νόμων της φύσης και των Νόμων του Κάρμα και ανασταίνονται οι νεκροί και αναβλέπουν οι τυφλοί.

Το <u>δεύτερο δώρο</u> του Θεού προς τον άνθρωπο, είναι η Δύναμη της προσευχής του. Με την προσευχή του ο άνθρωπος μπορεί να ενεργοποιήσει το Νόμο της Αγάπης ή της Θείας Χάρης, ο οποίος όπως αναφέρθηκε μπορεί να κατισχύσει των Φυσικών νόμων και του Νόμου του Κάρμα και έτσι εξηγείται πώς γίνονται τα θαύματα. ***«Εκεί που όλα αποτυγχάνουν η προσευχή επιτυγχάνει»*** έλεγε ένας μεγάλος άγιος. ***«Τίποτα δεν είναι αδύνατο, με την προσευχή όλα μπορεί να γίνουν. Η λέξη αδύνατον, είναι για τα λεξικά των ανοήτων».***

Η προσευχή παρέχει προστασία και παρηγοριά στον άνθρωπο καθώς τον φέρνει σε επικοινωνία με το Θεό. Η προσευχή έλκει τη Θεία Χάρη και με αυτή ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τη Θέωση ακόμα και σε αυτή του τη ζωή.

Το <u>τρίτο δώρο </u>του Θεού είναι η αποστολή και η μόνιμη παραμονή του Θεανθρώπου στη γη. Η παρουσία του Θεανθρώπου, η ακτινοβολία Του, το βλέμμα Του και η διδασκαλία Του ξυπνάει στις ψυχές του κόσμου την έμφυτη θρησκευτικότητά του, αναπτύσσει την πίστη του και τη φλόγα για Θεία Γνώση. Στη Χριστιανική παράδοση, ο Ιησούς δεν έψαχνε για οπαδούς και χειροκροτητές ούτε μεσάζοντες να κατασκευάζουν ψευδεπίγραφες ιστορίες, όπως ότι τάχα βρήκαν μετά από αιώνες τον «Τίμιο σταυρό», την ιστορία με την «Ιερά Σινδόνη», το «Άγιο Δισκοπότηρο» τα «Παπούτσια του Ταξιάρχη» και άλλα εφευρήματα φανατικών μοναχών και κληρικών. Το μήνυμά Του ήταν ξεκάθαρο και μόνο αυτό ήταν και είναι ικανό να συγκινήσει κάθε ευαίσθητη καρδιά, να ηρεμήσει κάθε ανήσυχο νου, να καταλαγιάσει κάθε πόνο και να κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρέψει και να Τον ακολουθήσει.

Αντίθετα, τα θαύματα των μάγων γίνονται με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων, εν γνώσει ή και εν αγνοία τους, για το πώς αυτές λειτουργούν. Οι μάγοι υποστηρίζουν ότι έχουν κάποιο θείο χάρισμα, που σε πολλές περιπτώσεις δεν το έχουν, απλώς υποκρίνονται, για να βγάζουν χρήματα και να εκμεταλλεύονται τους αφελείς.

Για να δει κανείς θαύματα, δεν είναι δύσκολο. Μπορεί να πάει στο Λαγκαδά να δει την ακαία των αναστενάρηδων ή πληρώνοντας λίγα περισσότερα χρήματα να πάει σε μια Κουμπαμίλα *(γιορτή στην Ινδία που μαζεύονται εκατοντάδες μάγοι όλων των κλάσεων και κατηγοριών)* ή στο Δελχί κοντά στο χώρο του δημόσιου αποτεφρωτηρίου, που μάγοι για λίγες ρουπίες αφήνουν κατάπληκτους τους ανθρώπους που παρακολουθούν τις υπερφυσικές τους δραστηριότητες. Οι άνθρωποι αυτοί σε καμία περίπτωση δεν διατείνονται ότι είναι άγιοι ή φωτισμένοι. Απλώς ασκούν το επάγγελμα του μάγου ή σε άλλες περιπτώσεις και του ταχυδακτυλουργού, όπως κάνει στην Αμερική και ο συνάδελφός τους Κόπερφιλντ.

Δεν θα πρέπει να είμαστε φανατικοί και θρησκόληπτοι και για ό,τι δεν μπορούμε να δώσουμε εξηγήσεις να λέμε πωςδεν υπάρχει ή ότι είναι σατανικό. Και θαύματα γίνονται και γητειές γίνονται, απλώς εμείς θα πρέπει χωρίς υστερίες και φανατισμούς να κάνουμε τη διάκριση και να μην ασχολούμαστε με πράγματα που δεν έχουν στην πραγματικότητα αξία. Αν ο κόσμος είναι επιφυλακτικός σε ό,τι ακούει αυτό είναι καλό γιατί έτσι προστατεύεται από απατεώνες και αγύρτες.

Πέρα από όσα αναφέραμε θα πρέπει να σημειωθεί ότι ***φαινόμενα και γεγονότα που υπάγονται σε άλλες διαστάσεις όπως είναι ο Αστρικός κόσμος και άλλες αγνότερες περιοχές δεν μπορεί κανείς με τον «υλικό» του νου να τα συλλάβει, να τα ερμηνεύσει και να τα κατατάξει***. Είναι μάταιο να προσπαθεί να καταλάβει κανείς πώς λειτουργούν οι Αστρικές δυνάμεις, τι είναι ο Νόμος του Κάρμα, ποιο είναι το Θείο Σχέδιο, τι είναι η ψυχή, πώς λειτουργεί και πώς εξελίσ-

σεται ο νους μέσα από τις μετενσαρκώσεις κλπ. Οι πληροφορίες που μας έχουν δοθεί μέσα στους αιώνες από αγίους, μύστες και πνευματικούς δασκάλους αποτελούν αντανακλάσεις των αντανακλάσεων της πραγματικότητας που όμως μας είναι πολύ χρήσιμες για να ικανοποιήσουμε κάπως το νου μας και να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι,

Ο νους που χρησιμοποιούμε εμείς τώρα, με την κρίση και τη λογική του, μπορεί να εξηγήσει μόνο τα φαινόμενα που υπακούνε στους φυσικούς νόμους και ***είναι αφελείς και ρομαντικοί όσοι πιστεύουν ότι η μεταφυσική γνώση μπορεί να μελετηθεί σε εργαστήρια, να μπει σε δοκιμαστικούς σωλήνες και να καταγραφεί μέσα σε επιστημονικά συγγράμματα.***

Συχνά διαβάζουμε βιβλία σχετικά με γιόγκι και με ψυχικές δυνάμεις και εντυπωσιαζόμαστε από τις αληθοφανείς αλλά παιδικές και απίθανες ερμηνείες που ορισμένοι δίνουν. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας διαβεβαιώνουν ότι οι μελέτες αυτές δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από προσωπικές απόψεις και φαντασίες με τρόπο που να διεγείρουν το ενδιαφέρον των αναγνωστών τους. Γνώστης είναι μόνον αυτός που έχει προσωπική εμπειρία από τις ανώτερες περιοχές του Αστρικού κόσμου και όχι αυτός που κάτι άκουσε ή κάτι νομίζει ότι ξέρει και αποφασίζει να γράψει ένα άρθρο ή ένα βιβλίο.

Τα τελευταία 150 χρόνια από τις πληροφορίες που έχουμε, υπήρξαν και στην Ελλάδα αρκετοί μύστες, μεταξύ των οποίων ο Τανάγρας, ο Χαλάς, ο Πυρίνης και άλλοι που δεν γνωρίζω αν θα μου επέτρεπαν να αναφέρω τα ονόματά τους, γιατί αυτοί που έχουν πραγματικές εσωτερικές εμπειρίες και έχουν αναπτύξει ψυχικές δυνάμεις μέσα από το διαλογισμό τους, δεν ομιλούν και δεν επιθυμούν την προβολή και τη δημοσιότητα.

Αλλά πέρα από τις Αστρικές δυνάμεις των γιόγκι, χρήσιμο είναι να θυμηθούμε τα λόγια του Σαίξπηρ στον "Ιούλιο Καίσαρα"***: «Οράτιε…υπάρχουν πολύ σοβαρότερα πράγματα από του να παρατηρεί κανείς τα φαινόμενα».*** Και τα σοβαρότερα για μας τους αναζητητές, είναι, όχι να ψάχνουμε να βρούμε μάγους και ταχυδακτυλουργούς αλλά να ψάξουμε να βρούμε Αυτόν που βρίσκεται πίσω από τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί, επιτηρεί και διατηρεί και καταλύει τα φαινόμενα.

Αυτή τη δυνατότητα αναζήτησης την έχει ο καθένας από εμάς που ζούμε μέσα στον κόσμο, όλες τις εποχές και δεν είναι προνόμιο των θεολόγων, των ιερέων, των καλόγερων και των ασκητών.

Εάν Του ζητήσουμε την καθοδήγηση και τη Χάρη Του, είναι σίγουρο ότι θα μας τη δώσει.

Ο Ιησούς είπε:

«Αν ένα παιδί ζητήσει από τον πατέρα του ψωμί είναι δυνατόν ο πατέρας του να του δώσει μια πέτρα; Ψωμί θα του δώσει. Έτσι και σε σας ο Επουράνιος Πατέρας θα δώσει ότι του ζητήσετε».

Ένας Θεάνθρωπος δεν μπορεί να λέει ούτε ψέματα ούτε μισές αλήθειες.

Συνοπτικά λοιπόν μπορούμε να πούμε οτι:

«Τα θαύματα των μάγων γίνονται με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων ενώ τα θαύματα των αγίων με την πίστη και την προσευχή των ανθρώπων όταν ενεργοποιήσουν το Νόμο της Αγάπης ή της Θείας Χάρης.
Τέλος, θαύματα γίνονται κατόπι Θείας παρέμβασης για άγνωστους λόγους και με άγνωστους τρόπους».

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι με τη χρήση Αστρικών δυνάμεων δεν απαλλάσσεται κανείς; από τις καρμικές του υποχρεώσεις. Αυτό σημαίνει ότι: Αν κάποιος «με μαγικό τρόπο» θεραπεύσει κάποιον από μια αρρώστια καρμικά προκαθορισμένη, στην πραγματικότητα δεν κάνει τίποτα περισσότερο από το να του μεταθέτει την αρρώστια για κάποιο χρονικό διάστημα, ακόμα και για μια ζωή όμως ο Νόμος θα εκπληρωθεί.

Μόνο η Θεία Χάρη μπορεί να μας απαλλάξει από κάποιο καρμικό φορτίο. Αυτή τη Θεία Χάρη μπορούμε να την έλκουμε με προσευχή και διαλογισμό ή να μας την παρέχει ένας μεγάλος Διδάσκαλος που είναι πάνω από το Νόμο του κάρμα και αυτός είναι ο Θεάνθρωπος της κάθε εποχής, «Ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου».

Υπάρχει μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια: Η Θέωση έρχεται μέσα από τον Θεάνθρωπο

«Ο άνθρωπος αβοήθητος είναι αδύνατον να αντιληφθεί πραγματικότητες που δεν ανήκουν στο φυσικό κόσμο και δεν υπόκεινται στους φυσικούς νόμους».

Μεγάλοι μύστες και πνευματικοί Διδάσκαλοι μας δίνουν με τρόπο μεταφορικό και παραβολικό, μερικές πληροφορίες για τις πραγματικότητες που βρίσκονται σε άλλους κόσμους πέρα από τον Υλικό και ακόμα ορισμένοι από αυτούς τους μύστες, είναι εντεταλμένοι να μας δείξουν τον τρόπο να επικοινωνήσουμε και να

γνωρίσουμε τους άγνωστους και απρόσιτους αυτούς κόσμους. Συγχρόνως μας μιλούν για το σκοπό που βρεθήκαμε πάνω σε αυτή τη γη, για τον προορισμό μας και για τον τρόπο που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το χρόνο που μας απομένει στη διάρκεια αυτής της συγκεκριμένης μας ενσάρκωσης.

Μας λένε λοιπόν ότι, κάποτε ο Θεός δημιούργησε ψυχές και καθόρισε αυτές να απομακρυνθούν από την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος, όπου δημιουργήθηκαν, και να παραμείνουν για ένα διάστημα στους κατώτερους κόσμους, τον Αιτιατό, τον Αστρικό και τον Υλικό κόσμο. Αυτός είναι ο λόγος που εμείς ως ενσαρκωμένες ψυχές, βρισκόμαστε σήμερα και ζούμε πάνω σ' αυτή τη γη. Στη συνέχεια ο Θεός καθόρισε, οι ψυχές μας, με τις δικές τους ικανότητες και δυνάμεις να επιστρέψουν πίσω σ'Αυτόν. Αυτή η επιστροφή ονομάστηκε από τους αρχαιοέλληνες φιλοσόφους: «Θέωση».

Μας λένε ακόμα πως σε κάποιο σημείο της διαδρομής τους, στο ταξίδι του *πηγαιμού* των ψυχών προς στους κατώτερους κόσμους τους δόθηκε ένας υπηρέτης – βοηθός, που τον ονομάζουμε "Νου". Ο νους δίνεται στις ψυχές σε αρχέγονη και άωρη μορφή και είναι σαν ένα νεογέννητο παιδί που η μητέρα του, η ψυχή εν προκειμένω, πρέπει να το θρέψει και να το μορφώσει έτσι ώστε να φθάσει στο σημείο, ο νους, να αναπτύξει τα προσόντα που θα του χρειαστούν για να μπορέσει να υπηρετήσει τη μητέρα – ψυχή στο ταξίδι της *επιστροφής* της στο Βασίλειο του Πατέρα. Αυτός είναι και ο κύριος προορισμός του νου, η υπηρεσία του στην επίτευξη της επιστροφής της ψυχής.

Ο νους δίνεται στην ψυχή όταν αυτή διασχίζει τη Νοητική περιοχή του Αιτιατού πεδίου για δύο λόγους 1$^{ον)}$ σαν ένα όργανο επικοινωνίας και δράσης της ψυχής στα τρία κατώτερα επίπεδα της Δημιουργίας και 2$^{ον\,)}$ σαν ένα απαραίτητο μέσο για να υπερβεί η ψυχή τους τρεις κατώτερους κόσμους στο ταξίδι τής επιστροφής της από το Υλικό Επίπεδο στην περιοχή του Καθαρού πνεύματος.

Η ψυχή προσκολλά επάνω της το νου και του συμπεριφέρεται σαν μάνα στο παιδί της. Τον τρέφει, παρέχοντάς του σταδιακά μία από τις έμφυτες ιδιότητές της, την *συνειδητότητα της* και ακόμα τον μορφώνει προσφέροντάς του εμπειρίες με τον να τον παίρνει μαζί της μέσα στις διάφορες μορφές ζωής που η ψυχή ενσαρκώνεται. Ο λόγος των πολλαπλών μετενσαρκώσεων της ψυχής είναι ακριβώς η ανάπτυξη του νου, όπως το παιδί για να ολοκληρωθεί πρέπει να περάσει από πολλά σχολεία.

Όμως ο νους με την πάροδο του χρόνου και καθώς αναπτύσσεται αρχίζει να λειτουργεί αυτόνομα και απείθαρχα σε κάθε ενσάρκωση, σύμφωνα με τα ένστικτα και αργότερα σύμφωνα με τις ροπές του. Αυτό γιατί από τη στιγμή που η ψυχή

δίνει συνειδητότητα στο νου, ο άψυχος νους αποκτάει μια ενσυνείδητη αυτοτέλεια και καθώς προέρχεται από τους κατώτερους κόσμους *(Αιτιατό πεδίο)* λειτουργεί σύμφωνα με τις αρχές του δυισμού των κατωτέρων επιπέδων και όχι με τις αρχές της μοναδικής Θεϊκής Αγάπης.

Η σχέση της ψυχής με το νου και τα άλλα της σώματα ή καλύμματα.

Η ψυχή είναι σαν ένα main computer, με το οποίο είναι συνδεδεμένα δύο άλλα περιφερικά computers. Αυτό του Υλικού και Αστρικού σώματος και ακόμα με το computer νους. Όλα τα computers διατηρούν μια αυτοτέλεια αλλά τα δύο περιφερικά computers, δίνουν κάθε πληροφορία που λαμβάνουν στο main computer την ψυχή.

Το ¨computer νους” δημιουργεί κάρμα. Οι καλές ή κακές «εντυπώσεις» του κάρμα από πράξεις λόγους και σκέψεις που καταχωρούνται στο “computer Νους” και συγχρόνως μεταβιβάζονται και καταχωρούνται και στο Main Computer, την ψυχή που την επηρεάζουν. Τη βαραίνουν. Της ανακόπτουν και της καθυστερούν το ταξίδι της επιστροφής της προς τη Θέωση

Η ψυχή παίρνει πληροφορίες από τα περιφερικά computerς του Υλικού και Αστρικού σώματος καθώς και του νου, με αποτέλεσμα η ψυχή να γίνεται αποδέκτης όλων των πληροφοριών (αισθημάτων, συναισθημάτων, επιθυμιών, χαράς, λύπης κλπ). Η ψυχή είναι που ευχαριστείται, η ψυχή είναι που στεναχωριέται. Αυτή χαίρεται και αυτή λυπάται. Αυτή αγάλλεται και υποφέρει όσο καιρό βρίσκεται στην περιοχή της δυαδικότητας, στη περιοχή των τριών κόσμων και ενόσω είναι συνδεδεμένη με το Νου. Όταν κάποτε απαλλαχθεί από τα βάρη των εντυπώσεων που της επισυσωρεύει ο νους και υπερβεί τους τρεις κατώτερους κόσμους τότε θα βρίσκεται στην περιοχή που υπάρχει μόνο αγνή Αγάπη, ευδαιμονία, ειρήνη και μακαριότητα.

Όμως καμία ψυχή δεν μπορεί να αποκτήσει Σωτηρία υπερβαίνοντας τους τρεις κόσμους παρά μόνο με την βοήθεια του νου, που από την αρχέγονη μορφή του φθάνει στο σημείο της πλήρους εξέλιξής του. Είναι τότε που η συνειδητότητα του ανθρώπου λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής και όχι πια από το επίπεδο του νου.

Τα Ακασικά Αρχεία

Akashic records

Τη λέξη akash ή akasha συναντάμε στη Σανσκριτική, Ινδουιστική και Ουρδική γλώσσα και εννοιολογικά σημαίνει διάστημα, κενό, ουρανός, στερέωμα και αιθέρας. Στην Εσωτερική ορολογία akasha είναι «ένα πεδίο ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας» που βρίσκεται αμέσως «πιο κάτω» από τις κατώτερες περιοχές του Αστρικού κόσμου και μέσα στο οποίο κολυμπάει το Υλικό Επίπεδο, όπως κολυμπάει το ψάρι μέσα στο νερό. Η περιοχή αυτή ονομάζεται και Ηλεκτρομαγνητική Περιοχή ή Αιθερική Περιοχή ή Αιθερικός κόσμος και αντιστοιχεί στον Άδη των αρχαίων Ελλήνων. Αντίστοιχη λέξη για τον akash στην Ελληνική και την Αγγλική γλώσσα, στην οποία μεταφράστηκαν τα περισσότερα από τα παγκοσμίως γνωστά μυστικιστικά κείμενα, δεν υπάρχει.

Αυτό το «πεδίο ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας», γέννησε και διατηρεί τον Υλικό κόσμο και κάποτε, όπως λένε οι μυστικιστικές παραδόσεις θα συσταλεί και θα εξαφανιστούν όλα τα νεφελώματα, οι γαλαξίες, τα ηλιακά συστήματα και οι πλανήτες που τον αποτελούν, για να μεσολαβήσει ένα χρονικό διάστημα προδημιουργικής κατάστασης και να υπάρξει πάλι μία νέα Θεϊκή Δημιουργία. (*Διάλυση και μεγάλη Διάλυση της Ινδουιστικής παράδοσης*).

Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, για την οποία μας μίλησαν στο μάθημα της Φυσικής όταν είμαστε μαθητές στο σχολείο, ο akasha, <u>αφενός</u> δημιούργησε τα χημικά στοιχεία της Κλίμακας του Μεντελέγιεφ από τα οποία αποτελείται η «μάγια» δηλαδή η ύλη του Υλικού Επίπεδου, με την οποία είναι φτιαγμένο και το ανθρώπινο σώμα, <u>αφετέρου</u>, είναι η ίδια ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, που συνηθίζουμε να αποκαλούμε βιοενέργεια, αιθέρα και πράνα και είναι μέσα και γύρω από κάθε φυτικό και ζωικό κύτταρο, μέσα και γύρω από κάθε όργανο του σώματος και μέσα και γύρω από κάθε οργανισμό, όπως το νερό είναι μέσα και γύρω από το ψάρι.

Αυτή η ενέργεια ή αιθέρας, με τα 10 είδη του, εισέρχεται μέσα στο σώμα από τα βιο ενεργειακά κέντρα του σώματος ή τσάκρα και κυκλοφορεί μέσα στους «Νάντις», δηλαδή τους βιο ενεργειακούς σωλήνες και τα πλέγματα και φθάνει μαζί με το αίμα μέχρι το τελευταίο από τα δισεκατομμύρια κύτταρα του κάθε οργανισμού και, όπως δέχεται και η επιστήμη, τους δημιουργεί το απαραίτητο ηλεκτρομαγνητικό περιβάλλον, για να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούνται στη ζωή και να επιτελούν τις λειτουργίες τους. Την κυτταρική αναπνοή και την ανταλλαγή της ύλης μέσα από τις κυτταρικές μεμβράνες.

Ότι η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι ταυτόσημη με την maya είναι μια θέση των μυστικιστών από τα παμπάλαια χρόνια που η ορθότητά της αποδείχθηκε στην εποχή μας από την επιστήμη, με τις εργασίες του Einstein *(θεωρία της υλοενέργειας)*. Ακόμα αποδείχθηκε και ότι αυτή η βιοενέργεια με τη μορφή "περιβάλλοντος" συντηρεί όλες τις μορφές ζωής. Κάθε κύτταρο, κάθε ιστός κάθε όργανο κάθε σύστημα του οργανισμού αλλά και όλος ο άνθρωπος, κολυμπάει μέσα σε πράνες (βιοενέργεια) και αυτές καθορίζουν τις αυτόματες λειτουργίες του οργανισμού του, όπως την κυκλοφορία του αίματος, την αναπνοή, το μεγάλωμα των μαλλιών, τις εκκρίσεις των ορμονών κλπ. Οι εξετάσεις που κάνουμε όπως το ηλεκτροκαρδιογράφημα, το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα, το ηλεκτρομυογράφημα, το ηλεκτροτονογράφημα κλπ. δεν είναι τίποτα περισσότερο από την επιστημονική καταγραφή των πρανικών ρευμάτων, που κάθε ανωμαλία τους επιφέρει διάφορες παθήσεις στο ανθρώπινο σώμα.

Για να καταλάβουμε καλύτερα τη σημασία της έννοιας του akasha θα πρέπει να ανατρέξουμε στις πληροφορίες που μας έδωσαν μεγάλοι μύστες, άγιοι και πνευματικοί δάσκαλοι, σχετικά με τη Θεϊκή Δημιουργία. Ο μεγάλος μύστης Ευαγγελιστής Ιωάννης μας λέει ***ότι « Εν αρχή ήταν ο Λόγος και ο Λόγος ήταν παρά τω θεώ και ο Λόγος ήταν ο Θεός … τα πάντα δημιουργήθηκαν από το Λόγο και τίποτε δεν δημιουργήθηκε χωρίς το Λόγο…».*** Ο Λόγος με τις δύο εκφράσεις του, σαν Θείο Φως και Θείος Ήχος, αναφέρεται σαν ο δημιουργός των πάντων, ορατών και αοράτων, σε όλα τα θρησκεύματα και όλες οι φιλοσοφίες. Ο Λόγος, μία εκδήλωση του Τριαδικού Θεού κατά τη Χριστιανική παράδοση, είναι συνώνυ-μος με τη «Μουσική των Σφαιρών» των Πυθαγορείων, το «Άγιο Πνεύμα», το «Θεό σε Δράση» και το «Ανέσπερο Φως» των Χριστιανών θεολόγων, πατέρων και μοναχών, κλπ.

Λέγεται λοιπόν ότι αυτός ο Λόγος, εξελικτικά, έφερε σε ύπαρξη όλη τη `Θεϊκή Δημιουργία[1]. Αρχικά δημιούργησε μία «Περιοχή Καθαρού Πνεύματος» το Σατς Καντ, όπως ονομάζεται η Περιοχή αυτή στα Σανσκριτικά.[2] Μετά από αυτή την Περιοχή κατιόντως ο Λόγος, με "οικοδομικά υλικά" πνεύμα και ύλη, δημιούργησε σταδιακά το Υπεραιτιατό Επίπεδο, το Αιτιατό, το Αστρικό και τελικά το Υλικό Επίπεδο. Στις περιοχές αυτές της Θεϊκής Δημιουργίας, στάλθηκαν να κατοικίσουν για ένα άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο, ψυχές, που είναι Πνοές του Θεού Πατέρα, σταγόνες συνειδητότητας από τον Ίδιο τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας. Οι ψυχές αυτές, που κάποτε έφυγαν από την Περιοχή του Καθαρού Πνεύματος, το Σατς Καντ, είναι προκαθορισμένο, κάποτε, μετά από ένα

1 Bhagavad Gita - Adi Granth - Kabir Sahib – Nanak - Tegh Bahadur – Swami Shiv Dayal Singh - Hazur Baba Sawan - Πύρρων - Πρόκλος ο Λύκιος - Δαμάσκιος - Συμπλίκιος

2 Τα Σανσκριτικά είναι η πρώτη γλώσσα που μιλήθηκε από τον άνθρωπο της Άριας φυλής.

μακραίω-νο ταξίδι στα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα και τον Υλικό κόσμο, να επιστρέψουν στην περιοχή του Σατς Καντ που μέσα στις Χριστιανικές Γραφές αναφέρεται σαν Βασίλειο του Πατέρα ή Βασίλειο των Ουρανών.

Τι είναι όμως ο akash ή αιθέρας, το υλικό από το οποίο δημιουργήθηκαν οι διάφορες Πνευματικές Περιοχές και ο Υλικός κόσμος; Ο μέγιστος των πνευματικών Διδασκάλων της εποχής του, Κιρπάλ Σινγκ (1894 –1974) διεξοδικότερα από κάθε άλλον στο παρελθόν, μας μιλάει μεταξύ άλλων σχετικά με τον akash[3]: «.. . Η κατώτερη έκφραση του πνεύματος της Περιοχής του Σατς Καντ έφερε σε εκδήλωση τον akash ή αιθέρα που είναι το πιο λεπτό από τα στοιχεία και διαχέεται παντού μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία. Ο akash έχει δύο φύσεις. Η μία είναι αυτή του πνεύματος ή της ψυχής [4] που παραμένει ανεκδήλωτη μέσα σε όλα τα Επίπεδα της Δημιουργίας και η άλλη είναι αυτή του εκδηλωμένου akash που έφερε σε ύπαρξη την ύλη. «….***Οι δύο αυτές εκδηλώσεις του akash, το πνεύμα και η ύλη, σε διαφορετικές αναλογίες μεταξύ τους, είναι το υλικό κατασκευής των Πνευματικών Επιπέδων και του Υλικού κόσμου*** ….».

Ο akash, ανάλογα με την αναλογία πνεύματος – ύλης είναι διαφόρων ειδών και μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι το υλικό κατασκευής **όλων των κάτω από το Σατς Καντ Περιοχών.** Η «maya» το υλικό κατασκευής του Υλικού Επίπεδου, αποτελείται από κατώτερης μορφής akash. Η μάγια είναι η προς τα κάτω εκδήλωση της Αστρικής ύλης που ονομάζεται «praktiti» που επίσης αποτελείται από akash. Αλλά και η prakriti είναι η προς τα κάτω εκδήλωση της ύλης του Αιτιατού Επιπέδου που ονομάζεται «pradan» και που και εκείνη επίσης αποτελείται από akash. Η διαφορά είναι ότι ο akash των Υπεραιτιατών Επιπέδων αποτελείται από «πολύ» πνεύμα και «λίγη» ύλη, ο akash του Αιτιατού Επίπεδου έχει «ίση ποσότητα» πνεύματος και ύλης, ο akash του Αστρικού Επίπεδου έχει «λιγότερο» πνεύμα από «περισσότερη» ύλη και τέλος ο akash του Υλικού Επίπεδου έχει «ακόμα περισσότερη» ύλη και «πολύ λιγότερο» πνεύμα.

Ένα παράδειγμα για να γίνουν αντιληπτά τα πιο πάνω, είναι η δημιουργία διαφορετικών χημικών ενώσεων από τις διαφορετικές ποσοτικά σχέσεις του υδρογόνου και του οξυγόνου. Όπως το υδρογόνο και το οξυγόνο σε διαφορετικές αναλογίες σχηματίζουν διαφορετικές ενώσεις, με διαφορετικές ιδιότητες όπως HO, H2O, H2O2 έτσι και το πνεύμα και η ύλη σε διαφορετικές μεταξύ τους αναλογίες αποτελούν το διαφορετικό υλικό κατασκευής των διάφορων Πνευματικών και του Υλικού Επίπεδου.

---

[3] Sultan Bahu Bait - Sar Bachan poetry - Shiva Samhita.

[4] Ψυχή και πνεύμα θεωρούνται ταυτόσημα στον κλασικό μυστικισμό. Αργότερα με τον όρο ψυχή άρχισαν να υποδηλώνουν το ενσαρκωμένο πνεύμα.

Κάθε Πνευματικό Επίπεδο είναι η προς τα κάτω έκφραση του προηγούμενου Πνευματικού Επίπεδου, με περισσότερη ύλη και λιγότερο Πνεύμα.

Το πνεύμα είναι το βασικό δομικό υλικό όλης της Θεϊκής Δημιουργίας και τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτό. Η ύλη σε διαφορετική αναλογία με το πνεύμα, είναι επίσης το βασικό υλικό όλων, των κάτω από το Σατς Καντ Περιοχών.

Ο ήλιος όσο περισσότερα σύννεφα περνάει τόσο περισσότερο οι ακτίνες του σκοτεινιάζουν και χάνουν τη θέρμη τους. Χωρίς ήλιο δεν μπορεί να υπάρξει ζωή πάνω στη γη. Με τον ίδιο τρόπο το πνεύμα όσο περισσότερο περνάει μέσα από ύλη, τόσο χάνει το μεγαλείο και τη λαμπρότητά του. Χωρίς πνεύμα τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει[5] Και οι πλανήτες και οι πέτρες και τα φυτά και όλα τα σύμπαντα των συμπάντων, έχουν μέσα τους πνεύμα.

Όπως αναφέρθηκε, το Υλικό Επίπεδο, είναι η προς τα κάτω έκφραση του Αστρικού Επίπεδου και είναι κατασκευασμένο από ύλη που ονομάζεται maya. Η σύσταση της maya είναι akash που σε αναλογία έχει λίγο πνεύμα και πολύ περισσότερη ύλη. Αυτή η κατώτερη μορφή akash ή αιθέρα από την οποία είναι κατάσκευασμένη η maya του Υλικού Επίπεδου ονομάζεται και **πράνα** και είναι στην πραγματικότητα ηλεκτρομαγνητική ενέργεια.

Ο Einstein στις μέρες μας απέδειξε ότι η ύλη του φυσικού κόσμου, που είναι συνδυασμός των στοιχείων της Κλίμακας του Μεντελέγιεφ είναι ηλεκτρομαγνητική ενέργεια. Έτσι η σύγχρονη επιστήμη επιβεβαίωσε τις διδασκαλίες των μυστών και των πνευματικών δασκάλων ότι η ύλη του Υλικού Επίπεδου και η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, είναι το ίδιο πράγμα σε διαφορετική έκφραση. Είναι prana. Είναι μία μορφή akash. Σύμφωνα με τα πιο πάνω, οι διάφορες μορφές akash είναι όχι μόνο τα υλικά κατασκευής των Πνευματικών και του Υλικού Επίπεδου αλλά είναι και τα υλικά κατασκευής του Υλικού, του Αστρικού και του Αιτιατού ή Νοητικού σώματος του ανθρώπου.

Ο άνθρωπος όταν πεθαίνει αφήνει στο Υλικό Επίπεδο το Υλικό του σώμα που σε λίγο αποσυντίθεται, ενώ η ψυχή με το νου που τη συνοδεύει εξακολουθούν να υπάρχουν για ένα διαφορετικό χρονικό διάστημα, ανάλογα, στο Αστρικό ή στο Αιτιατό Επίπεδο. Ο νους ή Νοητικό σώμα είναι κατασκευασμένος από Νοητική ύλη - pradan - που αποτελείται από μία μορφή akash που έχει «ίσα μέρη πνεύματος και ύλης». Μέσα σε αυτό το Νοητικό σώμα (που είναι ένα καταπληκτικής ικανότητας κομπιούτερ) μάς λένε οι Πνευματικοί Δάσκαλοι, ότι υπάρχει μια «αποθήκη κάρμα», που είναι σαν μια δισκέτα από Ακασική ύλη η οποία περιέχει

[5] Kirpal Singh – Τα Συστήματα της Γιόγκα – Πύρινος Κόσμος

μνήμες από εντυπώσεις των πράξεων, λόγων και σκέψεων κάθε ψυχής στη διάρκεια όλων της των ενσαρκώσεων σε ανθρώπινα σώματα. Επειδή αυτή η δισκέτα είναι φτιαγμένη από pradan, που είναι αόρατη Αιτιατή ύλη, και είναι άπειρα λεπτότερη από τη maya, την ύλη του Υλικού πεδίου, μπορεί να περιέχει καταγραφές άπειρες φορές περισσότερες από ό,τι μια δισκέτα ενός υλικού κομπιούτερ που είναι φτιαγμένη από maya.

Όταν μία ψυχή στο δρόμο της εξέλιξής της, με τη Θεία Χάρη, κάποτε αφήσει το Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό ή Νοητικό της σώμα και πετάξει απελευθερωμένη προς το Υπεραιτιατό Επίπεδο, η Ακασική της δισκέτα θα παραμείνει στο Αιτιατό Επίπεδο και θα ενωθεί με όλες τις ανάλογες δισκέτες όλων των ψυχών, όλων των εποχών. ***Οι δισκέτες αυτές αποτελούν ένα αρχείο, ένα Ακασικό αρχείο που περιέχει την ιστορία του πλανήτη και τη γνώση όλων των ψυχών, όλων των εποχών.***

Εκτός από αυτό το Ακασικό αρχείο της Αιτιατής Περιοχής, υπάρχει και ένα ανάλογο Ακασικό αρχείο στην Αστρική Περιοχή. Το αρχείο αυτό περιέχει μνήμες από εμπειρίες των ψυχών κατά τη διάρκεια παραμονής τους στο Υλικό επίπεδο γενικά, σε κατώτερες μορφές ζωής, πριν ακόμα οι ψυχές αρχίσουν να ενσαρκώνονται σε ανθρώπινα σώματα. Τις μνήμες αυτές ονομάζουμε «ένστικτα» ή «ενστικτώδης μνήμη» και το Ακασικό αρχείο της Αστρικής Περιοχής είναι αυτό που στη Δύση ονομάζουμε «Μορφογεννητικό αρχείο» ή «Μορφογεννητική Περιοχή». Το αρχείο αυτό είναι προσιτό στις ψυχές που φιλοξενούνται σε ζώα. Σαν παράδειγμα, η ψυχή της γάτας που μόλις γέννησε, γνωρίζει ότι πρέπει η γάτα να φάει τον πλακούντα της για να έχει γάλα προκειμένου να θρέψει τα παιδιά της. Ο σπουργίτης γνωρίζει από περασμένη μνήμη τον κίνδυνο και όταν πρωτοδεί ένα γεράκι προσπαθεί να κρυφτεί ενώ αν δει ένα περιστέρι μπορεί να παραμείνει κοντά του. Ο πίθηκος ξέρει ότι πρέπει να σπάσει το καρύδι και να καθαρίσει τη μπανάνα για να τα φάει Το χέλι και ο σολομός γνωρίζουν τη ρότα του ταξιδιού τους για να πάνε να γεννήσουν, κλπ.

Όμως εκτός από την «ενστικτώδη μνήμη», υπάρχει και ο «τακτισμός». Δεν έχουμε όμως επαρκή γνώση και ικανή αντίληψη για το πώς γίνεται το άνθος να στρέφει προς τον ήλιο *(φωτοτακτισμός)*, πώς το σπερματοζωάριο κατευθύνεται προς το ωάριο *(χημειοτακτισμός)* κλπ.

Τα Ακασικά αρχεία βρίσκονται στο Αιτιατό Επίπεδο και μόνο εξαιρετικά πνευματικά ανεπτυγμένα άτομα μπορούν να τα επισκεφθούν. Τα άτομα αυτά όμως όταν φθάσουν στο πνευματικό σημείο να μπορούν να τα επισκεφθούν, συνήθως δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον να το κάνουν γιατί διακατέχονται μόνο από την υπερεπιθυμία για την ένωσή τους με τον Πατέρα, για τη Θέωση δηλαδή. Αυτά που ακούμε καθημερινά από διαφόρους, σχετικά με την επίσκεψή τους στα Ακασικά

αρχεία είναι φαντασίες και ψεύδη καθώς οι πνευματικά ανεπτυγμένοι άνθρωποι ποτέ, για τίποτα και σε καμία περίπτωση δεν ομιλούν για τις Εσωτερικές τους εμπειρίες.

Όμως θα πρέπει να σημειώσουμε ότι υπάρχουν ορισμένα προικισμένα άτομα, τα λεγόμενα «Διάμεσα» ή «Αποστολικά Διάμεσα» στα οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις αποκαλύπτονται ψήγματα της Εσωτερικής πραγματικότητας, τα οποία ενσυνείδητα ή ασυνείδητα, αποκαλύπτουν ορισμένες πραγματικότητες στους αναζητητές της αλήθειας. Τέτοια διάμεσα που έγιναν γνωστά τα τελευταία χρόνια για τις απόψεις τους σχετικά με τα Ακασικά αρχεία ήταν ο Αυστριακός μύστης και λόγιος Rudolf Steiner (1861–1925) και η Ρωσίδα Έλενα Πέτροβνα Μπλαβάσκυ (1831–1891) και οι δύο τους θεμελιωτές της Θεοσοφικής εταιρίας. Ο όρος Ακασικά αρχεία λέγεται ότι αναφέρεται στις ιερές Γραφές του Βραχμανισμού και του Βουδισμού και ακόμα φαίνεται να έχει Βουδιστική προέλευση, όμως δεν ανευρίσκεται σε κανένα γνωστό Βουδιστικό ή Ινδουιστικό κείμενο.

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε τις έντονες επιφυλάξεις του ίδιου του Steiner αν και κατά πόσον μπορεί να έχει κανείς σωστές πληροφορίες στην προσπάθειά του να έρθει σε επαφή με τα Ακασικά αρχεία.[6] καθώς και ο ίδιος δεν γνώριζε την ακρίβεια των πληροφοριών που διαισθητικά αντιλαμβανόταν.

Ορισμένα άτομα που ισχυρίζονται ότι μπορούν και κάνουν τις λεγόμενες «αναδρομές» και επισκέπτονται τα Ακασικά αρχεία, είναι στην καλύτερη περίπτωση αφελείς ή πλανημένοι. Σε σπάνιες περιπτώσεις υπάρχουν άτομα από τη γέννησή τους προικισμένα με την Αστρική ικανότητα mahima και με αυτή μπορούν όχι να επισκεφθούν βέβαια τα Ακασικά αρχεία αλλά να αναδράμουν σε κάποιες προηγούμενές τους ενσαρκώσεις και να έχουν ορισμένα περιορισμένα στοιχεία από αυτές και ακόμα μπορεί να έχουν την ικανότητα να βοηθούν και άλλους να αναδράμουν σε κάποια δική του ενσάρκωση. Αυτοί που έχουν την ικανότητα mahima είναι λίγοι. Οι περισσότεροι «πουλούν» αναδρομές σε αφελείς και προβάλλονται σαν «κάποιοι».

Οι αναδρομές σε προηγούμενες ζωές και η επίσκεψη των Ακασικών αρχείων είναι εφικτή μόνο σε άτομα που με το διαλογισμό τους έχουν φθάσει σε ψηλά επίπεδα πνευματικής προόδου. Τα άτομα αυτά ποτέ δεν αποκαλύπτουν απολύτως τίποτα από τις πνευματικές τους εμπειρίες ούτε ποτέ υπονοούν ότι κατέχουν τέτοιες ικανότητες. Αυτό είναι μία απαράβατη αρχή των μυστικιστών και κάθε παράβαση αυτής της αρχής έχει γι’ αυτούς συνέπειες.

Αν και πόσο μας επηρεάζουν τα αστέρια

Αστρονομία είναι η επιστήμη που ερευνά ό,τι έχει σχέση με τα ουράνια σώματα. Τους νόμους που αφορούν τις κινήσεις, τις τροχές, τις αποστάσεις το μέγεθος, το σχήμα τη χημική σύσταση, τη φυσική κατάσταση και την αμοιβαία επίδραση των άστρων.

Αρχικά ο Θαλής έλεγε ότι η γη είναι ένας δίσκος που επιπλέει στο νερό και ο Αναξίμανδρος ότι είναι το κέντρο του κόσμου. Αργότερα ο Πυθαγόρας δίδαξε ότι η γη είναι στρογγυλή. Και μετά ασχολήθηκε ο Πλάτωνας και οι νεοπλατωνικοί, ο Αριστοτέλης, ο Ίππαρχος (!) ο μεγαλύτερος Αστρονόμος της Αρχαίας Ελλάδας, ο Πτολεμαίος, ο Νεύτων, ο Κέπλερ, ο Κοπέρνικος και τέλος οι σύγχρονοι, στην αρχή με απλές παρατηρήσεις τους και αργότερα με όργανα. Η Αστρονομία υπήρξε μία επιστήμη που μέσα στους αιώνες περισσότερο αντέκρουε ο ένας τον άλλο επιστήμονα και λιγότερο πρόσθετε στην πείρα των παλαιοτέρων επιστημόνων όπως συνήθως συμβαίνει με τις άλλες επιστήμες.

Αστρολογία είναι η τέχνη (;) του να προλέγει κανείς τα μελλούμενα με την παρατήρηση των άστρων και με τη γνώση της επιρροής εκάστου εξ αυτών στη ζωή των ανθρώπων.

Από τους αρχαίους και τους μέσους χρόνους πίστευαν ότι τα αστέρια γενικά επηρεάζουν τη ζωή πάνω στη γη και καταρτίζανε το «Γενεθλιακό Ωροσκόπιο». Σύμφωνα με αυτό ο ουρανός χωριζόταν σε 12 μέρη, τους “***οίκους”*** που ο καθένας είχε ένα όνομα. Οίκος της ζωής, οίκος της τύχης κλπ. Ανάλογα που βρίσκοταν διάφορα αστέρια τη μέρα της γέννησης, μέσα στον κάθε οίκο, θα υπήρχε και ανάλογη έκβαση της ειμαρμένης στη ζωή γενικά και στη ζωή του ανθρώπου ειδικότερα.

Οι Ασσύριοι και οι Βαβυλώνιοι, πρώτοι ασχολήθηκαν με την αστρολογία και ταύτισαν ορισμένους πλανήτες και αστερισμούς με θεούς. Οι θεοί αυτοί έδιναν την προστασία τους στα άτομα που γεννιόντουσαν όταν αυτοί μεσουρανούσαν και απαξίωναν όλους τους άλλους ανθρώπους. Έτσι η τύχη κάθε ανθρώπου εξαρτιόταν από τη σχέση του με τους θεούς ή αλλιώς από τη σχέση πλανητών και αστερισμών μεταξύ τους την ημέρα της γέννησής τους. Αυτός είναι ο καμβάς πάνω στον οποίο πλέχθηκαν διάφορα συστήματα αστρολογίας.

Οι αστρολόγοι μεσουράνησαν σε Ανατολή και Δύση και οι προφητείες τους κοντά σε σουλτάνους, χαλίφες και ηγεμόνες τους εξασφάλιζαν το ψωμί τους. Διάσημος μεταξύ αυτών, τον 16ο αιώνα έγινε ο Νοστράδαμος με το αστρολογικό του βιβλίο.

Στην Ευρώπη αρχίζει να αναπτύσσεται η αστρολογία από τον 14ο αιώνα. Από τον 15ο η εκκλησία την καταδίωξε με την Ιερά εξέταση. Οι Χριστιανοί Πατέρες πολέμησαν αυτές τις δοξασίες και Αστρολόγοι και Μαθηματικοί, ρίχνονταν στη φωτιά.

Αστερισμός είναι άθροισμα απλανών αστέρων διατεταγμένων στον ουράνιο θόλο έτσι, ώστε να σχηματίζουν ένα σχήμα. Οι αρχαίοι, και συγκεκριμένα ο Εύδοξος, έδωσαν ονόματα ηρώων, ζώων και άψυχων αντικειμένων. *(οι ιχθύες είναι Βαβυλωνιακής προέλευσης).* Οι αστερισμοί είναι περισσότεροι από 100 αλλά ο ζωδιακός κύκλος έχει 12.

Υπάρχουν μαρτυρίες για αστρομάντεις που κατέπληξαν στην εποχή τους. Αυτοί ήσαν «μάγοι» με την έννοια ότι είχαν την έμφυτη, Αστρική ικανότητα, που είναι γνωστή από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις των Ινδιών, με τη Σανσκριτική λέξη «πράτι». Σύμφωνα με αυτή ορισμένα εκ φύσεως προικισμένα άτομα μπορούν να συγκεντρώνουν την προσοχή τους, άλλοι σε κάποιο αστερισμό, άλλοι στον πολικό αστέρα, άλλοι στο Σύριο αστέρα, άλλοι στη σελήνη, κυρίως την ημέρα της πανσελήνου και μέσω αυτής της συγκέντρωσης να μπορούν να διακρίνουν ψήγματα αλήθειας, από πραγματικότητες που μέλλουν να συμβούν.

Αυτή είναι η αλήθεια από κει και πέρα η αστρολογία έχει καταντήσει να είναι μία μέθοδος για την επ'αμοιβή παρηγοριά ατόμων που έχουν ανάγκη ψυχολογικής στήριξης.

Από επιστημονική άποψη φαίνεται ότι υπάρχει κάποια σχέση με τους αστερισμούς, τις εποχές του έτους και τη φάση της σελήνης. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα επιβεβαιωμένα επιστημονικά, όπως οι επιληπτικές κρίσεις τις μέρες της πανσελήνου, οι ακροχορδώνες που φεύγουν με το "διάβασμα" στα αστέρια, θεραπείες από ιθαγενείς της Αφρικής που επιτυγχάνουν όταν γίνονται με τα αστέρια ή τη σελήνη να βρίσκονται σε ορισμένη θέση κλπ.

Από μεταφυσική άποψη θεωρείται ότι το φυσικό περιβάλλον μπορεί να επιδράσει μόνο στο φυσικό σώμα. Οι ακτινοβολίες από μαγνητικά πεδία, από εκρήξεις αστέρων, η κοσμική ακτινοβολία κλπ. μπορούν να έχουν επίδραση μόνο στο φυσικό σώμα στη διάθεση και την υγεία των ανθρώπων. Αλλά ο άνθρωπος δεν είναι το φυσικό του σώμα.

Άνθρωπος είναι μία ψυχή, προικισμένη με ένα νου που εξελίσσεται βάσει των νόμων του κάρμα. Μία ψυχή που προσωρινά φιλοξενείται σε ένα φυσικό σώμα, που εξελίσσεται βάσει των νόμων του Δαρβίνου.

Έτσι σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις και τις διδασκαλίες των μεγίστων αγίων, μυστών και πνευματικών δασκάλων, το πεπρωμένο, ή ειμαρμένη, ή

τύχη ή ριζικό ή κισμέτ δεν καθορίζεται από τα αστέρια αλλά κατά τα ¾ από τους καρμικούς νόμους, κατά το ¼ από την ελεύθερη βούληση των ανθρώπων. Οι καρμικοί νόμοι προκαθορίζουν τα κύρια και βασικά γεγονότα της ζωής ενώ η ελεύθερη βούληση τα δευτερεύοντα.

Όμως ο άνθρωπος έχει ένα θείο δώρο. Έχει το προνόμιο να μπορεί να κατάλύει τους καρμικούς νόμους με δύο τρόπους. Με την πίστη και την προσευχή. Λεπτομέρειες για αυτά μπορούμε να βρούμε στο κεφάλαιο που πραγματεύεται το κάρμα.

Πάντως, και αν ακόμα υπήρχε μια επίδραση των αστερισμών στον άνθρωπο, οι μαθητές των Τελείων Διδασκάλων είναι και παραμένουν τελείως ανεπηρέαστοι και από τα άστρα και από τις Αστρικές δυνάμεις, εκτός αν με την ελεύθερή τους βούληση οι ίδιοι το επιδιώξουν.

Αρρώστιες και Θάνατος

Εκεί που η ανθρώπινη λογική έρχεται σε σύγκρουση με τον καρμικό νόμο

Μύηση από τον Θεάνθρωπο ή Τέλειο Διδάσκαλο είναι η ένωση της ψυχής του ανθρώπου με το Λόγο του οποίου ο Διδάσκαλος είναι φορέας. Αναλυτικότερα:

Με τη μύηση ενώνεται ο Τρίτος Οφθαλμός του Διδασκάλου με τον Τρίτο Οφθαλμό του μαθητή, με μία χορδή Θείου Ήχου και Φωτός. Δηλαδή ενώνεται η έδρα της ψυχής του Διδασκάλου, με την έδρα της ψυχής του μαθητή, που σε τελική ανάλυση σημαίνει ότι η ψυχή του Διδασκάλου ενώνεται με την ψυχή του μαθητή. Αυτή η ένωση επαναλαμβάνεται και στις επόμενες ζωές του μαθητή, αν πρόκειται να ξαναέρθει στο Υλικό Επόπεδο, καθώς είναι προδιαγραμμένο σε κάθε μελλοντική επανενσάρκωση του μαθητή να μυείται και πάλι από τον εκάστοτε Διδάσκαλο της εποχής του.

Όταν οι Διδάσκαλοι λένε ότι: Στο μυημένο μαθητή ο Διδάσκαλος είναι πιο κοντά του από την καρωτίδα του, αυτό το λένε επειδή ο μαθητής (η ψυχή του δηλαδή) είναι στον Τρίτο Οφθαλμό, ενωμένη στο σημείο αυτό με τον Διδάσκαλο, ενώ η καρωτίδα που βρίσκεται στο λαιμό είναι πιο μακριά.

Με τη μύηση **ο Λόγος** πλημμυρίζει τον Τρίτο Οφθαλμό του μαθητή που είναι συγχρόνως η έδρα και της ψυχής και του νου μέσα στο ανθρώπινο σώμα, και τότε **ο Λόγος** κατακαίει την αποθήκη του κάρμα που βρίσκεται στο Αιτιατό μέρος του νου.

Ο νους έχει δύο μέρη που σημαίνει πως το computer νους έχει δύο σκληρούς δίσκους.

α) Το Αιτιατό μέρος όπου βρίσκεται η αποθήκη του κάρμα και είναι αναπτυγμένο μόνο στον άνθρωπο και γι αυτό μόνο ο άνθρωπος έχει κάρμα. Τα ζώα έχουν το λεγόμενο anti-karma που δεν χρειάζεται να αποσβεστεί γιατί τα ζώα δεν έχουν αναπτυγμένη συνειδητότητα. και
β) Το Νοητικό μέρος του νου που καθορίζει τα antasanskaras, δηλαδή τις έμφυτες ιδιότητες- ικανότητες του νου.

Έτσι με τη μύηση κατακαίγεται από το Λόγο το αποθηκευμένο κάρμα που βρίσκεται στο Αιτιατό μέρος του νου του μυημένου. Όταν λένε ότι ο μυημένος θα ξανάρθει το πολύ άλλες 3 φορές σε γήινη ζωή είναι γιατί κάθε φορά που έρχεται σε κάθε νέα ενσάρκωση του μαθητή, ο Διδάσκαλος της εποχής, τού παίρνει και ο επόμενος τού ξαναπαίρνει το αποθηκευμένο κάρμα, το οποίο καθεμία από αυτές τις τρεις φορές ξαναδημιουργεί με την ελεύθερή του βούληση. Με τη νέα μύηση γίνεται και μια καινούρια καύση και έτσι διαρκώς ελαττώνεται το οφειλόμενο (santsit) κάρμα.

Μετά τη μύησή του ο άνθρωπος πρέπει να διευθετήσει το κάρμα που του έχει δοθεί για αυτή του τη ζωή, δηλαδή το pralabda karma και συγχρόνως να φροντίσει να μη κάνει καινούργιο.

Ο Νόμος του κάρμα είναι ένας από τους τρεις θεμελιώδεις νόμους της Δημιουργίας. Ίσχυε, ισχύει και θα ισχύει για πάντα στα τρία κατώτερα επίπεδα.

Ο Διδάσκαλος δεν έρχεται για να καταργήσει αυτό που θεσμοθέτησε ο Θεός, έρχεται να Τον υπηρετήσει. ***«Όχι το θέλημά μου αλλά αυτό του πέμψαντός με Πατρός»***

Ο Διδάσκαλος έρχεται για να μυήσει αυτούς που του έχει δώσει Εντολή ο Πατέρας να μυήσει και δτη συνέχεια να τους οδηγήσει πίσω σε Αυτόν.

Επειδή η ευσπλαχνία του Διδασκάλου είναι μεγάλη, μπορεί να μυήσει και κάποιον που **δεν είναι** στη “λίστα” που του έχει δοθεί αλλά γι αυτόν θα πρέπει **ο ίδιος να πληρώσει** κάποιο τίμημα. Είναι τότε που λέμε για το Διδάσκαλο πως είναι : «Ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου».

Το τίμημα αυτό, από την προσφορά του στους ανθρώπους, είναι άλλοτε κάποια δική του αρρώστια ή ταλαιπωρία και θάνατος, όπως ο Σταυρικός θάνατος, ο θάνατος στην πυρά κλπ. κλπ.

Για ό,τι κάρμα δεν καεί από το Λόγο την ώρα της μύησης, εάν παρέμβει εκ των υστέρων ο Διδάσκαλος ή αν δώσει μύηση σε άνθρωπο που δεν είναι στη "λίστα" του θα πρέπει να πληρώσει ο ίδιος.

Γνωστή είναι η ιστορία του Baba Sawan που αρρώστησε βαριά για μία εβδομάδα όταν μετά από πίεση μαθητού του, έδωσε μύηση σε κάποιον που δεν ήταν έτοιμος να μυηθεί.

Με το που παίρνει ο Διδάσκαλος την Εντολή να λειτουργήσει ως "Γκουρού" του δίνεται και η "λίστα" των μαθητών που θα μυήσει. Του δίνεται ακόμα η δυνατότητα να διαχειρίζεται το κάρμα τους πάντα με τελικό σκοπό οι ψυχές τους να γυρίσουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα πίσω σε Αυτόν που "τις περιμένει με αγωνία".

Ο Διδάσκαλος έχει καθήκον να γυρίσει τις ψυχές πίσω στο Θεό. Η δουλειά του είναι το πεπρωμένο των ψυχών και όχι το σώμα. Λυπάται το σώμα των ανθρώπων όταν πονούν συνεπεία του κάρμα τους και πάντα τους βοηθάει και τους ανακουφίζει τους πόνους αλλά η δουλειά του είναι η γρήγορη επιστροφή των ψυχών. Αυτή την εντολή έχει και πρέπει να επιτελέσει και αυτό κάνει.

Το κάρμα του, ο ίδιος ό άνθρωπος μπορεί να το ελαφραίνει ενεργοποιώντας το Νόμο της Θείας Χάρης, με την πίστη και την προσευχή. Είναι δική του υπόθεση. Υπόθεση του καθενός μας πώς να διαχειριστούμε τις καρμικές μας υποχρεώσεις.

Προσευχή είναι η με ευλάβεια συγκέντρωση της προσοχής μας στο Θεό. ***(Τα λόγια στην προσευχή είναι περιττά – Εκείνος ξέρει τι θέλουμε. Δεν χρειάζεται διευκρινίσεις)***. Επειδή η προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής, είναι η ίδια η ψυχή μας δηλαδή, με την προσευχή και κυρίως με το διαλογισμό που είναι η υπέρτατη μορφή προσευχής, προσηλώνουμε την ψυχή μας στο Θεό. Τότε ο Λόγος ερχόμενος σε επαφή με το νου που συνοδεύει πάντα την ψυχή μας, πάλι καίει κάρμα όπως κατά τη μύηση, προκειμένου να ανταποκριθεί στην προσευχή μας.

Αν η προσευχή δεν έχει καθήλωση της προσοχής στο Θεό ή σε κάτι που μας συνδέει με Αυτόν ***(εικόνα, σταυρός, κάποιος άγιος)*** τότε δεν είναι προσευχή είναι ευχολόγιο !!

Η προσευχή είναι το ισχυρότερο όπλο που έχει άνθρωπος. Εκεί που όλα αποτυγχάνουν, η προσευχή μπορεί να επιτύχει, μας έλεγε ο Διδάσκαλος Kirpal.

Έτσι με το Λόγο που επικαλούμαστε μπορεί να καεί η αιτία της πράξης που κάποτε κάναμε και που είχε σαν αποτέλεσμα τώρα να υποφέρουμε. Όταν καεί και πάψει η αιτία παύει και το αποτέλεσμα και παύουμε να υποφέρουμε.

Ο Διδάσκαλος στην προσπάθειά του να κάψουμε το Pralabda karma μας, άλλοτε το αραιώνει και άλλοτε το πυκνώνει. Αλλά ***«το κάρμα θα πληρωθεί μέχρι τέλους μετρητοίς ή με πολλές άτοκες δόσεις».*** Από μας ή και από εκείνον αλλά ο λογαριασμός θα πληρωθεί γιατί έτσι απαιτεί ο καρμικός νόμος τον οποίο θεσμοθέτησε ο Θεός και ισχύει παντού και πάντα. Δεν ισχύει μέρα παρά μέρα ούτε μόνο για τα κακά παιδιά Του. Ο νόμος είναι Δίκαιος και ισχύει για όλους. Όποιος έχει παράπονο Του ζητάει ο ίδιος τη Χάρη Του και τότε Εκείνος επεμβαίνει.

«Ζήτα και θα σου δοθεί». Το λέει ο Ιησούς «Αιτήτε και δοθήσετε υμίν…. » και ένας Θεάνθρωπος δεν λέει ψέματα ή μισές αλήθειες. Η αίτηση μας που λέγεται προσευχή είναι κάτι που αφορά εμάς και μόνο εμάς και την απευθύνουμε στον Πατέρα μας και Εκείνος πάντα ανταποκρίνεται κρατώντας πάντα σε ισχύ τον Καρμικό νόμο που ο Ίδιος έχει θεσμοθετήσει.

Όταν λέμε ο Διδάσκαλος μας αραιώνει το κάρμα, σημαίνει ότι το χαλαρώνει λίγο ή πολύ ανάλογα με το πώς εκείνος κρίνει, ώστε και ο πόνος του ανθρώπου να είναι λιγότερος αλλά και ο χρόνος που περνάει να μην είναι μακρύς. Άλλοτε την κρεμάλα την κάνει νυγμό βελόνης και άλλοτε όταν είναι αναπόφευκτη, τον κάνει μικροατύχημα.

Αλλά και το πυκνώνει το κάρμα. Ένα αγαπημένο του μαθητή προκειμένου να μην τον ξαναφέρει στη γη, για να μην ξαναϋποφέρει στη ζωή, αν χρειάζεται θα τον κρατήσει όσο χρόνο πρέπει στο Αστρικό επίπεδο σε κάποιο "παράδεισο", αφού του δώσει σαν αντάλλαγμα ένα κάπως επώδυνο θάνατο. Αυτό όμως σε ποιόν; ***στο μαθητή που έχει τη δύναμη και την πίστη να το αντέξει και που δέχεται*** ότι έτσι γίνεται γιατί έτσι πρέπει να γίνει και πως ό,τι γίνεται, γίνεται με την έγκριση του Διδασκάλου. Στο μαθητή που δεν έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει την κατάσταση πάντα δίνεται κάτι λιγότερο. Σε όλους μας είναι γνωστές περιπτώσεις μαθητών που είχαν στο τέλος τους δύσκολες καταστάσεις και που δεν παραπονέθηκαν ποτέ και για τίποτα. Αν ο μαθητής δεν έχει αναπτύξει αυτή την ψυχική δύναμη θα πληρώσει λιγότερα αλλά θα πρέπει να επανέλθει σε μια νέα ενσάρκωση.

Γι αυτό αν δεν είμαστε τελείως έτοιμοι και σίγουροι καλύτερα να μη ζητάμε από τον Διδάσκαλο να μας δώσει "γρήγορη πρόοδο" αλλά εμείς να κάνουμε ότι καλύτερο μπορούμε γιατί από μας , από τις προσπάθειές νας και από την ελεύθερή μας βούληση εξαρτάται η πρόοδός μας και οι πιθανές συνέπειες. Που σημαίνει πως όταν ζητάμε συμπύκωση του κάρμα μας για να επιταχύνουμε το ταξίδι μας, ενδεχομένως θα πρέπει να κάψουμε περισσότερο κάρμα σε μικρότερο χρόνο.

Ο γραμματέας τριών Διδασκάλων ο Κος Sethi, ζήτησε κάποτε από τον Sant Kirpal να πάει στο χωριό του για την καύση του πατέρα του γιατί όπως του τηλεφώνησαν θα έφευγε μέσα στην ημέρα. Ο Διδάσκαλος του είπε να μη φύγει γιατί εκείνες τις μέρες θα ερχόταν στο άσραμ κόσμος για τη Μπαντάρα του Μπάμπα Σαουάν και ρώτησε τον Sethi αν ήθελε οπωσδήποτε να φύγει ή να κρατήσει τον πατέρα του στη ζωή για ένα διάστημα. Ο Sethi απάντησε: «ό,τι θέλεις εσύ κάνε Διδάσκαλε». Ο Κος Sethi δεν έφυγε από το άσραμ και ο πατέρας του έζησε άλλα 10 χρόνια υγιής ενώ λίγο καιρό πριν έμοιαζε σαράβαλο. Ο ίδιος ο γραμματέας Κος Sethi πέθανε αργότερα επί εποχής δασκάλου Darshan από ακουστικό νευρίνωμα ένα είδος καρκίνου που δεν είναι και ό,τι το καλύτερο γιατί συνοδεύεται με ιλίγγους. Λίγες μέρες μετά το θάνατό του ο Διδάσκαλος Darshan είπε πως ο Sethi είναι με το Διδάσκαλό του (Baba Sawan) στο Σατς Καντ.

Γνωρίζοντας όλα αυτά εμείς οι μαθητές Του, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να λέμε: «Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά σου Κύριε».

Ο Διδάσκαλος δεν δίνει ποτέ κάτι που δεν μπορεί να το αντέξει ο μαθητής του.

Έτσι όταν αρρωσταίνει ένας μαθητής των Διδασκάλων με αρρώστια καρμική, σημαίνει ότι έχει τεθεί σε εφαρμογή ο καρμικός νόμος. Η αρρώστια και ο πόνος είναι ο τρόπος πληρωμής κάποιας οφειλής. Η προσευχή μπορεί να αμβλύνει τον πόνο και να μας δώσει τη δύναμη να τον αντιμετωπίσουμε.

Με το θάνατο του, ο άνθρωπος αποσβήνει πολλά από τα χρέη του *(βγάζει πολύ κάρμα)*. καθώς όταν φεύγει από το υλικό πεδίο, ο πόνος που αισθάνεται είναι μεγάλος καθώς το Αστρικό του σώμα *(η φόδρα του υλικού του σώματος)* υποφέρει.

Ο πόνος που αισθάνεται είναι συναισθηματικός και λένε αλληγορικά πως είναι σαν να σπάνε μαζί όλα του τα κόκαλα, σα να τον χτυπάνε 1000 σκορπιοί ή σαν ένας βάτος να μπαίνει στο κάτω μέρος του εντέρου του και να βγαίνει από το στόμα.
Κάποτε κάποιος ευχαρίστησε τον Kirpal επειδή του είχε ζητήσει να τον θεραπεύσει και έγινε καλά. Ο Διδάσκαλος του απάντησε "Not me. The God in me". Μην ευχαριστείς εμένα αλλά τη δύναμη που εργάζεται μέσα από μένα.

Δεν είναι ο Διδάσκαλος που επιτρέπει να υποφέρουμε. Είναι ο καρμικός νόμος. Ο Διδάσκαλος "συνήθως" δεν καταργεί τους Θεϊκούς νόμους αλλά φροντίζει να υπάρχει η δυνατόν μικρότερη επίπτωση σε μας.

Συμπέρασμα:

«Ο Διδάσκαλος θέλει και την πίτα σωστή και το σκύλο χορτάτο!!!!» Έτσι:

►Υπακούοντας την Εντολή του Πατέρα θέλει να μας οδηγήσει στη Θέωση το δυνατό ταχύτερα, γιατί αυτή είναι η Αποστολή του. Αλλά συγχρόνως:

►Θέλει να μας ανακουφίσει ενισχύοντας την πίστη μας, πως ό,τι γίνεται είναι προγραμματισμένο για μας να γίνει, με κάποιο ορισμένο τρόπο, και θα πρέπει να το δεχθούμε με υπομονή και καρτερία γιατί αυτό είναι το καλύτερο για μας.
►Παίρνει ένα μέρος από το κάρμα που έχουμε να περάσουμε και το πληρώνει ο ίδιος με δικό του πόνο.

►Άλλοτε αραιώνει μέσα στο χρόνο το κάρμα μας για να μην πονάμε πολύ.

► Άλλοτε πυκνώνει στο χρόνο το κάρμα μας για να μη ξανάρθουμε και υποφέρουμε για μια ολόκληρη ζωή και αντί γι' αυτό μάς δίνει μερικές δύσκολες ημέρες στο τέλος της ζωής μας.

► Προσπαθεί να μας πείσει να δεχόμαστε αυτό που έχει προγραμματίσει το Θείο Σχέδιο για μας μέσα από τις διδασκαλίες και το παράδειγμά του. Έτσι μας υπενθυμίζει πως: Οι Μογγόλοι σκότωσαν με βασανιστήρια τα πέντε παιδιά του Τελείου Διδασκάλου Gobind Singh και ο ίδιος το δέχθηκε με καρτερία. Η ανθρώπινη φύση του πόνεσε πολύ αλλά η Θεϊκή τον κράτησε όρθιο να λέει «Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά σου Κύριε. Δικά σου ήταν τα παιδιά μου. Εσύ τα πήρες. Εγώ απλώς στα μεγάλωσα. Αυτό ήταν το Θέλημά Σου».

Αλλά έχουμε και από το παρελθόν τόσα άλλα σχετικά παραδείγματα που όλοι μας τα γνωρίζουμε. Και οι Διδάσκαλοι υποφέρουν όταν αναλαμβάνουν Καρμικές οφειλές των μαθητών τους. Υποφέρουν αγόγγιστα γιατί ξέρουν ότι έτσι λειτουργούν οι καρμικοί νόμοι.

Ξανά μια υπενθύμιση: Μη ζητάτε από τον Διδάσκαλο να σας οδηγήσει σε γρήγορη πνευματική πρόοδο αν δεν είστε έτοιμοι για θυσίες. Κάντε εσείς ό,τι ζητάει ο Διδάσκαλος και εκείνος ξέρει από κει και πέρα τι θα κάνει.

Αστρική Προβολή

(Δύσκολο κείμενο, θέλει προσοχή)

Η ερμηνεία της στηρίζεται στο "Πρώτο αξίωμα" του μυστικισμού.

Τι είναι η ψυχή δεν μπορεί να περιγραφεί γιατί η ψυχή δεν έχει υλική υπόσταση. Μπορούμε όμως να την χαρακτηρίσουμε σαν κάτι που αποτελείται από

αγνό πνεύμα και έχει δυο φύσεις, δύο εκφράσεις. Την εξωτερική της έκφραση που ονομάζουμε **προσοχή** και την εσωτερική της έκφραση που ονομάζουμε **συνειδητότητα** ή **επίγνωση.**

- Έτσι όταν λέμε προσοχή ή συνειδητότητα εννοούμε την ίδια την ψυχή.
- Η προσοχή και η συνειδητότητα δεν είναι ο νους. Ο νους απλώς κατευθύνει, εστιάζει και ακινητοποιεί την προσοχή και μαζί με αυτή και τη συνειδητότητα.
- Έτσι, εκεί όπου είναι η προσοχή μας εκεί είναι και η συνειδητότητα, μας γιατί είναι τα δύο μισά ενός πράγματος.
- Όσο η ψυχή βρίσκεται στο Brahman *(Υλικό, Αστρικό, Αιτιατό επίπεδο)* γνωρίζουμε ότι ψυχή και νους είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Επομένως:

ΑΞΙΩΜΑ ΠΡΩΤΟ: Η Προσοχή μας, η Συνειδητότητά μας και ο Νους μας είναι πάντα μαζί. Εκεί που ο νους καθηλώνει την προσοχή μας εκεί είμαστε και εμείς, η συνειδητότητά μας.

Ο όρος «***Αστρική Προβολή» ή «Αστρικό Ταξίδι***» σημαίνει: ***«Προβολή (όχι έξοδο) της συνειδητότητας μας στον Αστρικό κόσμο» μέσα από ένα υλικό τσάκρα του σώματός μας.***

Συνήθως οι άνθρωποι έχουν την τάση να μην αποδέχονται πράγματα τα οποία δεν μπορούν να αντιληφθούν με τις πέντε τους αισθήσεις ή δεν μπορούν να τα εξηγήσουν. Αντίθετα πράγματα που έχουν δεχθεί γιατί τους έχουν ενσταλαχτεί από το οικογενειακό και το κοινωνικό τους περιβάλλον στη παιδική τους ηλικία συνήθως αρνούνται να τα αμφισβητήσουν, να τα αναθεωρήσουν και αν χρειασθεί να τα απορρίψουν.

Έτσι, σαν παράδειγμα, στο Δυτικό κόσμο πολλοί δεν αποδέχονται τον καρμικό νόμο και την μετενσάρκωση γιατί σαν έννοιες δεν μπορούν να τις καταλάβουν και να τις εξηγήσουν, γιατί δεν τις έχουν διδαχθεί στο σπίτι και το σχολείο και γιατί τις αμφισβητούν οι θεολόγοι και οι κληρικοί. Αντίθετα στην Ανατολή, αυτές οι έννοιες αποτελούν αδιαμφισβήτητα γεγονότα και κανείς Ανατολίτης δεν μπορεί να πιστέψει ότι υπάρχουν άλλοι άνθρωποι στη γη που τις αμφισβητούν.

Στο Δυτικό κόσμο δεχόμαστε, μόνο, καθετί που η κρίση και η λογική μας θεωρούμε ότι είναι σύμφωνο με τους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους. Δεχόμαστε δηλαδή ότι υπάρχουν μόνο οι Φυσικοί νόμοι.

Αντίθετα στην Ανατολή δέχονται ότι μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία, υπάρχουν όχι ένας αλλά τρεις Νόμοι. Ο “Νόμος ή νόμοι της φύσης” , ο “Νόμος του Κάρμα ή Νόμος της Δράσης και Αντίδρασης” και ακόμα ο “Νόμος της Αγάπης ή Νόμος της Θείας Χάρης”.

Έτσι εμείς στη Δύση δεχόμενοι μόνο τους φυσικούς νόμους, μπορούμε μεν να εξηγήσουμε ορισμένα φυσικά φαινόμενα και γεγονότα, αλλά δεν μπορούμε να εξηγήσουμε πολλά από αυτά που αντιλαμβανόμαστε ότι συμβαίνουν γύρω μας. Σαν παράδειγμα δεν μπορούμε με βάση τους φυσικούς νόμους να εξηγήσουμε την ακαΐα των αναστενάρηδων, την ικανότητα των ραβδοσκόπων να βρίσκουν νερό, μεταλλεύματα, τάφους κλπ. και γι' αυτές τις πραγματικότητες λέμε ότι «δεν υπάρχει επιστημονική εξήγηση», καθώς οι επιστήμη που στηρίζεται στους Φυσικούς Νόμους δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις.

Έτσι ενσυνείδητα αγνοούμε πραγματικότητες που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε ή προσπαθούμε να τις ερμηνεύσουμε με δικό μας τρόπο, αυθαίρετο και συχνά αστείο και παιδαριώδη. Έτσι η απάντηση στο ερώτημα τι είναι η Αστρική Προβολή, σε άλλους θα ακουστεί σαν παραμύθι ενώ άλλοι θα καταλάβουν κάτι, ανάλογα με τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει σχετικά με τους κόσμους του Υπερπέραν.

Αναφέρθηκε πιο πάνω η έννοια της "προβολής της συνειδητότητας στον Αστρικό κόσμο". Για να γίνει αντιληπτή αυτή η έκφραση, θα πρέπει έστω στοιχειωδώς να εξηγήσουμε:

α) τι είναι "συνειδητότητα"
β) τι είναι ο "Αστρικός κόσμος"
γ) τι σημαίνει "προβολή στον Αστρικό κόσμο" ή όπως λένε "ταξίδι στον Αστρικό κόσμο".

Συνειδητότητα είναι ίδια η αθάνατη ψυχή ή το (**Ε**)γώ ή η πνοή που έχει εμφυσήσει ο Θεός στο ανθρώπινο μας σώμα και μας κρατάει στη ζωή και ακόμα μας δίνει την επίγνωση ότι το φυσικό μας σώμα βρίσκεται κάθε φορά στο συγκεκριμένο τόπο και στον συγκεκριμένο χρόνο.

Αυτή η συνειδητότητα, αυτό το (**Ε**)γώ, μπορεί και **προβάλλεται** αντίστοιχα, μέσα από το κάθε βιοενεργειακό κέντρο ή τσάκρα του σώματος, στις αντίστοιχες ενεργειακές περιοχές του Αστρικού πεδίου, από τις οποίες το κάθε τσάκρα, δέχεται τα κύματα της βιοενέργειας *(αιθέρα)*, που ενεργοποιούν τις αυτόματες λειτουργίες του οργανισμού μας. Λειτουργίες τις οποίες εποπτεύει καθένα από αυτά τα τσάκρα. Λειτουργίες όπως η αναπνοή, η κυκλοφορία του αίματος, το μεγάλωμα των μαλλιών και των νυχιών κλπ).

(Ε)γώ είναι ο πραγματικός εαυτός. Η συνειδητότητα ή ψυχή. Ο ανώτερος εαυτός.
(ε)γώ είναι η προσωπικότητά μου. Το σώμα και ο νους μου. Ο κατώτερος εαυτός.

Αστρικός κόσμος είναι η περιοχή στην οποία παραμένουν για ένα διάστημα οι ψυχές μετά το θάνατο του φυσικού σώματος. Είναι το μέρος που βρίσκονται οι

παράδεισοι και οι κολάσεις και που το κατώτερό της μέρος του είναι ο Άδης ή Αιθερική περιοχή και το έσχατο τα Τάρταρα των αρχαίων Ελλήνων.

Η συνειδητότητά μας μπορεί να προβάλλεται μέσα από ένα τσάκρα στον Αστρικό κόσμο όπως προβάλλουμε το κεφάλι μας μέσα από ένα παράθυρο. Από τα κατώτερα τσάκρα η συνειδητότητά μας μπορεί να προβάλλει και έτσι να αντιληφθεί, να λάβει γνώση και να έχει εμπειρία από τα κατώτερα μέρη του Αστρικού κόσμου, όπου βρίσκονται οι "κολάσεις" και μπορεί επίσης να προβάλλει και από τα ανώτερα τσάκρα και να έχει αντίληψη από τους ανώτερους Αστρικούς κόσμους που βρίσκονται οι "παράδεισοι".

Ειδικά από το τσάκρα που λέγεται Τρίτος Οφθαλμός ή Απλός Οφθαλμός κατά τη Χριστιανική παράδοση, η συνειδητότητά μας *μπορεί* ***όχι μόνο να προβληθεί στον Αστρικό κόσμο, αλλά να βγει προσωρινά ή μόνιμα όπως κάποιος μπορεί να βγαίνει μέσα από μία πόρτα.***

(Προσωρινά βγαίνει κατά το διαλογισμό ενώ μόνιμα βγαίνει με το φυσικό θάνατο του ανθρώπου και πηγαίνει όπως ελέχθη αρχικά στον Αστρικό κόσμο).

Έτσι παραστατικά μπορεί να πει κανείς ότι τα διάφορα τσάκρα του σώματος είναι παράθυρα από τα οποία προβάλλει η ψυχή και αντιλαμβάνεται διάφορες περιοχές του Αστρικού κόσμου και ο Τρίτος Οφθαλμός είναι μια πόρτα από την οποία μπορεί να βγει η ψυχή. Αυτή η πόρτα είναι η Πύλη εισόδου στον Αστρικό κόσμο και λέγεται "Δέκατη Πύλη".

Η προσοχή, η συνειδητότητα και ο νους μας μπορούν να προβάλουν μέσα από τα αισθητήριά μας όργανα στο Υλικό κόσμο και να έχουμε επίγνωση του τι συμβαίνει γύρω μας, *(αυτό συμβαίνει στην καθημερινή μας ζωή)* μπορεί όμως να προβάλουν ή και να βγουν μέσα από τη Δεκάτη Πύλη στον Αστρικό κόσμο και τότε να έχουμε επίγνωση αυτής της διάστασης *(αυτό συμβαίνει την ώρα του διαλο-γισμού, της προσευχής και της αυτοσυγκέντρωσης)*. Είναι πάντα θέμα εκλογής μας. Η επιλογή γίνεται, με την ελεύθερή μας βούληση. Εξαρτάται από το που θα βά-λουμε την προσοχή μας, στα πέντε αισθητήριά μας όργανα ή θα βάλουμε την προσοχή μας και θα την συγκεντρώσουμε σε ένα κατώτερο ή ανώτερο τσάκρα ή ακόμα και στον Τρίτο οφθαλμό.

Αστρική προβολή. Όταν ο νους συγκεντρώσει την προσοχή μας ολοκληρωτικά, επίμονα και παρατεταμένα σε ένα τσάκρα, η συνειδητότητα ταυτίζεται με αυτό το τσάκρα και προκαλείται μία συνεχής ροή συνειδητότητας και νου, μέσα από το συγκεκριμένο τσάκρα, στο σημείο του Αστρικού πεδίου από το οποίο δέχεται ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή πράνα, με αποτέλεσμα μέσω του Αστρικού μας νου, να έχουμε επίγνωση της πραγματικότητας, των νόμων, των κανόνων, των

κατοίκων και κάθε πραγματικότητας αυτής της συγκεκριμένης περιοχής του Υπερπέραν. ***(Σημείωση συντονιστή: Διαβάσατε μια δυσνόητη πρόταση αλλά με λίγη προσοχή θα γίνει κατανοητή. Κάθε λέξη έχει τη σημασία της)***

Η απόσυρση της προσοχής από το περιβάλλον μας και η ολοσχερής, επίμονη και παρατεταμένη συγκέντρωση της σε ένα τσάκρα, με σκοπό την προβολή της συνειδητότητας μέσα από αυτό, ονομάζεται "διαλογισμός".

Με το *διαλογισμό* λοιπόν μπορεί κανείς να επιτύχει μία Αστρική προβολή. Υπάρχουν όμως και άτομα που έχουν *από τη γέννησή* τους αυτή την ικανότητα της Αστρικής προβολής και μπορούν να την αναπτύξουν με το χρόνο ακόμα περισσότερο. Αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που για κάποιο άγνωστο λόγο και με κάποιο δυσνόητο τρόπο μπορεί ο καθένας να βρεθεί σε αυτή την κατάσταση *χωρίς να το επιδιώξει* και είναι σίγουρο πως πολλοί από μας μπορεί να είχαμε ή να έχουμε μία τέτοια Αστρική εμπειρία.

Οι Ομφαλοσκόποι μοναχοί του πού έζησαν στο Άγιο Όρος πριν μερικούς αιώνες, με διαλογισμό στο τσάκρα του ομφαλού ερχόταν σε επαφή και επικοινωνία με το μέρος του Αστρικού κόσμου στο οποίο αντιστοιχεί το τσάκρα του ομφαλού.

Εδώ θα πρέπει όμως να σημειωθεί ότι οι λεγόμενες *αναδρομές* δεν έχουν απολύτως καμία σχέση με τις *Αστρικές προβολές*.

Οι αναδρομές σε προηγούμενους προβιωτές γίνονται από άτομα που έχουν μια ορισμένη Αστρική ικανότητα και που σπανιότερα είναι δυνατόν με τη δική τους δύναμη να βοηθήσουν και άλλους να έχουν ψήγματα από εντυπώσεις μιας προηγούμενης ζωής τους.

Οι πνευματικοί δάσκαλοι συνιστούν να μην επιχειρεί κανείς διαλογισμούς, Αστρικές προβολές, αναδρομές κλπ. μόνος του, παρά μόνο με την υπόδειξη κάποιου αρμόδιου ειδήμονα και ακόμα παροτρύνουν κάθε ενδιαφερόμενο να αρκείται στην προσευχή και μέσα από αυτή να ζητάει από τον Κύριο, καθοδήγηση για τη ζωή και την πνευματική του πρόοδο.

Ψυχικές Εμπειρίες και Οργανικά Ψυχοσύνδρομα

"Εκ μανδραγόρου καθεύδειν, κοιμάσθαι
βαρέως και δη πνευματικώς".

Από τα πολύ παλιά χρόνια ακούμε διάφορες ιστορίες και μύθους για μάγους και για γίγαντες, για θαυματοποιούς, θεραπευτές, μάντεις και οραματιστές που χρησιμοποιώντας με κάποια ιεροτελεστία κάποιο βότανο ή κάποιο μαγικό χυμό, αποκτούσαν δύναμη και σοφία και κατόρθωναν το καθετί. Γνώριζαν τα μελλούμενα και ακόμα λένε ότι μπορούσαν να έρθουν σε επικοινωνία με ανώτερες οντότητες που άλλοτε έπρεπε να τις εξευμενίσουν και άλλοτε να τις εκλιπαρήσουν ώστε με τη βοήθειά τους, να αλλάξουν το πεπρωμένο των ανθρώπων, να επηρεάσουν τις αποφάσεις κάποιου δυνατού, άνθρωπου ή θεού και ακόμα να αποτρέψουν την κακή έκβαση ορισμένων γεγονότων και φυσικών φαινομένων.

Ο πολύς κόσμος και κυρίως τα παιδιά γοητεύονται από αυτές τις ιστορίες ενώ οι άλλοι "οι μυαλωμένοι" τις αποκαλούν ανόητες φαντασιώσεις και σε πολλές περιπτώσεις με εκδηλώσεις θρησκοληψίας και υστερίας.

Τι όμως πραγματικά συμβαίνει; Τα οράματα των αγίων έχουν κάποια σχέση με τα οράματα που έχουν ψυχασθενείς και κατάκοιτοι υπέργηροι που λένε ότι «κάποιος τους πειράζει τα πράγματα ή τους κάνει άσεμνες χειρονομίες» και που λένε οι γιατροί ότι αυτά είναι οπτικές και ακουστικές ψευδαισθήσεις των ασθενών και των γερόντων, λόγω ανοξίας του εγκεφάλου; Ακόμα όλα αυτά έχουν κάποια σχέση με τις παραισθήσεις και τις ψευδαισθήσεις που προκαλούνται από τη χρήση φυσικών ή φαρμακοτοξικών ουσιών και σκευασμάτων; Μπορούμε αντικειμενικά μέσα από τους μύθους, να ξεχωρίσουμε τις αλήθειες από τις υπερβολές και να εξηγήσουμε χωρίς προκαταλήψεις τους χρησμούς της Πυθίας, τα θαύματα των αγίων και τη δύναμη του "αθάνατου νερού" των παραμυθιών;

Πάνω σ'αυτά τα θέματα θα προσπαθήσουμε εξαιρετικά σύντομα να κατάγράψουμε τις απόψεις των επιστημόνων από τη μια μεριά και από την άλλη τα βιώματα των Εσωτεριστών. Τελικά, εμείς θα βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα.

Η ψυχιατρική ωςκλάδος της Ιατρικής ασχολείται με τη μελέτη των ψυχι-κών παθήσεων που τις διακρίνει σε νευρώσεις και ψυχώσεις. Οι παθήσεις αυτές που συχνά μεταπίπτουν η μία στην άλλη δεν έχουν μεταξύ τους διαχωριστικές γραμμές και συνοδεύονται από ένα πλήθος συμπτωμάτων διαφόρου βαρύτητας με τρόπο που πολλές φορές να μη μπορούμε να μιλήσουμε με βεβαιότητα για το είδος της

πάθησης ή ακόμα και αν κάποιο άτομο νοσεί ή είναι απλώς ιδιόρρυθμο. Αλλά εκτός από τη διαφορική διάγνωση είναι δύσκολος και ο καθορισμός των αιτίων των ψυχικών παθήσεων. Λέγεται πάντως ότι αυτές είναι εγγεγραμμένες στο DNA και διάφοροι εν πολλοίς άγνωστοι παράγοντες καθορίζουν τη βαρύτητα και συμπτωματολογία και το χρόνο εμφάνισής τους. Σε άλλες περιπτώσεις οι αιτίες είναι καθαρά εξωγενείς ή οφείλονται σε έκπτωση των φυσικών λειτουργιών του οργανισμού λόγω γήρατος και άλλοτε είναι άγνωστης αιτιολογίας.

Οι πνευματικοί δάσκαλοι μας βεβαιώνουν ότι όλες οι ψυχικές παθήσεις είναι καρμικά προκαθορισμένες.

Είναι γεγονός ότι η επιστήμη μόνο εικασίες μπορεί να κάνει για την αιτιολογία και την εξέλιξή των ψυχικών παθήσεων που βέβαια δεν είναι παθήσεις της ψυχής αλλά του νου και εμείς *(οι γιατροί)*, θεατές, προσπαθούμε να παρέμβουμε με φάρμακα και με ότι άλλο θεραπευτικό μέσο διαθέτουμε.

Από τα πολύ παλιά χρόνια ήταν γνωστό ότι πολλές φυσικές ουσίες μακροχρόνια λαμβανόμενες, επηρεάζουν με τέτοιο τρόπο το νευρικό σύστημα ορισμένων ανθρώπων ώστε αυτοί να παρουσιάζουν κλινικά συμπτώματα που προσομοιάζουν με τα συμπτώματα ορισμένων ψυχικών παθήσεων *(αλκοολική ψύχωση).*

Τέτοιες ουσίες, αλλά και διάφορα σύγχρονα σκευάσματα που χορηγούνται για θεραπευτικούς ή άλλους σκοπούς σκοπούς, παρατηρήθηκε ότι ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία των ατόμων και την ποσότητα που λαμβάνονται, μπορούν να προκαλέσουν μέθη, έκσταση, ύπνο, διέγερση, παραισθήσεις, ψευδαισθήσεις, ψυχοληπτικά και ψυχοαναληπτικά φαινόμενα. Οι καταστάσεις αυτές, συχνά αμβλύνουν τη συνειδητότητα των ανθρώπων, επηρεάζουν την κρίση, τη λογική και το συναίσθημα και μεταφέρουν το χρήστη σε εξωπραγματικά βιώματα. Πολλά άτομα για διαφόρους λόγους, εθίζονται με την ανεξέλεγκτη χρήση τέτοιων ουσιών, άλλοτε για να αυξήσουν το libido ή τη σεξουαλική τους ικανότητα άλλοτε για να χαλαρώσουν και να απαλλαχθούν από το βάρος των ευθυνών τους και άλλοτε για να αισθανθούν αυτό που η καθημερινότητα τους στερεί. Όμως οι παραισθήσεις και οι ψευδαισθήσεις που συχνά εμφανίζονται, μπορεί να οδηγήσουν τους χρήστες σε καταστάσεις πανικού, σε παραληρηματικές ιδέες, ιδέες μεγαλείου, ακόμα και στην πεποίθηση ότι είναι χρισμένοι άγιοι που επικοινωνούν με το Θεό, που τους δίνει την εντολή να σώσουν ή να τιμωρήσουν ορισμένους ανθρώπους, για το καλό τους ή για να σώσουν γενικά τον κόσμο. (ψυχώσεις από LSD, περίπτωση Manson, ομαδικές αυτοκτονίες, σατανιστικές δραστηριότητες, καταστροφολογικές διακηρύξεις, φανταστικές συνομιλίες με εξωγήινους) κλπ. κλπ.

Από μια άλλη διάσταση της ανθρώπινης φύσης, οι Εσωτεριστές μιλάνε για την ύπαρξη ανωτέρων κόσμων μεγάλης πνευματικότητας, τους οποίους μπορεί να

γνωρίσει ο άνθρωπος, *(η ψυχή του, που αποτελεί την πραγματική ουσία της ανθρώπινης υπόστασης),* είτε μετά το φυσικό θάνατο είτε εν ζωή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού.

Οι μύστες, οι άγιοι και οι πνευματικοί διδάσκαλοι, μας λένε, ότι κάποτε ο Θεός, για κάποιο άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο, έστειλε τις ψυχές, τα παιδιά του, να κατοικήσουν τα διάφορα πνευματικά Επίπεδα και τον Υλικό κόσμο και αφού αυτές αποκτήσουν εμπειρίες από τους κόσμους αυτούς και επιθυμήσουν να επιστρέψουν στην αγκαλιά του Πατέρα, Εκείνος με τη Χάρη Του, φροντίζει να τις φέρει στο Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί πίσω, στο Βασίλειό Του, το Βασίλειο των Ουρανών.

Στο μακραίωνο ταξίδι τους από το Βασίλειο του Πατέρα, προς το Υπεραιτιατό, το Αιτιατό, το Αστρικό Επίπεδο και τελικά τον Υλικό κόσμο, οι ψυχές εφοδιάζονται με διάφορα καλύμματα ή σώματα, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά εργαλεία για να μπορούν να οι ψυχές να παραμένουν, να επικοινωνούν και να εργάζονται στα Επίπεδα αυτά, όπως ο δύτης χρησιμοποιεί το σκάφανδρο για να εργάζεται στο βυθό.

Η ψυχή όσο καιρό βρίσκεται πάνω στη γη χρησιμοποιεί το υλικό κάλυμμα ή σώμα, για να επιτελεί το σκοπό της παραμονής της πάνω στη γη. Όταν μετά τον υλικό θάνατο ή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού η ψυχή βγει από το σώμα και βρεθεί στο Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο, χρησιμοποιεί αντίστοιχα το Αστρικό και το Αιτιατό της σώμα ή κάλυμμα, για να επιτελέσει επίσης την εργασία της στα Επίπεδα αυτά.

Ο νους μας, που είναι το μέσον επικοινωνίας της ψυχής με τα σώματά της, είναι ένα κομπιούτερ που λειτουργεί με τρία προγράμματα *(σαν Υλικός – Αστρικός – Αιτιατός νους)* για να εξυπηρετεί κατά περίπτωση τις ανάγκες της ψυχής, όταν ενεργοποιεί το καθένα από τα τρία σώματά της. Αναλυτικότερα, όταν η ***προσοχή*** *μας* που είναι η "***εξωτερική έκφραση και εκδήλωση της ψυχής"*** και η ***συνειδητότητά*** μας που είναι η "***εσωτερική εκδήλωση της ψυχής"*** βρίσκονται συντονισμένες στον Υλικό κόσμο, δηλαδή στις καθημερινές μας εργασίες, ενεργοποιείται ο Υλικός μας νους που χρησιμοποιεί τις πέντε αισθήσεις μας και με την κρίση και τη λογική που διαθέτει, κρίνει αν το καθετί είναι σύμφωνο με τους νόμους του Υλικού Επίπεδου, *(τους νόμους της φυσικής, της χημείας, της βαρύτητας, της παγκοσμίου έλξεως κλπ)* και το δέχεται ή σε αντίθετη περίπτωση το απορρίπτει.

Όταν μετά το θάνατο του φυσικού μας σώματος ή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μας, βρεθούμε *(η ψυχή μας)* στο Αστρικό ή το Αιτιατό Επίπεδο, τότε χρησιμοποιούμε αντίστοιχα τον Αστρικό ή τον Αιτιατό μας νου για να αντιλαμβανόμαστε τους νόμους και τις πραγματικότητες των Επιπέδων αυτών. Ο νους, όπως το ραδιόφωνο που μπορεί να συντονίζεται στα μακρά, τα μεσαία και τα

βραχέα, συντονίζεται στον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο, ανάλογα με τις ανάγκες επικοινωνίας της ψυχής.

Ο Υλικός μας νους, με την κατάλληλη εκπαίδευση, μάς δίνει τη δυνατότητα να διασπάμε το άτομο και να ταξιδεύουμε στο διάστημα. Στην Αστρική και την Αιτιατή του διάσταση που είναι άπειρα λεπτοφυέστερος και άπειρα ισχυρότερος, με την κατάλληλη εκπαίδευση μπορεί και μας δίνει τη δυνατότητα απόκτησης της Εσωτερικής Γνώσης *(Εσωτερική όραση και ακοή)* που με τη σειρά της, μας καθιστά ικανούς να πετύχουμε το σκοπό της ανθρώπινής μας ύπαρξης που είναι σύμφωνα με όλους τους μεγάλους μύστες, αγίους και Διδασκάλους, η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος είναι προικισμένος με την ικανότητα, να μπορεί, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, να αποσύρει τη προσοχή και τη συνειδητότητά του *(τη ψυχή του)* από τον Υλικό κόσμο και να την συγκεντρώνει στη πύλη του Αστρικού κόσμου που είναι ο Τρίτος ή Απλός Οφθαλμός. Τότε: «*Εάν ο οφθαλμός σου είναι απλός, το σώμα σου θα πλημμυρίσει (Αστρικό) Φως*».

Μόλις η ψυχή γλιστρήσει στον Αστρικό κόσμο, ο Υλικός νους παύει να λειτουργεί και αρχίζει να λειτουργεί ο Αστρικός νους που μας καθιστά ικανούς να βιώνουμε τις πραγματικότητες του Αστρικού Επιπέδου. Τότε και εάν, ο αναζητητής έχει την τύχη να έχει τη σωστή καθοδήγηση, μπορεί να φθάσει σε ψηλά Επίπεδα συνειδητότητας. Αυτή η διαδικασία λέγεται διαλογισμός *(με την πραγματική έννοια της λέξης).* Εάν κατά τη διάρκεια του διαλογισμού η προσοχή μας διασπαστεί, η ψυχή που εξακολουθεί να παραμένει ενωμένη με το υλικό σώμα, επιστρέφει σ'αυτό σε απειροελάχιστο χρόνο και έχουμε και πάλι αντίληψη της πραγματικότητας του Υλικού Επίπεδου και πάλι με τον Υλικό μας νου.

Εκτός από τη έξοδο της ψυχής στον Αστρικό κόσμο μέσα από τον Τρίτο Οφθαλμό, που είναι μια πόρτα, *(η Δεκάτη πύλη),* η ψυχή μπορεί, όχι να βγει, αλλά να προεκβάλλει στον Αστρικό κόσμο μέσα από ένα από τα χαμηλότερα τσάκρα. Τα κέντρα αυτά *(τσάκρας),* δεν είναι πόρτες για να βγει η ψυχή αλλά παράθυρα μέσα από τα οποία προεκβάλλει η συνειδητότητά μας *(ψυχή),* σε διάφορα υποεπίπεδα του Αστρικού κόσμου, χαμηλής πνευματικότητας, στη λεγόμενη Μαγνητική ή Αιθερική Περιοχή *(τον Άδη των αρχαίων Ελλήνων).*

Αυτοί που με διαφόρους τρόπους μπορούν και προεκβάλλουν τη συνειδητότητά τους μέσα από αυτά τα κέντρα *(μέντιουμ – πνευματιστές - κλπ)* μπορούν να επικοινωνούν με οντότητες που κατοικούν σ'αυτούς τους χώρους της χαμηλής πνευματικότητας και να έχουν πληροφορίες και καθοδηγήσεις ορισμένες φορές σωστές αλλά τις περισσότερες λανθασμένες και επικίνδυνες.

Η χρήση οποιούχων και άλλων ψυχοτρόπων ουσιών προκαλούν αποκοπή από την υλική πραγματικότητα, αδράνεια, μέθη και έκσταση και είναι δυνατόν η συνειδητότητα του χρήστη, να διολισθήσει μέσα από ένα από τα κατώτερα τσάκρα στις κατώτερες περιοχές του Αστρικού κόσμου, εκεί που η ψυχή αναγνωρίζει σαν πραγματικότητα τους πίνακες που αναπαριστάνουν την κόλαση του Δάντη. Οι φρικτές εικόνες και οι κρότοι που περιγράφουν οι καθ'έξη τοξικομανείς, είναι αντανακλάσεις των εμπειριών τους, γι' αυτό και όσοι από αυτούς ζωγραφίζουν, οι ψυχεδελικοί πίνακές τους φαίνεται σα να είναι ζωγραφισμένοι από το ίδιο χέρι και έχουν για χαρακτηριστικό τη φρίκη και την αρνητικότητα που οι ίδιοι βιώνουν. Τα βιώματα που έχουν οι τοξικομανείς από τους κατώτατους Αστρικούς χώρους που προεκβάλλει η συνειδητότητά τους, η ελαττωμένη ικανότητα κρίσης και αυτοκυριαρχίας, η σύγχυση, ο φόβος, ο πανικός καθώς και η άμβλυνση των συναισθημάτων, πολύ συχνά τους οδηγεί σε άκρως αντικοινωνικές ενέργειες.

Συχνά οι επιστήμονες περιγράφουν καταστάσεις και γεγονότα, χωρίς να γνωρίζουν τις αιτίες και συχνά θεωρούν ανισόρροπους όσους έχουν πνευματικά ενδιαφέροντα και όσους μιλούν για θεάσεις και ακούσματα από άλλες διαστάσεις, Ο μυστικιστής όμως γνωρίζει, σιωπά και έχει σαν σκοπό να βιώσει την ευδαιμονία των ανωτέρων πνευματικών κόσμων. Ο "χρήστης" ζει στο περιθώριο της ζωής με σύντροφο την κάθε είδους αρνητικότητα, βιώνοντας το φόβο, τον πανικό και την απαξία.
Έτσι συμβαίνει συχνά ένας ψυχίατρος να αντιμετωπίζει κάποιον σαν ψυχασθενή χωρίς όμως αυτός να πάσχει νοητικά αλλά να περιγράφει μεταφυσικές του εμπειρίες.

Συμπέρασμα:

1) Οι Πνευματικές εμπειρίες είναι προϊόντα πίστης και πνευματικής εργασίας.
2) Οι εξωκοσμικές εμπειρίες υπό την επίδραση φυσικών ή φαρμακευτικών μέσων είναι μεν γεγονός που βεβαιώνεται από τους γιατρούς, αλλά δεν μπορεί να εξηγηθούν επιστημονικά. Οι Εσωτεριστές θεωρούν, ότι αυτές οι εμπειρίες αποτελούν αντανακλάσεις από χώρους χαμηλής συνειδητότητας στους οποίους προσελκύονται οι ψυχές των χρηστών τοξικών ουσιών.

Ανθρώπινος Νους και Εγκέφαλος

“Νους ορά και νους ακούει”

Νους και εγκέφαλος είναι δύο διαφορετικά όργανα που επιτελούν δύο αλληλοεξαρτώμενες αλλά διαφορετικές λειτουργίες.

Ο νους είναι μια αφηρημένη έννοια γιατί δεν έχει υλική υπόσταση, ενώ ο εγκέφαλος είναι ένα όργανο του φυσικού μας σώματος.

Ο νους αποτελείται από αόρατη για τον άνθρωπο νοητική ύλη (Σανσκρ. pradan) ενώ ο εγκέφαλος από ορατή για τον άνθρωπο ύλη (Σανσκρ. Maya)

Ο **νους** είναι ένα από τα τρία μέρη του όντος που ονομάζουμε άνθρωπο. Ο άνθρωπος αποτελείται από Ψυχή - Νου - Υλικό Σώμα.

Ο νους είναι ένα κομπιούτερ, που έχει δοθεί σε κάθε ψυχή, στο μακραίωνο ταξίδι της, σαν ένα εργαλείο για τις ανάγκες της και για όσο χρόνο βρίσκεται στους τρεις κατώτερους κόσμους, αυτούς που αποτελούν την περιοχή του Brahman.

Ο **εγκέφαλος** είναι ένας σκληρός δίσκος που τον_χρησιμοποιεί το κομπιούτερ νους και διαθέτει άπειρη χωρητικότητα.

Στο σκληρό αυτό δίσκο, τον εγκέφαλο και συγκεκριμένα στη μνήμη που μπορούν να διαφυλάξουν τα δισεκατομμύρια των κυττάρων του, καταγράφονται και ταξινομούνται κάθε είδους πληροφορίες που δεχόμαστε από τον Υλικό, τον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο. Το σύνολο αυτών των πληροφοριών ονομάζεται **«Γνώση»** και έχουμε δύο ειδών γνώση: ***Γνώση της Vidya*** *(του υλικού κόσμου)* και ***Γνώση της Paravidya*** *(του Αστρικού και Αιτιατού κόσμου).*

Για την καταγραφή των πληροφοριών της vidya έχει προβλεφθεί να χρησιμοποιείται το 5% των κυττάρων του εγκεφάλου και για τη καταγραφή της paravidya το υπόλοπο 95% των κυττάρων του εγκεφάλου.

Στο 5% των κυττάρων καταγραφής των πληροφοριών της Vidya καταγράφονται οι εξής πληροφορίες, **με τη μορφή ανεξίτηλων εντυπώσεων**, όπως:

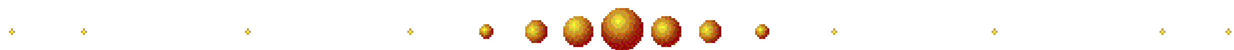
➤1). Οι πληροφορίες που προέρχονται από τις διεργασίες των antansankaras, δηλαδή ειδικών προγραμμάτων του computer νους. Τα προγράμματα αυτά ονομάζονται : Tsita – Manas – Buddy – Ahankar

➤2). Προτροπές από τη φωνή της ψυχής *(συνείδηση)*

Στο 95% των κυττάρων καταγραφής των πληροφοριών της Paravidya κατάγράφονται πληροφορίες που ονομάζουμε "εσωτερικές εμπειρίες Φωτός και Ήχου" και είναι πληροφορίες που λαμβάνονται από τον Αστρικό και Αιτιατό νου.

Έτσι επειδή με τον υλικό θάνατο καταστρέφεται ο σκληρός δίσκος εγκέφαλος, το κομπιούτερ νους χάνει τις πληροφορίες που είχε αυτός ο σκληρός δίσκος, με αποτέλεσμα σε μια νέα ενσάρκωση η ψυχή με το νου όταν φιλοξενηθούν σε ένα νέο υλικό σώμα, με ένα νέο εγκέφαλο, να μην έχουμε διατηρήσει τη γνώση που είχαμε προηγουμένως αποκτήσει. Δεν θυμόμαστε τίποτα από τις παλαιότερες ζωές μας και αρχίζουν νέες καταγραφές στον καινούργιο σκληρό δίσκο, στον καινούργιο μας εγκέφαλο.

Ο εγκέφαλος είναι ένας δέκτης επεξεργαστής και πομπός ερεθισμάτων προς το Αστρικό μας σώμα, το σώμα των επιθυμιών.

Εξορκισμός και Εξορκιστές

Εξορκισμός σημαίνει απελευθέρωση ενός ατόμου από κάποια αρνητική επίδραση που του έχει επιβληθεί από κάποιο άλλο άτομο, που διαθέτει Αστρικές ή αλλιώς Μαγικές δυνάμεις. Μπορούμε δηλαδή να πούμε πως εξορκισμός σημαίνει εξουδετέρωση της μαγείας.

Μαγεία είναι η από ένα άτομο, χρήση Αστρικών δυνάμεων για την επίτευξη στόχων στο Υλικό επίπεδο. Οι δυνάμεις αυτές μπορεί να είναι έμφυτες στο μάγο ή μπορεί να τις αποκτήσει και να τις καλλιεργήσει, ερχόμενος σε επαφή σα μαθητής, με άλλους μάγους ή απευθείας ερχόμενος με διαφόρους τρόπους σε επαφή με κατώτερες οντότητες του Αστρικού Επιπέδου μέσω διαφόρων ιεροτελεστιών και επικλήσεων που σκοπό έχουν το συντονισμό του μάγου με τον κατώτερο Αστρικό κόσμο. Συνήθως ο μαθητευόμενος μάγος δίνει ανταλλάγματα, εν γνώσει ή εν αγνοία του για τη διδασκαλία που παίρνει και το πρώτο βασικό αντάλλαγμα είναι η τυφλή υπακοή, στο "δάσκαλο μάγο" ή ακόμα χειρότερα στην Αστρική οντότητα που τον καθοδηγεί, γεγονός που πολλές φορές αποβαίνει μοιραίο για τη νοητική, συναισθηματική και ψυχική υγεία του μαθητευόμενου. Οι ενέργειες των μάγων γενικά, είναι λιγότερο ή περισσότερο αρνητικές, ανεξάρτητα από τους χαρακτηρισμούς των ενεργειών τους ως "λευκή" ή "μαύρη" μαγεία.

Αρχικά, θα πρέπει να διακρίνουμε τον εξορκισμό σε τι αποσκοπεί, καθώς υπάρχουν δύο περιπτώσεις για τις οποίες ο κόσμος καταφεύγει σε εξορκιστή.

Η πρώτη περίπτωση είναι όταν κάποιος, όπως λένε, έχει καταληφθεί από δαιμόνια και η δεύτερη περίπτωση, είναι όταν κάποιος έχει υποστεί ύπνωση ή επιβολή. Όταν είναι μαγεμένος όπως λέει ο κόσμος.

Στην πρώτη περίπτωση θα πρέπει να τονίσουμε ότι δεν υπάρχουν δαιμόνια που να μπαίνουν μέσα στον άνθρωπο. Αυτά είναι δοξασίες και φοβέρες των ιερέων των διαφόρων παλαιοτέρων εποχών προς τον απληροφόρητο κοσμάκη.

Υπάρχουν ψυχικές ή μάλλον νοητικές παθήσεις, γιατί η ψυχή σαν ομοούσια με τον Πατέρα, ως πνεύμα, δεν αρρωσταίνει. Ο νους είναι αυτός που αρρωσταίνει.

Βέβαια υπάρχουν αναφορές για δαιμόνια και μέσα στις Χριστιανικές και μέσα στις Μουσουλμανικές Γραφές που κληρονομήθηκαν από τις Ιουδαϊκές παραδόσεις, όπως υπάρχουν αναφορές και μέσα σε Πατερικά κείμενα, που και αυτά τα κείμενα, ορισμένες φορές είναι γεμάτα σοφία και θεία έμπνευση, αλλά άλλες φορές γράφουν ανοησίες και απειλές για τους αμαρτωλούς, χωρίς αυτό να βοηθάει ιδιαίτερα την αξιοπιστία όλων αυτών των κειμένων. Ας είμαστε όμως αντικειμενικοί και ας μην εθελοτυφλούμε από θρησκευτικό φανατισμό ή αντίθετα ας μη μας παρασύρει αντιεκκλησιαστικό μένος, γιατί αυτό δεν ωφελεί.

Είναι σε όλους μας γνωστό ότι, τα χρόνια εκείνα που γράφτηκαν τα Ευαγ-γέλια και οι Γραφές, η επιστήμη και η τυπογραφία δεν είχε εξελιχθεί. Δεν υπήρχαν σχολεία και πανεπιστήμια και η τότε γνώση ήταν για τους ολίγους και γι’ αυτό για τον πολύ και αγράμματο κόσμο δόθηκαν πολλές διδασκαλίες με μεταφορικό και παραβολικό τρόπο.

Την αλήθεια αυτή βεβαιώνει και ο ίδιος ο Ιησούς όταν λέει ότι χρησιμοποιούσε παραβολές για τους “όχλους”. Για τους “έξω” όπως αποκαλούσε τον κόσμο. Στους μαθητές του όμως μιλούσε αλλιώς και γι’ αυτό τους έλεγε ότι εκείνοι *(οι μαθητές του)* γνώριζαν ***«όσα δεν γνώριζαν σοφοί ούτε προφήτες»***! όπως αναφέρουν τα Ευαγγέλια.

Καθώς ξέρουμε, μετά την εποχή που έζησε ο Ιησούς και συγκεκριμένα, τους επόμενους 2-3 αιώνες, γράφτηκαν πολλά Ευαγγέλια και θρησκευτικά κείμενα, που πολλά από αυτά, αργότερα, ονομάστηκαν απόκρυφα. Όλα αυτά τα κείμενα Αλεξανδρινοί λόγιοι τα έκοβαν και τα έραβαν κατά την κρίση τους για διαφόρους λόγους προκειμένου να τα κάνουν πιο προσιτά στον κόσμο.

Αλλά, πού, ποιος και πότε γράφτηκαν τα Ευαγγέλια που περιέχονται στη Βίβλο, μιας και δεν υπάρχουν τα πρωτότυπα δεν το ξέρουμε.

Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι πολλούς αιώνες μετά την εποχή του Ιησού, Βυζαντινοί Αυτοκράτορες έδωσαν εντολή σε γραφείς, στους λεγόμενους Μασσορίτες (μεταξύ 6ου και 10ου αιώνα), που ήταν πολύ αξιόπιστα άτομα να κατάγράψουν ότι υπήρχε εκείνη την εποχή σαν Ευαγγέλια και αυτές τις καταγραφές σήμερα τις ονομάζουμε «Πρότυπα Ευαγγέλια» και τις μεταφράσεις, θεωρούμε σαν μεταφράσεις από τα «πρότυπα».

Μέχρι τότε όμως, κυρίως η Καινή Διαθήκη, υπέστη πολλές παρεμβάσεις σε σημείο που να μη γνωρίζουμε σήμερα από τις προσθαφαιρέσεις το αρχικό περιεχόμενό της. Έτσι βλέπουμε στα διάφορα κείμενα, αναφορές σε δαίμονες που τους έστελναν σε γουρούνια και φοβέρες για δαίμονες μαζί και το 166, για τους κακούς ανθρώπους που θα έπρεπε να γίνουν καλοί.

Έτσι δεν είναι περίεργο που οι νοητικές νευρολογικές ψυχώσεις, όπως η σχιζοφρένεια, θεωρήθηκαν ότι έχουν ως αιτία τα δαιμόνια και ακόμα ότι ο εξορκισμός είναι μία έννοια που και η ίδια ταλαιπωρήθηκε και πολλούς ταλαιπώρησε.

Ο εξορκισμός μόνο όταν έχει τα χαρακτηριστικά της προσευχής του εξορκιστή ή ακόμα καλύτερα της κοινής προσευχής του εξορκιστή και του ίδιου του εξορκιζόμενου και της οικογένειάς του μπορεί να φέρει αποτέλεσμα.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, όλες οι άλλες θεατρικού τύπου δραστηριότητες, που εφαρμόζει συνήθως ο εξορκιστής, όπως οι σταυροί, τα κουδούνια, τα λιβανίσματα, το κουκούλωμα του ασθενούς με ράσα και καλυμμαύχια, είναι τουλάχιστον περιττά. Μπορεί μάλιστα τα άμφια του ιερέα και η παραμονή του ξορκιζόμενου κάτω από εικονίσματα, να αποτελούν εμπόδια στο συντονισμό του ασθενούς με τον εξορκιστή, όπως εμπόδιο είναι και η παράλογη άσκηση βίας σε αυτά τα άρρωστα άτομα, που η μεγάλη τους αμαρτία, είναι η ασθένειά τους.

Η δύναμη της προσευχής είναι ένα από τα τρία μέγιστα δώρα που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο, το δεύτερο είναι η ελεύθερή του βούληση και το τρίτο η δυνατότητα του ανθρώπου *(της ψυχής του)* να ενωθεί με το Θεό.

Με την προσευχή που προϋποθέτει πίστη και λατρεία για τον Δημιουργό μας, όλα είναι δυνατά και τίποτα αδύνατο. Η προσευχή είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να θεραπεύσει κάποιον που πάσχει από ψυχιατρικά νοσήματα. Αυτό είναι το μοναδικό όπλο του εξορκιστή.

Η επιστήμη από την άλλη μεριά με τα μέσα που διαθέτει σήμερα μπορεί να βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό τους ψυχικά ασθενείς και αυτό είναι που συνιστούν οι μεγάλοι πνευματικοί Διδάσκαλοι, το «Συν Αθηνά και χείρα κίνει».

Ας μην είμαστε λοιπόν φανατικοί παραμένοντας απαθείς στα γεγονότα της ζωής μας αλλά ας βάζουμε τα πράγματα αυτού του κόσμου στις πραγματικές τους διαστάσεις και ας αποδίδουμε «Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι» συμμετέχοντας ενεργά στη ζωή, όπως μας συνιστούν και μας προτρέπουν οι μύστες και οι πνευμαυικοί μας δάσκαλοι.

Οι μεγάλοι εξορκιστές της ιστορίας δεν ήταν ούτε αρχιεπίσκοποι ούτε καρδινάλιοι, αλλά μόνο μεγάλοι λάτρεις του Θεού που τους χαρακτήριζε η αγάπη για τον συνάνθρωπο, η ευσπλαχνία, η προσφορά και η θυσία.

Όλα τα τυπικά, τα λιβάνια, τα κεριά και άλλες ανόητες δραστηριότητες που συνηθίζονται κατά τη διάρκεια του εξορκισμού είναι χωρίς νόημα και αξία.

Τώρα στη δεύτερη περίπτωση της επιβολής ή υπνώτισης κάποιου ανθρώπου, αυτή επιτυγχάνεται από άτομα που έχουν την Αστρική ικανότητα που στα Σανσκριτικά λέγεται «Βάσιτβαμ». Τα άτομα αυτά έχουν την ικανότητα να δεσμεύουν, να αδρανοποιούν, να ναρκώνουν το Budhi *(Σανσκριτ.)* κοινώς τη διάνοια ενός ανθρώπου και να την αντικαθιστούν και να χρησιμοποιούν τη δική τους διάνοια και με αυτό τον τρόπο να επιβάλουν τη θέλησή τους σε αυτό τον άνθρωπο. Ο εξορκιστής, και στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να έχει την ίδια ικανότητα για να επιτύχει το αντίστροφο, της απελευθέρωσης δηλαδή της διάνοιας του ατόμου που έχει υποστεί την επιβολή ή πάλι να λάβει αυτή τη δύναμη, μέσω της προσευχής.

Συμπέρασμα: Ο καλύτερος εξορκισμός είναι η κοινή προσευχή των συγγενών και αν είναι δυνατό μαζί με τον ίδιο τον ασθενή. Ο Θεός δεν χρειάζεται μεσολαβητές καρδινάλιους. Στην Ινδία λένε πως όταν εμείς κάνουμε ένα βήμα προς το Θεό, Εκείνος κάνει 1000 βήματα προς εμάς.

Η προσευχή είναι το ισχυρότερο όπλο που διαθέτει ο άνθρωπος. Ο ισόθεος Κιρπάλ έλεγε πως εκεί που όλα αποτυγχάνουν, η προσευχή επιτυγχάνει.

Κάτι ανάλογο με τα πιο πάνω, συμβαίνει και με τις έννοιες του ματιάσματος και του ξεματιάσματος.

Τέλος δεν θα πρέπει να ξεχνάμε τη συμβολή των σύγχρονων φαρμάκων στις ψυχιατρικές παθήσεις. Τα φάρμακα που περιέχει η σύγχρονη ιατρική φαρέτρα, είναι πραγματικά καταπληκτικά. Ακόμα ότι ο σοφός άνθρωπος, σήμερα, ακολουθεί τη σοφή αρχαιοελληνική ρήση «Συν Αθηνά και χείρα κίνει». Προσεύχεται και συγχρόνως ακολουθεί και τα επιστημονικώς παραδεκτά.

Η Δύναμη του Τώρα

Υπάρχουν δύο παράγοντες που καθυστερούν την πνευματική μας πρόοδο αλλά συγχρόνως είναι εμπόδια και για την επίτευξη των στόχων μας στην καθημερινή μας ζωή.

Ο πρώτος είναι ότι: **Υποτιμούμε τον εαυτό μας**. Θεωρούμε τους εαυτούς μας αδύνατους, ανάξιους και μικρούς για να επιτύχουμε κάποιο πνευματικό στόχο ή κάποιο γήινο σκοπό. Θεωρούμε άλλους πιο δυνατούς; άξιους και προικισμένους. Δεν έχουμε πίστη σε αυτό που λένε οι Διδάσκαλοι, πως «αν μπορεί να κάνει κάποιος κάτι, μπορεί να το επιτύχει και κάποιος άλλος».

Παράδειγμα. Σκεπτόμαστε « Εδώ οι μοναχοί στα μοναστήρια που είναι αφιερωμένοι στη λατρεία του Κυρίου δεν επιτυγχάνουν κάποια πνευματική πρόοδο και εγώ με τις ευθύνες της καθημερινότητας και τον περιορισμένο μου χρόνοι, πως μπορώ να το επιτύχω; »

Δεύτερος παράγων είναι η **αναβολή.** Αναβολή για να αποφασίσουμε να κάνουμε οτιδήποτε διαφορετικό από αυτό που συνηθίζαμε να κάνουμε, κυρίως αν αυτό έχει κάποιο κόπο ή κόστος για να γίνει. Ό,τι έχει κάποιο κόστος το αναβάλουμε.

Παράδειγμα. Λέμε: Μετά την πρωτοχρονιά θα κόψω το τσιγάρο. Μετά τις γιορτές θα κόψω το ποτό. Ας κάνω πρώτα τις δουλειές μου, τα τηλεφωνήματα μου, το μπάνιο μου και μετά απερίσπαστος θα καθίσω για διαλογισμό *(περνάει η ώρα, κάνουμε τα πάντα εκτός από διαλογισμό)*.

«Η ΑΝΑΒΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΤΩΡΑ»

"***ΤΩΡΑ***", είναι η στιγμή που ζούμε, η ώρα που ζούμε, ο μήνας, ο χρόνος η τωρινή μας ενσάρκωση. Το τώρα εξαρτάται από τους στόχους μας και από το αν έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο σκοπός της ανθρώπινής μας ύπαρξης σύμφωνα με όλους τους μεγάλους μύστες, τους αγίους και τους πνευματικούς Διδασκάλους είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση, τώρα. Αν είναι δυνατό σε αυτή μας την ενσάρκωση,

***«ΤΩΡΑ είναι το ζωντανό παρόν που μας ανήκει και εξυπηρετεί το σκοπό της ανθρώπινής ύπαρξης. Το παρελθόν έχει χαθεί στη λησμονιά του χρόνου και το μέλλον είναι στη μήτρα της αβεβαιότητας »* (Sant Kirpal Singh)**

Και υπάρχουν δύο ειδών χαρακτήρες ανθρώπων: Αυτοί που **κάνουν** σήμερα ό,τι μπορούν να κάνουν και αύριο και αυτοί που **δεν κάνουν** σήμερα ότι μπορούν να κάνουν και αύριο. Καθένας έχει τη δική του φιλοσοφία στη ζωή, αλλά η πείρα

έδειξε ότι τελικά επιτυγχάνουν οι πρώτοι. Το σήμερα είναι θέση. Το αύριο είναι άρνηση.

Το παρόν καθορίζει το μέλλον και σε αυτή τη διάσταση που ζούμε, στον Υλικό δηλαδή κόσμο, και στον Αστρικό και στον Αιτιατό καθώς οι τρεις αυτοί κόσμοι βρίσκονται κάτω από την επήρεια του Καρμικού Νόμου. **Ότι σπείρουμε σήμερα θα το θερίσουμε αύριο.**

Συχνά, αισθήματα και συναισθήματα από το παρελθόν, συνοδεύουν τη ζωή μας και μας κρατάνε πίσω. Μας ακινητοποιούν και κάνουν το «τώρα» να φεύγει μέσα από τα χέρια μας. Είναι η ζήλια, ο θυμός, η ανασφάλεια, η εκδίκηση, ο εγωισμός και τόσα άλλα που μας διακατέχουν. Γι' αυτό είναι που ο Διδάσκαλός Kirpal Singh μας έλεγε:

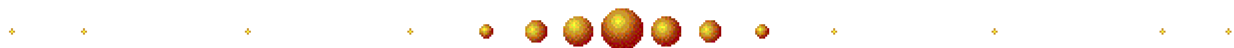
"ΤΩΡΑ" : Συγχώρα – Ξέχνα – Προχώρα.

Το τώρα θέλει Αποφασιστικότητα, Τόλμη, Θάρρος. Αυτά είναι που το φορτίζουν και το καθιστούν δυνατό και αποτελεσματικό.

Υπάρχει στις Ανατολικές παραδόσεις μια ιστορία, αυτή του «Ιππέα στο Γαλλικό μύλο» που μας λέει ότι συχνά πρέπει να πιέσουμε τον εαυτό μας για να δράσει τώρα και να μην αφηνόμαστε σε λύσεις που μπορεί να δώσουν άλλοι στο μέλλον.

Κάποτε ένας ταξιδιώτη ιππέας κατάλαβε ότι το άλογό του διψούσε και δεν μπορούσε να προχωρήσει. Στο βάθος του ορίζοντα διέκρινε ένα Γαλλικό μύλο και αναγκαστικά κατευθύνθηκε προς τα εκεί όπου βρήκε ένα αγρότη να ποτίζει τον κήπο του. Ο μύλος έκανε θόρυβο καθώς γύριζε και το άλογο φοβόταν να πλησιάσει τη γούρνα. Ο ταξιδιώτης παρακάλεσε τον αγρότη να σταματήσει το μύλο αλλά με το που τον σταματούσε η γούρνα άδειαζε από νερό. Τότε ο αγρότης ξανάβαλε μπρος το μύλο για να ξαναγεμίσει η γούρνα και τον ξανασταμάτησε για να πιεί το άλογο νερό μετά πάλι τον ξανάβαλε μπρος και τον ξανασταμάτησε και αυτό έγινε ξανά και ξανά γιατί ο θόρυβος τρόμαζε το άλογο και αυτό έκανε πίσω. Όταν ο ταξιδιώτης είδε ότι δεν γίνεται τίποτα είπε στον αγρότη να βάλει πάλι μπρος το μύλο και αποφασιστικά κέντρισε με τα σπιρούνια του το άλογο και τότε αυτό προχώρησε και ήπιε νερό.

Η ιστορία θέλει να δείξει ότι πολλές φορές για να επιτύχουμε κάτι, πρέπει να πιέσουμε τις καταστάσεις, το νου μας στην ουσία και να μην περιμένουμε παθητικά.

«ΚΟΛ», Η Φωνή του Θεού

Όπως την άκουγαν οι Εβραίοι

Ετυμολογικά στην Εβραϊκή γλώσσα «Κολ» σημαίνει "Φωνή". Στη Βίβλο όμως, οι "Εβδομήκοντα" μεταφραστές της Παλαιάς Διαθήκης, περί το τέλος του τρίτου π.Χ. αιώνα, απέδωσαν τη λέξη «Κολ» με τους όρους "Φωνή του Θεού". Ακόμα σε ορισμένες περιπτώσεις η λέξη «Κολ», ταυτίζεται με τις λέξεις "Νταβάρ" και "Λόγος" που αναφέρονται στη Θεία Δημιουργό Δύναμη που έφερε σε ύπαρξη τόσο τον Υλικό όσο και τους πνευματικούς κόσμους. Στα ραβινικά κείμενα "Μιδράς" που ερμηνεύουν το Μωσαϊκό Νόμο και στα Καβαλιστικά κείμενα "Ζοχάρ", σαν Κολ αναφέρεται η δύναμη που δημιουργεί, συντηρεί και διαλύει τα πάντα μέσα στα κατώτερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. «Κολ» είναι μία έκφραση του Θείου Λόγου που δεν αφορά όμως τα ανώτερα Πνευματικά πεδία αλλά μόνο τα κατώτερα.

Στη μυστικιστική βιβλιογραφία, η λέξη "Κολ" είναι συνώνυμη με την Σανσκριτική λέξη "Καλ" που είναι το όνομα του δημιουργού, συντηρητή και καταστροφέα των τριών κατωτέρων Πνευματικών Επιπέδων *(Υλικού, Αστρικού, Αιτιατού)*. Είναι η δύναμη και το όνομα του αρνητικού, του κατώτερου πόλου της Θεϊκής Δημιουργίας, σύμφωνα με την Ινδουιστική θρησκευτική παράδοση.

Κάτι ανάλογο με τις έννοιες Λόγος και Κολ υπάρχει και με την έννοια «Θεός» και «θεός». Ο απόλυτος, ανεκδήλωτος και πανάγαθος Θεός, Πατέρας όλης της Δημιουργίας, εκφράζεται στο Αστρικό επίπεδο σαν σκληρός, ανελέητος και τιμωρός Ιεχωβάς ή Σαβαώθ, ο θεός των Εβραίων, ο Πλάστης και δημιουργός του Υλικού Επίπεδου, που δεν είναι κάποιος άλλος Θεός αλλά η έκφραση του Ενός και μοναδικού Θεού στα κατώτερα πνευματικά επίπεδα.

Ο Ιεχωβάς σαν νομοθέτης και επιτηρητής του καρμικού νόμου που ισχύει στα τρία κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα, είναι ο θεός της Παλαιάς Διαθήκης, ένας θεός σκληρός και τιμωρός. Αντίθετα ο Υιός, που είναι έκφραση του Πανάγαθου Πατέρα που ως ενσαρκωμένος Λόγος έχει την προέλευσή του από τα ανώτατα Πνευματικά Επίπεδα, είναι η προσωποποίηση της αγάπης και της συγγνώμης. Αυτό γιατί στα ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα δεν ισχύει ο Ανταποδοτικός νόμος αλλά μόνον ο νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. Ο Ιησούς είναι η ενσάρκωση του Πατέρα, του ελεήμονα Θεού της Καινής Διαθήκης αυτού που δεν τιμωρεί σαν τον ανελέητο Ιεχωβά αλλά συγχωρεί περισσότερο από εβδομήντα επτά φορές.

« …. Είναι γραμμένο, ότι από το Λόγο δημιουργήθηκαν όλοι οι ανώτεροι ουρανοί (Πνευματικά Επίπεδα) και από την πνοή Του ήρθαν σε ύπαρξη όλες οι επουράνιες στρατιές των υπάρξεων. Οι κατώτεροι ουρανοί δημιουργήθηκαν από τη Φωνή (Κολ) που είναι μόνο μια εκδήλωση του Λόγου που διαπερνά όλη τη Θεϊκή Δημιουργία…..» (Ζοχάρ Ι:33β)

Στην Εβραϊκή μυστικιστική βιβλιογραφία, αναφέρεται ότι στις Γραφές, όταν ο Κύριος δίνει εντολές στους προφήτες ή με κάποιο τρόπο εκφράζει το Θέλημά Του, αυτό ακούγεται σα «φωνή (Κολ) του Κυρίου» ή «λόγος (Κολ) του Κυρίου». Σαν παράδειγμα στο βιβλίο της Γένεσης αναφέρεται ότι « Όταν ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν από το δένδρο του καλού και του κακού, άκουσαν στον κήπο της Εδέμ τη Φωνή (Κολ) του Θεού και κρύφτηκαν». Ο **κήπος** λέγεται ότι συμβολίζει τον θελκτικό Αστρικό κόσμο και το ότι έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό ο **Αδάμ** (η ψυχή) και η **Εύα** (ο νους), είναι συμβολισμοί που δείχνουν την “Πτώση του ανθρώπου” από τον Αστρικό στον Υλικό κόσμο. Τότε λέγεται ότι, οι “πεπτωκότες” κρύφτηκαν από τη Φωνή (Κολ) του Θεού και από την παρουσία Του.

Ακόμα η μυστικιστική Εσωτερική εμπειρία της “Παρουσίας του Θεού” στο όρος Σινά, περιγράφεται στην Έξοδο και το Δευτερονόμιο, σαν «καπνός», «φως», «φωτιά» και «φωνή (Κολ) της σάλπιγγας».

«…. Και το όρος Σινά ήτο όλον καπνός, διότι κατέβει ο Κύριος εν πυρί επ᾽ αυτό. Ανέβαινε δε ο καπνός αυτού ως καπνός καμίνου και όλον το όρος εσείετο σφόδρα. Και η φωνή της σάλπιγγος (Κολ) προέβαινεν αυξανομένη σφόδρα ….»

«….Ήκουσε ποτέ λαός την φωνή του Θεού (κολ) λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς συ ήκουσας και έζησεν; ή εδοκίμασεν ο Θεός να έλιθει να λάβει εις εαυτόν έθνος εκ μέσου άλλου έθνους με δοκιμασίας, με σημεία και με θαύματα …Εκ του ουρανού σε έκαμε να ακούσεις τη φωνή (Κολ) αυτού δια να σε διδάξει και επί της γης έδειξεν εις σε το πυρ …..»

Ο προφήτης Ηλίας περιγράφει ότι βίωσε το Θεό σαν «Ήχο λεπτού αέρος». Σαν τον ήχο που τα κείμενα Ζοχάρ χαρακτηρίζουν Πηγή της Φώτισης και οι Έλληνες φιλόσοφοι ονομάζουν «Μουσική των Σφαιρών ».

Είναι ενδιαφέρουσα η Εσωτερική εμπειρία του Ηλία που περιγράφει ότι η φωνή του Θεού (Κολ) τον οδήγησε στη βιωματική αντίληψη του ίδιου του Θεού. Στο 19ο κεφάλαιο του Α. βιβλίου των Βασιλέων περιγράφεται αυτή η μυστικιστική εμπειρία ως εξής:

«…. εισήλθεν εκεί εις σπήλαιον και έκαμε εκεί κατάλυμα και ιδού ήλθεν λόγος Κυρίου (Κολ) προς αυτόν και είπε …… έξελθε και στάθητι επί το όρος, ενώπιον Κυρίου. Και ιδού ο Κύριος διέβαινε και άνεμος μέγας και δυνατός έσχιζε τα όρη και

συνέτριβε τους βράχους έμπροσθεν του Κυρίου. Ο Κύριος όμως δεν ήτο εν τω ανέμω. Και μετά τον άνεμον σεισμός, όμως ο Κύριος δεν ήτο εν τω σεισμώ. Και μετά τον σεισμόν πυρ και ο Κύριος δεν ήτο εν τω πυρί. Και μετά το πυρ, ήχος λεπτού αέρος και ήτο ο Κύριος».

Επίσης και στο Εβραϊκό βιβλίο των Ψαλμών περιέχονται πολλές αναφορές σχετικά με την έννοια Κολ, που αποδόθηκε από τα Εβραϊκά στα Ελληνικά, με τους όρους «Φωνή του Θεού». Ειδικά στον Ψαλμό είκοσι εννέα περιγράφεται στα Εβραϊκά η παντοδύναμη Κολ του Θεού με συμβολισμούς της δύναμης της, ανάλογους των δυνάμεων της φύσης που προκαλούν το φόβο στους ανθρώπους όλων των εποχών.

<u>*Από την Παλαιά Διαθήκη, Εικοστός ένατος Ψαλμός :*</u>

« Απόδοτε εις τον Κύριον, υιοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος.

Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματός αυτού, προσκυνήσατε τον Κύριο εν τω μεγαλοπρεπεί αγιαστηριώ αυτού.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) είναι επί των υδάτων. Ο Θεός της δόξης βροντά, ο Κύριος είναι επί υδάτων πολλών.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) είναι δυνατή, η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) συντρίβει κέδρους και συντρίβει Κύριος τάς κέδρους του Λιβάνου και κάμνει αυτάς να σκιρτώσι ως μόσχος, τον Λίβανον και το Σιριών, ως νέος μονοκέρως.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) καταδιαιρεί τας φλόγας του πυρός.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) σείει την έρημον, ο Κύριος σείει την έρημον Κάδης.

Η φωνή του Κυρίου (Κολ) κάμνει να κοιλοπονούσι αι έλαφοι και γυμνόνει τα δάση, εν δε τω ναώ αυτού πάς τις κηρύττει.την δόξαν αυτού.

Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν και κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εις τον αιώνα. Ο Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εις τον λαόν αυτού, ο Κύριος θέλει ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνη»

Τι είναι μαγεία;

Σύμφωνα με τις Αρχαιοελληνικές παραδόσεις ο Απόλλων ήταν ο θεός του "Ηλιακού Φωτός" εξού και "Απολλώνειο Φως" αλλά ήταν και θεός της "Μαντικής". Μαντεία σήμαινε Θείος Λόγος.
Ο Απόλλων αποκαλείτο και Υπερβόρειος μάντης ως κατερχόμενος από του Ουρανό στη γη. Η χώρα των Υπερβορίων θεωρείτο το Υπερπέραν.

Μαγεία: ***είναι η ενσυνείδητη χρησιμοποίηση Αστρικών (Μαγικών) δυνάμεων προκειμένου να υπάρξει ένα αποτέλεσμα στο Υλικό Επίπεδο.***

Από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη αλλά και γενικά μέσα από τις μυστικιστικές παραδόσεις, μαθαίνουμε ότι ο Λόγος ή Άγιο Πνεύμα ή Μουσική των σφαιρών, είναι ο Δημιουργός των πάντων, ορατών και αοράτων. Από το Λόγο δημιουργήθηκε αρχικά μία Περιοχή καθαρού Πνεύματος, το Sats Khand *(Σανσκ.)* ή Βασίλειο του Πατρός και κάτω από αυτό δημιουργήθηκαν διαδοχικά σαν αντανακλάσεις, το ένα μέσα από το άλλο όλα τα Πνευματικά και στο τέλος και το **Φυσικό ή Υλικό Επίπεδο**. Το Φυσικό Επίπεδο προήλθεεκτρωτικά μέσα από το Αστρικό Επίπεδο, το Αστρικό από το Αιτιατό κλπ. **Η ύλη του Φυσικού Επιπέδου**, αδρότερη, αποτελείται από τα στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ και προήλθε από τη λεπτότερη ηλεκτρομαγνητική Αστρική ύλη ή Prakriti *(Σανσκρ),* η Αστρική ύλη που και αυτή προήλθε από ακόμα λεπτότερη Αιτιατή ύλη ή Pradan *(Σανσκρ)* κλπ.

Αλλά και **οι νόμοι του Φυσικού Επιπέδου**, που είναι οι νόμοι της φυσικής, της χημείας, της παγκοσμίου έλξεως, τις βαρύτητας κλπ, που μάθαμε στο σχολείο, είναι αντανακλάσεις των Αστρικών νόμων από τους οποίους ελέγχονται και οποίοι μπορούν ακόμα και να καταλύσουν τους Φυσικούς νόμους. Το ίδιο ισχύει και για τους νόμους του Αστρικού Επιπέδου που είναι αντανακλάσεις των νόμων του Αιτιατού Επιπέδου που επίσης είναι δυνατόν να ανασταλούν ή να καταλυθούν από τους νόμους του Αιτιατού Επιπέδου. Και ακόμα το ίδιο ισχύει και για τα πιο πάνω Επίπεδα και έτσι μπορεί να εξηγηθεί γιατί οι νόμοι του Κάρμα που είναι νόμοι των τριών κατώτερων Επιπέδων είναι δυνατό να καταλυθούν από το νόμο της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. που είναι νόμος της Περιοχής του Sach Khand. *(εξήγηση των θαυμάτων)*

Ακόμα οι μυστικιστικές παραδόσεις λένε ότι, στις ψυχές στο μακραίωνο ταξίδι τους από το Βασίλειο των Ουρανών μέχρι την επιστροφή τους σε αυτό, και περνώντας μέσα από το Αιτιατό Επίπεδο, τους δίνεται ο "Νους" που τους χρησιμεύει στο να μπορούν με αυτόν να επικοινωνούν και να επιτελούν την εργασία που

τους έχει ανατεθεί στα τρία κατώτερα Επίπεδα της Δημιουργίας: το Φυσικό ή Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό.

Ο νους, όπως ένα ραδιόφωνο που μπορεί να συντονίζεται στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα, μπορεί να λειτουργεί ανάλογα με το χώρο που θέλει να επικοινωνήσει η ψυχή, ως Υλικός, Αστρικός και Αιτιατός Νους.

Εμείς τώρα χρησιμοποιούμε τον Υλικό μας νου, ενώ μετά το θάνατο του υλικού μας σώματος και κατά τη διάρκεια του διαλογισμού χρησιμοποιούμε τον Αστρικό και τον Αιτιατό μας νου.

Στο Φυσικό κόσμο όταν χρησιμοποιούμε τον Υλικό μας νου, με την κρίση και την λογική που ο Υλικός νους διαθέτει, κρίνει το καθετί αν είναι σύμφωνο με τους Φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους. Ό,τι δεν είναι σύμφωνο με τους νόμους αυτούς δεν μπορεί ο άνθρωπος να το εξηγήσει, δεν το δέχεται σαν λογικό και το απορρίπτει. Αν δει κάτι αδιαμφισβήτητο που όμως είναι αντίθετο με τους Φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους, αυτό το θεωρεί σαν ένα ανεξήγητο «θαύμα».

Σαν παράδειγμα, η ακαΐα των Αναστενάρηδων την οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει και για την οποία δεν μπορεί να δοθεί καμία επιστημονική ή άλλη εξήγηση, είναι ένα φαινόμενο που δεν μπορεί να εξηγηθεί με βάση τους φυσικούς νόμους. Είναι ένα φαινόμενο που προκαλείται από του Αναστενάριδες και είναι απόλυτα συμβατό με τους Αστρικούς νόμους, ανεξάρτητα αν αυτοί που το επιτελούν γνωρίζουν ή όχι την εξήγησή του. Για εκείνους που έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τον Αστρικό τους νου, το φαινόμενο της ακαΐας είναι τόσο απλό και “λογικό” όσο για μας είναι η πτώση ενός μήλου από ένα δέντρο.

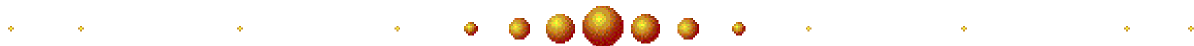
Αυτούς τους Αστρικούς νόμους που είναι δυνατό να καταλύσουν τους Φυσικούς νόμους, μπορεί με διαφόρους τρόπους να τους χρησιμοποιήσει ένας μάγος και να προκαλέσει κάποιο αποτέλεσμα βλαπτικό ή ωφέλιμο (;) στο σώμα, το νου και τα συναισθήματα κάποιου άλλου ατόμου. Αυτό λέγεται και θεωρείται μαγεία.

Τις “μαγικές” ικανότητες μπορεί να τις έχει ο μάγος από τη γέννησή του ή μπορεί να τις αναπτύξει αργότερα με τη βοήθεια ενός άλλου δάσκαλου μάγου. Το τίμημα όμως της χρήσης αυτών των δυνάμεων είναι εξαιρετικά βαρύ για την ψυχή, είτε χρησιμοποιούνται αυτές τις δυνάμεις για καλό (;), λευκή μαγεία είτε για κακό.

Οι κίνδυνοι επίσης αυτής της χρήσης είναι εξαιρετικά μεγάλοι και πάνω απ όλα οι μαγικές δραστηριότητες δεν βοηθούν αλλά αντίθετα καθυστερούν την Πνευματική πρόοδο των ανθρώπων. Ακόμα, επειδή πολύ συχνά οι μάγοι συνεπικουρούνται από Αστρικές οντότητες για την επιτέλεση των μαγικών ενεργειών τους, πολλές φορές οι μάγοι υποδουλώνονται και εκβιάζονται από αυτές τις οντό-

τητες και άλλοτε τιμωρούνται ή οδηγούνται από αυτές στην καταστροφή και το θάνατο. Η βοήθεια των Αστρικών δυνάμεων έρχεται με την επανάληψη από το μάγο διαφόρων απόκρυφων λέξεων, την πρόκληση ήχων και με την επιτέλεση διαφόρων αρνητικής ή και εντόνου αρνητικής φύσης τυπικών, ιερουργιών και ιεροτελεστιών.

Οι μαθητές των Διδασκάλων, στην πορεία τους στο Πνευματικό Μονοπάτι, αποκτούν πολλές και απίστευτες Αστρικές δυνάμεις πολύ μεγαλύτερες των μάγων αλλά ποτέ δεν κάνουν έστω και την παραμικρή χρήση, γιατί πρώτα από όλα θα σταματήσει η Πνευματική τους πρόοδος.

Τι είναι ο φόβος;

Φόβος είναι Άγνοια

«Πέθανα σαν ορυκτό και έγινα φυτό. Πέθανα σαν φυτό και υψώθηκα σε ζώο.
Πέθανα σαν ζώο και έγινα άνθρωπος.
Γιατί να φοβάμαι; Μήπως ποτέ μειώθηκα με το θάνατο»;

Ο πιο ***μεγάλος*** φόβος στον άνθρωπο, είναι ο φόβος του θανάτου.
Ο πιο ***κακός*** φόβος, είναι ο πανικός, ότι αυτή μας η ζωή πήγε χαμένη.
Sri Orobino

Μέσα σ'αυτές τις λίγες γραμμές ο μεγάλος Σούφι, Τέλειος Διδάσκαλος Μαουλάνα Ρούμι δείχνει την απαξία του για τον υλικό θάνατο. Δεν τον φοβάται και τον θεωρεί σαν το τίμημα για κάτι καλύτερο και όχι σαν το τέλος της ύπαρξης του.

« *Ο Φοίνικας θα αναγεννηθεί μέσα από τη νεκρική του σκόνη και πάντα για κάτι καλύτερο και ανώτερο και αυτό με χαροποιεί* » έλεγε ο Χριστιανός Γνωστικός, Βασιλίδης.

Μεγάλοι μύστες και οι άγιοι στη Δύση, όπως ο Πλάτωνας, η αγία Τερέζα της Άβιλας, ο Ιωάνης του Σταυρού και μεγάλοι Διδάσκαλοι στην Ανατολή, όπως η Ιρακινή αγία Ράμπια Μπάσρι, ο Τούλσι Σαχίμπ, ο μεγάλος μύστης ποιητής Μπά-μπα Φαρίντ, ο Ναμ Ντέβ, ο μεγάλος Σούφι άγιος Καμπίρ, η πριγκίπισσα αγία Μίρα Μπάι και πολλοί άλλοι, όταν μιλάνε για το φόβο του θανάτου, λένε ότι αυτός οφείλεται στη άγνοια του ανθρώπου. Στην άγνοια για την αθανασία της ψυχής και στο ότι ο άνθρωπος δεν είναι κάποιο υλικό σώμα αλλά μία ενσαρκωμένη ψυχή.

Η αγία Τερέζα έλεγε ότι «*ο φόβος είναι παιδί της άγνοιας*» και ο Ιωάννης του Σταυρού ότι «*ο φόβος είναι έμφυτος στον άνθρωπο και τον ακολουθεί σε όλες του τις ενσαρκώσεις μέχρι τη στιγμή που αυτός θα φωτιστεί. Όταν κάποτε ο άνθρωπος φωτιστεί, τότε παύει να φοβάται »*.

Ο Νεοπλατωνιστής Νεμέσιος, επίσκοπος Εμέσης έλεγε ότι *« Μόνο όταν ο άνθρωπος δει μέσα του το Ανέσπερο Φως, παύει να φοβάται και τότε υποκλίνεται στο Θείο Θέλημα»*.

« Ο *φόβος* έλεγε ο Νάνακ, *είναι άγνοια για τις αιτίες. Όταν ο άνθρωπος γνωρίσει ότι δεν είναι ένα φθαρτό σώμα που κυριαρχείται και κατευθύνεται από το νου, αλλά μία ψυχή αιώνια, άφθαρτη και αθάνατη, που δεν μπορεί κανείς να την βλάψει και να την αμαυρώσει δεν φοβάται. Για μένα ο μόνος μου φόβος*, συνέχιζε, *είναι να μη στεναχωρήσω το δάσκαλό μου για κάτι που μπορεί να κάνω χωρίς να το θελήσω. Εάν εκείνος δεν φοβάται για μένα, γιατί εγώ θα πρέπει να φοβάμαι για τον εαυτό μου »*.

"Ο φόβος αναφέρει ο Ιγνάτιος Λογιόλα, στο βιβλίο του "Ασκητικά Χρονικά", *δημιουργείται από την προσκόλληση του ανθρώπου σε κάτι και στην πιθανότητα που υπάρχει να το χάσει. Φοβόμαστε για τη ζωή, την ακεραιότητα και την υγεία, τη δική μας και των προσφιλών μας προσώπων. Φοβόμαστε μη χάσουμε τα υλικά μας αγαθά και τις βολές μας και ακόμα φοβόμαστε για να μη χάσουμε την εξουσία, τη φήμη και το σεβασμό των άλλων για μας »*.

Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα και υπάρχει μία απάντηση που έρχεται μέσα από τα βάθη των αιώνων, για το πώς αυτός εκδηλώνεται. «*Ο νους* έλεγε ο Μαχαβίρα, *είναι ένας "άβακας με χίλιες ρόδες»*. Ένα «*κομπιούτερ»*. όπως λέει σήμερα Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σιγκ. *"Ένα μενού αυτού του κομπιούτερ αποτελούν οι λειτουργικές ικανότητες- ιδιότητες, των διαφόρων μερών του νου, όπως αυτές μας είναι γνωστές από την εποχή των αρχαίων Ρίσις»*. Αυτές είναι: *το Tsita (αποθήκευση εντυπώσεων -μνήμη), το Manas (κυρίως νοητική ουσία). το Budhi (διάνοια) και το Ahankar (η ιδιότητα του νου, να επιβάλουμε τον εαυτό μας. Είναι το "εγώ" και το "θέλω" της προσωπικότητάς μας. Είναι το συμφέρον μου). Όταν το Ahankar αντιλαμβάνεται κάποιον επερχόμενο κίνδυνο, ενεργοποιεί τη διάνοια και αυτή δημιουργεί το συναίσθημα του φόβου, που έχει τελικό αποδέκτη την «υποδουλωμένη» στο νου, ανθρώπινη ψυχή»*.

«Φοβάμαι, τι να κάνω; », ρώτησε ένας μαθητής το μεγάλο Διδάσκαλό του, Ράβι Ντας; Κάνε ότι νομίζεις σωστό και δίκαιο, του απάντησε εκείνος, αλλά μη ξεχάσεις ποτέ να Του πεις *«Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά σου Κύριε. Είμαι στα χέρια Σου και Συ είσαι στην καρδιά μου»*.

Μάχα Σούννα - *(Maha sunn)*

Maha σημαίνει μεγάλο, Sunn σημαίνει κενό. Η Μάχα Σούννα είναι μία πνευματική περιοχή έντονου σκότους που βρίσκεται πάνω από ο Ντασουάν Ντουάρ *(Δέκατη Πύλη)* και κάτω από το Μπάνουαρ Γκούφα *(Περιστρεφόμενο Σπήλαιο).*

Η Μάχα Σούννα είναι στην πραγματικότητα μια από τις μεγάλες πνευματικές περιοχές αλλά οι Διδάσκαλοι σπάνια αναφέρονται σε αυτή και συνιστούν στους μαθητές τους για την προστασία τους να μην ασχολούνται με αυτή. Μπορεί να την διασχίσει κανείς μόνο με την βοήθεια κάποιου που την έχει ξαναπεράσει και ένας τέτοιος είναι μόνο ένας Τέλειος Διδάσκαλος.

Στο εσωτερικό ταξίδι η Μάχα Σούννα περιγράφεται γενικά σαν τμήμα του Ντασουάν Ντουάρ αλλά συχνά στη βιβλιογραφία των Αγίων η ίδια η περιοχή του Ντασουάν Ντουάρ αναφέρεται σαν Σούνα.

Ένας Τέλειος Διδάσκαλος που έζησε τον 19^{ον} αιώνα, ο Σιβ Νταγιάλ Σινγκ ή Σοαμίτζι της Άγκρα αναφέρεται στην ύπαρξη της περιοχής αυτής στην ποίηση του και την τοποθετεί στα σύνορα της περιοχής εισόδου στο Μπάνουαρ Γκούφα *(περιστρεφόμενο Σπήλαιο)* που και αυτή με τη σειρά της αναφέρει ότι βρίσκεται στα πρόθυρα της Αιωνιότητας *(Σατς Καντ).*

Την ταύτιση της περιοχής του Ντασουάν Ντουάρ με τη Σούννα τη βλέπουμε στους πιο κάτω στίχους του, που λένε:

"Πάνω από τους τρεις κόσμους (Τριλόκι) βρίσκεται η Σούννα
και πάνω από τη Σούννα βρίσκεται η Μάχα Σούννα.
Πέρα από τη Μάχα Σούννα είναι ένας σταθμός που περιγράφεται σαν Μπάνουαρ Γκούφα".

Sar Bachan Poetry 26: 1.183-84, SBP p.224

Όλα τα μεγάλα βασίλεια της Θεϊκής Δημιουργίας οριοθετούνται από πέπλα, κενά, ουρανούς, στερεώματα και σούννες. Αυτοί είναι όλοι γήινοι όροι με τους οποίους προσπαθούμε να περιγράψουμε το απερίγραπτο. Έτσι το περιβάλλον ή ο ουρανός του φυσικού κόσμου είναι αυτό που αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος σαν διάστημα *(akash)*. Ακόμα και οι φυσικοί επιστήμονες αναγνωρίζουν ότι αυτό το διάστημα είναι η πρωταρχική αλήθεια του φυσικού σύμπαντος μέσα στο οποίο καθετί άλλο υπάρχει.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα σύνορα μεταξύ της περιοχής του Σαχανσντάλ Κανουάλ *(χιλιοπέταλου λωτού)* και του Τρικούτι *(περιοχή με τις τρεις βουνοκορφές).* Τα σύνορα αυτά είναι γνωστά ως Γκάγκαν ή Μάχα Ακάσα που σημαίνει "μεγάλος ουρανός".

Σε ένα άλλο ποίημα του ο Διδάσκαλος Σοαμίτζι απεικονίζει το μέγεθος της Μάχα Σούννα σα να έχει περίμετρο "εβδομήντα Palangs" όπου Palang είναι ένα αρχαϊκό μέτρο μέτρησης που στην καθομιλουμένη έχει την έννοια του άπειρου. Λέει το ποίημα:

"Ακούγοντας τον Θείο Ήχο που ηχεί στην περιοχή του Ντασουάν Ντουάρ,
η ψυχή διαποτίζεται από Αυτόν, έλκεται
και διασχίζει τους τρεις κόσμους του Τριλόκι.
(Στη συνέχεια) μπαίνοντας στον προθάλαμο της Μάχα Σούννα
συλλέγει την απόκρυφη γνώση.
Αυτή η μεγάλη περιοχή έχει περίμετρο εβδομήντα Palangs *και σε αυτή την περιοχή για πρώτη φορά η ψυχή συναντάει βαθύ σκοτάδι.*
Τέσσερις κρυμμένοι ήχοι ακούγονται εδώ στο Ντασουάν Ντουάρ
και η ψυχή ακούει νέες μελωδίες
Πώς να περιγράψω αυτούς τους υπέροχους ήχους;
Γοητεύομαι καθώς τους ακούω.
Εδώ βρίσκονται επτά ελλειπτικές περιοχές ή κόσμοι
όλοι γεμάτοι από μία ποικιλία δημιουργημάτων,
που η καθεμία διαποτίζεται και κυβερνιέται από ένα Μπράχμα (κυβερνήτη ή Κύριο).
Πως μπορεί κανείς να περιγράψει το κάλλος αυτών των περιοχών;
Η καθεμία έχει το προεξάρχον χρώμα της όπως το πράσινο, το κίτρινο ή ακόμα και το άσπρο.
Είναι απολύτως απέραντες σε έκταση και σε σχέση με αυτές οι τρεις κόσμοι φαίνονται αμελητέοι".

Sar Bachan Poetry 26 3.5-12. SBP pp.227-28

Υπάρχει και μια άλλη περιγραφή του σκότους της Maha Sunna:

Πάνω από το Ντασουάν Ντουάρ βρίσκεται η Μάχα Σούννα ένα μεγάλο κενό με τέτοιο βαθύ σκοτάδι που το φως του πνεύματος που τώρα είναι απαλλαγμένο από ύλη και ακτινοβολεί με το φως δώδεκα ήλιων αποσβήνεται από το βαθύ σκοτάδι και δεν μπορεί να περάσει μέσα από αυτό χωρίς το Φως, τη Χάρη και την καθοδήγηση του Σατγκουρού.

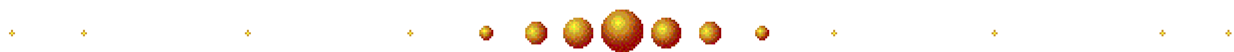
Σε αυτή την περιοχή υπάρχουν πολλές χιλιάδες πνευμάτων το καθένα με το φως δώδεκα ήλιων να λάμπει γύρω του και που αδυνατούν να ξεφύγουν από αυτή τη σκοτεινή περιοχή. Το πνεύμα όμως που θα περάσει μια και μόνο φορά με τη Χάρη του Σατγκουρού, μπορεί στη συνέχεια να περνάει μόνο του. Είναι λοιπόν προφανές ότι η βοήθεια του Ζώντος Διδασκάλου είναι προϋπόθεση για να περάσει μια ψυχή τη σκοτεινή αυτή περιοχή.

Σχετικά με τη φύση αυτού του σκοταδιού:

Όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται με το νου, είναι χωρισμένη από το απόλυτο. Όταν η ψυχή αποσύρεται από το σώμα και βρίσκεται στο Οφθαλμικό Κέντρο, εξακολουθεί να είναι προσδεμένη με το νου. Δεν έχει ακόμα συγχωνευθεί με το Απόλυτο και διατηρεί την ταυτότητά της. Ακόμα και όταν εγκαταλείψει το νου, οι καρμικές εντυπώσεις κυριαρχούν πάνω στην ψυχή, την κρατάνε μακριά από το Απόλυτο.......
Μεταξύ του νου και του Σατς Καντ διατηρούνται ακόμα οι Καρμικές εντυπώσεις που δεν μπορούν όμως να τραβήξουν πίσω την ψυχή χαμηλότερα. Όμως οι εντυπώσεις που παραμένουν ακόμα με την ψυχή δεν επιτρέπουν στην ψυχή την ένωσή της με το Απόλυτο

Γι αυτό την ώρα της μύησης εξηγείται πως υπάρχει ένα σκοτάδι που πρέπει να διαπεράσουμε προκειμένου να φθάσουμε στο Σατς Καντ.

Το σκοτάδι αυτό παραμένει μέχρι η ψυχή να γίνει τόσο αγνή που να γίνει ικανή να περάσει μέσα από το σκοτάδι της Μάχα Σούννα και να γίνει ικανή να συγχω-νευθεί με το Απόλυτο. Μόνο με τη συμπαράσταση του Λόγου με τη μορφή του Διδασκάλου η ψυχή γίνεται ικανή να περάσει το σκοτάδι της Μάχα Σούννα.

Το Μονοπάτι και το Σεξ

Διαβάζοντας κανείς τα βιβλία των Διδασκάλων, πολλές φορές νομίζει ότι για ορισμένα θέματα υπάρχουν διαφορές ή αντιφάσεις σε αυτά και ένα τέτοιο αμφιλεγόμενο θέμα που απασχολεί συχνά τους μαθητές είναι το θέμα του σεξ.

Διαβάζουμε στα βιβλία των Διδασκάλων και τους ακούμε να λένε ότι:

- Η σεξουαλικότητα είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στην πνευματική ζωή.
- Όταν χάνονται τα ότζας δεν μπορεί να έχει κανείς συγκέντρωση και επομένως

δεν μπορεί να διαλογιστεί με επιτυχία.
- Το σεξ είναι για να κάνει κανείς παιδιά δεν είναι για τέρψη των αισθήσεων
- Κατά την κύηση και τη γαλουχία δεν πρέπει να γίνεται σεξ.

Αντίθετα λένε:
- Ο μυημένος δεν πρέπει να αρνείται το σεξ στην ή στον σύζυγο όταν αυτή ή αυτός το ζητάει και δεν είναι μυημένος.
- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να τα βάλλει με το νου του γιατί θα είναι εξ ορισμού χαμένος αντίθετα θα πρέπει να συμφιλιωθεί με το νου του.
- Το Μονοπάτι που ακολουθούμε είναι ένα μονοπάτι Θετικού μυστικισμού και δεν είναι ένα μονοπάτι στέρησης και άρνησης.

Ακόμα λένε:

- Είναι καλό κανείς να παντρεύεται γιατί ο γάμος βοηθάει τον μυημένο να φθάσει στο στόχο του. Αν όμως δεν θέλει να παντρευτεί, είναι καλύτερα γιατί ως άγαμος μπορεί κάποιος να έχει ταχύτερη πρόοδο.
- Ο μαθητής με τη βοήθεια του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης θα πρέπει διορθώσει τις αδυναμίες του. Θ’αρχίσει να τις πολεμάει μία - μία αρχίζοντας από αυτή που του φαίνεται πιο εύκολη. Αν κατορθώσει να τελειοποιηθεί εστω και σε ένα από τους πέντε παράγοντες του ημερολογίου, αυτομάτως θα έχει απαλλαγή και από τους άλλους τέσσερις. Οι αδυναμίες του, θα φυλλορροήσουν όπως φυλλορροούν τα δέντρα το φθινόπωρο. Όμως η Ρώμη δεν χτιστηκε σε μια μέρα, γι αυτό θα απαιτηθεί χρόνος για να καταπολεμήσουμε τις αδυναμίες μας.

Υπάρχουν ακόμα ορισμένες διαπιστώσεις :

- Υπάρχουν άνθρωποι αδιάφοροι για το σεξ λόγω κληρονομικών ή παθολογικών καταστάσεων ή λόγω ηλικίας που μάλιστα πολλές φορές κάνουν και τους αυστηρούς δικαστές για τους άλλους. Η ενδόμυχη επιθυμία τους όμως να μπορούσαν να ικανοποιήσουν αυτό που στερούνται είναι πολλές φορές μεγαλύτερο εμπόδιο από ό,τι είναι σε έναν άλλο η σεξουαλικότητα γιατί το απωθημένο αυτό τους βασανίζει μέχρι το τέλος της ζωής τους και ακόμα τους δημιουργεί ζήλια, φθόνο, βιαιότητα και κακότητα.
- Όταν κανείς υπερβεί το Αστρικό επίπεδο και προκειμένου να συνομιλεί εσωτερικά με τον Διδάσκαλο πρέπει να είναι τελείων αγνός.
- Οι Διδάσκαλοι παντρεύονται και κάνουν παιδιά πριν τους δοθεί η εντολή να λειτουργήσουν ως Διδάσκαλοι. Ως Διδάσκαλοι απέχουν από το σεξ.
- Οι Διδάσκαλοι στα βιβλία και τις ομιλίες τους δίνουν γενικές κατευθύνσεις που ισχύουν για όλο τον κόσμο και για κάθε περίπτωση. Είναι απόλυτοι ώστε αυτά που λένε να μη μπορεί κανείς να τα παρερμηνεύσει. Ζητούν από τους

μαθητές τους το τέλειο και το υπέρτατο ώστε να μπορούν να έχουν γρήγορα και θετικά αποτελέσματα. Όμως το καθετί θέλει το χρόνο του.

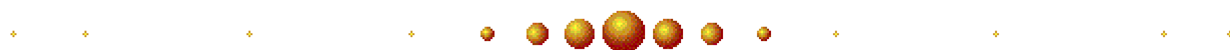
- Οι Διδάσκαλοι ούτε απαγορεύουν ούτε θυμώνουν ούτε μαλώνουν ούτε τιμωρούν απλώς μας λένε τι πρέπει να κάνουμε για να έχουμε κατά το δυνατόν ταχύτερη πρόοδο. Αν τα παραλείπουμε θα έχουμε μικρή ή μηδενική πρόοδο και αυτό είναι κάτι που εμείς με την ελεύθερή μας βούληση θα έχουμε επιλέξει.
- Μας λένε ότι η επιτυχία σε κάτι είναι θέμα προτεραιότητας. «Θεώ εργάζεστε ή Μαμωνά».
- Εμείς! νομίζουμε ότι τα θέματα του σεξ έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα, από ότι άλλα βαρύτερα παραπτώματα όπως είναι το να πληγώνουμε κάθε στιγμή το συνάνθρωπό μας

Από τα πιο πάνω μπορεί κανείς να καταλήξει σε διάφορα συμπεράσματα ανάλογα με τη δική του κατανόηση. Το χειρότερο όμως που μπορεί να κάνει ένας νέος μυημένος είναι να νομίσει ότι μπορεί να παζαρέψει τα λόγια των Διδασκάλων.

Εκείνο το οποίο συνήθως γίνεται με τους μαθητές των Διδασκάλων είναι ότι αρχικά προσπαθούν να αναπτύξουν όλες μαζί τις θείες αρετές. Κάθε μαθητής έχει διαφορετικές δυνατότητες, μπορεί να αναπτύξει μία αρετή ενώ δυσκολεύεται να διορθώσει μια αδυναμία του σε μια άλλη. Σε κάποιον είναι πιο εύκολο να αναπτύξει τη φιλαλήθεια, σε άλλον την ταπεινότητα και σε άλλον την αγνότητα. Άλλος έχει έντονη ροπή στο sex και άλλος στη λαιμαργία. Ας προσπαθήσουμε να αποκτήσουμε στο έπακρο μία από όλες τις αρετές αυτή που νομίζουμε ότι θα είναι το πιο εύκολο για μας. Η προσπάθειά μας θα ανταμειφθεί από τον Κύριο που θα μας δώσει τη δύναμη να κατακτήσουμε και μια άλλη και στη συνέχεια ακόμα μια άλλη. Όλα δεν γίνονται σε μια μέρα. Ο Διδάσκαλος Kirpal έλεγε ότι η Ρώμη δεν κτίστηκε σε μια μέρα. Ας κάνουμε όμως την αρχή.

Όταν κάποτε φθάσουμε στο σημείο με τις προσπάθειές μας να έχουμε Εσωτερικές εμπειρίες, τότε η χαρά, η ευτυχία και η γαλήνη που θα έχουμε θα μας απογυμνώνουν από τις αδυναμίες μας που θα φεύγουν όπως πέφτουν τα φύλλα των δέντρων το φθινόπωρο.

Ας αρχίσουμε λοιπόν από τώρα τις προσπάθειές μας να αναπτύξουμε μία μία τις θείες αρετές, γεγονός που αποτελεί και τον ακρογωνιαίο λίθο της πνευματικότητας.

Αμπι Κχιζρ, Ο Πράσινος Προφήτης
Ο Δούλος του Θεού

Ab-I Khizr ήταν το όνομά του αλλά στις παραδόσεις έμεινε γνωστός σαν «Ο Δούλος του Θεού». Ετυμολογικά "ab" σημαίνει νερό και "khizr" σημαίνει πράσινο, πράσινος και πράσινος άνθρωπος.

Ο Αμπι Κχιζρ είναι ένα αρχαίο, πιθανώς ένα μυθικό πρόσωπο που πιστευόταν πως ήταν αθάνατο ή μάλλον ότι εμφανίζεται και ξαναεφανίζεται κατά περιόδους πάνω στη γη για να δώσει ή να υπενθυμίσει κάποιο Εσωτερικό μήνυμα στους ανθρώπους. Ήταν ένα αβατάρ ή Θεία ενσάρκωση κατά την Σανσκριτική ορολογία που έπαιρνε και ξανάπαιρνε για ένα μικρό χρονικό διάστημα, ένα υλικό σώμα, προκειμένου να μεταφέρει ένα μήνυμα στους ανθρώπους. Το όνομά του «ο Δούλος του Θεού», το συναντάμε συχνά σε πολλές διηγήσεις των Σούφις και των αναζητητών της Μέσης Ανατολής, ενώ για πρώτη φορά αναφέρεται σε μία ιστορία μέσα στο Κοράνι. Η ιστορία είναι η εξής:

Κάποτε ο Μωυσής ταξίδευε και στο δρόμο του συναντήθηκε με το Δούλο του Θεού, στον οποίο ο Αλλάχ έχει δώσει "Χάρη και γνώσεις" και του ζήτησε να ταξιδέψει μαζί του για να ακούσει τη διδασκαλία του. Ο Δούλος του Θεού προειδοποίησε το Μωυσή ότι κάτι τέτοιο θα τον απογοήτευε γιατί θα έβλεπε πράγματα που θα τον ενοχλούσαν και που δεν θα μπορούσε να τα εξηγήσει. Ο Μωυσής επέμεινε και του είπε: «Θα καταλάβω και θα δεχθώ το κάθε τι αν αυτό είναι το θέλημα του Θεού και δεν πρόκειται να σου εναντιωθώ ό,τι κι αν γίνει». Ο Δούλος του Θεού τελικά δέχθηκε να συνεχίσει το ταξίδι του με το Μωυσή, με την προϋπόθεση, όπως του είπε, ότι δεν θα του ζητούσε καμία εξήγηση για ότι έβλεπε και άκουγε, εκτός αν ο ίδιος *(ο Δούλος του Θεού),* ήθελε κάτι να του διευκρινίσει. Στο ταξίδι ο Δούλος του Θεού, έκανε τρία πράγματα που φάνηκαν στο Μωυσή εξωφρενικά. Έκανε μία τρύπα σε ένα πλοίο που μισοβούλαξε, σκότωσε ένα νέο άτομο και επισκεύασε ένα μισογκρεμισμένο τοίχο χωρίς να ρωτήσει κανένα και χωρίς να ζητήσει αμοιβή, σε μια πόλη που αρνήθηκαν να του δώσουν έστω και λίγη τροφή.

Ο Μωυσής εξαγριωνόταν τόσο πολύ σε κάθε περίπτωση, που ξεχνούσε την υπόσχεσή του και διαμαρτυρόταν στον Δούλο του Θεού, ζητώντας του λογικές εξηγήσεις. Εκείνος του υπενθύμιζε κάθε φορά την υπόσχεση που του είχε δώσει και τέλος του ζήτησε να πάψει να τον ακολουθεί γιατί *(ο Μωυσής)* υπήρξε αναξιόπιστος, καθώς δεν τηρούσε την υπόσχεσή του.

Πριν χωρίσουνε όμως, ο Δούλος του Θεού του έδωσε τις πιο κάτω εξηγήσεις, θέλοντας συγχρόνως να του δείξει πόσο δύσκολο είναι για ένα αναζητητή να αυτοπαραδοθεί στο δάσκαλό του, γεγονός που αποτελεί την πρώτη και βασική προϋπόθεση για την πνευματική του πρόοδο. Του είπε λοιπόν:

«Όσον αφορά το πλοίο, αυτό ανήκε σε κάποιο φτωχό άνθρωπο, που με μόχθο έβγαζε το ψωμί του στη θάλασσα. Σε εκείνη ακριβώς την περιοχή ήταν κάποιος βασιλιάς που με ωμή βία έπαιρνε για τον εαυτό του κάθε πλοίο υπηκόου του, που τύχαινε να συναντήσει μπροστά του. Έτσι με την τρύπα που έκανα, το μισοβουλιαγμένο πλοίο δε θα το έπαιρνε ο βασιλιάς και θα δινόταν στον φτωχό μεροκαματιάρη η ευκαιρία να το κρατήσει, να μη του το πάρουν και αργότερα να το επισκευάσει.

Όσον αφορά το παλικάρι, οι γονείς του ήταν πολύ θεοσεβούμενοι, ενώ ο ίδιος ήταν άπιστος και σκληρός και προσπαθούσε να τους εμφυσήσει αγνωμοσύνη και απιστία στο Θεό Ο Κύριος όμως σε ανταπόδοση, τους επεφύλασσε μια καλύτερη τύχη, προσφέροντάς τους τη δική Του ιδιαίτερη αγάπη και τρυφερότητα.

Όσο για τον τοίχο, αυτός ανήκει σε δύο ορφανά παιδιά και κάτω από αυτόν τον τοίχο, υπάρχει ένας θησαυρός κρυμμένος από τους γονείς τους, που τώρα είναι δικός τους. Ο πατέρας τους είχε αποκτήσει αυτό το θησαυρό με τίμια μέσα και ο Θεός ήθελε να πάει στα παιδιά του, όταν αυτά θα έφθαναν σε κάποια ηλικία που θα μπορούσαν να τον αξιοποιήσουν. Έτσι ο θησαυρός δεν θα μπορούσε να παραμείνει ασφαλής παρά μόνο εάν ο τοίχος ήταν στη θέση του και γι' αυτό το λόγο τον επισκεύασα».

Κοράνι 18:79-82

Στις παραδόσεις των Σούφις, ο Μωυσής είναι σύμβολο της εξωτερικής πλευράς ***μιας*** συγκεκριμένης, συστηματοποιημένης θρησκείας, ενώ ο Αμπι Κχιζρ συμβολίζει την Εσωτερική, πνευματική και μυστικιστική πλευρά ***κάθε*** θρησκείας.

Χαρακτηρίζεται σαν οδηγός αυτών που ταξιδεύουν ακολουθώντας το πνευματικό μονοπάτι και οι μεταφορικές εκφράσεις της εποχής «Το Ύδωρ του Αμπι Κχισρ» και το «Ύδωρ της Αθανασίας» αναφέρεται στην Θεία Δημιουργό Δύναμη που η επαφή μαζί της οδηγεί την ψυχή στην ένωση και την αιώνια ζωή της με το Θεό.

Είναι πολλές οι ιστορίες που αναφέρονται στον Αμπι Κχιζρ σχετικά με συνομιλίες του με βιβλικές, ιστορικές και μυθικές προσωπικότητες. Σε μία από αυτές ο Αμπι Κχιζρ φέρεται σαν εξάδελφος του Σικαντάρ ή Ισκαντάρ του Αλέξανδρου Ντου Ελ Καρνάϊν και λέει σχετικά:

«Με εντολή του Ύψιστου ο Ισκαντάρ Ντου Ελ Καρνάϊν με ένα τεράστιο στρατό, άρχισε μία εκστρατεία προς τις τέσσαρες γωνιές της γης. Τον ακολουθούσαν ο ξάδελφός του και πρωθυπουργός, προφήτης Αμπι Κχιζρ μαζί με τον προφήτη Ηλία. Στο δρόμο που ταξίδευαν ο Κχιζρ και ο Ηλίας συνάντησαν σε ένα σκοτεινό σημείο μία Πηγή που ανάβλυζε το «Ύδωρ της Ζωής», ήπιαν από αυτό και έγιναν αθάνατοι. Όταν ο Ισκαντάρ θέλησε να πιει και εκείνος από αυτό το νερό, όσο και αν έψαξε δεν μπόρεσε να βρει την πηγή».

Sadiq Gawharin, Farhang I Lughat FLTMI 1 σελ..9

Το επιμύθιο αυτής της ιστορίας είναι ότι ο Ισκαντάρ μπορεί να διέθετε ένα παντοδύναμο στρατό, μπορεί να είχε πλούτη, φήμη και δόξα, δεν μπόρεσε όμως να βρει τη πηγή της Πνευματικότητας. Πολλοί Σούφις συνηθίζουν να αναφέρονται σε αυτή την ιστορία τονίζοντας ότι για άλλους είναι δύσκολο να βρουν το «Ύδωρ της Ζωής» ενώ άλλοι που έχουν τη Θεία Χάρη μπορούν να το βρουν εύκολα. Σε αυτή την παραβολική ιστορία αναφέρεται και ο μέγιστος πνευματικός δάσκαλος του 14ου αιώνα, Σαμάς -Ι- Χαφίζ:

«Στον Ισκαντάρ δεν δόθηκε αυτό το Ύδωρ (ab) καθώς,ούτε με τη δύναμη ούτε με το χρυσάφι δεν κατακτούνται αυτά τα πράγματα.

Αν τα δώρα της αιωνιότητας μπορούσαμε να τα πάρουμε με τη βία ή με χρυσάφι ο Ισκαντάρ σίγουρα θα μπορούσε να πάρει το μερίδιό του από το Ύδωρ του Κχιζρ».

Hafiz, Divan DHA σελ.126, 271,266

Ο Νασάφι, (Asiz al-Din Nasafi) γνωστός μύστης και διαπρεπής λόγιος του 13ου αιώνα, λέει ότι *«Για να βρούμε το Ύδωρ της ζωής, θα πρέπει να πάμε στη Πηγή που δεν βρήκε ο Ισκαντάρ, γιατί την έψαχνε πάνω στη γη. Θα πρέπει να πάμε στην Πηγή που βρίσκεται στα σκοτεινά, μέσα μας, με το διαλογισμό μας».*

«Πήγαινε πίσω και πάνω, από εκεί που έψαχνε ο Ισκαντάρ. Το Ύδωρ της Ζωής δεν βρίσκεται κάπου έξω, βρίσκεται μέσα σου».

Nasafi, al-Insam al-Kamil 11:2

Ο Πέρσης Αττάρ, ίσως ο πιο διάσημος Σούφι, λόγιος του 12ου αιώνα βλέπει την αναζήτηση του Ισκαντάρ από μία άλλη οπτική γωνία και *διερωτάται: «Αραγε υπάρχουν πολλοί σαν τον Ισκαντάρ που να θέλουν να γευθούν το Ύδωρ της Ζωής»;*

«Πού είναι κάποιος που να έχει τον πόθο του Ισκαντάρ; Που να ψάχνει για Γνώση και να διψάει η καρδιά του για το Θεό;
Αν τον έβρισκα, θα του αποκάλυπτα αμέσως τις ιδιότητες αυτής της Πηγής,
που διαρκώς αναβλύζει το Ύδωρ της Ζωής».

Attar, στο FN14 σελ.28

Ο Ισόθεος, Μαουλάνα Ρούμι, λέει ότι το Ύδωρ του Κχιζρ είναι «υπόγειο». Είναι κρυμμένο μέσα στον καθένα μας και ρέει άφθονο κάθε στιγμή. Σας συνιστώ να πιείτε από αυτό το μεθυστικό Ύδωρ που μπορεί να σας το προσφέρουν μόνον οι «Άγιοι», πριν σας καψαλίσουν τη ψυχή, οι αντιξοότητες της ζωής. Αν είναι δύσκολο να απολαύσει κανείς αυτό το Ύδωρ, είναι γιατί «ο αυθάδης διάβολος, που έρχεται σαν πρεσβευτής της ψυχής σας, προσπαθεί να την αποτρέψει από το να πιει από αυτό το Ύδωρ της Ζωής, από το οποίο ήπιε ο Αμπι Κχιζρ *» (διάβολος είναι οι ανθρώπινες, αδυναμίες και προσκολλήσεις).*

Σύμφωνα με τις παραδόσεις αφού ήπιε αυτό το Ύδωρ της Ζωής, ο Κχιζρ, έγινε ο ίδιος πηγή ζωής. Έμεινε γνωστός ως «ο Πράσινος» και «ο Πράσινος Προφήτης» από την πρασινάδα που όπως λέγεται, δημιουργούσε κάτω από τα πόδια του, όπου πήγαινε, καθώς πράσινο στο Ισλάμ, είναι το χρώμα που συμβολικά συνδέεται με καταστάσεις που τις χαρακτηρίζει μεγάλη πνευματικότητα.

«Ο χρόνος περνάει και το νερό που αναβλύζει σήμερα με αφθονία θα φύγει από κοντά σας. Πιείτε τώρα που είστε πάνω σε αυτή τη γη.

Η υπόγεια Πηγή είναι μέσα σας και αναβλύζει το Ύδωρ της Ζωής.
Πιείτε από αυτό το Ύδωρ ώστε να βγαίνει από μέσα σας πρασινάδα και να απλώνεται σε όλο τον κόσμο.
Ω! Ας πιούμε από αυτό το Ύδωρ του Κχιζρ από τα ποτάμια του Λόγου που μας προσφέρουν οι Άγιοι».

Roumi Masnavi III:4300-2

Οι Μυστικές ή Υπερφυσικές Δυνάμεις του Ανθρώπου

Αναφέρεται στις μυστικιστικές παραδόσεις ότι η Θεία Γνώση δόθηκε στον άνθρωπο της Άριας φυλής, στην ευρεία περιοχή του Θιβέτ και από κει απλώθηκε αρχικά προς την περιοχή του αρχαιοελληνικού χώρου και λίγο αργότερα προς την Ινδική Χερσόνησο. Στη συνέχεια μεγάλοι μύστες και Διδάσκαλοι ευλόγησαν με την παρουσία τους την Αίγυπτο, τη Μέση Ανατολή, την Τουρκία, την Περσία και το Πακιστάν, ενώ φυγόκεντρα από αυτόν τον κύκλο, η μεταφυσική Γνώση σιγά σιγά μεταδόθηκε σε ορισμένα Ευρωπαϊκά και Ασιατικά κράτη.

Μέσα από τα γραπτά των μεγάλων μυστών της τελευταίας χιλιετίας που έχουν σωθεί γιατί δεν είχαν την κακή τύχη να βρίσκονται ούτε σε κάποια βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας ούτε σε κάποιο Ευρωπαϊκό Χριστιανικό κράτος, για να καούν, βρίσκουμε πολλές πληροφορίες σχετικά με τις λεγόμενες Μυστικές ή Αστρικές ή Υπερφυσικές δυνάμεις του ανθρώπου. Μαθαίνουμε από τον Amar Das, τον Rumi, τον Toukaram, τον Hafiz και τον Kabir ότι οι ψυχές στην πορεία τους από το Βασίλειο των Ουρανών που δημιουργήθηκαν, προς το Υλικό Επίπεδο, έλαβαν ένα εργαλείο ή σώμα ή κάλυμμα, το "νου", για να μπορούν μέσω αυτού να έρχονται σε επαφή, να επικοινωνούν και να εργάζονται στα τρία κατώτερα Επίπεδα της Δημιουργίας, το Αιτιατό, το Αστρικό και το Υλικό Επίπεδο.

Ακριβώς όπως το σκάφανδρο με τα εξαρτήματά του είναι ένα κάλυμμα - εργαλείο απαραίτητο για την εργασία του δύτη κάτω από το νερό και για την επικοινωνία του με τον έξω κόσμο, έτσι και ο νους είναι ένα εργαλείο – κάλυμμα της ψυχής που η ίδια το ενεργοποιεί και το δραστηριοποιεί με τον ίδιο τρόπο που εμψυχώνει και δίνει ζωή και στο Υλικό της κάλυμμα, το γήινο σώμα.

Ο νους μόνος του δεν έχει την ικανότητα της επαγωγής και του ορθολογισμού. Δεν έχει αυτοσυνείδηση, δεν σκέπτεται και δεν ενεργεί. Είναι ένα νεκρό εργαλείο που μπορεί να γίνει εξαιρετικά ευαίσθητο και δυνατό όταν εμψυχώνεται από το πνεύμα που του δίνει "συνειδητότητα" για να λειτουργεί, όπως ακριβώς δίνει τη σωματική συνειδητότητα και στο Υλικό μας σώμα και μας εξασφαλίζει τη δυνατότητα να έχουμε τη αίσθηση του χώρου και του χρόνου, στο οποίο βρισκόμαστε σαν προσωπικότητες. Αυτός ο νους είναι σαν ένα ραδιόφωνο που μπορεί να λειτουργεί στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα κύματα.

Λειτουργεί ως Υλικός (pindi), Αστρικός (sukshum) και Αιτιατός (karam ή nijmanas) νους ανάλογα με το πού βρίσκεται η συνειδητότητά μας. Τώρα βρισκόμαστε στο Υλικό Επίπεδο, λειτουργούμε μέσα στο Υλικό μας σώμα και χρησιμοποιούμε τον Υλικό μας νου που είναι προικισμένος με την κρίση και την λογική και διαρκώς κρίνει αν το καθετί είναι σύμφωνο ή αντίθετο με τους νόμους της φύσης, τους νόμους δηλαδή του Υλικού Επιπέδου, και ανάλογα το δέχεται ή το απορρίπτει.

Όμως με τον Υλικό μας νου δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τους νόμους και τις πραγματικότητες του Αστρικού ή του Αιτιατού Επιπέδου. Τα Επίπεδα αυτά έχουν τους δικούς τους νόμους και τις δικές τους πραγματικότητες, που δεν γίνονται καταληπτές παρά μόνο όταν χρησιμοποιούμε αντίστοιχα τον Αστρικό και τον Αιτιατό μας νου και αυτό συμβαίνει είτε μετά το θάνατο του Υλικού μας σώματος όταν βρεθούμε στο Αστρικό ή το Αιτιατό Επίπεδο ή κατά όμοιο τρόπο κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, όταν η συνειδητότητά *(η ψυχή)* μας βρίσκεται στα Επίπεδα αυτά.

Υπάρχουν όμως και φαινόμενα τα οποία παρατηρούνται μεν στον Υλικό κόσμο αλλά δεν μπορούμε να τα εξηγήσουμε με τον Υλικό μας νου γιατί δεν είναι φαινόμενα που ερμηνεύονται με τους Φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους. Αυτά συνηθίζουμε να τα ονομάζουμε "υπερφυσικά φαινόμενα" ή "θαύματα". Τέτοια φαινόμενα όπως π.χ. το φαινόμενο της ακαΐας *(αναστενάριδες),* υπακούουν σε Αστρικούς νόμους. Όταν ο άνθρωπος με το διαλογισμό γνωρίσει το Αστρικό Επίπεδο και τους Αστρικούς νόμους, εξηγεί αυτά τα φαινόμενα με την ευκολία που εμείς τώρα εξηγούμε γιατί ένα αντικείμενο που φεύγει από τα χέρια μας, πέφτει κάτω, υπακούοντας στους νόμους της βαρύτητας. Μέχρι να φθάσουμε όμως το Επίπεδο αυτό παρατηρούμε τα φαινόμενα αλλά δεν μπορούμε να τα ερμηνεύσουμε και λέμε ότι αυτά είναι μεν πραγματικότητες αλλά δεν έχουν επιστημονική ερμηνεία.

Υπάρχουν πολλά τέτοια φαινόμενα που παρατηρούνται όχι μόνο σε ανθρώπους αλλά και σε άλλες μορφές ζωής. Είναι ανεξήγητο π.χ. πώς η κοινή μύγα με το μηδαμινό της βάρος, μπορεί και πετάει αντίθετα σε πολύ ισχυρό άνεμο, πως η θαλάσσια χελώνα κόβει τα ατσάλινα αντιυποβρυχιακά δίχτυα κλπ.

Με τις ικανότητες του Υλικού μας νου, φθάσαμε οι άνθρωποι σε σημείο να μπορούμε να κατασκευάζουμε πυρηνικές βόμβες, να ταξιδεύουμε στο διάστημα και να επιτυγχάνουμε άλλα πολλά. Αν όμως κατορθώσουμε να χρησιμοποιήσουμε τον Αστρικό μας νου, μπορούμε να επιτύχουμε απείρως πιο θαυμαστά πράγματα, που δεν περιγράφονται με λόγια γιατί τα λόγια είναι ήχοι που βγαίνουν από το Υλικό μας σώμα και δεν μπορούν να περιγράψουν παρά μόνο πραγματικότητες του Υλικού Πεδίου. Ο Υλικός νους χρησιμοποιώντας την ανθρώπινη λογική και τις επιστημονικές γνώσεις, έχει περιορισμένες δυνατότητες. Όμως ο κάθε άνθρω-πος είναι προικισμένος με τη ικανότητα να μπορεί μετά από κατάλληλη εξάσκηση να χρησιμοποιήσει τον Αστρικό του νου και να γνωρίσει την Αστρική περιοχή στην οποία ισχύουν οι Αστρικοί νόμοι. Μπορεί να κάνει αυτό το πείραμα στο εργαστήριο του σώματός του με εσωστροφή και διαλογισμό και να έχει πάντοτε το ίδιο θετικό αποτέλεσμα, αν το πείραμα γίνεται κάτω από τις ίδιες συνθήκες με την καθοδήγηση κάποιου ειδήμονα, ενός αρμόδιου Πνευματικού Διδασκάλου. Αυτή η Εσωτερική Επιστήμη του δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσει τους Αστρικούς νόμους και αργότερα άλλους κόσμους ανώτερους, από αυτούς του Αιτιατού και των Υπεραιτιατών Επιπέδων.

Ο Αστρικός νους όταν κατάλληλα εκπαιδευτεί μπορεί να επιτελέσει "θαύματα" αλλά είναι αναγκαίο να γνωρίζουμε ότι οι "ρίντις" και οι "σίντις" ή υπερφυσικές δυνάμεις, που μπορεί να αποκτήσει κανείς με την άσκηση του νου στην "σάντνα" ή γιογκική πειθαρχία, πρέπει να αποφεύγονται από αυτούς που ακολουθούν το Πνευματικό Μονοπάτι γιατί είναι θετικά εμπόδια στο δρόμο της αληθινής πνευματικής προόδου, της Αυτογνωσίας και της Θέωσης που είναι ο σκοπός της

ανθρώπινης ύπαρξης. Οι ντέβα *(άγγελοι)* πολύ συχνά ζηλεύουν την ανθρώπινη ψυχή που ταξιδεύει στο Πνευματικό Μονοπάτι, έρχονται με χαμόγελο να υποδεχθούν τους γιόγκι που εισχωρούν στις ανώτερες περιοχές, τους προσκαλούν με γλυκά και πονηρά λόγια και προσπαθούν να επιφέρουν την πτώση τους. Λέγεται ότι ακόμα και ο μεγάλος γιόγκι Βισβαμίτρα γοητεύθηκε από την ομορφιά ενός ουράνιου όντος, μιας κοπέλας, που έστειλε ο Ίντρα για να τον δελεάσει. Αυτός χωρίς να το θέλει έπεσε μέσα στη παγίδα και από το Μονοπάτι.

«Παράτησε τις σίντι και κατέστρεψε τους σπόρους της σκλαβιάς που θα σου δώσουν. Μη σε παρασύρουν οι Αστρικές δυνάμεις με τη δύναμη και τη φήμη που σου προσφέρουν μέσα στον Υλικό κόσμο. Όλα αυτά τα επιτεύγματα είναι εφήμερα και δεν οδηγούν πουθενά. Μη δελεάζεσαι από τα γοητευτικά χαμόγελα των ουράνιων όντων που έρχονται να σε συγχαρούν. Είναι θανάσιμες παγίδες».

Πατάντζαλι

Με την επίμονη άσκηση και πειθαρχία του Αστρικού του νου ο άνθρωπος μπορεί να αναπτύξει οκτώ είδη δυνάμεων

1) **Άνιμα** : Ικανότητα να εισχωρεί μέσα στο κάθε τι, ακόμα και σε ένα μόριο ύλης. Μπορεί να βλέπει την κατασκευή, τα όργανα και τις παθήσεις του ανθρώπινου σώματος.
2) **Λάγκιμα** : Ικανότητα να εξουδετερώνει την ελκτική δύναμη που ασκεί η βαρύτητα στο σώμα του. Χρήση αυτής της ικανότητας γίνεται στο μετεωρισμό.
3) **Γκάριμα** : Ικανότητα να γίνεται κανείς βαρύς σαν το ατσάλι και να ακινητοποιεί οποιοδήποτε αντικείμενο.
4) **Μάσχιμα** : Ικανότητα να διαπερνάει τα πάντα μέσα στο διάστημα και να βλέπει τη λειτουργία της παγκόσμιας διάταξης των ηλιακών συστημάτων.
5) **Πράπτι**: Ικανότητα να μεταφέρεται σε οποιοδήποτε σημείο του διαστήματος μόνο που θα το σκεφθεί *(όχι το Υλικό του σώμα).*
6) **Πρακαμιάμ** : Ικανότητα να εκπληρώνει όλες τις υλικές του επιθυμίες.
7) **Βάσιτβαμ** : Ικανότητα να ελέγχει και να επιβάλει τη θέλησή του σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης π.χ. τον αέρα, τη βροχή κλπ.
8) **Ισίτβα** : Την ικανότητα να παίζει τον δημιουργό, τον συντηρητή και τον καταστροφέα. Την ικανότητα αυτή "έχουν και χρησιμοποιούν κατόπιν άνωθεν εντολής" διάφορα αβατάρας *(θείες ενσαρκώσεις ή κοινωνικοί αναμορφωτές)* σαν επιβεβαιωτικά της διδασκαλίας τους *(Sai Baba),* χωρίς ιδιοτελή πρόθεση ή διάθεση επίδειξης.

Εκτός από αυτές τις ικανότητες ο άνθρωπος μπορεί να αναπτύξει και άλλες ικανότητες που είναι δυνατό να τις έχει από τη γέννησή του λιγότερο ή περισ-

σότερο ανεπτυγμένες και που μπορεί να τις αναπτύξει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό. Οι ικανότητες αυτές μπορεί να δοθούν από κάποιο πνευματικό δάσκαλο που τις κατέχει, σε μαθητές του, σαν μέρος της διδασκαλίας του και είναι οι εξής:

1) Να καταλαβαίνει τη γλώσσα των πτηνών και των ζώων και αυτά να δείχνουν φιλικά απέναντί του.
2) Να ξέρει τις προηγούμενες ζωές του και να ξέρει πότε θα πεθάνει.
3) Να διαβάζει τις βαθιές σκέψεις των άλλων
4) Διαισθητικά να ξέρει μυστικά της δημιουργίας της γης και των πλανητών καθώς και ιστορικών γεγονότων που έλαβαν χώρα μέσα στα εκατομμύρια χρόνια ύπαρξης της γης. ¨Ομηρος (Ιλιάδα και Οδύσεια). Να έχει την έκτη αίσθηση ή ραδιοαίσθηση *(ραβδοσκόποι κλπ).* Να προλέγει το μέλλον.
5) Να μεταφέρει τον εαυτό του *(τη συνειδητότητά του)* σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και να προβάλλεται με ένα σώμα όπως οι ηθοποιοί προβάλλονται σε μια κινηματογραφική οθόνη.
6) Να θεραπεύει με την αφή.
7) Να αποκτά σωματική τελειότητα *(ρούπα, ράγκα κλπ).*

Το να αναπτύξει κανείς τις Αστρικές δυνάμεις, είναι κάτι με το οποίο μπορεί να ικανοποιεί τον εγωϊσμό, να δίνει φήμη και να αποφέρει οικονομικά οφέλη αλλά με κανένα τρόπο αυτές οι πρακτικές δεν τον βοηθούν στο Πνευματικό του ταξίδι. Όλες αυτές τις δυνάμεις που αναφέραμε και άλλες ακόμα μεγαλύτερες, τις απόκτούν οι μαθητές των Μεγάλων Διδασκάλων ως υποπροϊόν της Πνευματικής τους προόδου καθώς ακολουθούν το Πνευματικό Μονοπάτι αλλά ποτέ δεν κάνουν χρήση αυτών των δυνάμεων. Η χρήση Αστρικών δυνάμεων για οποιοδήποτε λόγο και με οποιαδήποτε δικαιολογία οδηγεί σε καθυστέρηση και σε διακοπή της Πνευματικής προόδου. Οι Μεγάλοι Διδάσκαλοι λένε ότι, η θέωση δεν επιτυγχάνεται με την ανάπτυξη του νου αλλά με αυτοπαράδοση στον Κύριο.

Παραθανάτιες εμπειρίες (Reymond Moody)

Τεκμηριωμένη επιστημονική εξήγηση για τις παραθανάτιες εμπειρίες δεν υπάρχει. Οι γιατροί πολλές φορές συνηθίζουν να υποβιβάζουν τα γεγονότα όταν δεν μπορούμε να τους δώσουνε επιστημονικές εξηγήσεις, όπως σαν παράδειγμα το φαινόμενο της ακαίας των Αναστενάριδων ή την ικανότητα των ραβδοσκόπων να

βρίσκουν νερό, μέταλλα κλπ. και πολλές φορές λένε και διάφορες παραδοξολογίες, αντί να ομολογήσουνε την άγνοιά τους.

Καθώς ξέρουμε η επιστήμη στηρίζεται στους φυσικούς νόμους και τις εφαρμογές τους και εμείς με την κρίση και τη λογική που έχουμε κρίνουμε αν το κάθε τι που αντιλαμβανόμαστε είναι συμβατό με αυτούς τους νόμους ή όχι. Αν είναι κάτι συμβατό με αυτούς το δεχόμαστε αν δεν είναι το απορρίπτουμε. Σαν παράδειγμα: Αν πούμε ότι αφήνουμε ένα πορτοκάλι από το χέρι και αυτό πέφτει κάτω, λέμε, «Ναι αυτό είναι κάτι φυσικό και οφείλεται στο νόμο της βαρύτητας». Αν πούμε ότι αφήνουμε το πορτοκάλι και αυτό πάει στο ταβάνι κανείς μας δεν θα το δεχθεί γιατί αυτό είναι κάτι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους.

Όμως υπάρχουν και πράγματα που δεν υπόκεινται στους φυσικούς νόμους όπως τα παραδείγματα των Αναστενάριδων και των ραβδοσκόπων που αναφέραμε, όπως και άλλα διαφορετικής φύσεως όπως τα υπαρξιακά ερωτήματα που έχει ό άνθρωπος όπως το γιατί βρισκόμαστε εδώ, γιατί ο Θεός επιτρέπει τη βία και το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό και το μεγάλο πουλί τρώει το μικρό κλπ.

Για αυτά τα ζητήματα υπάρχουν μόνο μεταφυσικές απαντήσεις που έχουν δοθεί από αγίους, μύστες και πνευματικούς δασκάλους εδώ και χιλιετίες.

Έτσι, αν και οι γιατροί υπηρετούν μια επιστήμη θα πρέπει να δεχθούμε ότι υπάρχει και μία άλλη επιστήμη που ονομάζεται Εσωτερική επιστήμη ή πνευματικότητα. Την επιστήμη αυτή μπορεί να την σπουδάσει ο καθένας αλλά για να έχει αποτελέσματα θα πρέπει να τη βάλει σε πρώτη προτεραιότητα στη ζωή του. Τότε πολλά από αυτά που σήμερα θεωρεί άλυτα προβλήματα, μεταξύ των οποίων και οι παραθανάτιες εμπειρίες θα βρουν τη λύση τους.

Για πρώτη φορά στο Άσραμ. Τι πρέπει να ξέρουμε

Όταν ερχόμαστε στο Άσραμ για να συναντήσουμε το Διδάσκαλο, θα πρέπει κάθε μέρα που βρισκόμαστε κοντά του από το πρωί μέχρι το βράδυ, να ελέγχουμε με σχολαστικότητα τη συμπεριφορά μας. Για να έχουμε όλη του την ευλογία κατά τη διάρκεια της παραμονής μας στα πόδια Του, πρέπει να ελέγχουμε διαρκώς τη σκέψη, τα λόγια και τις πράξεις μας. Όταν συνειδητά ελέγχουμε όλες τις δραστηριότητές μας, δε θα έχουμε χρόνο για να σχολιάζουμε και να κριτικάρουμε. Αν

κάνουμε κάτι τέτοιο, σημαίνει ότι δεν προσέχουμε το Διδάσκαλο αλλά τους ανθρώπους τριγύρω του και βγάζουμε συμπεράσματα με τη δική μας περιορισμένη λογική και αντίληψη.

Αν αρχίσουμε να κριτικάρουμε αυτούς που μαζί τους καθόμαστε στα πόδια του Διδασκάλου είμαστε σε λάθος δρόμο. Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε αυτό το Πνευματικό μονοπάτι, για να "είμαστε με το Διδάσκαλο", θα πρέπει να είμαστε σε συντονισμό με Αυτόν, και να μη ψάχνουμε σε αυτούς που είναι γύρω του να τους βρούμε ελλείψεις, ελαττώματα και σφάλματα στη συμπεριφορά τους. Εμείς δεχτήκαμε το κάλεσμα του Διδασκάλου, με δική μας επιθυμία ήρθαμε εδώ και μόνο ο Διδάσκαλος μπορεί να αλλάξει, αν είναι απαραίτητο ορισμένα πράγματα στο Άσραμ.

Ο μεγάλος Διδάσκαλος Χαζούρ και ο αγαπητός μας Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συχνά έλεγαν: Το μεγαλύτερο λάθος όταν πηγαίνουμε στο Διδάσκαλο είναι να κοιτάμε το περιβάλλον, αντί να εστιάζουμε τη προσοχή μας στον ίδιο το Διδάσκαλο. Αυτό οδηγεί στο να χάνουμε το χρόνο μας κριτικάροντας και ψάχνοντας για τα λάθη των άλλων. Αν αρχίσεις να κριτικάρεις δεξιά και αριστερά τους ανθρώπους, τότε ο νους μπαίνει σε επικίνδυνα μονοπάτια και αν αφήσουμε στο νου ελεύθερο πεδίο, θα μας φέρει σε δύσκολη θέση. Θα στρέψει τη προσοχή μας σε πράγματα τα οποία δεν θα μας ωφελήσουν κατά τη διάρκεια της παραμονής μας. Μόνον για το Διδάσκαλο ήρθαμε και αυτό είναι που μετράει. Για αυτό θα πρέπει όλο το χρόνο που βρισκόμαστε στα πόδια του Διδασκάλου να ακολουθούμε το χρυσό κανόνα: «να κοιτάμε το Διδάσκαλο και τίποτα άλλο. Έχω παρατηρήσει ότι μερικοί αδελφοί και αδελφές που έρχονται στο Άσραμ κάνουν γνωριμίες οι οποίες καταλήγουν στο να δημιουργούνται ομάδες. Με αυτό τον τρόπο αγνοούν κάποιους ή κουτσομπολεύουν κάποιους άλλους και έτσι παρασύρονται από το εγώ τους. Αν όμως ήρθαμε μόνο για τον Διδάσκαλο, τότε συγκεντρωνόμαστε μόνο σε Αυτόν με αγάπη. Και όταν είμαστε με Αυτόν, θα πρέπει να τον κοιτάμε βαθιά στα μάτια. Έτσι μπορεί να μας μεταδώσει τη δύναμη για να συνεχίσουμε την πορεία μας στο Πνευματικό μονοπάτι.

Είναι λυπηρό που δεν είμαστε αρκετά ταπεινοί και δεν έχουμε την επιθυμία να καλλιεργήσουμε τη ταπεινότητα και αυτό, γιατί δεν έχουμε αληθινή αγάπη για το Διδάσκαλο. Ενδιαφερόμαστε να κρίνουμε και να επικρίνουμε τους άλλους και έτσι ο νους, μας αποσπά τη προσοχή και μας οδηγεί στο διχασμό και στο να δίουμε συμβουλές στους άλλους.

Ο αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ, συχνά μας έλεγε, ότι «δεν πρέπει να παριστάνουμε τους αστυνομικούς του Θεού, γιατί δεν μας έδωσε κανείς αυτό το ρόλο». Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, αυτοπαρατήρηση και εγρήγορση ώστε να μη μπορεί ο νους, να μας παρασύρει με τις πονηριές του. Σκεφτείτε, εδώ στο Άσ-ραμ,

τις τελευταίες 24 ώρες, πόσες ώρες σκεφτήκατε το Διδάσκαλο και πόσες άλλα πράγματα»; Ακόμα έλεγε συχνά ότι, «εφόσον ταξιδέψατε από τόσο μακριά γι Αυτόν, προσπαθήστε να είσαστε συντονισμένοι μαζί Του και μόνο μαζί Του».

Φυσικά, έχουμε συμπόνια και αγάπη για τα αδέλφια μας, καθώς είμαστε στενά συνδεδεμένοι ο ένας με τον άλλον, αλλά δεν είναι ανάγκη να ψάχνουμε για συμβουλές αλλού, παρά μόνο από το Διδάσκαλο. Ακόμα μπορούμε να μάθουμε πολλά, παρατηρώντας τη συμπεριφορά αυτών των αδελφών μας που είναι συνεπείς με το διαλογισμό τους. Συχνά, παρατηρώ ότι ασκείτε μεγάλη κριτική για άλλους. Γιατί έκανε κάποιος κάτι ή τι δεν έκανε κάποιος άλλος. Αυτά είναι παιχνίδια του νου, για να αποσπάει τη προσοχή μας, με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό. Πως όμως θα μπορέσουμε να πειθαρχήσουμε το νου, όταν τον αφήνουμε να αποσπά την προσοχή μας;

Πηγαίνουμε στο Διδάσκαλο καθοδηγούμενοι από την αγάπη και το πάθος που τρέφουμε για Εκείνον και για τη δική μας ψυχή. Όλο το πάθος και όλη η αγάπη μας θα πρέπει να είναι στραμμένη σ' Αυτόν χωρίς να διασπάται η προσοχή μας. Όσο καιρό βρισκόμαστε στο Άσραμ, δεν πρέπει να επιτρέπουμε στο νου μας να ασχολείται με άλλα πράγματα γιατί τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη σημασία από το να είμαστε απορροφημένοι μέσα στη ματιά του Διδασκάλου. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ο νους, προσπαθεί να αποσπάει την προσοχή μας από το Μονοπάτι αλλά εφόσον μας δόθηκε η ευλογία από Εκείνον να τον επισκεφτούμε, ας είμαστε όλο το χρονικό διάστημα με Εκείνον.

Όλοι όσοι έχετε προσωπικά προβλήματα, μπορείτε άμεσα να απευθυνθείτε στο Διδάσκαλο. Δεν χρειάζεται μεσολαβητής, ούτε απαιτείται από κανέναν η άδεια. Έχω παρατηρήσει ότι μερικοί αγαπημένοι κάθονται σε μια γωνιά παρατηρώντας ποιοι πλησιάζουν και μιλούν στο Διδάσκαλο. Αρχίζουν να σκέφτονται γιατί αυτός είναι τόση ώρα μέσα στο γραφείο Του, γιατί χρειάζεται να μείνει τόση πολύ ώρα μαζί Του. Δεν πρέπει κανένας να αισθάνεται μειονεκτικά, ούτε να καλλιεργεί μνησικακία στη καρδιά του. Δεν υπάρχει λόγος για ζήλιες και πικρίες. Ο Διδάσκαλος βρίσκεται πάνω στη γη για να υπηρετήσει όλους και κάθε φορά αυτός ξέρει τι χρειάζεται και πόσο χρόνο χρειάζεται να παραμείνει με τον καθένα από εμάς.

Ο νους γνωρίζει χιλιάδες κόλπα για να μας ξεγελάσει και από αυτά τα χειρότερα είναι να μας αναπτύξει τη ζήλια και τον εγωισμό. Έτσι πολλοί οδηγούνται σε δυσάρεστη θέση, αν δεν είναι σε συνεχή αυτοπαρατήρηση και εγρήγορση.

Για κάθε σας πρόβλημα να έχετε υπομονή. Μην προτρέχετε, μην βγάζετε συμπεράσματα, μη συνηθίζετε να σχολιάζεται κάθε τι που σας κάνει εντύπωση γιατί δεν το έχετε ξανασυναντήσει. Καλύτερα προσπαθήστε να μην αντιδράτε αρνητικά. Προσπαθήστε να βρείτε λόγια γεμάτα αγάπη, να είστε καλοπροαίρετοι

και ρωτάτε για να ξεκαθαρίζετε όλες τις απορίες και τις αμφιβολίες σας. Κάνατε κάποιο λάθος, έχετε θίξει κάποιον συνειδητά ή ασυνείδητα; Είναι υποχρέωσή σας να βάλετε τα πράγματα σε τάξη. Εσείς είσαστε εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου όπως και οι άλλοι είναι εδώ επίσης. Οι διάφοροι χαρακτήρες που έχει ο καθένας από αυτούς που έρχονται στο Άσραμ για τον Διδάσκαλο, απαιτούν μια μακροχρόνια προσαρμογή. Μάθετε να προσαρμόζεστε. Πάρτε όλα όσα σας έρχονται σαν να δίνετε εξετάσεις. Τουλάχιστον προσπαθήστε και μάθετε από τα λάθη σας. Δεν είναι τόσο κακό να κάνεις λάθη αλλά πρέπει να τα διορθώνεις.

Αφού ήρθατε με τη θέληση του Διδασκάλου, τότε να μείνετε εδώ στη συντροφιά του Διδασκάλου. Γιατί να τριγυρίζετε από εδώ και κει πηγαίνοντας να δείτε τα αξιοθέατα της πόλης ή να χάνετε άσκοπο χρόνο για ψώνια χαζεύοντας στα μαγαζιά, τις λίγες μέρες που έχετε τη μοναδική ευκαιρία να βρίσκεστε κοντά στο Θεάνθρωπο της εποχής σας; Γιατί να χάνετε χρόνο με τις προσωπικές σας σχέσεις και να σκέπτεστε που να πάτε για να το διηγηθείτε στους φίλους σας όταν γυρίσετε πίσω στη χώρα σας; Ήρθατε εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου γι' αυτό να έχετε μια σκέψη στη καρδιά σας, μια εμπιστοσύνη, ένα είδωλο, μια προσευχή, μια επιθυμία και αυτό πρέπει να είναι ο Διδάσκαλος και κανένας άλλος.

Αν φιλοξενηθούμε σε ένα Άσραμ, θα πρέπει να τηρούμε τους κανονισμούς με τους οποίους λειτουργεί. Θα πρέπει να ακολουθούμε, το προβλεπόμενο από το Διδάσκαλο, ημερήσιο πρόγραμμα. Ο Διδάσκαλος δεν επιθυμεί να επιβάλει σε κανέναν τίποτα. Εμείς όμως θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε αυτό το πρόγραμμα. Για να μπορούμε με επιτυχία να το ακολουθήσουμε, υπάρχει μια λέξη κλειδί που είναι: "αγάπη". Αγάπη για όλους, αρνητικότητα για κανέναν. Να μη ζηλεύουμε τίποτα και να ασκούμε αυτοκριτική. Για να αγαπήσουμε το Διδάσκαλο θα πρέπει διαρκώς να Τον σκεπτόμαστε. Να μιλάμε για Αυτόν, σε Εκείνον να προσευχόμαστε, για Εκείνον να διαβάζουμε και προπαντός με τη γλυκιά Του ενθύμηση να διαλογιζόμαστε. Αν έχετε τις όποιες δυσκολίες, να απευθύνεστε απευθείας στο Διδάσκαλο για να πάρετε τις οδηγίες Του.

Οι άνθρωποι ζητάνε την άδεια να έρθουν στο Άσραμ και αυτή τους δίνεται. Όμως κάποιοι άνδρες επιθυμούν να βρουν κάποια νύφη και μερικές γυναίκες ψάχνουν για σύζυγο. Άλλοι πάλι έρχονται για παρεμφερείς λόγους και κατά τη διάρκεια της φιλοξενίας τους θέλουν να ασχοληθούν και με διάφορα άλλα πράγματα.

Το Άσραμ είναι ένας τόπος για διαλογισμό. Ενώ βρίσκεστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου θα πρέπει να προσπαθήσετε να απομακρύνετε όλα όσα μπορεί να εμποδίσουν το διαλογισμό σας. Καθίστε μπροστά Του με ταπεινοφροσύνη στη καρδιά, αυτό είναι το πιο σημαντικό. Δε χρειάζεται να Του κάνετε χιλιάδες ερωτήσεις. Εκείνος μπορεί και διαβάζει κάθε καρδιά. Η ταπεινοφροσύνη έλκει την ευσπλαχνία του Διδασκάλου και είναι μόνο η ταπεινοφροσύνη που μας

βοηθάει στο Πνευματικό μονοπάτι. Οι δύο μεγάλοι Διδάσκαλοι Baba Sawan και Kirpal Singh πολύ συχνά μας θύμιζαν τη σημασία της ταπεινοφροσύνης. Όμως οι δραστηριότητές μας από τότε δε διαφοροποιήθηκαν και οι συνήθειές μας έμειναν ίδιες. Ο αγαπητός Διδάσκαλος Kirpal έχει γράψει τόσα πολλά βιβλία και γράμματα για να βοηθήσει και να μεταλλάξει τις καρδιές μας, αλλά πόσοι από εμάς τα διαβάσαμε ή προσπαθήσαμε να ζήσουμε ακολουθώντας τις διδασκαλίες του; Συζητούσε μαζί μας πολύ συχνά αυτά τα προβλήματα τόσο ανοιχτά, όπως το κάνω εγώ τώρα. Όμως πολλοί από αυτούς που ερχόταν να Τον δουν, άρχιζαν να έχουν ζήλιες και έχθρες μεταξύ τους και συνήθιζαν να κάνουν αρνητικές κριτικές. Τώρα ήρθατε εσείς σε μένα. Ήρθατε με τη θέληση του Διδασκάλου. Να έχετε λοιπόν επικοινωνία μόνο με το Διδάσκαλο. Αν θέλετε πολύ να μιλήσετε με το Διδάσκαλο κάντε το. Δεν αποφεύγει κανέναν. Γιατί θα πρέπει να δημιουργούμε την οποιαδήποτε άρνηση, γιατί θα πρέπει με κάποιον να έχουμε πάρε δώσε;

Όταν ξεφυλλίζω τα ημερολόγια αυτοελέγχου και τα συζητώ με τους αδελφούς και τις αδελφές, με τους γιους και τις κόρες μου, διαπιστώνεται πως το 99% αντιμετωπίζει δυσκολίες στις σχέσεις του με τους άλλους. Ασκούν κριτική απέναντι στους άλλους και ζηλοτυπούν. Η ερώτηση είναι: Πως μπορεί σε ένα Άσραμ να παρουσιάζεται ζηλοτυπία;

Εμείς δε θέλουμε να παρασυρθούμε από τον έξω κόσμο. Εμείς θέλουμε μόνο, να αναπτύξουμε την αληθινή αγάπη. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να αγαπά το Διδάσκαλο όπως αυτός θέλει και ο καθένας μπορεί να πάρει από το Διδάσκαλο όση αγάπη επιθυμεί. Ο Διδάσκαλος δεν συνηθίζει να περιορίζει την Αγάπη Του σε ορισμένους. Ο Διδάσκαλος δεν είναι συνηθισμένος άνθρωπος. Ο θησαυρός της αγάπης, της τρυφερότητας και της συμπάθειας Του, φθάνει για να δοθεί σε όλους. Δεν στερεύει, γιατί είναι απεριόριστος. Μπορεί σε κάθε ύπαρξη να δώσει πολύ αγάπη, όση του ζητάμε και όση Εκείνος επιθυμεί και παρόλα αυτά το θησαυροφυλάκιό Του, η Πηγή της αγάπης Του θα παραμένει πάντα γεμάτη.

Ένας συνηθισμένος άνθρωπος έχει περιορισμένη ικανότητα να αγαπάει και να καθοδηγεί. Χαρίζει την αγάπη Του σε έναν ή σε ελάχιστους ακόμα ανθρώπους. Δεν μπορεί να δώσει την ίδια “ποσότητα” αγάπης και αλλού. Αυτό είναι σε όλους γνωστό και φαίνεται φυσικό και ευκολονόητο. Αυτό όμως δεν ισχύει για το Διδάσκαλο, γιατί ο Διδάσκαλος είναι μία Πηγή Θείας Αγάπης, ευσπλαχνίας και μακαριότητας. Μερικοί από τους αγαπητούς αδελφούς και αδελφές έχουν ρωτήσει: Πώς μπορεί ο Διδάσκαλος με τους χιλιάδες μαθητές που έχει σε όλο τον κόσμο, να είναι συγχρόνως μαζί τους; Ο Διδάσκαλος δεν περιορίζεται μόνο στο φυσικό σώμα. Αν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσε να καθοδηγεί το παιδιά Του που βρίσκονται στη Νότιο Αμερική, την Αφρική, την Αυστραλία και σε τόσες άλλες χώρες; Η αγάπη Του και η πνευματική Του επιρροή είναι απεριόριστη και χωρίς

σύνορα. Εφόσον λοιπόν ήρθατε στα πόδια Του στη φυσική Του μορφή, κρατηθείτε από Αυτόν και μάλιστα κρατηθείτε από Αυτόν γερά. Μην κοιτάτε αριστερά και δεξιά, αλλά να Τον σκέπτεστε με σεβασμό και αγάπη χωρίς να ξεπερνάτε τα όρια. Μόνο σ' αυτή την αγάπη ανταποκρίνεται ο Διδάσκαλος. Μην αφήνετε λοιπόν τους εξωτερικούς πειρασμούς να σας παγιδέψουν, όσο ελκυστικοί και αν είναι.

Θα πρέπει να καθιερώσουμε, όσο διάστημα βρισκόμαστε στο Άσραμ με το Διδάσκαλο, να μιλάμε μόνο για Αυτόν. Να αισθανόμαστε για όλους όσοι φιλοξενούνται σε αυτό, αγάπη και συμπόνια. Αν δεν αισθάνονται καλά, εξυπηρετήστε τους, αν είναι απογοητευμένοι, ενθαρρύνετέ τους, αν βρίσκονται σε ανάγκη, βοηθήστε τους. Αλλά στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να έχουμε σαν αρχή, να μη σκεπτόμαστε και να μην μιλάμε άσχημα για κανέναν, προκειμένου να ευχαριστησουμε κάποιον άλλο και συνήθως αυτόν με τον οποίο κάθε φορά συνομιλούμε. Αυτό γίνεται δυνατό, μόνον όταν αυξήσουμε την αγάπη μας για το Διδάσκαλο. Όταν αναπτύξουμε μεγάλο βαθμό αγάπης για το Διδάσκαλο, τότε αρχίζουμε να βλέπουμε την αντανάκλασή Του στον καθένα. Τότε μόνο θα νιώθουμε τη πραγματική αγάπη.

Πέτρα του σκανδάλου και αφορμή για να δημιουργούνται ζήλιες και αρνητικές κριτικές, είναι οι αντιδράσεις του Εγώ. Ίσως να μην αξίζουμε ούτε μια δεκάρα, αλλά νομίζουμε ότι έχουμε το δικαίωμα να κριτικάρουμε όλους και όλα. Για να αντιμετωπιστεί το Εγώ, χρειάζεται ταπεινοφροσύνη. Ένας ταπεινός άνθρωπος δεν κριτικάρει ποτέ. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Έχει το εγώ του υπό έλεγχο. Η ταπεινότητα είναι η βάση στην οποία στηρίζεται η πνευματική ανάπτυξη. Ένα άνθρωπο που προχωρεί με ταπεινότητα στο Μονοπάτι, ποτέ δεν θα τον ακούσετε να σχολιάζει κανέναν και αντίθετα θα εκφράζει μόνο τις καλές ιδιότητες του και θα ακούσετε να λέει μόνο καλά λόγια γι αυτόν. Ένας άνθρωπος, ο οποίος έγινε ταπεινός και παραμέρισε το εγώ, ξέρει να προσαρμόζεται σε κάθε κατάσταση. Δε θα τον ακούσετε να διαμαρτύρεται. Δεν θα αντιδράσει ακόμα και αν τον κατηγορήσουν για κάτι που δεν έκανε. Μπορούμε δίπλα σε έναν τέτοιον άνθρωπο να μάθουμε πολλά. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει μόνο το Διδάσκαλο να κοιτάμε, εφόσον ήρθαμε σ' Αυτόν.

Αυτός είναι η προσωποποίηση της ταπεινότητας. Αυτός ήδη πέρασε μέσα από τη Φωτιά. Οι υπόλοιποι τριγύρω Του, επιθυμούν να είναι αφοσιωμένοι, επιθυμούν να είναι έμπιστοι και πιστοί αλλά ακόμα όλοι βρίσκονται στο δρόμο. Γιατί λοιπόν να παρατηρούμε τη κάθε λεπτομέρεια στους συγκατοίκους μας στο Άσραμ; Φυσικά οφείλετε να τους αγαπάτε αλλά μπορείτε να τους αγαπάτε πραγματικά, μόνο αν εσείς έχετε αναμορφωθεί.

Εμείς ήρθαμε από τον έξω κόσμο και φέραμε μαζί μας την ακαθαρσία και τη βρομιά του εγώ. Είμαστε καλυμμένοι από ζήλιες και μνησικακίες. Αντί λοιπόν να

προσπαθούμε να απελευθερωθούμε από αυτό το δηλητήριο, μερικοί από εμάς το εξαπλώνουμε και είναι μια αξιολύπητη κατάσταση στην οποία παγιδευόμαστε. Το ότι βρισκόμαστε με το Διδάσκαλο, που είναι ο μόνος που μπορεί να μας οδη-γήσει στο δρόμο της τελείωσης της ψυχής μας είναι μια ευλογία. Ας παραδώσουμε λοιπόν ολότελα την ψυχή μας στη Θεία ευσπλαχνία Του, ικετεύοντάς Τον. Ας ακολουθήσουμε τις δικές Του πνευματικές μεθόδους, που αντέχουν στο διάβα του χρόνου, με αγάπη στη καρδιά. Θα πρέπει να είμαστε διαρκώς συγκεντρωμένοι μόνο στον ίδιο το Διδάσκαλο και να μη προσέχουμε το τι φορά ή πώς τρώει, ή με ποιόν μιλάει. Βυθιστείτε στα μάτια Του. Αυτά είναι η κατοικία της αρετής. Αυτά φωτίζουν από ταπεινοφροσύνη. Αυτά μπορούν μια πέτρα να την μεταμορφώσουν σε πολύτιμο πετράδι. Αυτά μπορούν μια μαραμένη καρδιά να τη μεταμορφώσουν σε μια θάλασσα ευτυχίας. Ρουφήξτε λοιπόν το βλέμμα Του

Εμείς ήρθαμε εδώ με τη θέληση και τη Χάρη του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος έχει την πρώτη και τελευταία θέση. Στη διάρκεια της παραμονής μας στο Άσραμ, θα πρέπει να μιλάμε με άλλους αλλά να είμαστε ανέμελοι και εύθυμοι. Εδώ δεν είναι τόπος για ασκητές. Είναι ένας τόπος γεμάτος αγάπη. Θα πρέπει να ακτινοβολούμε την αγάπη που παίρνουμε από το Διδάσκαλο και σε κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση να είμαστε και εμείς γεμάτοι από την αγάπη Του. Εδώ δεν είναι χώρος για να είμαστε θλιμμένοι, να καθόμαστε σε μια γωνιά και να νιώθουμε κατάθλιψη. Είναι ένας τόπος χαράς, ένας σταθμός, ένα άλμα για το ταξίδι μας στη Πατρίδα, ένας τόπος γήινης ευδαιμονίας.

Όταν βρισκόμαστε σε ένα Άσραμ θα πρέπει να ζούμε με της αρχές και τους κανόνες του. Οι νέοι επισκέπτες που θέλουν να φιλοξενηθούν στο Άσραμ, είναι απαραίτητο να προσέχουν τη συμπεριφορά τους. Στην Ινδία τα δύο φύλα δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν στενά μεταξύ τους. Γι’ αυτό να προσέχουν να μην κάθονται πολύ στενά ο ένας με τον άλλο και να έχουν μπροστά σε άλλους τρυφερές συζητήσεις. Αυτό δεν συνηθίζετε στην Ινδία. Βεβαίως, μπορούν όλοι μαζί να έρθουν στο Σάτσανγκ και να καθίσουν όλοι μαζί να φάνε. Πρέπει όμως να είναι προσεκτικοί, γιατί μπορεί αντί να στρέφουν τη προσοχή τους στο Διδάσκαλο, να τη στρέφουν με άσεμνες σκέψεις αλλού. Αυτό θα ήταν λυπηρό. Ήρθαμε όλοι εδώ με τη θέληση του Διδασκάλου για Αυτόν και για κανέναν άλλο. Έτσι λοιπόν ας είμαστε συγκεντρωμένοι μόνο στο Διδάσκαλο και σε κανέναν άλλο.

Αν έχετε κάποιο πρόβλημα, δε χρειάζεστε μεσάζοντες. Έχετε τη δυνατότητα απευθείας πρόσβασης στο Διδάσκαλο. Πηγαίνετε και μιλήστε μαζί Του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να τρέφετε φοβίες ότι κάποιοι άλλοι αξίζουν περισσότερο και γι αυτό προτιμούνται. Έτσι, δεν υπάρχει καμιά αιτία ή λόγος, να ασκούμε κριτική για οποιονδήποτε βρίσκεται κοντά στο Διδάσκαλο. Αν κάποιος κάνει κάτι στο Άσραμ που μας ενοχλεί, ας μη δίνουμε σημασία. Είμαστε στο ιδανικό περι-

βάλλον για να εξασκηθούμε στην ανεκτικότητα και τη μη βία. Αν πάρουμε αυτό το μάθημα τώρα, θα αποφύγουμε στο μέλλον πολλές λύπες. Αν κάποιος σας πει κάτι που δεν σας αρέσει, μην αντιδράτε. Αν όλος ο κόσμος είναι εναντίον σας, μη δίνετε σημασία. Μείνετε αγκυροβολημένοι στο Διδάσκαλο. Γιατί να το ανταποδώσεις; Γιατί να συγχυστείς; Μπορείτε να προσπαθήσετε να εξηγήσετε με μερικά λόγια τη κατάσταση, αλλά μέχρι εκεί. Αν ο άλλος σας ακούει είναι εντάξει αν όχι, μην το προχωράτε. Ξεχάστε το, μην αφήνετε να σας προβληματίζει. Ήρθαμε εδώ για να εξασκηθούμε στην αυτοπαρατήρηση και να μελετήσουμε τους εαυτούς μας. Όταν ο αγαπητός Διδάσκαλος ταξίδευε σε όλο τον κόσμο το 1972, και ενώ βρισκόταν στο Λονδίνο κάποια κυρία τον ρώτησε: «γιατί να παρατηρούμε τη συμπεριφορά των άλλων, αν δεν χρειάζεται να κάνουμε κριτική»; Ο Διδάσκαλος της απάντησε: *«Γιατί να κάνεις το κόπο να αναλύεις τους άλλους, αν έχεις πολύ μεγαλύτερο κέρδος να αναλύσεις τον εαυτό σου»;*

Είναι ίσως πιο εύκολο να σχολιάζουμε τους άλλους, όμως ας προσπαθήσουμε να ασχοληθούμε με τη προσωπική μας αυτοανάλυση. Σίγουρα θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε πιο γρήγορα στο Πνευματικό μονοπάτι. Αυτοανάλυση γίνεται μόνο αν υπακούμε τις οδηγίες του Διδασκάλου με τον ορθό τρόπο. Αυτός είναι και ο λόγος που μας υποδεικνύει, να συμπληρώνουμε καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Αν κάτι δεν καταλαβαίνετε ή έχετε δυσκολίες στο να συμπληρώνετε το ημερολόγιο, απευθυνθείτε στο Διδάσκαλο. Μπορεί να είναι απασχολημένος, αλλά τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Ο Διδάσκαλος παρατηρεί και αγαπάει όλους μας το ίδιο.

Το Άσραμ δεν είναι τόπος για ζήλιες, σχόλια και μικροπρέπειες. Είναι τόπος που πρέπει να ερχόμαστε με ανοιχτή καρδιά. Ερχόμαστε εδώ για να συναντήσουμε το Θεό. Αυτό σημαίνει η καρδιά μας να είναι δεκτική. Είναι αυτό τόσο δύσκολο; Δεν το πιστεύω. Γι' αυτό παρακαλώ όλους όσοι έρχονται εδώ να κοιτάξουν στη καρδιά τους. Δεν υπάρχει τίποτε που δεν μπορούμε να αλλάξουμε.

Είναι σαφές, ότι τη ζωή εδώ στο Άσραμ χαρακτηρίζεται από κάποια πειθαρχία. Υπάρχουν μερικοί κανόνες που πρέπει να προσέξει κανείς, χωρίς όμως να του το επιβάλλει κάποιος. Η αληθινή πειθαρχία έρχεται μέσα από τη καρδιά, όταν αυτή έχει μεταλλαχτεί και τότε δε θα επιθυμήσουμε τίποτα, δε θα βλέπουμε καμιά αφορμή για να κριτικάρουμε ή να σχολιάσουμε. Θα είμαστε πάντα ευχαριστημένοι με αυτά που μας δόθηκαν. Ο καθένας από εμάς είναι ξεχωριστός. Ήρθαμε εδώ για να ενωθούμε με τον Διδάσκαλο, να γίνουμε ένα με Αυτόν. Γι' αυτό πρέπει να Του έχουμε εμπιστοσύνη. Αυτός μόνο μπορεί να μας αλλάξει, όταν εμείς είμαστε έτοιμοι. Ο μεταβατικός αυτός χρόνος μπορεί να φαίνετε εύκολος. Όταν όμως ο νους και το εγώ έχουν το πάνω χέρι, έρχεται η διαμάχη. Κρατηθείτε σταθερά στη τάξη. Κάνετε ότι καλύτερο μπορείτε. Τα υπόλοιπα αφήστε τα στο Διδάσκαλο. Μη

ρίχνετε τα βάρη στους άλλους όταν απογοητεύεστε από τον εαυτό σας. Μην αφήνετε κανέναν και τίποτε να ταράξουν τη ψυχική σας γαλήνη.

Αν εξετάσουμε λεπτομερώς την ζωή μας στο Άσραμ, θα διαπιστώσουμε ότι δίνουμε λιγότερη προσοχή στον εαυτό μας και στη πνευματική μας άνοδο και περισσότερο σε ό,τι γίνεται τριγύρω μας. Πρέπει να αποφασίσουμε τι είναι πιο σημαντικό για μας στη ζωή, όπως έκανε ο αγαπητός Διδάσκαλος όταν ήταν ακόμα νεαρός άνδρας. Σε κάποια στιγμή της ζωής Του και ενώ σκεπτόταν τη μελλοντική του ζωή και σταδιοδρομία είπε « Πρώτα ο Θεός και έπειτα όλα τα άλλα ». Έτσι και εμείς όταν ερχόμαστε εδώ, πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί και να λέμε: «Πρώτα ο Διδάσκαλος και όλα τα υπόλοιπα έρχονται σε δεύτερη μοίρα». Στη πραγματικότητα όμως πολλοί είναι αυτοί που αφήνουν το Διδάσκαλο σε δεύτερη μοίρα. Παγιδευόμαστε σε απροθυμία από τυφλότητα, λανθασμένη εκτίμηση, κριτικές, σχολιασμούς για άλλους παράγοντες και γινόμαστε θύματα. Κανείς δε πρέπει να έρχεται εδώ με αυτές τις προθέσεις. Από αυτά υπάρχουν στον έξω κόσμο αρκετά. Αφήστε τα εκεί. Ήρθαμε σε ένα Άσραμ; Πρέπει να ακολουθήσουμε προσεκτικά το πρόγραμμα της ημέρας.

Έχει παρατηρηθεί, ότι πολλοί έρχονται για να επισκεφτούν κάποιους τόπους, ή να κάνουν τα ψώνια τους στα μαγαζιά, ή ακόμα να ασχοληθούν με το εμπόριο και δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τον Διδάσκαλο και τα έργα Του. Παραμελούν το καθημερινό σάτσανκ και τον διαλογισμό. Όμως όλοι θα πρέπει να έρχονται αποκλειστικά με πάθος και αγάπη για τον Διδάσκαλο. Μόνο μια σκέψη θα πρέπει να έχουμε στη καρδιά μας, μια προσευχή, ένα είδωλο, ένα σκοπό – το να βρισκόμαστε κοντά στο Διδάσκαλο - και στην απουσία του να προσπαθούμε να τον βρούμε μέσα μας με το διαλογισμό. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο όταν είμαστε πρόθυμοι να ακολουθήσουμε το ημερήσιο πρόγραμμα που περιλαμβάνει καθημερινά 2 ½ ώρες διαλογισμό. Πόσοι από αυτούς που έρχονται εδώ είναι έτοιμοι να το εφαρμόσουν;

Αν θέλουμε να προχωρήσουμε και να προοδεύσουμε, θα πρέπει τουλάχιστο να προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε στις επιθυμίες του Διδασκάλου και να αλλάξουμε τις συνήθειές μας. Τα φανταχτερά ενδύματα δε βοηθάνε μέσα στο Άσραμ το διαλογισμό. Επίσης δε βοηθά να πηγαίνεις από εδώ και από εκεί και να τριγυρίζεις στην αγορά. Ακόμη δεν ωφελεί εδώ στο Άσραμ να κάνεις με κάποιον πολύ στενή παρέα. Το χειρότερο απ’ όλα είναι να ασκούμε κριτική και να σχολιάζουμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Αν αποφασίζαμε να κλειδωθούμε στο δωμάτιό μας εδώ στο Άσραμ και να μην το εγκαταλείψουμε για να διαλογιζόμαστε όσο χρόνο θέλουμε, τι θα μας ωφελούσε αν μέσα στη καρδιά μας έχουμε αρνητικότητα; Πρώτα πρέπει να ελέγξουμε τον εαυτό μας, δηλαδή χρειάζεται να

βάλουμε σε πρώτη προτεραιότητα τον αυτοέλεγχο. Είναι ο μοναδικός τρόπος να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας και να τα απαλύνουμε.

Ας υποθέσουμε ότι στο τέλος της ημέρας ανακαλύπτω στο πρόσωπό μου εκατό λεκέδες. Πώς εγώ τότε θα τολμήσω να κριτικάρω κάποιον άλλον; Μόνο όταν το πρόσωπό μου μπροστά στον Αγαπημένο είναι φωτεινό και καθαρό, μπορώ να βυθιστώ μέσα Του και να απορροφηθώ εντελώς σε Αυτόν. Επομένως καταλάβετέ το και εφαρμόστε το. Αυτό είναι όλο για το οποίο σας παρακαλώ. Ήρθατε σε ένα Άγιο Τόπο. Αυτό δεν είναι το δικό μου Άσραμ. Είναι το Άσραμ του Πατρός σας. Είναι το Άσραμ δύο Θεανθρώπων του Hazur Baba Sawan και του Sant Kirpal Singh. Είναι ένας ευλογημένος τόπος. Όσο παραβρισκόμαστε εδώ, θα πρέπει μόνο αγάπη να έχουμε στη καρδιά μας, να αισθανόμαστε συμπόνια και να λαχταρούμε την Πνευματική μας πρόοδο.

Γίνεται ό,τι είναι δυνατόν να γίνει ώστε η ζωή σας στο Άσραμ να είναι πιο άνετη. Ίσως αυτό να μην ανταποκρίνεται στις συνήθειές σας. Προσπαθήστε να προσαρμοστείτε και να αναγνωρίσετε τα πλεονεκτήματα της απλής ζωής. Απλότητα είναι η λέξη κλειδί για μια ευτυχισμένη ζωή. Όταν συζητάτε με άλλους μαθητές, εφαρμόστε τον κανόνα να μιλάτε μόνο για το Διδάσκαλο. Υπάρχουν τόσο πολλά που αναφέρονται στο Διδάσκαλο και πάνω σε αυτά θα μπορούσαμε να ανταλλάξουμε τις σκέψεις μας. Αλλά εγώ βρίσκω πως υπάρχουν στιγμές που μιλούμε πολύ για άσχετα πράγματα. Διαπιστώνω στη διάρκεια του γεύματος μερικοί να μιλάνε για οτιδήποτε άλλο εκτός από το Διδάσκαλο. Αυτό θα οδηγήσει σε λίγο να γίνεται συζήτηση και κριτική για ένα τρίτο άτομο. Κανενός εδώ δε του δόθηκε σαν εργασία να ασκεί κριτική σε άλλους. Έχουμε εμείς οι ίδιοι τα δικά μας προβλήματα να λύσουμε. Τον πονοκέφαλο για τα προβλήματα των άλλων, αφήστε τα στο Διδάσκαλο. Για τις πνευματικές σας υποθέσεις θα ρωτάτε μόνον το Διδάσκαλο όσο είσαστε εδώ. Είναι δική Του δουλειά. Ακόμη και στα προβλήματα της καθημερινότητας θα σας βοηθήσει αν απευθύνεστε σε Αυτόν και Τον θεωρήσετε δάσκαλο, οδηγό και φίλο. Ακόμα και όταν στην αρχή Τον νιώθουμε απόμακρο, αν μιλήσουμε ανοικτά μαζί Του, θα μας δώσει την αγάπη και τη στοργή Του, βυθίζοντάς τα μέσα στη ψυχή μας και αυτό θα μας βοηθήσει να μεταμορφωθούμε και να γίνουμε πειθαρχημένα άτομα.

Με αυτά θέλω να επαναλάβω για άλλη μια φορά – «μη σπαταλάτε το χρόνο σας με σχόλια και κριτικές». Το να κριτικάρουμε άλλους το γεννάει το εγώ μας. Μπορούμε να κριτικάρουμε μόνο όταν στεκόμαστε πάνω από το αντικείμενο της κριτικής μας. Αλλά χρειάζεται πρώτα να κοιτάξουμε μέσα στις καρδιές μας για να αναγνωρίσουμε πως εμείς οι ίδιοι είμαστε γεμάτοι λάθη και αδυναμίες. Και αν είναι έτσι, με ποιο δικαίωμα σχολιάζουμε τους άλλους και πόσο μάλλον τους κατακρίνουμε.

Πρέπει να συντονιστούμε μόνον με το Διδάσκαλο γιατί αυτός είναι ο μόνος σίγουρος δρόμος. Να αναπτύσσουμε δεκτικότητα γι' Αυτόν. Όλα όσα προέρχονται από τον Διδάσκαλο είναι καθαρά, εξευγενισμένα, εμπνευσμένα, μεθυστικά και όταν τα απορροφήσουμε μέσα μας, θα μας ανυψώσουν την Ψυχή. Με τον τρόπο αυτό θα καταβάλουμε τον πονηρό νου και θα καθαρίσουμε το εγώ. Ο αμέριστος πόθος και η αγάπη μας για το Διδάσκαλο θα μας βοηθήσουν στην Εσωτερική μας ανάπτυξη.

Αντίθετα, αν πέσουμε θύμα του νου, αυτός θα μας οδηγήσει στο να μην παρακολουθούμε το πρόγραμμα στο Άσραμ. Θα βρίσκουμε απλές δικαιολογίες για να απορρίπτουμε τις καθοδηγήσεις του Διδασκάλου και θα αρχίσουμε να βλέπουμε το Άσραμ σαν ξενοδοχείο. Θα το χρησιμοποιούμε σαν αφετηρία για να επισκεφτούμε την αγορά, τα μαγαζιά και άλλους τόπους που δεν έχουν σχέση με το πνευματικό μονοπάτι. Με αυτό τον τρόπο χάνουμε πολύτιμο χρόνο από τη ζωή μας και τρέχουμε πίσω από πράγματα και ανθρώπους οι οποίοι μας βγάζουν από το μονοπάτι και μας οδηγούν σε αδιέξοδα.

Γι' αυτό σας παρακαλώ όλους, από αυτή τη στιγμή, να έχετε μία εστία, ένα κέντρο, μία ιδέα, ένα σκοπό, μία επιθυμία, τον Διδάσκαλο. Αν στρέψετε την προσοχή σας προς Αυτόν, κατηγορηματικά σας διαβεβαιώνω ότι σύντομα θα προχωρήσετε στο πνευματικό μονοπάτι.

Παραμύθι χωρίς όνομα

(για μικρά και μεγάλα παιδιά)

Διδάσκαλέ μου, κάποτε ρώτησα τους γονείς μου, πώς και γιατί με φέρανε στη ζωή και εκείνοι μου εξήγησαν πώς γεννιούνται τα παιδιά. Δεν ξέρανε όμως να μου πουν, πού βρισκόμουνα πριν τους δώσει ο Θεός τη δυνατότητα να με φέρουν να ζήσω πάνω σε αυτή τη γη. Αργότερα όταν σε γνώρισα και σε ρώτησα από πού είναι η καταγωγή μου, μου είπες ότι θα μπορούσα να καταλάβω, μόνο αν κατόρθωνα να σε συναντήσω μέσα μου. Μήπως όμως μέχρι τότε μπορείς να μου πεις δυο λόγια, κάτι σαν παραμύθι για να καταλάβω, από που ήρθα και γιατί;

Τότε ο Διδάσκαλος μου είπε:

Καλό μου παιδί θα σου πω ένα παραμύθι για να καταλάβεις που βρισκόσουν, επειδή ακόμα ο νους σου δεν έχει αναπτυχθεί επαρκώς ώστε να μπορείς να με βρεις μέσα σου και να σου δώσω να διαβάσεις μόνος σου το Βιβλίο της Ζωής και του Θανάτου. Σου υπόσχομαι όμως αργότερα να στο δώσω και τότε θα καταλάβεις πολύ περισσότερα πράγματα. Τότε θα δεις με κάθε λεπτομέρεια το παρελθόν και τις προοπτικές σου για το μέλλον. Θα τα δεις με τα ίδια σου τα μάτια και τότε η γνώση θα σου διώξει την περιέργεια. Άκουσε λοιπόν:

Κάποτε ο Θεός έφτιαξε ένα παλάτι με πολλά διαμερίσματα και το ονόμασε Sat Lohk. Ο Ίδιος έμενε στο πιο ψηλό διαμέρισμα του παλατιού, το Anami, για να βλέπει από εκεί πάνω το κάθε τι. Έκανε πολλά παιδιά που όλα τα αγαπούσε παρά πολύ και όρισε να διαμένουν λίγο πιο κάτω από Αυτόν σε ένα άλλο διαμέρισμα του παλατιού το **Sach Khand,** μέχρι να μεγαλώσουν, να μάθουν το μάθημα της αγάπης και να καταλάβουν το μεγαλείο του Πατέρα τους και τότε Αυτός, να τα καλέσει και να αρχίσουν να μένουν και αυτά για πάντα κοντά Του στο Anami.

Στην αρχή έστελνε τα παιδιά του για εκπαίδευση σε ένα σχολείο το **Banwar gupha** και λένε ότι τότε ήταν “η Χρυσή Εποχή της Πνευματικότητας”. Τότε τα παιδιά Του έπαιρναν τα μαθήματά τους, και γρήγορα και χωρίς εξετάσεις, όταν αποφοιτούσαν, γύριζαν στο σπίτι τους, κοντά στον Πατέρα και τα μεγαλύτερά τους αδέλφια, γεμάτα αγάπη, αφοσίωση και λατρεία γι Αυτόν. Τότε ο Θεός τα έκρινε άξια να παραμένουν πλέον για πάντα κοντά του στο Anami.

Αργότερα ο Πατέρας αποφάσισε να τα στείλει και σε ένα άλλο σχολείο με πιο δύσκολα μαθήματα το **Daswan dwar**. Ήταν η Αργυρή Εποχή της Πνευματικότητας και οι μαθητές όταν το τελείωναν μετά από ένα κάπως μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, γύριζαν και αυτοί πίσω στο Sach Khand.

Αργότερα ο Πατέρας θέλησε να δώσει στα παιδιά του μια διαφορετική εκπαίδευση πιο μακρόχρονη και πιο επίπονη. Φώναξε λοιπόν έναν εκπαιδευτή τον Καλ, του έχτισε ένα νέο σχολείο με τρεις τάξεις που το ονόμασε Brahman και του ανέθεσε μέσα σε αυτό, να παραμένουν «εσωτερικοί» για εκπαιδεύει τα παιδιά-μαθητές του με ένα συγκεκριμένο τρόπο διδασκαλίας, μέχρι ο ίδιος ο Πατέρας να κρίνει ότι τα μαθήματα που θα έπαιρναν τα παιδιά Του θα ήταν επαρκή.

Το σχολείο αυτό όρισε να έχει τρεις τάξεις. Η πρώτη είναι η **Pinda** η δεύτερη το **Sahas dal Kanwal,** και η Τρίτη το **Trikuti.**

Ο Καλ υπάκουσε το Θεό αλλά του ζήτησε με τη σειρά του να του παραχωρήσει μια αυτοτέλεια στο εκπαιδευτικό του σύστημα, καθώς και τη δυνατότητα να κρατάει σε κάθε τάξη για εκπαίδευση κάθε παιδί, όσο εκείνος έκρινε απαραίτητο.

Ακόμα, Του ζήτησε να μην παρεμβαίνει κανείς άλλος στο διδακτικό του έργο, ώστε να επικρατεί η δικαιοσύνη.

Η επιθυμία του Καλ έγινε δεκτή από το Θεό, με την προϋπόθεση όμως εκείνος να επιτρέπει τη γρηγορότερη αποφοίτηση των παιδιών που επιθυμούσαν και προσπαθούσαν να τελειώσουν πιο γρήγορα την εκπαίδευσή τους. «Αυτά τα παιδιά που αισθάνονται νοσταλγία για μένα, όταν εγώ κρίνω ότι είναι έτοιμα», του είπε ο Θεός, «θα στέλνω έναν Απεσταλμένο μου να τα βοηθάει να τελειώσουν πιο γρήγορα την εκπαίδευσή τους και να τα παίρνει και να τα οδηγεί πίσω σε μένα. Ακόμα, είπε του Καλ, θα τα προικίσω με "διάκριση" και με "ελεύθερη βούληση" για να μην μπορείς εσύ να τα μπερδεύεις και να καθυστερείς την εκπαίδευσή τους δικαιολογώντας τη διατήρηση αυτού του σχολείου και των προνομίων που σου έδωσα». Και ακόμα για να μπορούν να παρακολουθήσουν το εκπαιδευτικό σου σύστημα θα τους δώσεις ένα εφόδιο το "νου" σαν ένα μέσον επικοινωνίας μαζί σου για να παίρνουν τα μαθήματά τους από εσένα στις διάφορες τάξεις του σχολείου.

Ο Kal αναγκαστικά δέχτηκε τις εντολές του Θεού και από την εποχή εκείνη, που ονομάστηκε Χάλκινη Εποχή της πνευματικότητας άρχισε το διδακτικό του έργο. Όμως ο Πατέρας, από ευσπλαχνία, νοσταλγία και από την επιθυμία να γυρίσουν πιο γρήγορα τα παιδιά στο σπίτι τους, ευχαριστημένος που τα βλέπει να κάνουν όλο και περισσότερες προσπάθεια και πρόοδο, δίνει όλο και περισσότερη δύναμη και Χάρη στον Απεσταλμένο του και με την έγκριση Του τού ζητάει να οδηγεί όλο και πιο γρήγορα όλο και περισσότερα παιδιά πίσω, στο σπίτι τους που βρίσκεται στο Βασίλειο Του.

Όσο καιρό τα παιδιά είναι εσώκλειστα στο σχολείο του Καλ, το Brahmand, η επικοινωνία με το σπίτι του Πατέρα δεν μπορεί να γίνει απευθείας γιατί αυτό είναι μακριά, αλλά γίνεται μέσω του Απεσταλμένου Του. Το γεγονός αυτό κάνει τα παιδιά να έχουν ακόμα περισσότερη νοσταλγία για τον Πατέρα.

Έτσι λοιπόν καλό μου παιδί, οι άνθρωποι, που είναι όπως εσύ τώρα πάνω στη γη, είναι παιδιά του Θεού, μαθητές που παρακολουθούν μία από τις τρεις τάξεις του σχολείου του Brahmand. Ο Πατέρας σου, έστειλε εμένα τον Απεσταλμένο του εδώ, από τη μεγάλη ευσπλαχνία Του, για να επιταχύνω την εκπαίδευσή σου και να σε βοηθήσω να επιστρέψεις γρήγορα κοντά Του.

Η επιθυμία του είναι δεδομένη και εγώ καλό μου παιδί, είμαι εδώ κοντά και σε σένα και κοντά σε όλους τους ανθρώπους. Εξαρτάται από εσάς πόσο πιο γρήγορα θα τελειώσετε τα μαθήματά σας. Ένα είναι βέβαιο. Είμαι εδώ, πάνω στη γη από τα πολύ παλιά χρόνια και θα παραμείνω εδώ κοντά σας όσο χρειαστεί για να τελειώσετε τις υποχρεώσεις σας και όλους να σας οδηγήσω πίσω στον τόπο καταγωγής σας, στο Παλάτι του Πατέρα, στη θερμή Αγκαλιά Του.

Πέρα από τα Όρια του Φυσικού Κόσμου
“Ερευνητές του Υπερπέραν”

Από τα τέλη του 18ου αιώνα παρατηρήθηκε στην Ευρώπη ένα ενδιαφέρον και μία τάση αναζήτησης των ανθρώπων, για τις πραγματικότητες που βρίσκονται πίσω από τα όρια του φυσικού κόσμου και ακόμα για απαντήσεις στα αιώνια ανθρώπινα ερωτήματα που αφορούν το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Οι νόμοι της φύσης και οι μέχρι τότε γνωστές εφαρμογές τους, δεν ήταν επαρκείς για να ερμηνεύσουν όλα τα φαινόμενα όπως αυτό της ακαϊας, της τηλεπάθειας, της ραβδοσκοπίας κλπ. και ο κόσμος άρχισε να ψάχνει να βρει μεταφυσικές ερμηνείες και να αναζητεί να καθορίσει τους άγνωστους νόμους που διέπουν το φυσικό κόσμο. Έτσι γεννήθηκε ο “αποκρυφισμός” και η “παραψυχολογία”.

Αλλά και οι θρησκευόμενοι, βλέποντας με απαξία το εκκλησιαστικό και θεολογικό κατεστημένο και θεωρόντας πως ότι είχε να δώσει η θρησκεία και αυτό που μπορούσε το είχε δώσει και μάλλιστα πολλές φορές με τρόπους άκομψους και εγκληματικούς, άρχισαν και αυτοί μόνοι, να ανασηκώνουν τον πέπλο της Ίσιδος. Άρχισαν να ψάχνουν να βρουν τις ρίζες και τις κοινές αρχές των διαφόρων Πνευματικών μονοπατιών της εκάστοτε εποχής. όπως αυτό των Γνωστικών, των Ερμητιστών, των Μαρτινιστών, των Ροδόσταυρων, των Τεκτόνων, και να τις συγκρίνουν με αυτές του Νεοπλατωνισμού.

Ο Νεοπλατωνισμός, είχε ζωή πολλών αιώνων στην Ευρώπη και γενικά στο Δυτικό κόσμο, κυρίως με τη μορφή που παρουσιάστηκε από τον Αμμώνιο Σακκά, τον Πλωτίνο, τον Πορφύριο, τον Ιάμβλιχο, τον Πλούταρχο τον Αθηναίο, την Υπατία και τον Πρόκλο. Αυτός ο Νεοπλατωνισμός είχε γίνει αποδεκτός όχι μόνο από μεγάλους διανοητές αλλά και από όλους τους μεγάλους Χριστιανούς Πατέρες μεταξύ των οποίων και οι μέγιστοι των Πατέρων όπως ο Ωριγένης και ο άγιος Αυγουστίνος.

Όσο περνούσαν τα χρόνια και καθώς ο φόβος των ιερατείων περιοριζόταν, τόσο περισσότεροι γίνονταν οι αναζητητές του υπερπέραν, μέχρι που κατά το τέλος του 19ου αιώνα ιδρύθηκε η θεοσοφική εταιρεία από την Έλενα Μπλαβάτσκι με σκοπό το σχηματισμό ενός πυρήνα παγκόσμιας αδελφότητας, την ενθάρρυνση της συγκριτικής μελέτης των θρησκειών και ακόμα τη μελέτη των ανερμήνευτων νόμων της φύσης και των λανθανουσών δυνάμεων του ανθρώπου. Έμβλημα της εταιρείας ήταν «ουδεμία θρησκεία ανώτερη της αλήθειας». Η ρήση αυτή επέφερε τη μήνη του Χριστιανικού εκκλησιαστικού κατεστημένου με αποτέλεσμα γι’αυτό

και μόνο το λόγο, από αντίδραση, η διδασκαλία της Μπλαβάτσκι να αποτελέσει πόλο έλξης ενός τεράστιου αριθμού αναζητητών της αλήθειας που με αηδία έφερναν στο μυαλό τους τούς περιορισμούς του θρησκευτικού Μεσαίωνα και τα κακουργήματα που υπέστησαν οι άνθρωποι, τους προηγούμενους αιώνες. Από τότε και μέχρι σήμερα, με γεωμετρική πρόοδο ο κόσμος ερευνά το άγνωστο υπερπέραν, χωρίς το φόβο της πυράς και με μόνη πιθανή τιμωρία τον αφορισμό τους που και αυτός τελικά ευτελίστηκε και σαν έννοια και σαν ουσία.

Τους αναζητητές του υπερπέραν που φαίνεται ότι υπήρξαν ήδη από την αρχή της ανθρώπινης ιστορίας, μπορούμε σήμερα να τους κατατάξουμε ως εξής.

1) ***Σε μάγους.***

Μαγεία είναι η επίκληση πνευμάτων και δυνάμεων του Αιθερικού και του κατώτερου Αστρικού κόσμου, για επίτευξη φαινομένων, σκοπών και στόχων στο Υλικό Επίπεδο. Οι μάγοι ασκούν τη μαγεία με σκοπό να βλάψουν (μαύρη μαγεία) η να ωφελήσουν (λευκή μαγεία) άλλους ανθρώπους ή τον εαυτό τους. Επιδιώκουν ιδιοτελείς συνήθως σκοπούς, είναι άτομα χαμηλής πνευματικότητας και συχνά πέφτουν και οι ίδιοι θύματα της τέχνης που εξασκούν.

2) ***Σε "αναμορφωτές – φιλόσοφους"***

Οι "αναμορφωτές - φιλόσοφοι" πιστεύουν ότι ο άνθρωπος κρύβει μέσα του πολλές δυνάμεις τις οποίες πρέπει να αναπτύξει προκειμένου να επικρατήσει στον κόσμο η δικαιοσύνη, η αγάπη και η αρμονία Πιστεύουν ότι η υποδειγματική ζωή, η τήρηση των ηθικών κανόνων και η προτροπή άλλων για την επίτευξη αυτών των ιδανικών είναι υποχρέωση των ανθρώπων. Ορισμένοι από αυτούς θεωρούν ότι ο άνθρωπος έχει μια μακραίωνη ιστορία πάνω σε αυτή τη γη αλλά παλαιότερα και σε άλλους πλανήτες και ότι στο παρελθόν είχε μεγάλη πνευματικότητα. Ακόμα ότι ακόμα και σήμερα υπάρχουν σε άλλους πλανήτες οντότητες που θα μπορούσαν να έρθουν σε επικοινωνία με τη γη και ότι οι κάτοικοί τους κάποτε η και πρόσφατα έχουν επισκεφθεί και εξακολουθούν να επισκέπτονται τη γη. Υπάρχουν ακόμα και άλλοι που πιστεύουν ότι υπάρχουν οντότητες μέσα στη γη και προσπαθούν να έρθουν σε επικοινωνία μαζί τους.

3) ***Σε Αποκρυφιστές. (Occultis) η μεταφυσικούς***

Οι αποκρυφιστές ή μεταφυσικοί, ασχολούνται με τη σπουδή των νόμων και των φαινομένων που εκδηλώνονται στο φυσικό επίπεδο που δεν είναι δυνατό να εξηγηθούν με τις γνωστές φυσικές δυνάμεις και τους φυσικούς νόμους, όπως για παράδειγμα είναι η πυροβασία, ο υπνωτισμός, η τηλεπάθεια, τα προαισθήματα, οι οραματισμοί, οι παραϊατρικές μέθοδοι διάγνωσης και θεραπείας παθήσεων, η ραδιαισθησία κλπ.

Αποκρυφιστές είναι κυρίως δυο ειδών: “Πνευματιστές” και “Ψυχικοί”. Από τους Πνευματιστές (Spiritism) άλλοι ισχυρίζονται ότι δίνουν εξηγήσεις των φαινομένων με τη μεσολάβηση πνευμάτων νεκρών ανθρώπων και άλλοι με τη μεσολάβηση «πνευμάτων της φύσης», όπως οι νηρηίδες, οι συλφίδες, οι σαλαμάνδρες κλπ. που έχουν σώμα από Αστρική ή Αιθερική ύλη και είναι ορατά μόνο από ορισμένα ευπαθή άτομα, τα λεγόμενα διάμεσα η μέντιουμ (mediums).

Οι πνευματιστές κάνουν πειραματικές προσπάθειες επικοινωνίας των ζωντανών με πνεύματα νεκρών και με στοιχεία της φύσης ή στοιχειακά, με διάφορα μέσα όπως το τραπεζάκι, ο άβακας, η αυτόματη γραφή, ο υπνωτισμός, ο αυτοϋπνωτισμός κλπ.

Οι ψυχικοί, ασχολούνται με την παραψυχολογία, δηλαδή με τη μελέτη και την κατ’ επανάληψη πειραματική πρόκληση ψυχικών φαινομένων και υποστηρίζουν ότι τα φαινόμενα αυτά προκαλούνται από τις λανθάνουσες δυνάμεις που υπάρχουν λιγότερο ή περισσότερο ανεπτυγμένες σε όλους τους ανθρώπους.

4) Σε Θρησκευόμενους

Οι θρησκευόμενοι ακολουθούν κάποια θρησκεία η κάποια αίρεση η θρησκευτικό δόγμα με βάση ένα σύστημα διδασκαλίας εξ αποκαλύψεως περί της ύπαρξης ενός παντοδύναμου και τελείου “όντος” το οποίο δημιούργησε τα σύμπαντα και στο οποίο οφείλεται κάθε τιμή, λατρεία και προσκύνηση. Οι διδασκαλίες, τα διδάγματα και οι υποδείξεις για μελλοντική ζωή και σωτηρία περιέχονται σε ένα η περισσότερα ιερά βιβλία που αποτελούν θεματοφύλακες της θρησκευτικής τους παράδοσης.

5) Σε Εσωτεριστές

Οι Εσωτεριστές είναι άνθρωποι ευσεβείς που αναζητούν το Θείο όχι εξωτερικά, μέσα σε θρησκευτικά βιβλία, σε ναούς και ιερούς τόπους προσκυνήματος, συμμετέχοντας σε τυπικά και ιεροτελεστίες αλλά μέσα τους, με αυτοσυγκέντρωση, προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό.

Υπάρχουν πολλά είδη Εσωτεριστών ανάλογα με το πώς αντιλαμβάνονται τη σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Όμως, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ότι βάζουν στη ζωή τους ως προϋπόθεση, τον έντιμο βίο, την αγάπη για τον συνάνθρωπο και έχουν σαν αυτοσκοπό, την ανάπτυξη της πνευματικότητας τους (Spirituality – Spiritualism). Ακόμα οι Εσωτεριστές πιστεύουν ότι ο Θεός είναι ένας και μπορεί κανείς να τον λατρεύει και να τον υπηρετεί ελεύθερα με το δικό του τρόπο και δεν προσπαθούν να αλλάξουν τη πίστη των άλλων ανθρώπων.

Χαρακτηριστικά εναι τα λόγια του Πλωτίνου: «Η διάκριση μεταξύ πολυθεϊσμού και μονοθεϊσμού είναι μία πλάνη γιατί το “ένας” ή to “πολλοί” είναι έννοια αριθμητική, αλλά στον κόσμο του υπεραισθητού αριθμητική τάξη δεν υπάρχει, Έτσι ο λατρεύων τους θεούς, λατρεύει τον Θεό».

Ορισμένοι Εσωτεριστές ακολουθούν τις διδασκαλίες ορισμένων ιδρυτών θρησκειών αλλά όχι όπως τις παραφράζουν τα ιερατεία. Άλλοι ακολουθούν τις διδασκαλίες αγίων, μυστών και πνευματικών δασκάλων του παρελθόντος η και των ημερών τους. Οι διδασκαλίες αυτές υποδεικνύουν τη γεμάτη αγάπη απλή και ταπεινή ζωή που πρέπει να ακολουθεί ο άνθρωπος και έχουν ως τελικό σκοπό και στόχο να οδηγήσουν τον άνθρωπο στη μακαριότητα, την αυτογνωσία και τη θέωση, τρεις έννοιες για στις οποίες οι διάφορες "σχολές" Εσωτεριστών δίνουν διαφορετική ερμηνεία.

Οι περισσότεροι Εσωτεριστές συγκεντρώνονται σε πνευματικούς κύκλους, η δημιουργούν αδελφότητες, συλλόγους, ομίλους κλπ. που έχουν ελάχιστα, λίγα η περισσότερα άτομα και που κατευθύνονται από ένα δάσκαλο φωτισμένο** η όχι, η ακόμα από κάποιο μαθητή ενός αποθανόντος δασκάλου, ο οποίος μαθητής υπενθυμίζει τις πνευματικές υποθήκες που άφησε ο δάσκαλος του. Συνήθως για να επιτύχουν το στόχο τους οι Εσωτεριστές, ακολουθούν μια συγκεκριμένη μεθοδολογία (ένα είδος γιόγκα), που περιλαμβάνει θεωρία και πνευματικές ασκήσεις.

*** Φωτισμενός δάσκαλος θεωρείται αυτός που έχει προσωπική εμπειρία των Εσωτερικών κόσμων, του Θείου Φωτός και Ήχου.*

6) ***Σε μυστικιστές***

Οι μυστικιστές στην πραγματικότητα είναι Εσωτεριστές. *«Μυστικισμός είναι η πίστη ότι ο άνθρωπος είναι μια ενσαρκωμένη ψυχή που υπηρετείται από ένα νου που βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη και ακόμα, μυστικισμός είναι η πρακτική που ακολουθεί ο μυστικιστής προκειμένου σε αυτή του τη ζωή να αποκτήσει Αυτογνωσία και να επιτύχει τη Θέωση».* Ο μύστης βρίσκεται σε μια "ερωτική σχέση" *(με τη μεταφυσική έννοια των λέξεων)*, με το δάσκαλο του, ο οποίος τον "μυεί" στη μέθοδο του να επιτύχει το σκοπό της ανθρώπινής του ύπαρξης.

Το μυστικισμό χαρακτηρίζει το τρίπτυχο «ζωντανός δάσκαλος – μαθητής – διαλογισμός). Οι μυστικιστές δεν επιδιώκουν να αποκτήσουν υπερφυσικές δυνάμεις και γνώσεις ούτε αναφέρονται σε αυτές. Τις αποκτούν όμως σαν υποπροϊόντα της πνευματικής τους εξέλιξης αλλά ποτέ δεν κάνουν χρήση αυτών των δυνάμεων, ούτε όταν τις έχουν μιλούν γι'αυτές ούτε τις επιδεικνύουν σε κανένα. Ο μόνος που τις γνωρίζει είναι ο δάσκαλός τους.

Σήμερα σε όλο τον κόσμο και ειδικότερα στην Ελλάδα υπάρχουν ομάδες, σύλλογοι, αδελφότητες, στοές κλπ που ασχολούνται με μια από τις έξι πιο πάνω αμιγείς κατηγορίες αναζήτησης ενώ άλλοι ακολουθούν ομάδες στις οποίες υπάρχουν στοιχεία από δύο ή περισσότερες από τις έξη κατηγορίες που αναφέρθηκαν. Έτσι υπάρχουν ομάδες αποκρυφιστών που ασχολούνται με τη μαγεία, άλλες που

δηλώνουν Εσωτεριστές και έχουν σαν επάγγελμα τη διδασκαλία κάποιας μορφής γιόγκα και άλλες που δηλώνουν ότι ακολουθούν κάποιο μυστικιστικό μονοπάτι ενός δασκάλου που έζησε πριν 1000 χρόνια.

Αυτό το μπέρδεμα έχει σαν αποτέλεσμα οι λέξεις να έχουν χάσει το νόημά τους, ο κόσμος να παρανοεί και να ταυτίζει τις διάφορες έννοιες και οι θεολόγοι και ο κλήρος να βρίσκουν ευκαιρία να αναθεματίζουν καθετί και όλα μαζί από αυτά που δεν μπορούν να ελέγξουν. Ιερείς και θεολόγοι, εξακολουθούν να μένουν κολλημένοι σε αυτά που διδάχθηκαν στις θεολογικές σχολές και όποιον δεν συμφωνεί με αυτούς τον αποκαλούν αιρετικό, κολασμένο κλπ.

Αυτός είναι ο λόγος που η διερεύνηση των σκοπών κάθε αυτοαποκαλούμενης πνευματικής ομάδας πρέπει να είναι αντικείμενο ερεύνης από τους αναζητητές, καθώς όπως αναφέρθηκε, ορισμένες από αυτές τις ομάδες ή τα μεμονωμένα άτομα έχουν άμεσα η έμμεσα κερδοσκοπικούς σκοπούς και χαρακτήρα και χρησιμοποιούν τη λέξη Εσωτερισμός, που είναι συνυφασμένη με την έννοια της προσφοράς, για να διευκολύνουν τους ιδιοτελείς σκοπούς τους. (Επί πληρωμή μαθήματα διαλογισμού, γιόγκας, χαλάρωσης, πνευματικές θεραπείες, πανάκριβα σεμινάρια από προσωπικότητες που έρχονται από το εξωτερικό και πρέπει να ….. καλύψουμε τα έξοδά τους (κλπ). Έτσι δικαιώνονται τα λόγια του μεγάλου Διδάσκαλου Sawan ότι: «άλλοι εκμεταλλεύονται το γάϊδαρό τους και άλλοι το θρησκευτικό συναίσθημα των συνανθρώπων τους για να βγάζουν χρήματα »

Ποιός είμαι «ΕΓΩ»

Εγώ, *(ο κάθε εγώ, ο καθένας από εμάς)* **ε**ίμαι μια μονάδα συνειδητότητας, μία ψυχή δηλαδή, που αυτή τη στιγμή, ***αντιλαμβάνομαι και προσδιορίζω την ύπαρξή και τη μοναδικότητά μου πάνω σε αυτή τη γη*** με τη βοήθεια του υλικού μου νου, που με καθορίζει σαν τον κύριο τάδε, που κάνω αυτή την εργασία, έχω αυτούς τους συγγενείς κλπ.

Με τη συνειδητότητά μου να λειτουργεί από το επίπεδο του υλικού νου, αυτοπροσδιορίζομαι σα μία οντότητα που αποτελείται από ένα σώμα και κατευθύνεται από ένα νου. Δεν αντιλαμβάνομαι όμως την πνευματική μου φύση και έτσι θεωρώ τον εαυτό μου μόνο σαν ένα λογικό και όχι σαν ένα πνευματικό ον. Για αυτή μας την αδυναμία ο Υπέρτατος Πατέρας μας στέλνει στη γη τους πνευματικούς δασκάλους.

Οι πνευματικοί δάσκαλοι είναι αυτοί που μάς επισημαίνουν την πραγματικότητα για το ποιοι είμαστε και μας συνιστούν να λειτουργούμε με τη συνειδητότητά μας από το επίπεδο της ψυχής, γιατί μόνο τότε θα αντιληφθούμε <u>εμείς οι ίδιοι,</u> την πραγματική μας φύση, που είναι πνευματική. Ότι δηλαδή είμαστε αθάνατο πνεύμα, μια αθάνατη ψυχή και όχι τα όργανα που υπηρετούν αυτή την ψυχή, δηλαδή το σώμα και ο νους μας, που αποτελούνται από ύλη και που είναι φθαρτά και πρόσκαιρα.

Αυτή η διαπίστωση της θείας μας φύσης *(το ομοούσιο του Πατρός)* μας λένε οι πνευματικοί δάσκαλοι πως επιτυγχάνεται μόνο με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό .

Τι εννοούμε όταν λέμε «βλέπω»

Οι αρχαιοέλληνες διέστελλαν το ρήμα "βλέπω" από το ρήμα "ορώ". Έλεγαν ότι η ψυχή βλέπει και τα μάτια ορούν, που σημαίνει ότι έχουν την οπτική αίσθηση
Ο Ορφέας έλεγε: «Τω λαμπρώ βλέπομεν, τοις δ΄όμμασιν ουδέν ορώμεν». Που σημαίνει ότι η ψυχή βλέπει αυτά που δεν βλέπουν τα μάτια.

Στις μέρες μας "βλέπω", έχει την ίδια σημασία με το "ορώ" και σημαίνει ότι αντιλαμβάνομαι με τα μάτια μου ανοικτά, στον τρισδιάστατο χώρο, μορφές, σχήματα, μεγέθη και χρώματα, από διάφορα υλικά αντικείμενα. Όταν κλείνω τα μάτια μου παύω να τα βλέπω.

Ονειρεύομαι, σημαίνει ότι: <u>***Βλέπω***</u> στον <u>**ύπνο**</u> μου πχ. το Γιάννη όταν το <u>*υποσυνείδητο*</u> μέρος του νου μου προβάλλει <u>*επιθυμίες*</u> σχετικές με το Γιάννη που βρίσκονται καταχωρημένες στο Αστρικό μου σώμα, καθώς και από προηγούμενες <u>*σκέψεις*</u> που έκανα για το Γιάννη <u>ενσυνείδητα</u>, όταν ήμουν ξύπνιος. Αυτές τις σκέψεις και τις επιθυμίες το υποσυνείδητο μέρος του νου, τις στέλνει στη διάνοια *(budhi)* που δημιουργεί ένα "όνειρο" το οποίο στη συνέχεια το προβάλλει στη συνειδητότητά μου δηλαδή στην ψυχή μου.

Οραματίζομαι, σημαίνει επίσης ότι "**βλέπω".** Ότι έχω <u>σε ενσυνείδητη κατάσταση</u> ένα όραμα. Αλλά αυτό το όραμα δεν έχει πάντοτε την ίδια αρχή και προέλευση. Ένα όραμα μπορεί να είναι προκλητό αλλά μπορεί να είναι και ακούσιο.

Ποιο συγκεκριμένα:

Για κάποιο λόγο σκέπτομαι τον Γιάννη που ζει ή έχει πεθάνει και που εγώ τον είχα γνωρίσει προσωπικά ή μέσα από φωτογραφίες του και έχω εντυπώσεις από το πρόσωπό του καταχωρημένες στη μνήμη μου *(στο tsita που είναι αποθήκη εντυπώσεων)*. Το manas *(το μέρος του υλικού νου που κάνει **σκέψεις**)* όταν οραματίζομαι το Γιάννη, ανασύρει από τη μνήμη *(από το tsita)* εντυπώσεις από τα χαρακτηριστικά του προσώπου του Γιάννη, τις οποίες εντυπώσεις η διάνοιά μου *(budhi)* τις συνθέτει και τις προβάλει στη συνειδητότητά, την ψυχή μου δηλαδή, και τότε όταν λέω πως εγώ ***"βλέπω"*** αυτό σημαίνει ότι φέρνω στο προσκήνιο την εικόνα του Γιάννη και την προβάλλω στην ίδια μου την ψυχή. Σε αυτή την περίπτωση ο οραματισμός είναι προκλητός και γίνεται με τη θέλησή μου.

Άλλη περίπτωση που θεωρείται ότι έχω ένα όραμα είναι όταν χωρίς δική μου επιθυμία ή προσπάθεια "**βλέπω**" μία Πνευματική οντότητα. Αν η οντότητα αυτή έχει να λάβει υλική μορφή θα την δω με τα υλικά μου μάτια. *(Μετά τη Σταύρωση ο Ιησούς περπάτησε, μίλησε και σε άλλη εμφάνισή του συνέφαγε με τους μαθητές του)*

Αν έχει Αιθερική μορφή κάτω από ορισμένες συνθήκες θα δω την οντότητα επίσης με τα υλικά μου μάτια λιγότερο ή περισσότερο καθαρά. *(Όπως είδαν τον Ιησού οι μαθητές του τότε που είπε «μη μου άπτου» και αυτό γιατί δεν είχε υλικό σώμα). (Όπως ορισμένοι βλέπουν τον Διδασκάλο στο χώρο του Σάτσαγκ και επαληθεύονται τα λόγια του όταν λέει πως «Όπου δύο ή περισσότεροι είναι συγκεντρωμένοι στο Όνομά μου εγώ είμαι εκεί»)*.

Αν η οντότητα μου παρουσιαστεί με την Αστρική της μορφή θα την δω με κλειστά ή ανοιχτά μάτια, με τα Αστρικά μου αισθητήρια όργανα. *(Αυτές οι περιπτώσεις δεν αφορούν το διαλογισμό)*. Την Αστρική ικανότητα όρασης μπορεί να την έχω εκ γενετής σε λήθαργο ή σε διαφορετικό βαθμό ανεπτυγμένη ή να την αναπτύξω κατά τη διάρκεια της ζωής μου με διάφορα "μέσα".

Καμιά φορά βλέπω τόσο καθαρά ένα όραμα, που διακρίνω ακόμα και τους πόρους του δέρματος αυτού που βλέπω.

Σε όραμα, μπορεί ακόμα να δω μια μορφή με τα μάτια μου ανοικτά, σαν γκράφιτι, μονόχρωμη ή πολύχρωμη, σκαλισμένη στο ανάγλυφο μιας επιφάνειας, ή σχηματισμένη κάπου πχ σε μια φωτογραφία, σε μια σκιά, σε ένα τοίχο και γενικά σε μια οποιαδήποτε υλική επιφάνεια.

Ως **όραμα** χαρακτηρίζεται επίσης το γεγονός που κάποιος να μπορεί <u>μια φορά</u> να δει ένα τόπο ή ένα γεγονός του παρελθόντος, του παρόντος ή του μέλλοντος για κάποιο άγνωστο και δυσεξήγητο λόγο. Να έχει μια "αποκάλυψη" όπως λένε. Και υπάρχουν και άτομα που έχουν αναπτυγμένη την Αστρική ικανότητα του να έχουν <u>συχνούς οραματισμούς</u> γεγονότων. *(Ένας τέτοιος ήταν και Όμηρος που οραματίστηκε και έγραψε τα γεγονότα της Ιλιάδας και της Οδύσσειας που συνέβησαν αιώνες πριν την γέννησή του)*

<u>Εσωτερικές εμπειρίες</u>. **"Βλέπω Εσωτερικά"** σημαίνει ότι βλέπω κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μου, με τα μάτια κλειστά. Αυτό είναι κάτι δύσκολο να γίνει απαρχής αντιληπτό γιατί αρχικά συγχέω το "βλέπω Εσωτερικά" με το οραματίζομαι" κάτι που θέλω να δω, ή ακόμα με κάποιο όνειρο, που μπορεί να έχω αν με πάρει ο ύπνος την ώρα που διαλογίζομαι.

Πάντως όταν "βλέπω Εσωτερικά" που σημαίνει όταν έχω κάποια Εσωτερική εμπειρία, βρίσκομαι σε κατάσταση που ο υλικός μου νους δεν λειτουργεί. Μόλις λειτουργήσει παύω να έχω Εσωτερική όραση και εμπειρία.

Οι Εσωτερικές εμπειρίες δεν περνάνε μέσα από το budhi, που σημαίνει μέσα από τη διάνοια. Ο Αστρικός και Αιτιατός νους τις στέλνει κατευθείαν στη συνειδητότητά μας, στην ψυχή μας δηλαδή. Συγχρόνως όμως οι εμπειρίες αυτές καταγράφονται ανεξίτηλα και στη μνήμη *(Tsita)* και δεν ξεχνιούνται ποτέ.

Οι Εσωτερικές εμπειρίες που αποκτούνται με συστηματικό διαλογισμό, είναι σαν το πλοίο που πλησιάζει τη στεριά. Όσο την πλησιάζει τόσο βλέπουμε καθαρότερα και με λεπτομέρειες αυτά που βρίσκονται στην ξηρά.

Ορισμένοι νομίζουν ότι μπορεί Εσωτερικά να δουν κάτι ξαφνικά και να φοβηθούν. Αυτό δεν συμβαίνει ποτέ. Περνάει καιρός και τα πάντα εξελίσσονται με ένα τρόπο που είναι πολύ ευχάριστος.

Με τον Αστρικό και Αιτιατό νου και αργότερα με την ψυχή, μπορούμε να βλέπουμε πραγματικότητες που όμοιές τους δεν υπάρχουν πάνω στη γη και τότε η λέξη "βλέπω" χάνει την σημασία της. Ίσως μπορεί να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη "βιώνω".

Προσοχή στους "αγίους" καμιά φορά είναι "διάβολοι".

Γενικά με τους αγίους δεν μπορεί κανείς να βρει άκρη, καθώς η λέξη "άγιος" έχει πάρει μέσα στο χρόνο πολλές ερμηνείες. Κανείς δεν μπορεί να καθορίσει που αρχίζει και πότε τελειώνει η αγιοσύνη ενός ανθρώπου καθώς το κάθε θρησκευτικό, ιερατικό και φιλοσοφικό περιβάλλον έδινε και δίνει μέσα στους αιώνες τις δικές του καθοριστικές ερμηνείες.

Στις ***καθημερινές μας συνομιλίες*** λέγοντας "άγιος άνθρωπος", εννοούμε έναν άνθρωπο που είναι καλός, ήρεμος, τίμιος, πράος και θρησκευόμενος.

Σύμφωνα με την ***εκκλησιαστική φιλοσοφία*** στη λέξη "άγιος" δόθηκαν πολλές ερμηνείες μέσα στους αιώνες. Έτσι σαν παράδειγμα "άγιους" ονόμασε η εκκλησία

** Άτομα που ήρθαν σε επαφή με τον Ιησού *(αγία Μαγδαληνή)* ή ήταν συγγενείς Του *(άγιος Ιωσήφ)*, ή συγγενείς των συγγενών του *(αγία Άννα)* ή σε μαθητές του *(άγιος Πέτρος)* ή σε άτομα που συστηματοποίησαν και διέδωσαν τη διδασκαλία του (*άγιος Παύλος – άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης).*

** Άτομα που έφυγαν από το προσκήνιο του κόσμου, μόνασαν και αφιερώθηκαν στη λατρεία του Θεού. *(άγιος Αντώνιος της ερήμου).*

** Απλούς υπηρέτες της εκκλησίας ή μοναχούς που διακρίθηκαν για την αγιοσύνη του βίου τους και στους οποίους συχνά αποδίδουν την επιτέλεση θαυμάτων. *(άγιος Γεράσιμος και άγιος Νεκτάριος).*

** Άτομα των πρώτων μεταχριστιανικών χρόνων που ασκήτεψαν ή υπηρέτησαν την εκκλησία και που τα γραπτά τους θεωρούνται σαν θεόπνευστα ή σε κάθε περίπτωση αλάνθαστα, ιερά και περιέχοντα τη φιλοσοφία της Χριστιανικής πίστης και παράδοσης. *(Πατέρες της εκκλησίας, όπως ο άγιος Βασίλειος).*

** Άτομα που διέδωσαν τη Χριστιανική πίστη ή υπέφεραν για αυτή. *(άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός).*

** Αξιωματούχους της εκκλησίας, κυρίως μητροπολίτες που και μεταξύ τους αυτοαποκαλούνται "άγιοι". Σαν παράδειγμα λένε ο "άγιος Πρεβέζης", "Άγιος Πειραιώς και νήσων". Άγιους, με επιφύλαξη, αποκαλούμε ακόμα και σήμερα, αυτούς τους ταγούς της θρησκείας μας που δεν είχαν το ενδιαφέρον και το κουράγιο να διαμαρτυρηθούν για την καταστροφή του αρχαίου ναού του Διονύσου το 1977. Ακόμα αυτούς τους "άγιους" που καθύβρισαν τον πάπα κατά την επίσκεψή του πριν λίγα χρόνια στην Ελλάδα, όταν ήρθε να ζητήσει συγνώμη για τα εγκλήματα της Δυτικής εκκλησίας μέσα στους αιώνες εις βάρος άλλων Χριστιανών.

** Επίσης ονομάζει και τιμάει σαν αγίους, άτομα που μαρτύρησαν και σφαγιάστηκαν από αλλόθρησκους, κυρίως Τούρκους, *(αγία Φιλοθέη)*.. Αντίθετα, άτομα που κακοποιήθηκαν ή δολοφονήθηκαν από Χριστιανούς ιερωμένους ή αυτοκράτορες με την προτροπή ακόμα και Πατέρων της εκκλησίας, τους ονόμαζε αιρετικούς.

** Ακόμα αγιοποίησε άτομα που προσέφεραν υπηρεσίες στο εκκλησιαστικό κατεστημένο κάποιας εποχής έστω και αν για να το επιτύχουν προέβησαν σε εγκλήματα. *(άγια Θεοδώρα).*

** Άτομα που αγιοποιήθηκαν προκειμένου να υπηρετηθεί κάποιο συμφέρον, κυρίως οικονομικό. Γνωστοί αλλά και άγνωστοι σε μας σήμερα, βαθιά θρησκευόμενοι άνθρωποι που το σώμα τους λόγω ειδικών συνθηκών μομιοποιήθηκε, η

κάρα και τα μέλη του σώματός τους τοποθετήθηκαν σε χρυσές ή αργυρές θήκες και πουλήθηκαν ή ανταλλάχθηκαν με άλλα οστά άλλων αγίων για να τα γιορτάζουν περισσότερες εκκλησίες και να έχουν περισσότερες εισπράξεις.

** Ιερωμένους στους οποίους αποδίδουν το γεγονός της επιτέλεσης θαυμάτων. Αλλά τα θαύματα δεν τα κάνουν ούτε οι άγιοι ούτε οι παπάδες αλλά η πίστη και η προσευχή των ανθρώπων. Εκτός όμως από αυτό, τα θαύματα δεν είναι απόδειξη αγιοσύνης. Στην Ινδία υπάρχουν χιλιάδες μάγοι που κάνουν θαύματα στους δρόμους και τις πλατείες, που δεν τα βάζει το μυαλό του ανθρώπου. Αυτοί οι μάγοι δε λένε πως είναι άγιοι και δεν είναι ούτε καν θρησκευόμενοι. Απλώς έχουν Αστρικές δυνάμεις και τις χρησιμοποιούν για να βγάζουν το ψωμί τους.

Αλλά υπήρξαν και άγιοι που κάνανε και θαυμαστά κατορθώματα !!!! Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά:

Ο Άγιος, Ισαπόστολος και Μέγας, ο Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος. Αυτός ο “άγιος” !!! συνεπικουρούμενος από τη Θρησκόληπτη μητέρα του, επίσης “αγία” Ελένη κατέστησε τον Χριστιανισμό σαν την επίσημη θρησκεία του Ρωμαϊκού κράτους και γι αυτό, τους δόθηκε από την εκκλησία ο τίτλος των αγίων. Συγχρόνως όμως αυτός ο “άγιος” Κωνσταντίνος:

** Έπνιξε με τα ίδια του τα χέρια του το γιό του Κρίσπο και έβρασε σε καζάνι τη αδελφή της γυναίκας του, Φαύστα.
** Διέταξε τη σταύρωση χιλιάδων ανθρώπων μεταξύ των οποίων και τους φιλοσόφους Λιβάνιο και Σώπατρο.
** Κατέστρεψε όσες περισσότερες Ελληνικές αρχαιότητες μπορούσε και διέταξε τη σφαγή όλων των Εθνικών.
** Στη Σκυθόπολη της Συρίας οργάνωσε στρατόπεδα συγκεντρώσεως εθνικών και διέταξε το παλούκωμα και τη δολοφονία εκατοντάδων ανθρώπων.

Άγιοι επίσκοποι που ονομάστηκαν και “Υιοί του Θεού”, τίτλος ανάλογος του “Θεανθρώπου” και του “Απεσταλμένου του Θεού”, δηλαδή κάτι περισσότερο από άγιοι, κάνανε και αυτοί κατορθώματα που έμειναν στην ιστορία όπως σαν παράδειγμα:

Ο Επιφάνιος και ο Τύχων 392 μ.Χ. που κατάστρεψαν όλους τους αρχαίους ναούς στην Κύπρο. Στη Σαλαμίνα της Κύπρου ο Υιός του Θεού, Επιφάνιος έλεγε ότι πήρε εντολή από το Θεό να καταστρέψει το ναό του Δία, ενώ ένας άλλος Υιός του Θεού ο Ευτύχιος έλεγε πως πήρε προσωπική εντολή από το Θεό να κατάστρέψει το ναό της Αφροδίτης. Ο Επιφάνειος υπήρξε ο φόβος και ο τρόμος των Κυπρίων στην εποχή του. Υπήρξε χειρότερος και σκληρότερος από τον σύγχρονό μας διοικητή των Εγγλέζων στην Κύπρο Χάρτινγκ. Αυτό έγινε γιατί ο αυτοκρά-

τορας Θεοδόσιος είχε βγάλει διάταγμα πως «Όποιος δεν υπακούει τον Υιό Θεού Επιφάνειο, δεν έχει δικαίωμα ζωής στη Κύπρο και πως έπρεπε να θανατώνεται»

Άλλος άγιος, ο επίσκοπος Νικήτας κατέστρεψε το Μαντείο του Διονύσου στις Βέσσες και βάπτιζε με τη βία τους κατοίκους της πόλης. Όποιος εναντιωνόταν καταδίκαζε τον εαυτό του σε θάνατο.

Το 401 μ.Χ. ο πολύ γνωστός άγιος Πορφύριος στη Γάζα κατέστρεψε όλους τους Ελληνικούς ναούς, έκαψε όλα τα βιβλία και λυντσάριζε όποιους Εθνικούς έβρισκε μπροστά του.

Ο Υιός Θεού, Χρυσόστομος, στην Παλαιστίνη γνωστός άγιος και αυτός, επικεφαλής παρανοϊκών μοναχών, έσπασε όλα τα αγάλματα και κατέστρεψε όλους τους Ελληνικούς ναούς;

Το 408 μ.Χ. ο Υιός Θεού Αυγουστίνος !! ξεσήκωσε τους όχλους και έσφαξαν με καθοδήγησή του, εκατοντάδες “αιρετικών” και γκρέμισαν όλα τα ιερά.

Το 415 μ.Χ. ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριλλος που ήταν ηθικός αυτουργός της δολοφονίας της φιλοσόφου Υπατίας και εθνικών ιερέων στη Ν. Αφρική που θανατώθηκαν με σταύρωση ή τους έκαψαν ζωντανούς, αγιοποιήθηκε για αυτές του τις ενέργειες με το δικαιολογητικό ό τι πρόσφερε υπηρεσίες στην εκκλησία.

Το 480 μ.Χ. ο άγιος Κόνων επικεφαλής μοναχών εκτέλεσε όλους τους Έλληνες του νησιού της Ίμβρου.

Το 556 μ.Χ. ο επίσκοπος Αμάνθιος ονομάστηκε άγιος, επειδή στάλθηκε από τον Ιουστινιανό να εξοντώνει όλους τους εναπομείναντας Εθνικούς και να κάψει όλες τις ιδιωτικές βιβλιοθήκες και αυτό το έκανε με μεγάλη επιτυχία.

Το 850 μ.Χ. ο άγιος Νίκων ο “Μετανοείτε” με σπαθί και φωτιά εξαφάνισε κάθε υπόλειμμα αρχαιοελληνικού μνημείου και κατέσφαξε κάθε πιστό Εθνικό.

Τέλος, σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις:**Άγιοι** θεωρούνται αυτοί που μέσα από προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό προσπαθούν να πλησιάσουν το Θεό, που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην υπηρεσία των ανθρώπων, των ζώων και όλης της Θεϊκής Δημιουργίας, ζώντας συγχρόνως μια ζωή που την χαρακτηρίζουν οι θείες αρετές με προεξάρχουσα την ταπεινότητα. Στην πραγματικότητα αυτοί είναι οι πραγματικοί άγιοι.

Πώς να γίνεται το Σάτσανγκ

Οδηγίες που μας έδωσε ο Γραμματέας του Διδασκάλου κύριος Sethi στις 6.12.1987

Σάτσανγκ ονομάζεται κάθε συγκέντρωση που γίνεται για να μιλήσει ο Διδάσκαλος σε μυημένους μαθητές ή μη μυημένους αναζητητές της αλήθειας ή κάθε συγκέντρωση που γίνεται στο όνομα του ζώντος Διδασκάλου, στην οποία παρευρίσκονται μυημένοι μαθητές και μη μυημένοι αναζητητές της αλήθειας.

Σάτσανγκ υπάρχουν τακτικά και έκτακτα. Τα τακτικά γίνονται σε ορισμένο τόπο, ορισμένη μέρα και ορισμένη ώρα δύο, τρεις ή και περισσότερες φορές την εβδομάδα. σύμφωνα με τις καθοδηγήσεις του «εκπροσώπου» (representative) του Διδασκάλου.

Έκτακτα Σατσανγκ μπορεί να γίνονται οπουδήποτε, σε στεγασμένο ή όχι χώρο, στην εξοχή ή στο σπίτι οποιουδήποτε μυημένου μαθητή αλλά όχι σε σπίτια μη μυημένων μαθητών, εκτός αν υπάρχει έγκριση του αντιπροσώπου του Διδασκάλου.

Τα τακτικά Σάτσανγκ στην αρχή μπορεί να γίνονται σε ένα ορισμένο σπίτι ενός Σατσάνγκι αλλά όταν ο αριθμός των μαθητών υπερβεί τους 8-10 και υπάρχει η οικονομική δυνατότητα θα πρέπει να ενοικιάζεται κάποιος χώρος ώστε όλοι οι Σατσάνγκις να αισθάνονται το ίδιο άνετα..

Σε περίπτωση ενοικίασης χώρου το ενοίκιο πληρώνουν ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνατότητες όλοι ανεξαιρέτως οι Σατσάνγκις έστω και αν κάποιος χρειαστεί να δώσει το 80% και ένας άλλος το 2%. Χρήματα για ενοίκιο, αναψυκτικά κλπ., εισφορές, και δώρα, τύπου γλυκά και κουλουράκια, δεν δεχόμαστε στο χώρο του Σάτσανγκ από μη μυημένους. Ένας μη μυημένος μπορεί να μας προσφέρει κάτι αν το ζητήσει, σε ένα ζαχαροπλαστείο ή κάπου αλλού αλλά όχι στο μέρος που γίνεται το Σάτσανγκ. Στο χώρο του Σάτσανγκ κάθε μη μυημένος μαθητής είναι φιλοξενούμενος του Διδασκάλου. Σε αυτό τον κανόνα μπορεί να γίνει εξαίρεση με απόφαση του group leader δηλαδή του ομαδάρχη *(υπευθύνου του Σάτσανγκ)* προκειμένου να μη προσβάλουμε κανέναν.

Τα διάφορα Σάτσανγκ έχουν αυτοτέλεια αλλά και ιδιαιτερότητες. Είναι όλα ίσα μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον αριθμό των Σατσάνγκις που έ-χουν και μπορεί να γίνεται κάτι σε ένα Σάτσανγκ που δεν γίνεται σε κάποιο άλλο.

Σε κάθε Σάτσανγκ υπάρχει ένας υπεύθυνος που ονομάζεται «ομαδάρχης» (group leader), ο οποίος καθορίζεται από τον εκπρόσωπο και κατόπιν έγκρισης από τον

Διδάσκαλο. Τα καθήκοντα του ομαδάρχη είναι αυστηρά καθορισμένα από τον Διδάσκαλο και ο μόνος που μπορεί να παρέμβει στις εργασίες του κάθε ομα-δάρχη είναι ο αντιπρόσωπος του Διδασκάλου, που είναι γενικά υπεύθυνος για όλα καθώς και για τα οικονομικά όλων των Σάτσανγκ.

Προϋπόθεση για να δοθεί σε κάποιον η εντολή να λειτουργήσει σαν ομαδάρχης, είναι να κάνει διαλογισμό καθημερινά, να συμπληρώνει το ημερολόγιό του να μελετάει συνεχώς τα διδάγματα και να είναι ταπεινός.

Συνήθως όταν ορισμένα άτομα αρχίζουν μαζί και σχηματίζουν ένα πυρήνα ενός νέου Σάτσανγκ μετά από λίγο αρχίζουν και διακατέχονται από ένα συναίσθημα ανταγωνισμού. Ο εγωισμός φουντώνει και αρχίζουν σχόλια και λόγια. Αυτός που θα επιλεγεί από τον Διδάσκαλο για ομαδάρχης δεν είναι πάντα ο πιο «καλός» όπως εμάς μας φαίνεται η καλοσύνη, αλλά σίγουρα ο πιο ταπεινός και ο πιο κατάλληλος να εργαστεί για την Αποστολή. Οι δοκιμασίες είναι μεγάλες μεταξύ των μαθητών που προσπαθούν να οικειοποιηθούν την αγάπη του Διδασκάλου και κυρίως να επιβάλουν τις δικές τους απόψεις …… «για το καλό του Σάτσανγκ». Όμως δεν χρειάζονται υποδείξεις γιατί μέσω του αντιπροσώπου ο Διδάσκαλος δίνει κάθε φορά τις οδηγίες που χρειάζονται.

Μη φέρνεται σε δύσκολη θέση τον αντιπρόσωπο για μικροδιαφορές που μπορεί να έχετε μεταξύ σας, γιατί για να κάνει τη δουλειά του, δεν μπορεί ποτέ να πει ότι κάποιος έχει δίκιο και κάποιος άλλος έχει άδικο. ***Οι δυσκολίες που θα σας παρουσιαστούν στην αρχή είναι γνωστές γιατί συνέβησαν και σε άλλους, χιλιάδες φορές πιο πριν και είναι γνωστές στους παλαιότερους.***

Για κάθε διαφορά που προκύπτει μεταξύ Σατσάγκις και ομαδάρχη υπεύθυνος και εντεταλμένος να δώσει τις λύση είναι ο αντιπρόσωπος του Διδασκάλου.

Για κάθε διαφορά που προκύπτει μεταξύ ομαδαρχών και αντιπροσώπου πρέπει να λαβαίνει γνώση ο Γραμματέας του Διδασκάλου στην Ινδία, να παρουσιάζει το θέμα στο Διδάσκαλο και Εκείνος απευθείας ή μέσω του Γραμματέα του θα δίνει τη λύση.

Ο χώρος του Σάτσανγκ.

Ο χώρος του Σάτσανγκ με την πάροδο του χρόνου φορτίζεται από τη μεταβίβαση σκέψης του Διδασκάλου και από την παρουσία του κατά τη διάρκεια των Σάτσανγκ γι αυτό πρέπει να θεωρείται σαν ένας τόπος ιερός. *(εκεί που βρίσκονται δύο ή περισσότεροι μαθητές μου, είμαι και εγώ εκεί.)*

Και τις μέρες και ώρες που δεν γίνεται Σάτσανγκ, πρέπει να υπάρχει σεβασμός σε αυτό το χώρο έστω και αν χρησιμοποιείται για τις καθημερινές ανάγκες της

οικογένειας του οικοδεσπότη. Ο φορτισμένος χώρος του Σάτσανγκ προσφέρει ανακούφιση και ηρεμία σε όποιο κάθεται εκεί και μεγάλη ευλογία στην οικογένεια και τους ανθρώπους που τον φροντίζουν και τον καθαρίζουν. Σε αυτό το χώρο κάποτε μπορεί να έρθει ο ίδιος ο Διδάσκαλος να τον επισκεφθεί, όταν θα έρθει στην Ελλάδα. Πολλοί Σατσάγκις σε όλο τον κόσμο με ατομική τους πρωτοβουλία, κρατάνε ένα κεράκι ή ένα καντηλάκι αναμμένο στο χώρο του Σάτσανγκ όταν αυτό γίνεται στο σπίτι τους, για να υπενθυμίζουν στους γνωστούς τους ότι στο μέρος αυτό δεν πρέπει να γίνονται απρεπείς συζητήσεις σχόλια και γενικά ενέργειες αντίθετες με τα διδάγματα των Διδασκάλων.

Πριν από το Σάτσανγκ πρέπει το δωμάτιο να αεριστεί ώστε να μην υπάρχουν μυρωδιές που εμποδίζουν τη συγκέντρωση και το διαλογισμό. Έντονα αρωματικά κεριά, λιβάνια και σπρέϋ χώρου πρέπει για τον ίδιο λόγο να αποφεύγονται. Όλα τα κατοικίδια ζώα την ώρα του Σάτσανγκ πρέπει να περιορίζονται σε κάποιο άλλο χώρο.

Στο χώρο του Σάτσανγκ αν αυτός βρίσκεται σε σπίτι που κατοικείται, δύο ώρες πριν το Σάτσαγκ και μία τουλάχιστον ώρα μετά δεν πρέπει να καπνίζει κανείς για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω αλλά και για τους ίδιους λόγους που δεν καπνίζουμε στην εκκλησία *(όποιοι και αν είναι αυτοί).*

Τα ρούχα των Σατσάνκις θα πρέπει να μην είναι προκλητικά για το αντίθετο φύλο και να μην έχουν βάλει αρώματα πριν να πάνε στο χώρο του Σάτσανγκ για τους πιο πάνω λόγους.

Ακόμα οι Σατσάγκις θα πρέπει να φροντίζουν να είναι καθαροί και να μην αποπνέουν την παραμικρή σωματική μυρωδιά (κρεμμύδι – σκόρδο). Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο με αδελφική αγάπη θα πρέπει **εκ μέρους του αντιπροσώπου** να γίνει κάποια υπόμνηση στο συγκεκριμένο άτομο. Συνήθως για αυτό το λόγο λέμε να μην έρχεται κανείς κατευθείαν από τη δουλειά του στο Σάτσανγκ και να αλλάζει ρούχα, εσώρουχα κλπ.

Το Σάτσανγκ

Μισή ώρα ή και περισσότερο (εξαρτάται από τον ιδιοκτήτη του σπιτιού αν δεν υπάρχει νοικιασμένος χώρος ή από τον ομαδάρχη όταν υπάρχει νοικιασμένος χώρος) πριν αρχίσει το Σάτσαγκ, η εξώπορτα είναι ανοιχτή ή την ανοίγει κάποιος που παραμένει στο σημείο αυτό έτσι ώστε να μη χρειάζεται να χτυπάει καθένας που έρχεται το κουδούνι και να ενοχλεί αυτούς που διαλογίζονται. Οι μαθητές μπαίνουν στην αίθουσα χωρίς να μιλήσουν ή να χαιρετίσουν και κάθονται αμέσως σιωπηλοί σε διαλογισμό. Αν καθίσουν σε καναπέ ο ένας δεν πρέπει να ακουμπάει

τον άλλο. Στην αίθουσα υπάρχει πολύ λίγος φωτισμός χωρίς να είναι εντελώς σκοτάδι.

Το πώς γίνεται το Σάτσανγκ καθορίζεται από τον ομαδάρχη όταν θα λάβει την σχετική εντολή από τον Διδάσκαλο ή από τον αντιπρόσωπο. Στο Σάτσανγκ διαβάζει ο ομαδάρχης ή κατ εντολή του κάποιος μυημένος που να μπορεί να διαβάζει ωραία και να γίνεται καταληπτός. Όλοι όμως οι μυημένοι αν το επιθυμούν μπορούν να διαβάσουν για λίγο ή για πολύ και κανένας δεν μπορεί να αποκλείεται από το διάβασμα στο Σάτσανγκ. Τις λεπτομέρειες και τη συχνότητα που οι Στασάνγκις θα συμμετέχουν στο διάβασμα, καθορίζει ο ομαδάρχης.

Αν κάποιος πρόκειται να διαβάσει στο Σάτσανγκ, θα πρέπει να το γνωρίζει από το προηγούμενο Σάτσανγκ για να έχει ετοιμαστεί.

Στα Σάτσανγκ διαβάζονται κείμενα μόνο μέσα από τα βιβλία των Διδασκάλων αυτού του Μονοπατιού, από τα Σατ Σαντές και αν χρειαστεί για διαφόρους λόγους, αποσπάσματα από τη Βίβλο. Το ίδιο ισχύει και για τις κινηματογραφικές προβολές. *(DVD στις μέρες μας)*

Το διάβασμα δεν υπερβαίνει ποτέ τα 40 λεπτά και αν χρειαστεί διακόπτεται το διάβασμα και στο μέσον ενός κεφαλαίου.

Αυτός που πρόκειται να αρχίσει να διαβάζει, κλείνει τα μάτια, κάνει σιμράν για δευτερόλεπτα και αναφέρει ότι « το Σάτσανγκ αυτό γίνεται στο όνομα των Τελείων Διδασκάλων και του σημερινού Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ». Αν κάποιος συνεχίσει από ένα σημείο και πέρα το διάβασμα, δεν επαναλαμβάνει τα πιο πάνω.

Αυτόν που διαβάζει μπορεί κάποιος να τον διακόψει και να του ζητήσει να επαναλάβει κάτι από τα προηγούμενα αλλά δεν πρέπει να γίνονται διακοπές για σχολιασμούς.

Μετά το τέλος του διαβάσματος, χωρίς προειδοποίηση αρχίζει διαλογισμός που μπορεί να κρατήσει το πολύ 10 λεπτά.

Μετά το τέλος του διαλογισμού οι συγκεντρωμένοι μπορούν να αρχίσουν να κάνουν ερωτήσεις και σχόλια χωρίς να υπάρχει αντιπαράθεση ή μπορούν να συζητήσουν πάνω σε αυτά που διαβάστηκαν. Αυτός που διαβάζει εκείνη την ημέρα, μπορεί να κρατήσει σημειώσεις για πράγματα στα οποία χρειάζεται μία απάντηση ώστε για αυτά να ερωτηθεί κάποιος παλαιότερος ή και ο ίδιος ο αντιπρόσωπος.

Τη συζήτηση πρέπει να χαρακτηρίζει η ταπεινότητα. Αναφορές σε τι διάβασε ή τι έμαθε κάποιος κάπου εκτός από τα κείμενα των Διδασκάλων δεν πρέπει να

γίνονται γιατί είναι αποδεδειγμένο ότι προκαλούν αντιδράσεις που χαλάνε το κλίμα του Σάτσανγκ. Τέτοιες συζητήσεις μπορούν να γίνονται εκτός Σάτσανγκ.

Ποτέ στο Σάτσανγκ δεν διαβάζονται κείμενα από άλλα μονοπάτια αλλά δεν γίνονται και κρίσεις για άλλα μονοπάτια. Στο Σάτσανγκ δεχόμαστε και άτομα από άλλα μονοπάτια αλλά δεν επιτρέπονται συγκρίσεις και αναφορές για το τι πιστεύει ο καθένας. Όλες οι απόψεις είναι δεκτές αλλά στο Σάτσανγκ δεν πρέπει να γίνονται αναφορές για το τι κάνουν και πως το κάνουν σε άλλα μονοπάτια. Διαφορές απόψεων δεν εκφράζονται στο χώρο του Σάτσανγκ αλλά μετά από αυτό, σε άλλο χώρο.

Εάν γίνεται συστηματικά ή έκτακτα κάποιο Σάτσανγκ με σκοπό τον πέραν των 10 λεπτών διαλογισμό αυτό πρέπει να είναι γνωστό από πριν σε αυτούς που θα συμμετέχουν.

Αν κάποιος μυημένος και κυρίως μη μυημένος ενοχλεί συστηματικά κατά τη γνώμη του υπεύθυνου του Σάτσανγκ τη διενέργεια του Σάτσαγκ ή θέλει να περάσει δικούς του κανόνες ή κάνει κρίσεις για τον τρόπο που ο υπεύθυνος κάνει το Σάτσανκ πρέπει να του ζητείται να παραμένει στο σπίτι του να κάνει το διαλογισμό του και να μη τον ξαναδεχθούν στο Σάτσανγκ. ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΜΥΗΜΕΝΟΣ. Το Σάτσανγκ είναι του Διδασκάλου αλλά όποιος δεν εγκρίνει τον υπεύθυνο του Σάτσανγκ που είναι ορισμένος από τον Διδάσκαλο, πάει σπίτι του να κάνει εκεί το διαλογισμό του με τον τρόπο που εκείνος θέλει.

Συνοψίζοντας: Στο χώρο του Σάτσανγκ μπαίνουμε καθαροί και μουγκοί. Οι πρώτες μας λέξεις θα είναι μετά το διαλογισμό που γίνεται στο τέλος του Σάτσανγκ.

Κανένα Σάτσανγκ δεν πρέπει να τελειώσει με ραγισμένες καρδιές. Η ταπεινή καρδιά θα πρέπει να αγκαλιάσει την ταπεινή καρδιά που ίσως πλήγωσε.

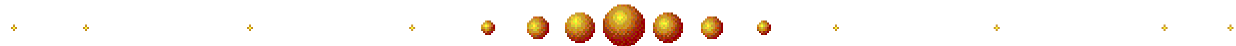
Μέσα στο Σάτσανγκ να φέρεστε σαν να είναι παρών ο Διδάσκαλος. Γιατί είναι παρόν και κάποτε θα τον βλέπετε έστω και αν δεν θα το λέτε και δεν θα το δείχνετε σε κανένα.

Αυτό το σημείωμα, θα χρειαστεί πολλές φορές να το συμβουλευθείτε, γι αυτό είναι καλό να παραμείνει στο μέρος που γίνεται το Σάτσανγκ. Να υπάρχει ένας φάκελος στον οποίο στο μέλλον να μπορούνε να μπούνε και άλλα τέτοια σημειώματα.

Παρακαλώ μη κάνετε κρίσεις για τους αδελφούς σας Σατσάγκις. Είναι όλοι καλοί. Έχουν λάβει όλοι τη Χάρη και μυήθηκαν. Πως κάποιος μπορεί να κρίνει ένα μαθητή; Είναι σαν να αμφισβητεί την κρίση του Διδασκάλου που του έδωσε τη μύηση.

Το πιο πάνω κείμενο μπορεί ο υπεύθυνος του Σάτσανγκ να το δίνει για ανάγνωση σε κάθε ενδιαφερόμενο αλλά μπορεί να διαβάζεται κατά την κρίση του ομαδάρχη κατά διαστήματα στο Σάτσανγκ από κάποιο παλαιότερο μαθητή και όχι από τον ομαδάρχη.

Σήμερα (2014) ο όρος Group leader (ομαδάρχης) έχει αντικατασταθεί με τον όρο Satsang coordinator και το Αντιπρόσωπος με το Regional coordinator. Οι παλιοί μυημένοι συνηθίζεται να διατηρούν τις προηγούμενες ονομασίες: Αντιπρόσωπος και Group leader και έτσι γίνεται γνωστό ότι είναι μεγάλοι σε ηλικία και μυημένοι από προηγούμενους Διδασκάλους.

Τι είναι οι Σαμάνοι Πνευματικοί άνθρωποι, Μύστες ή Μάγοι;

Μυστικισμός

Είναι η ***πίστη*** ότι ο άνθρωπος είναι μια ενσαρκωμένη ψυχή νομοτελειακά συνδεδεμένη με ένα νου που βρίσκεται σε εξέλιξη και ακόμα μυστικισμός είναι η ***πρακτική*** που ακολουθεί ο μυστικιστής ώστε με τις διδασκαλίες και την καθοδήγηση κάποιου φωτισμένου μύστη, η ψυχή του να απαλλαγεί από τα δεσμά του νου και της ύλης και σταδιακά να αποκτήσει Σωτηρία, Αυτογνωσία και τελικά να πραγματώσει, τη Θέωση, δηλαδή την ένωση και συγχώνευσή του με το Θεό, αν είναι δυνατόν ακόμα και σε αυτή του την ενσάρκωση.

Σαμανισμός

Είναι ***συστηματοποιημένη μαγεία*** σαν μία μορφή θρησκευτικής έκφρασης. Οι Σαμάνοι είναι ιερουργοί, οι οποίοι διαθέτουν Αστρικές *(μαγικές)* ικανότητες είτε από τη γέννησή τους ή τις αποκτούν και τις εξελίσσουν κοντά σε ένα γηραιότερο Σαμάνο ο οποίος τους μυεί στις Σαμανικές τεχνικές. Ο Σαμανισμός ήταν γνωστός από τα πολύ αρχαία χρόνια αλλά έχει επιβιώσει και μέχρι τις ημέρες μας σε διάφορα μέρη της Ν. Αμερικής, της Ασίας και της Αυστραλίας. Η ιερουργία των Σαμάνων συντελείται με την με διάφορους τρόπους πρόκληση μιας εκστατικής κατάστασης, όπως είναι η λήψη παραισθησιογόνων ουσιών, συνήθως του μανδραγόρα και ακόμα με ύμνους, επανάληψη μάντρα, με χορούς, με πολύωρη και μονότονη επίκληση πνευμάτων ηρώων, προγόνων ή και δυνάμεων της φύσης

(δαιμόνων, στοιχειακών, νεράϊδων) έτσι ώστε οι ιερουργοί Σαμάνοι να πλησιάζουν τα όρια του υποσυνείδητου και να επικοινωνούν με κατώτερες Αστρικές οντότητες και δυνάμεις και να παίρνουν από αυτές δύναμη, γνώση και καθοδήγηση και ακόμα να προφητεύουν, να θεραπεύουν ασθένειες και να προβαίνουν σε πολλές άλλες μαγικές δραστηριότητες. Οι πιο γνωστοί Σαμάνοι του αρχαίου κόσμου ήταν δύο ιερείς του Απόλλωνα, ο ***Άβαρις ο Υπερβόρειος*** Σκίθης, άτομο μυθικό που φέρεται ότι έζησε τον 8^{ο} ή 7^{ο} π.Χ. αιώνα και ο ***Αριστέας ο Προκοννήσιος*** που έζησε τον 6^{ο} π. Χ. αιώνα. Ακόμα, στα μετέπειτα χρόνια, ο ***Εργότιμος ο Κλαζομένιος*** και ο ***Ζάμολξις ο Γέτης***. Ο Σαμανισμός είναι ιερουργία και δεν έχει στοιχεία βίας όπως αυτοί που ασκούν μαγεία βουντού ή έχουν παρεμφερείς δραστηριότητες. Σήμερα τον 21^{ο} αιώνα υπάρχουν διεθνώς περί τα 230 εκατομμύρια άτομα που ακολουθούν διάφορες μορφές Σαμανισμού.

Σχετικά με το Naam ή Λόγο και τους Αρχαιοέλληνες φιλοσόφους.

Όταν στις 30.12.2005 στο Σικάγο, ο Διδάσκαλος ρωτήθηκε από σατσάγκι αν μεταξύ των Αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων υπήρξαν Τέλειοι Διδάσκαλο, απάντησε πως …. *«Υπήρξαν πολλοί»!*

Είναι γνωστό ότι οι Διδάσκαλοι δεν αναφέρονται σε προσωπικότητες του παρελθόντος προκειμένου να σχολιάσουν το ύψος του πνευματικού τους διαμετρήματος, εκτός, από ορισμένες περιπτώσεις, αν αυτό προκύπτει από αδιάσειστες μαρτυρίες ή από τα γραπτά που τυχόν οι προσωπικότητες αυτές άφησαν.

Επομένως μετά από αυτή τη δήλωση του Διδασκάλου για Αρχαίους Έλληνες Τέλειους Διδασκάλους, προκειμένου κανείς να τους ανιχνεύσει, δεν έχει παρά να ψηλαφίσει την αρχαιοελληνική Γραμματεία και να δει τις αναφορές που υπάρχουν σχετικά με αυτούς τους Αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους που η φιλοσοφία τους αναφερόταν στο «Λόγο».

Διδασκαλίες και αναφορές που δεν αναφέρονται στο Naam ή Λόγο είναι διδασκαλίες χαμηλότερων πνευματικών επιπέδων και δε μπορεί να αποδωθούν σε Τέλειους Διδασκάλους

Βέβαια μπορεί η ορολογία που χρησιμοποιήθηκε εκείνα τα παλιά χρόνια να μην είναι η ίδια με τη σημερινή αλλά έστω και έτσι, μπορεί κανείς να βγάλει τα συμπεράσματά του. Έτσι σαν παράδειγμα, όταν ο Θεός αναφέρεται σαν *«Πνεύμα»* και σαν *«Αμέριστος Ουσία»* σε αντίθεση με *«Το έτερον» την «Μεριστή Ουσία»* αντιλαμβανόμαστε εύκολα την σημασία των λέξεων, χωρίς να χρειάζονται περαιτέρω διευκρινίσεις.

Ο Λόγος είναι η δημιουργική αρχή με την οποία ενώνεται ο θείος και ο φυσικός κόσμος σε ένα. *«.... και εις εν πάντα συνήρμοσται... »*. Ο Θεός, δια του Λόγου ή ως Λόγος, θέτει τα "μέτρα" τους νόμους δηλαδή, που διέπουν το φυσικό κόσμο και τους οποίους νόμους δεν επιτρέπεται κανείς να υπερβεί: *«...ουχ υπερβήσεται τα μέτρα...»*. Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος αποκαλεί το Λόγο *«Υιό του Θεού»*.

Ο Λόγος είναι ένας όρος που από ότι γνωρίζουμε, πρώτος διατύπωσε τον 6^{ο} π.Χ. αιώνα ο Ηράκλειτος. Με το Λόγο του Ηράκλειτου, ο Θεός αποβάλλει τον εξωτερικό υπερκόσμιο χαρακτήρα του και γίνεται Πλάστης – Δημιουργός και Οργανωτής του κόσμου. Είναι η αρχέγονη και κατευθυντήρια αρχή του παντός. Ο Λόγος είναι έννοια υπερβατική, πηγή πάσης υπάρξεως, παντός φυσικού νόμου και όλης της συμπαντικής τάξης. Είναι η αιτία των αιτιών, το ακίνητο που τα πάντα κινεί. Είναι ο ίδιος, ο Εσωτερικός ρυθμός, ο σε Εκδήλωση Θεός.

Και για τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και μύστες αλλά και για τους Χριστιανούς, ο Θεός είναι υπερκόσμιος και γίνεται εγκόσμιος δια του δημιουργικού Λόγου. Ο Λόγος είναι αυτός που συνδέει όχι μόνο τον άνθρωπο αλλά και όλη τη φύση με το Θεό. Ο Λόγος έλεγαν, καθιστά το Θεό πανταχού παρόντα και τα πάντα πληρόντα. Έτσι δια του Λόγου ο κόσμος γίνεται, ένθεος».

Ο Ιουστίνος (100-165 μ.Χ.) γράφει: *«Οι Χριστιανοί θεωρούσαν το Λόγο σαν την έκφραση του Θεού όπως ακριβώς παλαιότερα ο Σωκράτης και ο Ηράκλειτος».* Ο κυριότερος από τους Λατίνους Πατέρες ο άγιος Αυγουστίνος γράφει στις "Εξομολογήσεις" (VII, ix) ότι ο Ελληνικός και ο Χριστιανικός «Λόγος» ταυτίζονται. Παρατηρεί όμως ότι οι Έλληνες δεν ομιλούν ευρέως αλλά περιορισμένα για ενσάρκωση του Λόγου όπως την πιστεύουν οι Χριστιανοί αλλά και οι μεγάλοι Ανατολικοί Διδάσκαλοι. «Ο Λόγος σαρξ εγένετο» *(Ιωαν. Α,14)* Όμως η ιδέα ότι ο ενσαρκωμένος Λόγος είναι ο Υιός δεν ήταν από αρχής Χριστιανική. Ο Ερμής της αρχαιοελληνικής παράδοσης είναι ο Υιός που εκφράζει, υλοποιεί και ενσαρκώνει το Λόγο, εξ' ου και το όνομα *«Λόγιος Ερμής»*.

Η Φύση, το υλικό πεδίο κατά τον Ηράκλειτο δεν είναι κάτι χωριστό από το Θεό και έχει υλική και πνευματική υπόσταση. Έχει δηλαδή ύλη και πνεύμα και αποτελεί αδιαίρετη ενότητα. *«Άρα το κατά φύσιν ζην»* που σημαίνει κατά Λόγον και κατά Θεόν ζην δηλαδή *κατ' αρετή ζην*.

Ο Επίκτητος έλεγε: *« Ο λόγος των φιλοσόφων μας υπόσχεται γαλήνη την οποία διακηρύσσει ο Θεός μέσω του Λόγου».*

Ο Ορφέας έλεγε: *«Παραδώσου στο Θείο Λόγο. Βάδιζε φρόνημα το στενό μονοπάτι της ζωής και ατένιζε προς αυτόν τον μέγα Νομοθέτη του κόσμου, τον αθάνατο Βασιλέα».*

Λόγος είναι εκδηλωμένη θεότητα. Δι' αυτού ο Θεός εκδηλώνεται σαν ενεργός δημιουργική δύναμη και φέρνει σε ύπαρξη τα πάντα.

Την ύπαρξη και κοσμογονική λειτουργία του Λόγου είχαν αντιληφθεί πριν από τον Ηράκλειτο, οι Ορφικοί.

Η ενότητα του Λόγου, του Υιού και του Πατέρα που διαφαίνεται στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο *«Ο Πατέρας και ο Υιός είναι το ίδιο»* και τα λόγια του Ιησού: *«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα»,* επίσης δεν ήταν κάτι το καινούριο που διαδόθηκε από το Χριστιανισμό. Ο Ηράκλειτος είχε γράψει: *«Ο Πατέρας και ο Υιός είναι ομοούσια».* Αλλά και ο Κλήμης της Αλεξάνδρειας αναφέρεται σε ένα γραπτό του Ευριπίδη που λέει πως *«ο Πατέρας και ο Υιός είναι το ίδιο, είναι ο ένας Θεός».*

Ο Παύλος συνέδεσε το Χριστιανισμό με τις μυστηριακές λατρείες που αναπτύχθηκαν την ελληνιστική και ρωμαϊκή εποχή, μετά την εποχή της "θρησκείας των πολλών κρατών", που έχουν ως κεντρικό πυρήνα τους το μύθο του θνήσκοντος Θεού και επαγγέλονται τη Σωτηριακή αθανασία. Τα Ελευσίνια μυστήρια, τα Ορφικά, η Διονυσιακή λατρεία, τα μυστήρια του Άδωνη, του Όσιρι και της Ίσιδας καθώς και τα μυστήρια του Μίθρα όλα επαγγέλονται τη μεταθανάτιο σωτηρία των μυστών τους και έχουν στο κέντρο τους ένα θέμα, το θείο δράμα ενός θνήσκοντος θεού που ανασταίνεται και που συμβολίζει την πορεία του Ηλίου ανάμεσα στις ισημερίες και μέσα στα ηλιοστάσια ή το πνεύμα του σίτου που θάβεται στη γη για να ξαναφυτρώσει (παραβολή για τον κόκκο του σίτου) ή την ίδια την αναγέννηση της βλάστησης κατά την άνοιξη.

Η αναγνώριση της θείας φύσης του Υιού σαν ενσαρκωμένου Λόγου, είναι η επιβολή του Ελληνικού πνεύματος με το τριαδικό δόγμα, πάνω στο μονοθεϊστικό ολοκληρωτισμό του Ιουδαϊσμού. Η έννοια του Λόγου είναι εντελώς ξένη στον Ιουδαϊσμό και στην Παλαιά Διαθήκη και προέρχεται από την Αρχαία Ελληνική θρησκεία.

Επίσης και η έννοια της Αγίας Τριάδας δεν βρίσκεται στον Ιουδαϊσμό της Παλαιάς Διαθήκης! Ο Πυθαγόρας *(Pitta Guru που σημαίνει στα Σανσκριτικά "Ο υπέρτατος Διδάσκαλος")* έλεγε: *«Το όλον και ό,τι υπάρχει μέσα σε αυτό, περιλαμβάνεται μέσα στον αριθμό 3, γιατί το τέλος, το μέσον και η αρχή έχουν τον αριθμό του όλου που*

είναι η τριάδα». Αιώνες πριν σε ένα αρχαίο Αιγυπτιακό κείμενο ο Θεός λέει: *«΄Οντας ένας, έγινα τρεις».*

Ο Ορφέας έλεγε: *«Μάθε και εμβάθυνε μέχρι αδύτων εαυτού σου, για να μπορείς να υψωθείς ως την αρχή της Θεϊκής Τριάδας, για να μάθεις την πολυσέβαστη προσευχή που στο Θεό θα πρέπει να απευθύνεις κάθε μέρα».*

Η τριπλή εκδήλωση του θείου, Πατήρ – Υιός και Άγιο Πνεύμα, αναγνωρίζεται από τους Αιγύπτιους σαν Όσιρις - Ίσις – Ώρος και από τους Ινδούς σαν Μπράχμα – Βισνού και Σίβα.

Με το Λόγο μπορούμε να προσεγγίσουμε τις αιώνιες αλήθειες μέσω της νόησης. Αυτές οι αώνιες αλήθειες κατά τον Πλάτωνα βρίσκονται πέρα από τις εντυπώσεις των αισθήσεων και συλλαμβάνονται μόνο μέσω της ψυχής δια του Λόγου. Κατά τους Πυθαγορείους η λύτρωση επιτυγχάνεται με την κάθαρση η οποία συντελείται δια μέσου της "καθαρής γνώσης". Η καθαρή γνώση αποκτάται με την ψυχή μέσω του Λόγου με *«Παθητική θεώρηση»* ή *«Θέαση της αιωνιότητας»* που σημαίνει με διαλογισμό.

Ο Σωκράτης τέλος απέρριπτε την εξωτερική γνώση και εμπιστευόταν την εσωτερική φυσική γνώση που υπάρχει εντός μας ως «δαιμόνιον» και που δεν είναι παρά ο πνευματοσπινθήρας του Λόγου μέσα στον καθένα μας.

Ο ορισμός της αγάπης

Λέγεται στις μυστικιστικές παραδόσεις ότι ο Θεός είναι Αγάπη. Οι ψυχές καθώς είναι ένα μέρος του Θεού, μια πνοή του Θεού, μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας, είναι και αυτές Αγάπη και ο Δρόμος που οδηγεί στο Θεό είναι ο δρόμος της Αγάπης.

Λέγεται ακόμα ότι, οι ιδιότητες της ψυχής που είναι *"αγάπη", "δύναμη", "σοφία" και "συνειδητότητα"*, είναι η ίδια η ψυχή και η ψυχή είναι οι ιδιότητές της, όπως τα χρώματα της ίριδος είναι το φως και το φως είναι τα χρώματα της ίριδας.

Έτσι, επειδή ό άνθρωπος κατά κύριο λόγο είναι μια ενσαρκωμένη ψυχή, εξ ορισμού είναι καλός και έχει μέσα του έμφυτη την αγάπη. Όμως ο Δημιουργός έκρινε ότι αυτή η ψυχή προκειμένου να λειτουργήσει και να φέρει σε πέρας τη

δουλειά που έχει να κάνει στα τρία χαμηλότερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας, χρειάζεται ένα εργαλείο επικοινωνίας με τους κόσμους αυτούς και γι'αυτό της έδωσε το νου. Ο νους όπως ένα ραδιόφωνο συντονίζεται και λειτουργεί στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα, έτσι και αυτός έχει τη δυνατότητα να συντονίζεται με τους τρεις κατώτερους κόσμους.

Ο νους από τη φύση του είναι ένα νεκρό εργαλείο. Δεν σκέπτεται και δεν έχει την ικανότητα της επαγωγής. Όπως ένα κομπιούτερ δεν είναι παρά ένα μεταλλικό κουτί με σύρματα που για να λειτουργήσει χρειάζεται ρεύμα, έτσι και αυτό το τέλειο κομπιούτερ, ο νους, χρειάζεται για να ενεργοποιηθεί, τη ζωοδόχο επαφή της ψυχής. Χρειάζεται η ψυχή να του δώσει τη συνειδητότητά της.

Όμως, όταν ο νους ενεργοποιηθεί από την ψυχή, αρχίζει να δρα ανεξέλεγκτος και προσπαθεί να τραβήξει και την ψυχή στα δικά του χαμηλά ενδιαφέροντα, στη δική του σφαίρα επιρροής που είναι οι κατώτεροί κόσμοι. Έτσι δημιουργείται μία διελκυστίνδα κατά την οποία, *η* ***συνειδητότητα του ανθρώπου, άλλοτε λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής και άλλοτε από το επίπεδο του νου.***

Όταν η συνειδητότητα του ανθρώπου λειτουργεί από το επίπεδο του νου, ο άνθρωπος φροντίζει τις δουλειές του, την υγεία του, την ασφάλειά του, την επιβεβαίωσή του και γενικά την καθημερινότητά του. Κάνει το κάθε τι για να εκπληρώσει τις επιθυμίες του Αστρικού του σώματος. Να αποκτήσει δύναμη και υλικά αγαθά και να διατηρήσει το κάθε τι στο οποίο έχει προσκόλληση.

Όταν η συνειδητότητά του ανθρώπου λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, ο άνθρωπος αναπτύσσει όλο και περισσότερο τη διάθεση, να δίνει, να μοιράζεται, να βοηθάει τον συνάνθρωπο, να συμμετέχει στις αγωνίες του και συγχρόνως νιώθει την ανάγκη να πλησιάσει το Θεό.

Έτσι ο άνθρωπος όταν ή συνειδητότητά του λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής μοιράζει την Αγάπη που είναι έμφυτη ιδιότητα της ψυχής του και όταν η συνειδητότητά του λειτουργεί από το επίπεδο του νου αναπτύσσει την αγάπη και την προσκόλληση στα αντικείμενα που επιθυμεί το Αστρικό του σώμα.

Έτσι λοιπόν για την έννοια της αγάπης υπάρχουν δύο μορφές αγάπης. Η **(α)**γάπη και η **(Α)**γάπη.

Όταν λέμε **(α)**γάπη, εννοούμε. «προσκόλληση σε ανθρώπους, ζώα ή υλικά αντικείμενα που μας δημιουργεί την επιθυμία της αποκλειστικής κτητικότητάς τους. Έχουμε αγάπη για τους γονείς μας, για τους φίλους μας, για το σκύλο ή το άλογό μας, για το σπίτι και τον κήπο μας, για τη συλλογή των γραμματοσήμων μας κλπ. Σε όλα αυτά που αγαπάμε δίνουμε συνέχεια την προσοχή μας, και το χρόνο μας. Η

συντροφιά τους και η ενασχόλησή μας με αυτούς και με αυτά, μάς δίνει χαρά και ευτυχία. Θέλουμε να είναι δικά μας και κανείς να μη μας χωρίσει από αυτά.

Η κατώτερη μορφή αυτής της **α**γάπης είναι η αγάπη μεταξύ ερωτικών συντρόφων και η ανώτερη είναι η αγάπη της μητέρας για το παιδί της. Αυτή η **α**γάπη σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να ελαττωθεί ή ακόμα να γίνει και μίσος ή μπορεί να μεταφερθεί σε κάτι άλλο. Μπορεί να μισήσουμε κάποιον που πρόδωσε τα συναισθήματά μας (έναν ερωτικό σύντροφο ή ένα φίλο) . Μπορεί μια μάνα να σκοτώσει το παιδί της ή να το αποκληρώσει ή μπορεί να πουλήσουμε τη συλλογή των γραμματοσήμων μας για να αγοράσουμε ένα ωραίο αυτοκίνητοι στο οποίο μπορεί επίσης να έχουμε πολύ αγάπη και προσκόλληση. Αυτή η αγάπη είναι στην ουσία αγάπη για τον εαυτό μας. Για να αισθανόμαστε εμείς ωραία και να είμαστε χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

Αντίθετα την (**Α)**γάπη, χαρακτηρίζει ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία. (Ευσπλαχνία ο Πατέρας – προσφορά και θυσία ο Υιός). Αυτή είναι η μυστικιστική Αγάπη για την οποία μας μιλούν οι μύστες οι άγιοι και οι πνευματικοί δάσκαλοι. Δεν είναι αγάπη για τον εαυτό μας, είναι οικουμενική Αγάπη. Αγάπη που δεν έχει όρια και σκαμπανεβάσματα.

Γι’ αυτή την Αγάπη, τη μυστικιστική αγάπη μίλησε ο Ιησούς και σε αυτή την Αγάπη στήριξε τη Διδασκαλία Του. Ήταν η έμπρακτη Αγάπη που την επιβεβαίωσε με την προσφορά και τη θυσία Του και είναι ο κολοφώνας της αγάπης, η Αγάπη του Θεανθρώπου για τους μαθητές Του. Από αυτή την Αγάπη διακατεχόμενος, προσεύχεται ο Ιησούς στον Χείμαρρο των Κέδρων προς τον Πατέρα του, για τους μαθητές του και Του λέει: *«Πάτερ, εγώ περί αυτών παρακαλώ, δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων τους οποίους συ μοι έδωκας. ..... Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου δια να είναι έν καθώς ημείς..... Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου……Πάτερ άγιε εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω όπου είμαι εγώ να είναι και εκείνοι μετ εμού».*

Γι αυτή την μυστικιστική αγάπη δίνει το μέτρο ο Ιησούς όταν λέει στους μαθητές του *«…. Μεγαλυτέραν ταύτης αγάπη δεν έχει ουδείς, του να βάλει την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων του….. Σεις είσθε οι φίλοι μου…».*

Και το εύλογο ερώτημα που τίθεται είναι, πως μπορούμε και εμείς να απόκτήσουμε αυτή την Αγάπη; Η απάντηση έρχεται πάλι μέσα από τις διδασκαλίες των μεγάλων πνευματικών Διδασκάλων που λένε: «*Η Αγάπη δεν είναι εμπόρευμα ή κάτι που μπορεί κανείς με κάποιο τρόπο να αποκτήσει. Η Αγάπη είναι ένα δώρο του Θεού, που το δίνει σε εκείνους που στρέφουν την προσοχή τους προς Αυτόν και συγχρόνως προς τον συνάνθρωπό τους και προς όλη τη Θεϊκή Δημιουργία και που ακόμα με την προσευχή τους, Του ζητούν να τους δείξει το Δρόμο που οδηγεί κοντά*

Του». Τότε, επειδή ο μοναδικός Δρόμος είναι η Αγάπη, ο Πατέρας με τη Χάρη Του, θα μας οδηγήσει στα πόδια του Υιού που είναι η Πηγή της αγάπης και που από το ξεχείλισμά της μπορούμε και εμείς να πάρουμε αγάπη.

Τι είναι η ύλη

Αρχαίοι Ρίσσις της Ινδίας (τρίτη έως πρώτη χιλιετία π.Χ.) ονόμαζαν την Αστρική ύλη "Πρακρίτι" *(Πρακρίτι, σημαίνει πρωταρχική μάγια σε κοιμισμένη κατάστα-ση)* και γι αυτήν έλεγαν τα εξής:

Α) Η Πρακρίτι, όταν **δραστηριοποιηθεί** από το ανεκδήλωτο πνεύμα φέρνει σε ύπαρξη τη "μάγια" που είναι το υλικό κατασκευής του Υλικού επίπεδου και που μεταπλάσεται στις πολλές μορφές, τα σχέδια και τα σχήματα που βλέπει το ανθρώπινο μάτι.

Β) Η Πρακρίτι είναι εκδηλωμένο πνεύμα.

Γ) Η Πρακρίτι και το Πνεύμα είναι *"οι δύο όψεις του ιδίου νομίσματος",* συγκεκριμένα είναι **εκδηλωμένο** και **ανεκδήλωτο πνεύμα.**

Δ) Η Μάγια αποτελείται από **Βαγιού** = αέρα, **Άγκνι =** φωτιά, **Τζαλ**= νερό, **Πρίθβι** = γη και **Ακάς** = πνεύμα.

<u>Χίλια έως δύο χιλιάδες χρόνια μετά</u>

Λεύκιππος (5^{ος} αιώνας**)** και ***Δημόκριτος*** (470-380 π.Χ.). Υποστήριξαν ότι η ύλη αποτελείται από σωματίδια που δεν μπορούν να διασπαστούν και τα ονόμασαν «άτομα».

Εμπεδοκλής (492-432 π.Χ.). Υποστήριξε ότι το υλικό σύμπαν αποτελείται από τέσσερα βασικά στοιχεία «γη νερό, αέρα και φωτιά».

Αριστοτέλης (384-322 π.Χ.). Πρόσθεσε σαν πέμπτο στοιχείο τον «αιθέρα». Αυτά τα πέντε βασικά στοιχεία θεωρείται σήμερα ότι έχουν μία αντιστοιχία: Γη = στερεά Νερό = υγρά **Αέρας** = αέρια Φωτιά = διάπυρη κατάσταση της ύλης και ενέργεια, (ατομική, πυρηνική), Αιθέρας = βιοενέργεια.

Επίκουρος (341-270π.Χ.) Υποστήριξε απόψεις παρεμφερείς με του Δημόκριτου.

<u>Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τον Αριστοτέλη:</u>

Ρόμπερτ Μπόιλ (1627-1691). Η ύλη αποτελείται από 12 χημικά στοιχεία που ανάλογα με τη θερμοκρασία μπορεί να έχουν τη μορφή του στερεού, του υγρού ή του αέριου.

Αντουάν Λαβουαζιέ (1743-1794). Η ύλη αποτελείται από 31 χημικά στοιχεία.

Τζον Νταλτον (1766-1844). Ομοειδή άτομα κάνουν ένα χημικό στοιχείο π.χ. ένα άτομο αργύρου. Ετερογενή άτομα κάνουν ένα <u>μόριο</u> π.χ. ένα μόριο νερού.

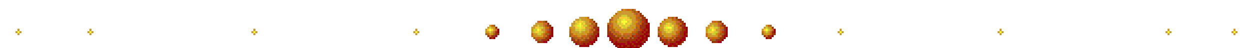
Ντιμίτρι Ιβάνοβιτς Μεντελέγιεφ (1834-1907). Η ύλη αποτελείται από 63 χημικά στοιχεία.

Αντουάν Μπεκερέλ (1852-1908) και το ζεύγος ***Μαρία*** (**1867-1934**) και ***Πιερ Κιουρί*** (1859-1906). Αρχικά μελέτησαν την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και τελικά ανακάλυψαν τη ραδιενέργεια

Έρνεστ Ράδεφορντ (1871-1937) και ***Τζόσεφ Τόμσον*** (1856-1940). Μίλησαν για υποατομικά στοιχεία, πυρήνα, πρωτόνια ηλεκτρόνια, νετρόνια.

Άλμπερτ Αιστάιν. Με την πείρα των παλαιοτέρων επιστημόνων, τελικά ανέπτυξε θεωρητικά και απέδειξε μαθηματικά τη θεωρία του, που ονομάστηκε “Θεωρία της υλοενέργειας”, πού λέει ότι <u>ύλη</u> και η <u>ηλεκτρομαγνητική ενέργεια</u> ή <u>Αιθέρας</u> ή <u>Βιοενέργεια</u> είναι το ίδιο, συνυπάρχουν και μπορεί να μεταλλαχθεί η μία μορφή στην άλλη. Είναι οι «Δύο όψεις του ιδίου νομίσματος».

Τη μυστικιστική παραδοχή των αρχαίων Ρίσσις, ότι : “Η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια αποτελεί την κατώτερη έκφραση του πνεύματος στον υλικό κόσμο”, επιβεβαιώνει η σύγχρονη επιστήμη θεωρώντας ότι “η ύλη είναι πακέτα ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας και ότι αυτή η ενέργεια (βιοενέργεια) συνυπάρχει και αποτελεί ένα δομικό στοιχείο της στερεάς ύλης.

Πως δημιουργήθηκε η ύλη

*(Στα Σανσκριτικά η ύλη του Υλικού πεδίου ονομάζεται **Maya**, του Αστρικού πεδίου ονομάζεται **Prakriti**, και του Αιτιατού πεδίου ονομάζεται **Pradan**)*

Το Άγιο Πνεύμα ή Λόγος (Naam στα Σανσκριτικά) αρχικά έφερε σε ύπαρξη μια περιοχή “Καθαρού Πνεύματος” (Sach Khand) στο κατώτερο μέρος της οποίας

ο Λόγος, εκδηλώθηκε με πιο αδρή μορφή σαν “Αιθέρας” **(Akash)** που όμως είναι η πιο λεπτή μορφή από όλα τα στοιχεία και διαχέεται παντού μέσα στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα και τον Υλικό κόσμο.

Ο Akash που είναι η κατώτερη μορφή του Πνεύματος, έχει δύο συνιστώσες. Η μία είναι το ***Πνεύμα ή Ψυχή*** που παραμένει “ανεκδήλωτη” μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία και η άλλη που “εκδηλώνεται” σαν ***Θετική και σαν Αρνητική Δύναμη*** δυνάμεις που αργότερα ενώθηκαν και έφεραν σε ύπαρξη τα δομικά υλικά: αέρα, φωτιά, νερό και γη. Από αυτά ακριβώς τα δομικά υλικά αποτελούνται: η ύλη του Υλικού πεδίου **ή** Maya, η ύλη του Αστρικού πεδίου **ή** Prakriti και ή ύλη του Αιτιατού **ή** Νοητικού πεδίου ή Pradan.

Όλες οι μορφές του εκδηλωμένου Akash διαπερνώνται και συντηρούνται από τον ανεκδήλωτο Akash.

Έτσι, όλα τα πνευματικά επίπεδα κάτω από το Sach Khand, καθώς και το υλικό επίπεδο αποτελούνται από πνεύμα και ύλη. Από εκδηλωμένο Akash, που διαπερνιέται από ανεκδήλωτο Akash

Με άλλα λόγια, τα πάντα κάτω από το Sach Khand αποτελούνται από ανεκδήλωτο και εκδηλωμένο Akash, δηλαδή, αποτελούνται από πνεύμα και ύλη.

“Maya” το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου

Τον τελευταίο αιώνα η επιστήμη απέδειξε ότι η ύλη του Υλικού σύμπαντος είναι συμπυκνωμένη ηλεκτρομαγνητική ενέργεια. Το Υλικό πεδίο αποτελείται από ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και από πακέτα αυτής της ηλεκτρομαγνητικής, ενέργειας που αποτελούν την στερεά ύλη. Η στερεά ύλη αποτελείται από τα βασικά στοιχεία της κλίμακας του Mendeleev O_2, H_2, Ca, Fe, Cu κλπ, Αυτά τα στοιχεία αποτελούνται από μικρότερα στοιχεία που είναι ηλεκτρικά φορτισμένοι πυρήνες και ηλεκτρικά φορτία γύρω από αυτούς που στο σύνολό τους είναι γνωστά σαν ηλεκτρόνια, πρωτόνια, ποζιτρόνια κλπ. Τα πάντα λοιπόν στον Υλικό κόσμο είναι διάχυτη ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και πακέτα αυτής της ενέργειας που συνθέτουν τη στερεά ύλη. Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια από τους βιολόγους ονομάζεται και “βιοενέργεια” και από τους μυστικιστές, maya, prana και akash που σημαίνει “ Ψευδαίσθηση των αισθήσεων φιλοσοφικά” ,

Σύμφωνα με τη “Θεωρία της Υλοενέργειας” του Einstein η ύλη μπορεί να διασπαστεί σε ενέργεια και αντίθετα η ενέργεια μπορεί να συμπιεστεί και να δημιουργηθούν πακέτα στερεάς ύλης. Η θεωρία αυτή που αποδείχθηκε και πειραματικά απέδειξε ότι στην πραγματικότητα ύλη και ενέργεια είναι το ίδιο πράγμα σε κάποια διαφορετική έκφραση.

Το ανθρώπινό μας σώμα αποτελείται από ύλη του Υλικού κόσμου δηλαδή από maya, από στοιχεία της κλίμακας του Mendeleev και περιβάλλεται και διαποτίζεται από ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια. Η βιοενέργεια περιβάλλει όλο μας το σώμα αλλά και όλα τα συστήματα, όλα τα όργανα, όλους τους ιστούς και ακόμα όλα τα τρισεκατομύρια κύτταρα που συνθέτουν το υλικό μας σώμα, χωριστά. Είμαιστε σαν τα ψάρια που ζούνε μέσα στο νερό και που το σώμα τους αποτελείται κατά 80% από νερό.

Η βιοενέργεια είναι απαραίτητη για τη ζωή μας καθώς καθορίζει και διατηρεί σε ύπαρξη όλες τις λειτουργίες που γίνονται στο ανθρώπινό μας σώμα χωρίς τη θέλησή μας, όπως είναι για παράδειγμα η αναπνοή, η κυκλοφορία, η πέψη, το μεγάλωμα των μαλλιών και των νυχιών κλπ. Αυτό επιτυγχάνεται γιατί η βιοενέργεια φορτίζει ηλεκτρικά τις κυτταρικές μεμβράνες που η ηλεκτρική τους φόρτιση είναι απαραίτητη για την ανταλλαγή της ύλης των κυττάρων και επομένως απαραίτητη για την ίδια τους τη ζωή και επομένως και τη ζωή του σώματός μας. (*Βραβείο Nobel στη βιολογία)*

Όταν λέμε ηλεκτροκαρδιογράφημα, ηλεκτροεγκεφαλογράφημα, ηλεκτρομυογράφημα, εννοούμε τις γραφικές καταγραφές της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας ή βιοενέργειας που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία των αντιστοίχων οργάνων. Από τις καταγραφές αυτές βγάζουμε συμπεράσματα για την καλή η πλημμελή λειτουργία των οργάνων του σώματός μας.

Η αθέατη από το ανθρώπινο μάτι βιοενέργεια ή αιθέρας κυκλοφορεί μέσα σε επίσης αθέατους για το ανθρώπινο μάτι βιοενεργειακούς ή αιθερικούς σωλήνες με το Σανσκριτικό όνομα Nantis, που υπολογίζονται σε 300.000 και οι οποίοι αιθερικοί σωλήνες δημιουργούν και συνθέτουν άπειρα πλέγματα. Στο σημείο που διασταυρώνονται αυτά τα πλέγματα δημιουργούνται τα βιοενεργειακά ή αιθερικά κέντρα που είναι γνωστά και σαν “τσάκρα”. Κάθε τσάκρα είναι γνωστό ότι με τις πράνες που δέχεται και περνάνε μέσα από αυτά εποπτεύει και διατηρεί ορισμένες σωματικές λειτουργίες. Έτσι τα κατώτερα τσάκρα εποπτεύουν, ελέγχουν και διατηρούν τις γενετικές λειτουργίες, το ίδιο τα αμέσως ανώτερα εποπτεύουν τις λειτουργίες της πέψης και του ουροποιητικού συστήματος, τα αμέσως πιο πάνω της αναπνοής και κυκλοφορίας κλπ.

Μια Άλλη Άποψη για το Big bang

Από τις μυστικιστικές παραδόσεις στις σύγχρονες αντιλήψεις

Σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις ο Θεός δημιούργησε αρχικά μια περιοχή "Καθαρού Πνεύματος", που στα Σανσκριτικά ονομάζεται Satch Khand. Από αυτή την οποία Περιοχή, αργότερα, κατιόντως, δημιουργήθηκαν σταδιακά, η μία μετά την άλλη, άλλες περιοχές που αποτελούνταν από όλο και λιγότερο πνεύμα και από όλο και περισσότερη ύλη. Οι Περιοχές αυτές είναι το Υπεραιτιατό, το Αιτιατό, το Αστρικό και τελικά το Υλικό Επίπεδο.

Η προς τα κάτω προέκταση του "Καθαρού Πνεύματος" όπως προερχόταν από το Θεό, έφερε σε εκδήλωση την κατώτερη έκφραση του πνεύματος που είναι ο Akash (Άγιο Πνεύμα ή Λόγος του Θεού) ο οποίος είναι ο δημιουργός των πάντων και αποτελεί το πιο λεπτό από όλα τα στοιχεία και διαχέεται, διαποτίζει και διαπερνά όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Ο Akash διακρίνεται σε εκδηλωμένο και ανεκδήλωτο. Ο εκδηλωμένος Akash εκδηλώθηκε φέρνοντας σε ύπαρξη τα δομικά στοιχεία της ύλης (αέρα = αέρια, γη = στερεά, νερό = υγρά, φωτιά = ενέργεια) ενώ ο ανεκδήλωτος Akash είναι το πνεύμα ή ψυχή που παραμένει ανεκδήλωτος μέσα σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία.

*Σημ. Εδώ θα πρέπει με έμφαση να σημειωθεί η **ταυτότητα** της έννοιας **πνεύματος** και **ψυχής** που μόνον για λόγους δυνατότητας αντίληψης από την ανθρώπινη διάνοιας, τούς αποδίδεται, στις ομιλίες και τα κείμενα των πνευματικών δασκάλων, διαφορετικός εννοιολογικός χαρακτήρας. Η ψυχή είναι πνεύμα όπως κατ αναλογία το υλικό μας σώμα είναι ύλη.*

Η σχέση ψυχής και πνεύματος είναι η σχέση ενός κύματος και του απέραντου ωκεανού. Η ψυχή είναι το κύμα, το πνεύμα και είναι ο ωκεανός.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω το Υλικό Επίπεδο βγήκε μέσα από τα σπλάχνα του Αστρικού Επίπεδου και το υλικό κατασκευής του Υλικού Επίπεδου που ονομάζεται "Maya" είναι το ίδιο το υλικό του Αστρικού Επίπεδου "Prakriti", εμπλουτισμένο με περισσότερη ύλη ενώ συγχρόνως περιέχει λιγότερο πνεύμα.

Με άλλα λόγια η Maya είναι παιδί της Prakriti, όπως και το Υλικό είναι παιδί που γεννήθηκε μέσα από το Αστρικό Επίπεδο της Θεϊκής Δημιουργίας.

Η "πρωτεύουσα" του Αστρικού Επίπεδου ονομάζεται "Sahanstal Kanwal", η "Πόλη με τα χίλια φώτα". Εκεί βρίσκεται το "εργοστάσιο" παραγωγής της Maya που όπως προαναφέρθηκε είναι παιδί της Prakriti και η οποία Maya αποτελεί την κατώτερη μορφή ενέργειας, που είναι και ονομάζεται, "ηλεκτρομαγνητική ενέργεια".

Το εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας του Sahasnstal Kanwal χρησιμοποιεί σαν πρώτη ύλη Prakriti και αποδίδει συνεχώς και στο διηνεκές ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, Maya.

Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι η "βιοενέργεια" ή "Prana" στα Σανσκριτικά. Από την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια δημιουργούνται ακόμα και πακέτα ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας (πρωτόνια, ηλεκτρόνια, ποζιτρόνια κλπ.) που αποτελούν τα δομικά στοιχεία της στερεάς ύλης του Υλικού Επίπεδου.

Ύλη και ενέργεια είναι οι δύο μορφές της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας της Maya δηλαδή, και αυτό αναφέρθηκε για πρώτη φορά από τους αρχαίους Ρίσσις (4-2η χιλιετία π.Χ.) και αργότερα από τον Λεύκιππο (5ος π.Χ. αιώνας) και το Δημόκριτο (4ος π.Χ.αιώνας). Τελευταία προστέθηκαν και οι απόψεις του Ernest Raderford και τελικά έγινε και μαθηματική απόδειξη αυτής της πραγματικότητας από τον Albert Einstein.

Την αρχική εκροή της Maya, στη διαδικασία της δημιουργίας του Υλικού Επιπέδου, οι σύγχρονοι επιστήμονες αντιλήφθηκαν σαν διάσπαση ενός «πυρήνος» και ακόμα τη συνεχή απορροή της Maya από το Αστρικό Επίπεδο χαρακτήρισαν σαν διαρκή απομάκρυνση των προϊόντων της διάσπασης. Τη διεργασία αυτή οι σύγχρονοι επιστήμονες ονόμασαν "Big bang", που σημαίνει "Μεγάλη διάσπαση", ενώ στην πραγματικότητα θα έπρεπε να ονομάζεται Μεγάλη απορροή.

Σε ορισμένα από τα πακέτα της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, που αποτελούν τη στερεά ύλη, το πνεύμα ή ψυχή δίνει συνειδητότητα και έτσι προκύπτουν οι διάφορες μορφές ζωής. Οι φυτικοί, οι ζωικοί οργανισμοί και ο άνθρωπος.

Σημ. Η διαδικασία αυτή είναι ασύλληπτη από την ανθρώπινη διάνοια. Σχετικά με τη δημιουργία του ανθρώπου στο βιβλίο της Γένεσης, στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται παραβολικά ότι «Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων ..... και έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο από χώματος γης (ύλη- Maya) και ενεφύσησε στους μυκτήρας αυτού, πνοή ζωής (Πνεύμα-ψυχή).

Αυτή η βιοενέργεια ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια περιβάλλει και διαποτίζει τα πακέτα ενέργειας *(της στερεάς ύλης)* που εμφανίζεται με τη μορφή φυτών, ζώων και ανθρώπων. Στον άνθρωπο η βιοενέργεια ή Prana περιβάλει και διαποτίζει όλο του το σώμα, όλα τα συστήματα. όλα τα όργανα, όλους τους ιστούς και όλα τα δισεκατομμύρια των κυττάρων του σώματός του. Η βιοενέργεια φορτίζει ηλεκτρικά τις κυτταρικές μεμβράνες και μόνο με αυτή την προϋπόθεση μπορεί και γίνεται η κυτταρική ανταλλαγή της ύλης, η διατροφή και επομένως και η ζωή.

Έτσι το ανθρώπινο σώμα διατηρείται χάρη σε δύο παράγοντες: τη βιοενέργεια που το διατηρεί στη ζωή και στην ψυχή της οποίας το ανθρώπινο σώμα αποτελεί ένα κάλυμμα.

Όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε έκσταση, λειτουργεί ο υποσυνείδητος του νους σύμφωνα με τις ροπές του. Οι ροπές οδηγούν το νου να λειτουργεί σε ένα ορισμένο επίπεδο συνειδητότητας. Στην έκσταση η προσοχή χαλαρώνει και φεύγει από κάθε τι το συγκεκριμένο και αδρανοποιείται.

Εάν κάποιος έχει με το συνειδητό νου *(συνειδητά)* κατά τη διάρκεια της ημέρας την προσοχή του στο Θεό και κατά την ώρα της έκστασης η προσοχή του θα είναι εκεί.

Αυτός είναι ο διαλογισμός των μαθητών των Τελείων Διδασκάλων***. Έκσταση με την οποία προσπαθείς να ακινητοποιήσεις την προσοχή σουστον Τρίτο Οφθαλμό και στη συνέχεια η ενσυνείδητη επαφή σου με το αντικείμενο της επιδίωξής σου τον Διδάσκαλο.***

- *Έκσταση είναι η αδράνεια της προσοχής*.

Το χρήμα στις θρησκευτικές και μυστικιστικές παραδόσεις

Στη γήινη ζωή, το χρήμα αποτελεί έναν από τους βασικούς παράγοντες ευτυχίας του ανθρώπου καθώς δεν εξυπηρετεί μόνο τις βασικές του ανάγκες για τροφή, διαβίωση και ασφάλεια αλλά αποτελεί και ένα μέσο για την προβολή και επιβεβαίωση του, και ακόμα του δίνει τη δυνατότητα να ζει μία ηδυπαθή και άνετη ζωή. Το χρήμα είναι ένα μέσο που πολλές φορές εξασφαλίζει και επαυξάνει άλλους βασικούς παράγοντες της ευτυχίας του ανθρώπου, όπως την υγεία, την οποία μπορεί να προφυλάξει καλύτερα καθώς και τις οικογενειακές, συναισθηματικές και ανθρώπινές του σχέσεις που και αυτές, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό επηρεάζονται από τα χρήματα.

Αλλά ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ένα σώμα που το κατευθύνει ένας νους. Οι μεγάλοι άγιοι, οι μύστες και οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι ο άνθρωπος είναι μία ψυχή με ένα νου σε εξέλιξη και προορισμός του πάνω στη γη είναι να αποκτήσει Αυτογνωσία και να επιτύχει τη Θέωση. Και το ερώτημα είναι αν το χρήμα εξυπηρετεί και σε ποιο βαθμό, την εκπλήρωση αυτού του μεγάλου σκοπού.

Μας λένε ακόμα πως η ευτυχία είναι ότι καλύτερο μπορεί να έχει ένας άνθρωπος, αλλά πάνω από την ευτυχία, που ικανοποιεί το Αστρικό σώμα και το νου τού ανθρώπου, είναι η ευδαιμονία την οποία αισθάνεται η ψυχή του και αυτή η

ευδαιμονία βρίσκεται μόνο κοντά στον Αγαπημένο Πατέρα. Αυτός όμως, είναι σίγουρο ότι δεν έχει σχέση με χρήματα και με πλούτη. Ακόμα η ευτυχία μπορεί να διαρκέσει για μία στιγμή όπως μία στιγμή διαρκεί και η ανθρώπινη ζωή, ενώ η ευδαιμονία ακολουθεί την ψυχή και μετά τη γήινη ζωή. Γι'αυτό το λόγο, όλοι οι μύστες και οι άγιοι μας προτρέπουν να ζούμε μία απλή και ενάρετη ζωή, να φροντίζουμε το σώμα και το νου μας αλλά η προτεραιότητά μας να είναι η εκπλήρωση του σκοπού της ανθρώπινής μας ύπαρξης που είναι όπως προελέχθη η επιστροφή στην Αγκαλιά του Πατέρα, στη Βασιλεία των Ουρανών.

Ο ρόλος που παίζει το χρήμα στην ανθρώπινη ζωή, είναι ακριβώς αυτός της φωτιάς που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το καλό αλλά και για το κακό. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας δίνουν με τις διδασκαλίες τους οδηγίες και προτροπές για τον τρόπο που πρέπει να διαχειριζόμαστε τα χρήματα και συγχρόνως οι ίδιοι με τη ζωή και το παράδειγμά τους αποτελούν το πρότυπο που και εμείς πρέπει να ακολουθούμε. Μας λένε ότι ο άνθρωπος πρέπει να εργάζεται, να κερδίζει χρήματα για να μη ζει σε βάρος άλλων. Αλλά, το να κερδίζει κανείς χρήματα είναι μία πρόκληση, γιατί άλλοτε μπορεί και άλλοτε να μην μπορεί να κερδίσει τόσα όσα του είναι απαραίτητα ή άλλοτε να κερδίζει τόσο πολλά, συχνά με όχι νόμιμα μέσα, που να μη ξέρει τι να τα κάνει.

Ένας μεγάλος μύστης του 9^{ου} αιώνα ο Vabarian έλεγε ότι «όταν τα χέρια κρατούν λεφτά ή ψυχή κλαίει από αγωνία μέχρι να δει πως αυτά θα χρησιμοποιηθούν».

Στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε ότι κάθε Εβραίος ήταν υποχρεωμένος να προσφέρει το ένα δέκατο των εισοδημάτων του στους ιερείς και το ναό. Η Μωσαϊκή αυτή επιταγή υπεισήλθε και στο Χριστιανισμό και τελικά θεσμοθετήθηκε από το Κανονικό Δίκαιο. Οι πιστοί κατέβαλαν υπέρ του κλήρου και της εκκλησίας «τάς Δεκάτας» (decimae) οι οποίες στην Ανατολική εκκλησία ήταν εκούσιες συνεισφορές των ευπόρων ευσεβών Χριστιανών όχι μόνο σε χρήματα αλλά και σε διάφορα είδη. Αλλά και οι φτωχοί προσέφεραν ως ένδειξη της ευλάβειάς τους στον κλήρο λίγα χρήματα, κάποιο άρτο ή κάτι άλλο περισσότερο συμβολικό παρά ουσιαστικό.

Στα αρχαιοελληνικά χρόνια είχε θεσμοθετηθεί η "Δεκατηφόρος επίκληση του Απόλλωνα". Με την επίκληση στα ιερά του θεού στα Μέγαρα, το Άργος, την Απολλωνία και την Ιεράπετρα της Κρήτης προσφερόταν η Δεκάτη για να τιμηθεί ο θεός Απόλλωνας.

Ακόμα έχουμε πολλές πληροφορίες από την περίοδο της Τουρκοκρατίας, για τις φιλότιμες προσφορές χρήματος των απλών ανθρώπων προς τους ιερείς, προκειμένου οι τελευταίοι να μπορούν να επιβιώσουν για να διατηρήσουν τα ιερά και

τα όσια της φυλής. Οι ιερείς εκείνης της εποχής εκτός από τα λατρευτικά, συμβουλευτικά και μορφωτικά τους καθήκοντα έπρεπε να εργάζονται σκληρά στα κτήματα όχι μόνο για να ζουν αλλά και για να αποτελούν παράδειγμα εργατικότητας για τους άλλους. Όμως τα εισοδήματά τους δεν ήταν τόσα ώστε να μπορούν να ζουν οι ίδιοι με τις πολύτεκνες οικογένειές τους, να συνδράμουν τη φτωχολογιά της εποχής και συγχρόνως να συντηρούν και τις εκκλησίες, στις αυλές των οποίων και οι ίδιοι συνήθως διέμεναν.

Εδώ στην Ελλάδα μέχρι πριν λίγες δεκαετίες που εφαρμόστηκε ο "περί ενοριών" νόμος, ο κατώτερος κλήρος ζούσε από τα *ελέη* των Χριστιανών. Επειδή δε ο νόμος αυτός δεν καλύπτει τους παλαιοημερολογίτες και άλλους αιρετικούς (;) οι ιερείς, αυτοί εξακολουθούν να ζουν με τις προσφορές των πιστών ακόμα και σήμερα.

Την Εβραϊκή θεία εντολή για προσφορά της Δεκάτης στον κλήρο, στους μετέπειτα χρόνους, υιοθέτησε στη Δύση και η Παπική εξουσία και την έκανε μάλιστα υποχρεωτική, για να φέρει σε πέρας τις Σταυροφορίες και τα άλλα "θεάρεστα" έργα στα οποία δραστηριοποιούταν!!

Σην προσφορά χρημάτων στα ιερατεία τη συναντάμε σε πολλά θρησκεύματα σαν μέρος των λατρευτικών καθηκόντων των πιστών ή ακόμα και σαν μέρος των ειδωλολατρικών τους συνηθειών. Σε πολλές περιπτώσεις οι θυσίες που πρόσφεραν τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι αντικαταστάθηκαν αργότερα με τα τάματα και την προσφορά χρημάτων. Οι θυσίες γίνονταν για να εξευμενίσουν, να ευχαριστήσουν και να καλοπιάσουν τους θεούς. Τα χρήματα που χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα με τη μορφή προσφορών, κεριών κλπ δίνονται για τους ίδιους ακριβώς λόγους και σκοπούς.

Έτσι έμεινε μέσα στις θρησκευτικές παραδόσεις οι πιστοί να πρέπει να συνεισφέρουν χρήματα για τη συντήρηση των ιερών και των ιερατείων, και για να έχουν αυτά τη δυνατότητα να συνδράμουν τους φτωχούς και να πολεμούν τους "αιρετικούς και τους άθεους"!! και ακόμα για να μεσολαβούν στο θεό ώστε Αυτός να ακούει τις προσευχές των ευσεβών.

Η προτροπή των ιερέων μέσα από τα κηρύγματά τους ήταν: «δώστε χρήματα και στερηθείτε κάτι από αυτά που μπορούν τα χρήματα να σας προσφέρουν, για να δώσετε στο συνάνθρωπο τη δυνατότητα να ζήσει καλύτερα και εσείς να έχετε τη θεία ευμένεια».

Βέβαια το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα, λένε στην Ανατολή, και αυτό το παράδειγμα δεν είναι βέβαιο ότι το έπαιρναν πάντα οι λαϊκοί από τους

κληρικούς που πολλές φορές πιεστικά ζητούσαν χρήματα για να μεσολαβήσουν στο Θεό να συγχωρέσει τις αμαρτίες τους.

Τη Δεκάτη των Εβραίων, σαν προαιρετική υποχρέωση, συναντάμε και στις θρησκευτικές παραδόσεις των Ανατολικών χωρών με εξαίρεση τους Μουσουλμάνους οι οποίοι είχαν την υποχρέωση να προσφέρουν το τεσσαρακοστό των εισοδημάτων τους στους μουλάδες. Μέσα στις μυστικιστικές παραδόσεις της Ανατολής και κυρίως των Ινδιών, υπάρχουν πολλές παραβολικές και συχνά υπερβολικές ιστορίες που αναδεικνύουν την αγάπη και την προσκόλληση των ανθρώπων στα χρήματα και την προσπάθεια των Πνευματικών Διδασκάλων να δείξουν ότι η απόκτηση χρημάτων δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός γιατί συνήθως αυτά αποτελούν εμπόδιο στην πνευματική πρόοδο των ευσεβών.

Ο Ιησούς έλεγε ότι είναι πιο εύκολο να περάσει μια τριχιά μέσα από μία βελόνα παρά ένας προσκολλημένος στο χρήμα να βρει το Θεό. Εντούτοις αυτό που είναι δύσκολο δεν είναι και ακατόρθωτο. Μέσα στην Παλαιά Διαθήκη έχουμε πολλά παραδείγματα αρχόντων και πλουσίων που διακρίθηκαν για την αγάπη και την αφοσίωσή τους στον Κύριο.

Υπάρχει μία ιστορία για έναν προσκυνητή Μουσουλμάνο, που θέλει να δείξει ότι εκείνο που μετράει στα μάτια του Θεό δεν είναι οι προσευχές, οι γονυκλισίες και η επίσκεψη ιερών τόπων αλλά η ανιδιοτελής προσφορά στον συνάνθρωπο. Μάζευε λοιπόν ο Μουσουλμάνος για πολύ καιρό χρήματα με σκοπό να κάνει ένα ταξίδι ζωής. Να πάει να προσκυνήσει την Kaaba. Μετά από πολλές στερήσεις συγκέντρωσε το ποσό που χρειαζόταν και μία μέρα ξεκίνησε για το ταξίδι του. Όμως πριν καλά - καλά βγει από το χωριό του, είδε μία γυναίκα με ένα μωρό στην αγκαλιά της να βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση από την πείνα. Χωρίς να το πολυσκεφθεί έβγαλε και της έδωσε όλα του τα χρήματα και γύρισε στο σπίτι του αντί να πάει στο προσκύνημα. Το ίδιο βράδυ είδε σε όραμα το Θεό κι' Αυτός του είπε "Karim το προσκύνημά σου έγινε δεκτό και έχεις την ευλογία μου".

Μία άλλη ιστορία που θέλει να δείξει ότι ούτε η απάρνηση του κόσμου είναι απαραίτητη ούτε ο πλούτος είναι εμπόδιο για την πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου, είναι αυτή του βασιλιά και μεγάλου μύστη του Radja Janak.

Εκείνα τα χρόνια (13^{ος} αιώνας) ζούσε στο βασίλειο του Ratja Janak ένας νέος ασκητής με πνευματική κλίση που τον έλεγαν Sukh Dev και ήταν γιος ενός περίφημου ιερωμένου του Ved Vyas που κάποτε είπε στο γιό του πως αν ήθελε να αποκτήσει τέλεια φώτιση θα έπρεπε να πάει να μαθητεύσει στα πόδια του Ratja Janak. Ο νεαρός Ved υπάκουσε στον πατέρα του αλλά είχε σοβαρές αμφιβολίες αν ένας βασιλιάς θα ήταν δυνατό να δώσει φώτιση σε έναν ασκητή σαν αυτόν. Τελικά πήγε στα ανάκτορα και ζήτησε να μιλήσει με το βασιλιά. Με έκπληξή του είδε

όχι μόνο να του επιτρέπουν την είσοδο στα ανάκτορα αλλά και τον βασιλιά να τον δέχεται για μαθητή του με μεγάλη χαρά. Ο Sukh Dev εγκαταστάθηκε στο παλάτι αλλά καθώς έβλεπε το βασιλιά να ζει μέσα στη χλιδή, περιστοιχισμένο από ωραίες γυναίκες και μάλιστα να τον περιποιείται η ωραιότερη, απορούσε αν τελικά η παραμονή του στα ανάκτορα θα βοηθούσε την πνευματική του πρόοδο. Μία μέρα ο βασιλιάς τον ρώτησε αν είχε δει τα αξιοθέατα της πόλης και ο Sukh Dev του απάντησε πως όχι. Τότε ο βασιλιάς φώναξε τη φρουρά του και της έδωσε εντολή να ξεναγήσει τον Dev σε ολόκληρη την πόλη. Αλλά, είπε στον επικεφαλής: «θα του δώσετε να κρατάει ένα δοχείο ξέχειλο με γάλα. Αν μέχρι να επιστρέψετε από την περιήγηση, στο δρόμο του χυθεί έστω και μία σταγόνα γάλα να του πάρετε το κεφάλι». Έτσι και έγινε. Το βράδυ κατάκοπος και περιδεής ο Sukh Dev γύρισε στα ανάκτορα και αμέσως οδηγήθηκε μπροστά στο βασιλιά. «Πώς σου φάνηκε η πόλη τον ρώτησε εκείνος»; Ο Dev γεμάτος αγωνία, απάντησε στο βασιλιά: «Βασιλιά μου δεν μπόρεσα να ρίξω έστω και μία ματιά στη πόλη γιατί η ζωή μου ολόκληρη κινδύνευε αν μου χυνόταν έστω και μία στάλα γάλα»;

Τότε ο a Ratja Janak του είπε: "Άκουσε αγαπητό μου παιδί. Όπως εσύ έμεινες αδιάφορος όλη την ημέρα για την πόλη και τα αξιοθέατα της, έτσι και εγώ παραμένω παγερά αδιάφορος για τον πλούτο, τη χλιδή και τα μεγαλεία που βλέπεις. Γνωρίζω πόσο σύντομη είναι η ζωή και ποιες είναι οι πραγματικές της αξίες αλλά είμαι επιφορτισμένος με αυτά τα βασιλικά καθήκοντα από τον πνευματικό μου οδηγό (τον Astavakra) που έτσι με διέταξε να κάνω. Θα προτιμούσα και εγώ αντί στα ανάκτορα να ήμουν κάπου κοντά του αλλά δεν κάνω τίποτα περισσότερο από του να παραμένω πιστός στις εντολές του».

Ο ανέντιμος τρόπος απόκτησης χρημάτων καυτηριάζεται μέσα στις μυστικιστικές παραδόσεις κυρίως όταν αφορά άτομα που θέλουν να παρουσιάζονται σαν βαθιά θρησκευόμενα, και που στην πραγματικότητα εκμεταλλευόταν με διάφορους τρόπους την αγαθότητα, την αφέλεια και την άγνοια των συνανθρώπων τους. Ακόμα χειρότερα είναι όταν η εκμετάλλευση προέρχεται από θρησκευτικούς λειτουργούς και πνευματικούς ηγέτες.

Ένας μεγάλος Διδάσκαλος του 19ου αιώνα ο Baba Jaimal, έλεγε στους μαθητές του να προσέχουν γιατί "άλλοι εκμεταλλεύονται το γαϊδαρό τους και άλλοι το θρησκευτικό συναίσθημα των συνανθρώπων τους για να βγάλουν λεφτά".

Επειδή σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις η αυτοπαράδοση στο Διδάσκαλό είναι στοιχείο αναγκαίο και βασική προϋπόθεση για την πνευματική πρόοδο των μαθητών, πολλές φορές οι Διδάσκαλοι ζητούσαν από τους μαθητές να πουλήσουν τα υπάρχοντά τους, να τα δώσουν σε φτωχούς και να τους ακολουθήσουν ή αν είχαν οικογένειες, αφού καλύψουν τις ανάγκες της να μοιράζονται το περίσσευμα των χρημάτων τους με τους φτωχούς. Ο Dara Pipa, ευσεβής μαθητής του

μεγάλου αγίου Dadu Sahib (1544-1604) όταν μιλούσε στους μαθητές του για “ευσπλαχνία”, τους έλεγε: «να δίνετε στους φτωχούς, όχι στους ζητιάνους που δεν μπορείτε να ξέρετε τι χρήση θα κάνουν με τα χρήματα που θα τους δώσετε».

Κάποτε ένας αναζητητής ρώτησε το μεγάλο Sufi Διδάσκαλο Ravi Das (1399-1527) ποια ήταν η συμβουλή που είχε να του δώσει για να τον ακούσει ο Θεός και να ανταποκριθεί στις προσευχές του. Εκείνος του απάντησε: *«δίνε, δίνε και πάλι δίνε και μόνο δίνε. Δώστα όλα. Όταν θα πάψεις να έχεις προσκόλληση και επιθυ-μία στο να κατέχεις χρήματα και υλικά αγαθά, θα αρχίσεις να έχεις αληθινή επιθυμία για το Θεό. Τότε Εκείνος θα ακούσει την κραυγή της ψυχής σου και θα ανταποκριθεί στις προσευχές σου».*

Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο όταν έγινε η απόσχιση του Πακιστάν και του Μπαγκλαντές από την Ινδία, έγιναν μεγάλες σφαγές μεταξύ Ινδουϊστών και Μουσουλμάνων και καταστράφηκαν πολλές περιουσίες. Άνθρωποι βαθύπλουτοι μέσα σε μία μέρα έχασαν τα πάντα και παρακαλούσαν για την ίδια τους τη ζωή. Εκείνη την εποχή ένας Διδάσκαλος ο Baba Sawan στην περιοχή Beas, στη Βόρεια Ινδία είχε δημιουργήσει ένα χώρο με μαγειρεία και οι μαθητές του προσπαθούσαν να βοηθήσουν και να θρέψουν τις εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες που περνούσαν από τη Μπεάς. Την εποχή εκείνη ένας μαθητής του Διδασκάλου, παραπονέθηκε γιατί ενώ μέχρι τότε είχε πρόοδο στο διαλογισμό του, εκείνο τον καιρό η πρόοδός του είχε παραμείνει στάσιμη. Ο Διδάσκαλος του απάντησε: «Μήπως όταν πριν λίγο καιρό πήρες προαγωγή στη δουλειά σου και αυξήθηκε ο μισθός σου, δεν αύξησες και το ποσό που δίνεις για seva»; *(seva λέγεται στα Σανσκριτικά η ανιδιοτελής προσφορά και η προσφορά χρημάτων για τις ανάγκες των άλλων).*

Μία άλλη ιστορία που θέλει να δείξει μέσα από τη προσωπική ζωή των Διδα-σκάλων πόσο ανιδιοτελής και τίμιος πρέπει να είναι ο άνθρωπος είναι η πιο κάτω:

Κάποτε ο μετέπειτα Διδάσκαλος Darshan (1921-1989) πέτυχε με διαγωνισμό να διοριστεί σε κάποια δημόσια υπηρεσία και όλο χαρά έγραψε στο Διδάσκαλό του στη Λαχώρη για το ευχάριστο γεγονός. Ο Διδάσκαλός του, Kirpal Singh (1995-1975) απάντησε στο γράμμα του και τον συνεχάρη αλλά συγχρόνως του συνέστησε, όταν θα του ξαναγράψει να μη χρησιμοποιήσει χαρτί και μελάνι από την υπηρεσία του αλλά να αγοράσει δικά του με το μισθό του.

Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι δεν δέχονται ποτέ χρήματα ή οτιδήποτε άλλο αγαθό για τον εαυτό τους και ζούνε μόνο με δικά τους εισοδήματα. Οι μέγιστοι των μυστών και των Αγίων ζούσαν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους με τη προσωπική τους εργασία και ότι περίσσευε το ξόδευαν για τους άλλους. Συνιστούν στους μαθητές τους να μη κάνουν και να μη δέχονται παρά μόνο συμβολικά δώρα, να μη ζουν σε βάρος άλλων και να εργάζονται σκληρά για να ζήσουν.

Πολλοί ασκητές και ησυχαστές, όχι μόνο παλαιότερα αλλά και τώρα, που ζουν απομονωμένοι και συχνά έχουν επισκέψεις πιστών και αναζητητών δεν δέχονται να πάρουν από αυτούς χρήματα ή τροφή ενώ άλλοι για να αποφύγουν μελλοντικές καρμικές υποχρεώσεις δίνουν σαν ανταπόδοση σε αυτούς που τους προσφέρουν φαγητό, ένα μέρος του χρόνου τους με το να προσεύχονται και να διαλογίζονται γι'αυτούς.

Κάποτε ένας μεγάλος Τούρκος ασκητής ο Ahmput Isman (992 – 1094 μ.Χ) δέχθηκε την επίσκεψη ενός αναζητητή. Ο αναζητητής τον ρώτησε πως μπορούσε να ζει στη σπηλιά ενός βουνού που τριγύρω δεν υπήρχε βλάστηση για να βρίσκει κάτι να τρώει. «Θα σου δώσω" του είπε "ότι προμήθειες κουβαλάω για το ταξίδι μου". Ο ασκητής τον ευχαρίστησε και του απάντησε. «Θα δεχθώ την προσφορά σου όχι γιατί μπορεί να μου εξασφαλίσει 2-3 μερών τροφή αλλά σαν αντάλλαγμα, για να προσευχηθώ για σένα, να φθάσεις στο σημείο να μπορείς να ζεις χωρίς να έχεις την έννοια να ψάχνεις να βρεις το φαγητό σου. Αν το χρόνο σου αυτό αφιερώνεις στο Θεό, Αυτός θα φροντίσει να μη σου λείψει τίποτα». Αυτά που σου λέω, συνέχισε, «δεν είναι λόγια, είναι η πραγματικότητα που πολλοί όπως εγώ έχουμε βιώσει».

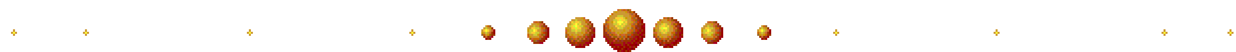
Ο Kabir ήταν ένας μεγάλος άγιος του 13ου αιώνα. Ένας μαθητής του έμπορος υφασμάτων, τον ρώτησε κάποτε, αν κάνει κάρμα όταν από πελάτες του δέχεται χρήματα που αυτοί δεν τα είχαν κερδίσει με νόμιμα μέσα. Ο άγιος απάντησε ότι «ναι κάνεις κάρμα, αλλά όταν αυτό συμβαίνει, το κάρμα αυτό πληρώνεται από το Διδάσκαλό σου σαν ανταμοιβή για την αυτοπαράδωσή σου σ' αυτόν». Στη συνέχεια του μίλησε για το κάρμα: «Υπάρχει, του είπε τριών ειδών κάρμα. Το Santsit Karma ή Αποθήκη του κάρμα που βρίσκεται εναποθηκευμένο στο Αιτιατό μέρος του νου του ανθρώπου και αυτή την αποθήκη την κουβαλάει σε όλες του τις ενσαρκώσεις. Το Pralabdha Karma που είναι το "ποσόν" του κάρμα που του δίνεται να διευθετήσει σε κάθε συγκεκριμένη του ενσάρκωση. Αυτό το κάρμα είναι το πεπρωμένο, το ριζικό, η μοίρα, το κισμέτ, η τύχη όπως λένε του ανθρώπου και αυτό καθορίζει τα ¾ των βασικών καταστάσεων και των γεγονότων που θα βιώσει ο άνθρωπος στη συγκεκριμένη του ενσάρκωση. Το κάρμα αυτό μπορεί να το αλλάξει ο άνθρωπος μόνο με τη Θεία Χάρη που μπορεί να την ελκύσει με την πίστη και την προσευχή του. Τέλος είναι το Krinayam Karma, που αποτελεί το νέο κάρμα το οποίο δημιουργεί κανείς καθημερινά, σε κάθε του ενσάρκωση, με σκέψεις, λόγια και πράξεις τα οποία γίνονται με την ελεύθερή του βούληση, η οποία αποτελεί ένα μεγάλο δώρο, που όπως λένε οι μύστες, ο Θεός έχει χαρίσει στον άνθρωπο.

Βάσει λοιπόν του Νόμου του Κάρμα, επειδή για κάθε σκέψη λόγο ή πράξη που γίνεται θα υπάρξει αργά ή γρήγορα μία αντίδραση, θα πρέπει ο καθένας να αποδίδει στο συνάνθρωπό του ότι είναι ανάλογο με αυτό που ο ίδιος λαμβάνει για να μη

δημιουργεί απέναντί του καρμικές υποχρεώσεις. Αν τα χρήματα που δίνει ή παίρνει κανείς είναι λιγότερα ή περισσότερα από αυτά που η προσωπική του εργασία ή το εμπόρευμα που προσφέρει αξίζει, η διαφορά θα πρέπει κάποτε να αποδοθεί». Ο Νόμος της δικαιοσύνης θα λειτουργήσει αναπόφευκτα.

Μόνο ότι παίρνει κανείς από το Θεό δεν δημιουργεί κάρμα και η λέξη ευχαριστώ που Του λέμε μέσα από την καρδιά μας, είναι μία ανταποδοτική προσευχή.

Όμως ο ισόθεος Σαντ Κιρπάλ έλεγε: Πάνω από το νόμο της Δικαιοσύνης είναι ο νόμος της Αγάπης, Πάνω από το Brahman (τρεις κόσμοι) είναι το Maha Brahman και το Sach Khand που υπάρχει μόνο Αγάπη.

Φαντάσματα και Στοιχειακά

Η πίστη σε φαντάσματα φαίνεται να υπάρχει από την αρχή της ανθρώπινης ιστορίας και αναφορές σε φαντάσματα και ψυχικές δυνάμεις υπάρχουν στην Παλαιά Διαθήκη, σε πολλά αρχαία Αιγυπτιακά κείμενα αλλά και μέσα στην Αρχαιοελληνική Γραμματεία.

Τα φαντάσματα και τα στοιχειακά αποτελούν άϋλες ανθρωπόμορφες προβολές που μπορεί να γίνουν αντιληπτές με τις ανθρώπινες αισθήσεις κυρίως την όραση και την ακοή αλλά δευτερευόντως και με την αφή, την όσφρηση και τη διαίσθηση. Η διαφορά φαντάσματος και στοιχειακού, είναι ότι η παρουσία ενός φαντάσματος μπορεί να γίνει αισθητή από κάποιον σε οποιονδήποτε χώρο, ενώ το στοιχειακό εμφανίζεται πάντα σε ένα συγκεκριμένο τόπο και χώρο. Γι αυτό όταν λέμε τη λέξη "στοιχειωμένο", ακολουθεί ένας τόπος προσδιορισμού. Λέμε π.χ. στοιχειωμένο σπίτι, στοιχειωμένη γέφυρα, στοιχειωμένος πύργος κλπ.

Όμως με τη λέξη "στοιχειακά" χαρακτηρίζουμε και ορισμένες άλλες μορφές ύπαρξης που διαβιούν στην ίδια Περιοχή με τα φαντάσματα, στον Αιθερικό κόσμο, που βρίσκεται μεταξύ του Υλικού και του Αστρικού κόσμου. Σε αυτή την Περιοχή θα αναφερθούμε πιο κάτω. Τέτοιες μορφές Αιθερικών υπάρξεων είναι οι νάνοι, οι μοίρες, οι σειρήνες, οι νηρηίδες, οι βρυσηίδες οι συλφίδες, οι σαλαμάνδρες και άπειρες άλλες μορφές από οντότητες για τις οποίες δεν θα ασχοληθούμε σε αυτό το σημείωμα.

Υπάρχει μια μεγάλη φιλολογία σχετικά με φαντάσματα, με κυνηγούς φαντασμάτων, τοποθεσίες εμφάνισης στοιχειακών, ψυχικά φαινόμενα, επικοινωνίες; με

νεκρούς κλπ. Η πρώτη προσπάθεια συστηματικής καταγραφής αυτών των εννοιών στο Δυτικό κόσμο έγινε το 1678 οπότε εκδόθηκε στην Αγγλία μια εγκυκλοπαίδεια με τίτλο "True Intellectual System of the Universe». Επακολούθησαν και άλλες δημοσιεύσεις με τελευταία και πιο αξιόλογη την «Εγκυκλοπαίδεια φαντασμάτων και στοιχειακών» της Theresa Cheung η οποία γεννήθηκε από γονείς πνευματιστές, είχε και η ίδια ψυχικές δυνάμεις, σπούδασε ψυχολογία και πήρε Master από το King's College του Cambridge. Έγραψε πολλά βιβλία με παρατηρήσεις της και διηγήσεις άλλων ατόμων αλλά λόγω άγνοιας τελικά δεν μπόρεσε να δώσει πειστικές απαντήσεις για το τι είναι στην πραγματικότητα τα φαντάσματα.

Η πρώτη περιγραφή για στοιχειωμένο σπίτι ήταν του Πλύνιου του Νεότερου (61-112 μ.Χ.) για ένα σπίτι στην Αθήνα που δεν νοικιαζόταν λόγω της ύπαρξης στοιχειακών. Την ίδια εποχή φαίνεται να κυκλοφόρησε μια πραγματεία του Σίμωνα του Μάγου σχετικά με την επικοινωνία ανθρώπων με νεκρούς.

Στη συνέχεια στους επόμενους αιώνες, της εκκλησιαστικής Ρωμαϊκής και Βυζαντινής παντοδυναμίας στην Ευρώπη, και μέχρι το Μεσαίωνα και την Αναγέννηση κανείς δεν τολμούσε να αναφερθεί σε τέτοια ζητήματα για το φόβο της Ιεράς Εξέτασης.

Στη συνέχεια, πρωτοπόρος στη μελέτη του πνευματισμού και θεμάτων που είχαν σχέση με φαντάσματα, ψυχικές δυνάμεις και υπερφυσικά φαινόμενα θεωρείται ο Εμμανουήλ Σέντενμποργκ (1688-1772). Ακολούθησαν με τα πειράματά τους οι αδελφές Φοξ, η γνωστή σε όλη την Ευρώπη Κα Μαργαρίτα (1838-1893) και στη συνέχεια σχετικά με φαντάσματα και άλλα συναφή θέματα, συνέλεξαν στοιχεία και έγραψαν άρθρα και βιβλία εκατοντάδες άλλα άτομα.

Το 1882 ιδρύθηκε η Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών στο Λονδίνο, το 1885 η Αμερικανική Εταιρεία Ψυχικών ερευνών και λίγα χρόνια αργότερα η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών ερευνών από τον γιατρό Άγγελο Τανάγρα, κύριο εκφραστή του μέντορά του, Παναγιώτη Πυρίνη (1903-1975).

Σήμερα υπάρχουν χιλιάδες σελίδες στο διαδίκτυο που αναφέρονται σε τέτοιου και άλλου παρόμοιου είδους μεταφυσικά θέματα και δίνονται περιγραφές φαινομένων, αναφέρονται πρωτόκολα πειραμάτων κλπ. Το γεγονός όμως είναι ότι πουθενά δεν δίνεται η πραγματική εξήγηση των φαινομένων αυτών ***αν και λεπτομερείς εξηγήσεις έχουν δοθεί εδώ και χιλιετίες, ήδη από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις.*** Έτσι θεωρήσαμε χρήσιμο να αναφερθούμε στο θέμα των φαντασμάτων πάντα από πληροφορίες που μας δίνονται μέσα από την παγκόσμια μυστικιστική βιβλιογραφία.

Για να κατανοηθεί όμως το θέμα μας, θα πρέπει πρώτα να γίνουν μερικές γενικές αναφορές όπως:

α) Ποιο είναι το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου και επομένως και του υλικού μας σώματος και ακόμα από τι υλικό αποτελούνται τα φαντάσματα.
β) Τι είναι ο άνθρωπος και ποιες είναι οι δυνάμεις που τον διατηρούν στη ζωή.
γ) Τι σημαίνει θάνατος του ανθρώπου.

Τι είναι ο άνθρωπος

Για τον "άνθρωπο" που το όνομά του λέγεται ότι προέρχεται από το "άνω θρώσκω", γιατί είναι το μόνο δημιούργημα στη φύση που μπορεί να στρέψει την προσοχή του προς τον ουρανό και να δοξάσει το Θεό, οι μεγάλοι Διδάσκαλοι λένε πως

«Άνθρωπος είναι μια ενσαρκωμένη σε ένα υλικό σώμα αθάνατη θεία ψυχή, που υπηρετείται από ένα νου που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη. Και το μεν σώμα του ανθρώπου μεταβάλλεται μέσα στους αιώνες βάσει των νόμων του Δαρβίνου και άλλων συναφών νόμων, ο δε νους του εξελίσσεται βάσει των αδυσώπητων καρμικών νόμων».

Ο άνθρωπος λοιπόν αποτελείται από μια ***ψυχή***, από ένα ***νου*** που είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την ψυχή και έχει ως προορισμό του να την ακολουθεί παντού και να την υπηρετεί στους τρεις κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας και ακόμα ο άνθρωπος αποτελείται από ένα ***υλικό σώμα***.

Η ψυχή δίνει ζωή και ύπαρξη και στο νου, που μακριά από την ψυχή είναι σαν ένα κομπιούτερ βγαλμένο από την πρίζα και συγχρόνως δίνει ζωή και διατηρεί το υλικό μας σώμα στη ζωή. Η ψυχή δίνει τη δυνατότητα στη βιοενέργεια να εισέρχεται στο ανθρώπινο σώμα *(με την αναπνοή, τις τροφές και το δέρμα)* και να δραστηριοποιεί τις λειτουργίες του. Όταν η ψυχή φύγει από το σώμα την ώρα του θανάτου, παύει να εισέρχεται η βιοενέργεια στο σώμα με αποτέλεσμα να παύουν και οι λειτουργίες του υλικού μας σώματος.

Από τα πιο πάνω είναι φανερό πως η ψυχή και η βιοενέργεια είναι δύο παράγοντες, δύο ρεύματα, που κρατούν στη ζωή το υλικό μας σώμα.

Θάνατος του ανθρώπου

Ιατρικά βεβαιώνεται ο θάνατος ενός ατόμου όταν το ηλεκτροκαρδιογράφημα και το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα του, δείχνουν μια ευθεία γραμμή, σημείο ότι η καρδιά και ο εγκέφαλός του δεν δέχονται βιοενέργεια και δεν λειτουργούν.

Αμέσως μετά το φυσικό θάνατο, η ψυχή με το νου, με τον οποίο αυτή είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη *(όσο χρόνο βρίσκονται στους τρεις κατώτερους κόσμους)* αποχωρίζονται από το υλικό σώμα και παραμένουν ένα διάστημα σε μία περιοχή, μεταξύ

Υλικού και Αστρικού κόσμου που ονομάζεται Ηλεκτρομαγνητική ή Βιοενεργειακή ή Αιθερική ή Πρανική Περιοχή.

Η Περιοχή αυτή είναι ο Άδης όπως την ονομάζανε οι αρχαίοι Έλληνες και που στο ένα της άκρο, το κατώτερο βρίσκονται τα Τάρταρα και στο άλλο το ανώτερο τα Ηλύσια πεδία.

Όσο καιρό η ψυχή με το νου βρίσκονται σε αυτή την περιοχή στην οποία η εκκλησία λέει ότι οι ψυχές παραμένουν 40 ημέρες, ενώ οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι μπορεί να παραμείνουν από λίγες ώρες μέχρι αρκετούς αιώνες, οι ψυχές διατηρούν μία φόδρα του υλικού σώματος το οποίο σώμα ήδη έχουν αφήσει. Τη φόδρα αυτή διατηρούν όσο καιρό παραμένουν στη Βιοενεργειακή η Αιθερική Περιοχή και αργότερα την απορρίπτουν όπως απέρριψαν κάποτε το υλικό τους σώμα και ανυψώνονται στη καθαρά Αστρική Περιοχή της Θεϊκής Δημιουργίας.
Από τι υλικό όμως αποτελείται αυτή η φόδρα;

Το φάντασμα, που φαντάζει σαν άνθρωπος

Πολλές φορές περπατώντας στην παραλία βρίσκουμε μια αποξεραμένη ραχοκοκαλιά από κάποιο ψάρι που πέθανε εκεί κοντά και ξεράθηκε από τον ήλιο. Βλέποντας αυτό το υπόλειμμα του ψαριού, σκεπτόμαστε και φανταζόμαστε πώς θα ήταν το ψάρι ζωντανό. Τι μέγεθος θα είχε, τι βάρος θα είχε, αν θα ήταν στρογγυλό ή πεπλατυσμένο, ή αν θα είχε πολλά μεγάλα ή λίγα λεπτά κόκαλα.

Άλλοτε πάλι μπορεί να δούμε σε ένα ραφτάδικο, μια φόδρα από κάποιο σακάκι και βλέποντάς το, σχηματίζουμε μια ιδέα του σακακιού από το οποίο είχε βγει η φόδρα και του ατόμου που το φορούσε. Αν ήταν ψηλός ή κοντός, παχύς ή αδύνατος κλπ.
Το ίδιο γίνεται και με τη φόδρα του υλικού μας σώματος που αναφέρεται στη Δυτική μυστικιστική βιβλιογραφία ως "εκτόπλασμα". Η φόδρα αυτή έχει τα αδρά χαρακτηριστικά του σώματος του ανθρώπου που είναι ήδη νεκρός και αποτελείται από βιοενέργεια και από σύνολο των βιοενεργειακών ή Αιθερικών σωλήνων, πλεγμάτων και κέντρων του ανθρώπινου σώματος που ακόμα διατηρούνται, σαν υπόλειμμα του ψαριού που διατηρείται από το ξεραμένο ψαροκόκαλο.

Αυτή η από Αιθέρα φόδρα εξακολουθεί να "περιβάλλει" *(τρόπος του λέγειν)* την ψυχή και το νου για ένα διάστημα, αμέσως μετά το θάνατο του υλικού μας σώματος και αυτό το σύνολο είναι που ονομάζουμε εκτόπλασμα. Η αιθερική φύση του εκτοπλάσματος είναι και ο λόγος που συχνά τα φαντάσματα τα αποκαλούμε "Αιθερικά", καθώς η ουσία τους είναι ορισμένης πυκνότητας αιθέρας, ή βιοενέργεια ή πράνα.

Η φόδρα αυτή, το εκτόπλασμα, όπως αναφέρθηκε, είναι βιοενέργεια με το σύνολο των πρανικών ή βιοενεργειακών πλεγμάτων και κέντρων που εν ζωή διαπότιζαν με βιοενέργεια όλα τα όργανα και τα συστήματα του υλικού σώματος, μέχρι και το τελευταίο κύτταρο, Η φόδρα αυτή είναι αόρατη από το ανθρώπινο μάτι **αλλά** επειδή είναι φτιαγμένη από βιοενεργειακά στοιχεία που είναι μία μορφή λεπτής ύλης (prana), είναι δυνατό σε ορισμένες ακραίες περιπτώσεις και κάτω από ορισμένες συνθήκες και προϋποθέσεις να γίνει ορατή από το ανθρώπινο μάτι ως “φάντασμα”.

“Φάντασμα” λοιπόν είναι το εκτόπλασμα του ανθρώπου, που σημαίνει η βιοενεργειακή φόδρα που διατηρείται ένα διάστημα μετά το θάνατο του φυσικού σώματος του ανθρώπου και για όσο καιρό αυτή περιβάλλει ψυχή και νου και ενόσω αυτά βρίσκονται στο Αιθερικό ή ηλεκτρομαγνητικό πεδίο ή Άδη των αρχαιοελλήνων.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, είναι φυσικό ότι κάποτε, όλοι μας θα υπάρξουμε σαν φαντάσματα και θα είναι δυνατόν κάποιος, κάτω από ορισμένες συνθήκες να μπορεί να διακρίνει αυτή την αιθερική φόδρα του υλικού μας σώματος. Το φάντασμα δεν έχει χαρακτηριστικά προσώπου για να λέμε το φάντασμα του Γιάννη ή του Γιώργου απλά έχει το σχήμα του σώματός του όπως το ψαροκόκαλο έχει το σχήμα του ψαριού και εμείς με τη φαντασία ή την διαίσθησή μας θεωρούμε ότι είναι το φάντασμα του τάδε ή της τάδε.

Τα φαντάσματα και τα στοιχειακά παραμένουν στον ηλεκτρομαγνητικό χώρο για χρονικό διάστημα που εξαρτάται από τις ανεκπλήρωτες επιθυμίες και προσκολλήσεις που είχε το άτομο όσο χρόνο βρισκόταν στη ζωή. Λέγοντας προσκολλήσεις εννοούμε προσκολλήσεις σε ανθρώπους, ζώα ή πράγματα.

Το διάστημα παραμονής του εκτοπλάσματος στο Αιθερικό πεδίο, μπορεί να διαρκέσει μήνες, χρόνια ή και αιώνες. Το στοιχειό του Ερρίκου του Ε! λέγεται ότι παρέμεινε στο παλάτι που έζησε και σκότωσε τις γυναίκες του στην Αγγλία, για περισσότερα από 180 χρόνια και πως το έβλεπαν οι κόρες του, η κακιά Μαρία Τυντόρ και η σώφρων Ελισσάβετ, ενώ στο Βατερλώ λένε ότι ακόμα και σήμερα περιφέρονται στοιχειακά στρατιωτών που σκοτώθηκαν στη μάχη Γάλλων και Άγγλων και ζητούν εκδίκηση, ενώ μέσα στην απόλυτη ησυχία το βράδυ, μπορεί κανείς να ακούσει τον ήχο από κραυγές τραυματιών και από τις οπλές των αλόγων.

Τα φαντάσματα των ανθρώπων *(το εκτόπλασμά τους)* αμέσως μετά το φυσικό θάνατο περιφέρονται για ένα διάστημα στα μέρη που έζησαν, στο σπίτι και κοντά στα άτομα που αγάπησαν, στο μέρος που εργάστηκαν, στα σημεία που έζησαν έντονες συγκινήσεις και δημιούργησαν έντονα συναισθήματα, αγάπης, μίσους, φόβου, λαγνείας κλπ.

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει άτομα που πρόσφατα έχασαν αγαπητά τους πρόσωπα, να λένε; «Έχω την εντύπωση ότι δεν έφυγε». «Τον αισθάνομαι δίπλα μου». «Νομίζω ότι ακούω τη φωνή του». Νομίζω ότι τον βλέπω με το πλάι του ματιού μου να περπατάει στο δωμάτιο». «Νομίζω ότι μου μιλάει και κάτι μου λέει». «Νομίζω ότι αισθάνομαι το χέρι του στον ώμο μου». «Νομίζω ότι μυρίζω τη μυρουδιά του». Αυτή η αίσθηση κάποιας ιδιόμορφης σχέσης που παρατηρείται μεταξύ νεκρών και ζωντανών είναι πραγματική, δεν είναι η φαντασία των συγγενών του ανθρώπου που έφυγε από τη ζωή. Είναι η αίσθηση του εκτοπλάσματος του νεκρού, από τα άτομα που έχουν έντονα συγκεντρωμένη την προσοχή τους σε αυτόν με αποτέλεσμα και κάτω από ορισμένες συνθήκες ποικιλοτρόπως να αισθάνονται την παρουσία του.

Το εκτοπλασματικό σώμα των νεκρών έχει συγγένεια με το υλικό τους σώμα. Το υλικό κατασκευής και των δύο είναι maya, η ίδια ύλη σε διαφορετική πυκνότητα. Όπως ο πάγος, το νερό και η υγρασία που αποτελούνται από το ίδιο υλικό αλλά σε διαφορετική πυκνότητα. ΄

Αυτό εύκολα το καταλαβαίνει κανείς αν σκεφθεί ότι όλα τα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας βρίσκονται όλα εδώ αλλά, απλά, δονούνται σε μια διαφορετική συχνότητα από το Θείο Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών ή Λόγο ή Άγιο Πνεύμα. Όπως λέει ο λαός εδώ είναι η κόλαση εδώ και ο παράδεισος. Αυτό είναι αλήθεια. Μόνο το υλικό μας σώμα το περιορίζει ο τόπος και ο χρόνος. Για την ψυχή δεν υπάρχουν τέτοιοι περιορισμοί. Τα φαντάσματα, οι ψυχές, οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι είναι δίπλα μας Μας ακουμπάνε. Απλώς δονούνται σε κάποια διαφορετική συχνότητα και μία από αυτές τις συχνότητες είναι και ο Αιθερικός κόσμος.

Στο δωμάτιο που όλοι μας βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή υπάρχουν εκατοντάδες ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κύματα από ανάλογο αριθμό ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Εμείς δεν βλέπουμε και δεν ακούμε τίποτα εκτός και αν συντονιστούμε με ένα από αυτούς. Μπορεί ένας σταθμός να είναι στην Αμερική αλλά συγχρόνως είναι και δίπλα μας, ακόμα και μέσα μας μπορούμε να πούμε. Εδώ είναι τα Τάρταρα, εδώ τα Ηλύσια Πεδία, εδώ είναι όλο το σύμπαν εδώ είναι και ο Θεός. Δίπλα μας. μέσα μας.

Τώρα η προσοχή μας είναι συντονισμένη με το Υλικό Επίπεδο και επικοινωνούμε με τον Υλικό μας νου και με τα Υλικά μας αισθητήρια όργανα (μάτια-αυτιά-μήτη-στόμα-δέρμα). Στον Αιθερικό κόσμο χρησιμοποιούμε τις πράνες από αυτά τα αισθητήρια όργανα και διατηρούμε μια νωχελική και θαμπή συνειδητότητα, όπως αυτή που έχουμε αμέσως μετά που θα ξυπνήσουμε από πολύωρο βαθύ ύπνο και που στην αρχή δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ώρα είναι και που βρισκόμαστε. Με

αυτή τη θαμπή συνειδητότητα το εκτόπλασμα διατηρεί μια κάποια ασθενική επαφή με τον Υλικό κόσμο.

Όταν η ψυχή απορρίψει το Αιθερικό της κάλυμμα και αυτό θα συμβεί όταν πάψει το εκτόπλασμά μας να έλκεται από τις επιθυμίες και τις προσκολλήσεις του Υλικού επίπεδου, τότε ψυχή και νους θα εισέλθουν στη συχνότητα του Αστρικού κόσμου. Τότε θα αρχίσει να λειτουργεί ο Αστρικός νους και η ψυχή θα αρχίσει για πρώτη φορά να αντιλαμβάνεται και να βιώνει τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου.

Στον Αστρικό κόσμο η ψυχή θα συναντήσει τους προστάτες και τους οδηγούς της που θα την οδηγήσουν στην παραπέρα καθορισμένη από το Θείο Σχέδιο πορεία της.

Ένα φάντασμα μπορούμε να το δούμε με τα υλικά μας μάτια γιατί το εκτόπλασμα που είναι η ουσία του, είναι βιοενέργεια και συνεπώς ύλη του υλικού επιπέδου, μάγια (maya). Τα υλικά μας μάτια μπορούν να δούνε την εκτοπλασματική ουσία. Συνήθως βέβαια δεν βλέπουμε τα φαντάσματα γιατί αυτή η ύλη, το εκτόπλασμα είναι "μάγια σε πολύ λεπτή κατάσταση" και δεν φαίνεται με τα μάτια μας σε κανονικές συνθήκες, όπως δεν φαίνεται και η υγρασία μέσα σε ένα δωμάτιο. Πολύ περισσότερο δεν φαίνεται και η εκτοπλασματική ουσία που είναι λεπτότερη ύλη από την υγρασία.

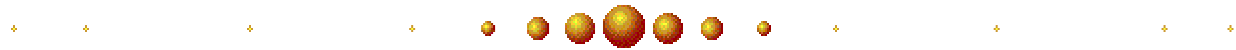
Όμως, όπως την υγρασία μπορούμε να την μετρήσουμε με ένα υγρόμετρο έτσι και τη βιοενέργεια ενός φαντάσματος ήδη από τον 19ο αιώνα ορισμένοι αποκρυφιστές με επιτυχία και άλλοι χωρίς επιτυχία την εντόπισαν, την μελέτησαν και για αυτά τα πειράματα τους πολλοί μεταφυσικοί όπως προαναφέραμε, έχουν γράψει εκατοντάδες βιβλία. Τα βιβλία και οι μελέτες έγιναν αιτία που στην Αμερική υπάρχουν εδώ και δεκαετίες πανεπιστημιακές σχολές που μελετάνε με επιστημονικούς τρόπους αυτά τα φαινόμενα. Η αύρα του ανθρώπινου σώματος, η βιοενέργεια, οι πράνες των βοτάνων και πολλά άλλα υπήρξαν αντικείμενα μελέτης από τη σύγχρονη επιστήμη.

Το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να το δούμε με τα υλικά μας μάτια γιατί τα μάτια είναι όργανα φτιαγμένα από αδρή ύλη ενώ το Αστρικό και αντίστοιχα το Αιτιατό σώμα δεν είναι φτιαγμένα από αδρή ύλη (μάγια) maya, είναι αντίστοιχα φτιαγμένα από πρακρίτι (prakriti) και πραντάν (pradan).

Θα πρέπει εδώ να αναφέρουμε ότι μία ανώτερη οντότητα μπορεί να εμφανιστεί στους ανθρώπους με ένα υλικό σώμα το οποίο έχει την ικανότητα να δημιουργήσει. Αυτό δεν είναι κάτι που συμβαίνει συχνά αλλά οπωσδήποτε όταν υπάρξει κάποιος άγνωστος για μας τους ανθρώπους λόγος, συμβαίνει. Ο Χριστός παρου-

σιάστηκε μετά τη σταύρωσή του σε ορισμένους μαθητές του, με υλικό σώμα. Περπάτησε μαζί τους και σε άλλη περίπτωση έφαγε με μαζί τους.

Ακόμα υπάρχουν πολλά παραδείγματα δασκάλων που έπαιρναν υλικό σώμα και παρουσιαζόταν στους μαθητές τους, όπως ο δάσκαλος του Γιογκανάντα Βαβαζί, το αβατάρ Μετρέγια και πολλοί πολλοί άλλοι.

Μετά τον φυσικό θάνατό μας θα ξανασυναντήσουμε αγαπημένα μας πρόσωπα που ήδη έχουν φύγει από τη ζωή πριν από εμάς;

Ναι, θα τα ξανασυναντήσουμε εφόσον οι ψυχές **μας** και οι ψυχές **τους** βρίσκονται ακόμα στον Αιθερικό κόσμο και διατηρούν το Αιθερικό τους σώμα. Στον κυρίως Αστρικό κόσμο αυτό μπορεί να γίνει με προϋποθέσεις που δεν είναι γνωστές. Το μόνο γνωστό είναι ότι οι μυημένοι μαθητές όταν βρεθούν στον κυρίως Αστρικό κόσμο και επιθυμούν να συναντήσουν συγγενικά τους πρόσωπα ή τον ιδρυτή της θρησκείας τους ο Τέλειος Διδάσκαλος τους, φροντίζει και πραγματοποιεί αυτή τους την επιθυμία. Αργότερα όταν αντιληφθεί ο Αστρικός νους τον απέραντο αριθμό των συγγενών που είχε η ψυχή που υπηρετεί, σε διάφορες προηγούμενες ζωές, δεν διατηρεί παρόμοιο ενδιαφέρον.

* *"Κυρίως Αστρικό κόσμο" λέμε σαν επεξήγηση, γιατί πολλοί θεωρούν τον "Αιθερικό κόσμο" ως το κατώτερο μέρος του Αστρικού κόσμου.*

Εδώ μπορούμε να αναφέρουμε και ένα άλλο θέμα: Αν υπάρχουν παράγοντες που μπορεί να ελαττώσουν το χρόνο παραμονής μιας ψυχής στον Αιθερικό κόσμο.

Οι πληροφορίες που έχουμε από τους μεγάλους Διδασκάλους είναι λίγες. Όμως γνωρίζουμε πως υπάρχουν άτομα που το κάρμα τους, τούς επιτρέπει να έχουν μια μακρά υλική ζωή και να φθάνουν σε έσχατο γήρας. Σε αυτή την περίπτωση έχει παρατηρηθεί σε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων ότι όσο περνάει ο καιρός, μέσα στο γήρας τους, να γίνονται πράοι, αγαθοί και να χάνουν το ενδιαφέρον τους για υλικές απολαύσεις, γλέντια, φαγητά, αισθησιασμό, επιθυμία προβολής κλπ. Περνούν αμέτρητες ώρες σιωπηλοί, σκεπτικοί και σε μια παθητική υποσυνείδητη ονειρική κατάσταση. Θέλουν να κοιμούνται και δεν έχουν μεγάλη επιθυμία για φαγητό ακόμα ούτε και για νερό. Όταν μιλάς μαζί τους μπορεί να μη θυμούνται πρόσφατα

γεγονότα αλλά αντίθετα αναφέρουν τέτοιες λεπτομέρειες από πολύ παλιές περιόδους που μας προκαλούν κατάπληξη. Αυτή τους η ικανότητα να θυμούνται γεγονότα και να ξαναζούν αισθήματα και συναισθήματα που προκάλεσαν χαρά ή λύπη στους ίδιους ή σε άλλους, τους οδηγεί σε μια αναδρομή των γεγονότων της ζωής τους, ξεκινώντας από την πολύ μικρή τους ηλικία. Χαίρονται για τις χαρές που έδωσαν και λυπούνται για τις λύπες που προκάλεσαν. Ότι έζησαν μέχρι τώρα το βλέπουν με άλλο μάτι, με νηφαλιότητα, ανεκτικότητα, χωρίς θυμό και με μια διάθεση συγνώμης για όσους τους προκάλεσαν πόνο ή θλίψη. Η κακία, η εκδίκηση, ο φθόνος και ο εγωισμός δίνουν τη θέση τους στην ευσπλαχνία και την αγάπη που αρχίζουν τα άτομα αυτά να αναπτύσσουν όλο και περισσότερο. Συγχρόνως εάν ακούσουν για κάποιο φίλο ή και συγγενή τους ότι πέθανε δεν ταράζονται. Εμείς δίνουμε μια άλλη ερμηνεία για αυτή τους την ψυχρότητα, όπως την ονομάζουμε, αλλά η αλήθεια είναι ότι τα άτομα αυτά έχουν πάψει να φοβούνται σε μεγάλο βαθμό το θάνατο.

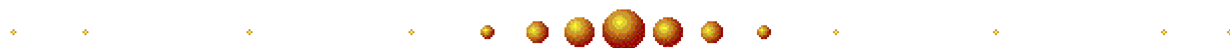
Αυτή η μεταστροφή του χαρακτήρα τους και η μείωση της προσκόλλησής τους σε πρόσωπα και πράγματα τους οδηγεί στο να αρχίζουν να σκέπτονται όλο και περισσότερο το Θεό. Έτσι μετά το θάνατό τους οι παράγοντες που τους κρατούν σε προσκόλληση με το υλικό πεδίο είναι λιγότεροι με αποτέλεσμα ο χρόνος παραμονής τους στον Αιθερικό κόσμο να είναι μικρότερος.

Όταν ο άνθρωπος φθάσει σε αυτή την κατάσταση, η ευχή του "πιάνει" όπως λέμε και ο λόγος του γίνεται βάλσαμο για το περιβάλλον τους. Μπορεί να προλέγει και το πρόσωπό του αποκτά μία αγνότητα που προκαλεί σεβασμό. Τα άτομα αυτά στον Αιθερικό κόσμο δεν έχουν λόγο να παραμείνουν για μεγάλο διάστημα γιατί ήδη έχουν χάσει τις επιθυμίες και τις προσκολλήσεις σε άτομα και καταστάσεις του υλικού κόσμου.

Τέτοια άτομα που συχνά είναι ιερωμένοι γίνονται πολλές φορές πόλοι έλξης των ανθρώπων, που τους επισκέπτονται για να τους συμβουλευτούν και να πάρουν την ευχή τους.

Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει με τους βίαιους θανάτους, οπότε οι άνθρωποι φεύγουν ενόσω η ζωή τους επηρεάζεται ακόμα έντονα από τις ροπές του νου τους. Αυτά τα άτομα δεν έχουν προφθάσει να πάρουν τα μαθήματά τους από αυτή τη ζωή και θα πρέπει να ξανάρθουν μετά από μακριά παραμονή τους στον Αιθερικό κόσμο.

Η ανθρώπινη γέννηση είναι μια νέα χρυσή ευκαιρία για να προχωρήσει μια ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της προς τη Θεία ενδελέχεια.

Αγάπη και Έρωτας
Prema και Kama

Σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις, χιλιάδες χρόνια πριν το ανθρώπινο χέρι χαράξει τα πρώτα ιδεογράμματα ή το καλέμι του, σμιλεύσει την πρώτη σφηνοειδή γραφή, ο Άρειος άνθρωπος διδάχθηκε τις αιώνιες πνευματικές αλήθειες στη Σανσκριτική γλώσσα από τους αρχαίους πνευματικούς δασκάλους του και μαζί με άλλα, ξεχώρισε τις έννοιες της αγάπης και του έρωτα, της prema και της kama. Αργότερα οι αλήθειες αυτές, μαζί με πολλές άλλες, καταγράφηκαν και έκτοτε παραμένουν οι ίδιες, αναλλοίωτες μέχρι τις ημέρες μας ώστε να μπορεί ο καθένας να τις βρει μέσα στις παλαιές Ινδικές Γραφές και μάλιστα κατάλληλα μορφοποιημένες, μέσα από κάποιο διαφορετικό, κάθε φορά, πρίσμα θεώρησης και έκφρασης, ώστε αυτές οι πνευματικές αλήθειες να γίνονται αέναα καταληπτές από κάθε άνθρωπο, ανεξάρτητα από τη θρησκεία και την κουλτούρα του. Ακόμα, να είναι προσιτές σε κάθε μελετητή και φιλόσοφο αλλά κυρίως στον εσωτεριστή, που ψάχνει να βρει το Θεό, όχι μέσα σε ναούς και πανηγύρια αλλά μέσα του, με προσευχή εσωστροφή και διαλογισμό.

Έτσι σήμερα μιλώντας γι’ αυτή τη σχέση αγάπης και έρωτα, prema και kama δεν θα πρωτοτυπήσουμε, δεν θα προσθέσουμε ούτε θα αφαιρέσουμε κάτι στα ήδη ειπωμένα πριν από χιλιετίες αλλά μόνο θα υπενθυμίσουμε τις παλιές διδαχές.

Σύμφωνα με αυτές τις διδαχές: *Ο Θεός είναι αγάπη, οι ψυχές σαν πνοές του Θεού ή ακόμα, σαν σταγόνες από τον Ωκεανό της Θεότητας, είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος της επιστροφής τους προς το Θεό, είναι μέσω της αγάπης.*

Ακόμα λένε οι διδαχές ότι:

Η ψυχή σαν ομοούσια του Θεού, έχει τις ιδιότητές Του, που είναι Αγάπη – Σοφία – Δύναμη και Συνειδητότητα. Η ψυχή είναι οι ιδιότητές της και οι ιδιότητές της είναι η ψυχή, όπως το φως είναι τα χρώματα της ίριδας και τα χρώματα της ίριδας είναι το φως. Έτσι καθώς ο Θεός είναι αγάπη, είναι και η ψυχή αγάπη. Η ψυχή, αυτό το Θεϊκό στοιχείο του ανθρώπου είναι σύμφυτο με την αγάπη. Εάν κάτι σκιάζει την αγάπη, αυτό είναι ο νους.

Ένας μεγάλος άγιος ο Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι: *«άνθρωπος μείον νους ίσον Θεός και Θεός συν νους ίσον άνθρωπος».*

Υπάρχουν πέντε σχολές Ινδικής σκέψης: Σύμφωνα με την πρώτη από αυτές, στην ερώτηση *«Τι είναι αυτό που κάνει τον άνθρωπο να αγαπάει και να ερωτεύεται»*; Η απάντηση είναι: *«Η φύση του»!* Ποια όμως είναι η φύση του ανθρώπου;

Άνθρωπος είναι μία ενσαρκωμένη σε ένα σώμα θεία ψυχή, άρρηκτα συνδεδεμένη με ένα νου που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη. Και το μεν σώμα του ανθρώπου εξελίσσεται μέσα στους αιώνες βάσει των νόμων του Δαρβίνου ο δε νους του, εξελίσσεται βάσει των σιδηρών νόμων του κάρμα.

Η ψυχή είναι το θείο, το αιώνιο και άφθαρτο μέρος του ανθρώπου, ο νους και το σώμα του, το πεπερασμένο και φθαρτό.

Στον άνθρωπο δόθηκε να υπάρχει μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία με ένα τρόπο, που το κάθε στοιχείο του να προέρχεται και να επικοινωνεί με ένα μέρος του μακρόκοσμου. Έτσι:

Η ψυχή του είναι πνεύμα, ένα μέρος του Θεού, ο νους του είναι ένα μόριο του νοητικού πεδίου, του Παγκόσμιου νου όπως λέγεται και το σώμα του μια χούφτα maya, χώμα του υλικού πεδίου, μεταπλασμένη σε σάρκα.

Έτσι εξ ορισμού, η ***ψυχή*** του ανθρώπου είναι prema, είναι θεία Αγάπη και ο ***νους,*** που είναι αυτός που δημιουργεί το Συναίσθημα, τον Έρωτα και την Προσκόλληση στο άλλο φύλο είναι η πηγή του kama, της λαγνείας. Με αυτή τη λαγνεία, τροφοδοτεί ο νους το Αστρικό μας σώμα, που δεν είναι παρά μια αποθήκη με κατώτερες επιθυμίες.

Και επειδή στον άνθρωπο ο νους είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένος, τα ερωτικά συναισθήματα που αναπτύσσει μπορεί να ποικίλλουν πολύ και άλλοτε να υπερέχει το στοιχείο του kama και άλλοτε του prema με αποτέλεσμα ο έρωτας, να μπορεί να αρχίζει σαν μία γεμάτη με λαγνεία ερωτική πράξη και να φθάνει τα όρια της Θείας Αγάπης, που να εκφράζεται σαν προσφορά και θυσία.

Το *σώμα,* που είναι ο φορέας της ψυχής και του νου και συγκεκριμένα το Αστρικό μέρος του, που ονομάζεται και «Σώμα των επιθυμιών», είναι η πηγή του Πόθου και της Ηδονής και σήμερα ο νους μας δεν είναι παρά ένας πραγματικός σκλάβος του Αστρικού μας σώματος που δεν σκέπτεται παρά μόνο το πώς θα υπηρετήσει τις επιθυμίες και ανάγκες του νου και των πέντε αισθήσεων.

Και έχουμε δυο είδη αγάπης.

Τη μυστικιστική αγάπη με (**Α**): αυτή η αγάπη χαρακτηρίζεται από ***φιλευσπλαχνία, προσφορά και θυσία.*** Φιλεύσπλαχνος ο Πατέρας – προσφορά και θυσία ο Υιός.

Αυτή είναι η Θεία Αγάπη, η Χριστιανική αγάπη, η μυστικιστική αγάπη των αγίων και των μυστών. Αυτή είναι η αγάπη για την οποία ο Ιησούς, στην Κοιλάδα των Κέδρων είπε στους μαθητές Του: *«Μεγαλύτερη Αγαπή δεν έχει ουδείς, του να δώσει την ψυχή αυτού υπέρ των φίλων του..... Σεις είσθε οι φίλοι μου ....»*

Αυτή είναι (**Α)**γάπη, είναι αγάπη από το επίπεδο της ψυχής.

Υπάρχει και η αγάπη με (**α) :** αυτή η αγάπη είναι συνυφασμένη με την προσκόλληση. Προσκόλληση σε ανθρώπους, ζώα και υλικά αντικείμενα. Οι άνθρωποι αγαπούν ανθρώπους, ζώα και αντικείμενα, καμιά φορά σε τέτοιο βαθμό, που μπορεί να θυσιαστούν γι' αυτά. Λέγεται ότι ο κοσμοκράτορας Μεγαλέξανδρος αγαπούσε το άλογό του το Βουκεφάλα και την αγάπη του γι'αυτόν, την έβαζε αμέσως μετά από αυτή που είχε για τη μητέρα του.

Αλλά και τα υλικά αντικείμενα μπορεί να αγαπάει με πάθος ο άνθρωπος, κυρίως αν αυτά του δίνουν δύναμη, χαρά, ασφάλεια και επιβεβαίωση.

Αυτή είναι η (**α)**γάπη, είναι αγάπη από το επίπεδο του νου.

Αγάπη με **(α)** στην πιο υψηλή της έκφραση είναι η μητρική αγάπη. Αυτή η αγάπη όμως συχνά υπερβαίνει τα όρια της και γίνεται μυστικιστική αγάπη. Είναι τότε που μια μάνα μπορεί να θυσιάσει τη ζωή της, για το δάχτυλο του παιδιού της.

Από την άλλη μεριά, η κατώτερη έκφραση της αγάπης με (**α)** είναι η λαγνεία. Ο πόθος που σε ωθεί να ενώσεις και να προσκολλήσεις επάνω σου ένα άλλο άτομο και να του δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις να ζει και να υπάρχει μόνο για σένα. Θέλεις και επιζητείς η ζωή του εάν είναι δυνατό, να ανήκει σε σένα.

Αυτή η αγάπη, είναι αγάπη από το επίπεδο των αισθήσεων. Είναι λαγνεία, kama και εγωισμός ενωμένα και αμαλγοποιημένα σε ένα σύνολο.

Έτσι σύμφωνα με αυτή τη σχολή της Ινδικής σκέψης, prema και kama, την αγάπη και τον έρωτα στις ακραίες τους μορφές, μπορεί να τις χαρακτηρίσει κανείς σαν μια "θεία προσφορά " και σαν ένα "ανθρώπινο εγώ".

Μία άλλη σχολή Ινδικής σκέψης βλέπει το ζήτημα από μια άλλη προοπτική. Βλέπει τον έρωτα σαν ένα "*νοητικό πάθος"* που εξελίσσεται και μετουσιώνεται σε "*Θεία Αγάπη"*. Και επειδή όλα τα πράγματα εξελίσσονται μέσα στη Θεία Δημιουργία, βλέπει και το kama να εξελίσσεται σε prema. Βλέπει με την εξέλιξη του νου, το σαρκικό έρωτα που συναντάμε στα ζώα και οφείλεται στις ορμόνες, να μετεξελίσσεται στη μυστικιστική αγάπη των αγίων.

Σύμφωνα με αυτή τη μορφή σκέψης, η έδρα της ψυχής και του νου μέσα στο ανθρώπινο σώμα είναι ο Τρίτος η Απλός Οφθαλμός. Από τον Τρίτο Οφθαλμό η

ψυχή σαν ρεύμα διαχέεται μέσα στο σώμα και διαποτίζει κάθε κύτταρο του σώματός μας, δίνοντάς του ζωή.

Από το ίδιο σημείο, συνεχώς και αδιάλειπτα κατά τη διάρκεια της ημέρας ο νους ενεργοποιεί άλλοτε το ένα και άλλοτε το άλλο, από τα διάφορα κέντρα συνειδητότητας ή τσάκρα και μέσα από τις δραστηριότητες που ενεργοποιούν αυτά τα τσάκρα εξυπηρετούνται οι ανάγκες του σώματος και του νου.

Ο νους στην αρχή έχει σαν μοναδικό σκοπό να υπηρετήσει τις ανάγκες του Αστρικού σώματος και φροντίζει για την εκπλήρωση των επιθυμιών του και τότε μιλάμε για ένα κατώτερο νου που λειτουργεί από τα κατώτερα κέντρα συνειδητότητας (τσάκρα).

Αργότερα, με τις συνεχείς μετενσαρκώσεις και με τη Χάρη του Θεού, με την εξέλιξη, ο νους αρχίζει να υπηρετεί το δρόμο της ψυχής προς τη θέωση, την επιστροφή της δηλαδή στο Βασίλειο του Πατέρα και τότε μιλάμε για ένα ανώτερο νου που λειτουργεί από τα ανώτερα κέντρα συνειδητότητας (τσάκρα).

Έτσι όταν λέμε ότι ο νους εξελίσσεται, σημαίνει ότι λειτουργεί όλο και από ανώτερα κέντρα συνειδητότητας και αρχίζει και εξυπηρετεί όλο και λιγότερο τις ανάγκες του σώματος και όλο και περισσότερο τις ανάγκες της ψυχής, που είναι το ασφαλές ταξίδι της επιστροφής της στη Θεία Αγκαλιά Του.

Με άλλα λόγια, αρχικά, ο νους λειτουργεί από το επίπεδο των αναγκών του Αστρικού σώματος και βοηθάει τη διαιώνιση του είδους και τη χαρά της σαρκικής ηδονής, τα δε συναισθήματα που δημιουργεί είναι γεμάτα kama. Αργότερα με την εξέλιξή του, ο νους λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής, οπότε τα συναισθήματα που δημιουργεί τα χαρακτηρίζει η prema.

Ένας νους που είναι αρχικά διαρκώς εστιασμένος στο muladara tsakra, το έσχατο τσάκρα, αυτό της σαρκικής επιθυμίας και αναπαραγωγής, θα έρθει με την εξέλιξη κάποτε η στιγμή, που η προσήλωσή του θα είναι διαρκώς εστιασμένη στο κέντρο της καρδιάς και αργότερα σε αυτό του Τρίτου Οφθαλμού.

Ο ενστικτώδης έρωτας θα μετουσιωθεί σε αγάπη, η αγάπη θα πλατύνει και από εγωιστική αγάπη θα γίνει οικουμενική αγάπη και αυτή τελικά θα μετεξελιχθεί σε Θεία ή μυστικιστική αγάπη.

Επειδή όλα όσα έχει παραχωρήσει ο Θεός στον άνθρωπο έχουν ένα λόγο ύπαρξης, όλα τα συναισθήματα από τη λαγνεία μέχρι τη θεία λατρεία είναι εργαλεία για την εξέλιξη του νου μας. Γι αυτό, το να είναι λάγνος ένας άνθρωπος, είναι κάτι ανθρώπινο. Όμως το να παραμένει στη λαγνεία και να περάσει όλη του ζωή μέσα σε αυτή, είναι κάτι διαβολικό.

Ο σοφός Σανκαρά, ο Σωκράτης της Ινδίας συνήθιζε να λέει: «*Μην απατάστε. Για ότι υπάρχει, υπάρχει λόγος που υπάρχει γιατί αυτό προβλέπει το Θείο Σχέδιο. Τίποτε δεν γίνεται που να είναι αντίθετο με το Θέλημά Του*».

Καθώς είναι γνωστό, η φιλοσοφία αρχίζει εκεί που τελειώνει η επιστήμη. Και όταν η φιλοσοφία θέτει ερωτήματα που δεν μπορεί να τα απαντήσει η επιστήμη, τότε, έρχεται η μυστικιστική εμπειρία, η "Εσωτερική επιστήμη" που δίνει όλες τις απαντήσεις.

Prema και Kama είναι οι Συμπληγάδες πέτρες μέσα από τις οποίες περνάει το πλοίο του Οδυσσέα, προκειμένου η ψυχή του να εκπληρώσει το νόστο της. Τη Θέωση. Την επιστροφή στην Ιθάκη, την επιστροφή στην Πατρίδα.

Prema και kama δεν είναι το καλό και το κακό, είναι και τα δύο δώρα του Θεού.

«Οι Άγγελοι κατά τη Χριστιανική παράδοση»

Την πίστη περί αγγέλων βρίσκουμε στις παραδόσεις αρχαίων λαών. Ινδών - Κινέζων - Περσών - Αιγυπτίων - Βαβυλωνίων - Ελλήνων.

Από την αρχαιοελληνική γραμματεία βλέπουμε να μιλούν για αγγέλους ο Ησίοδος, ο Αισχύλος και ο Πίνδαρος και αυτές οι δοξασίες επέδρασαν αργότερα και στην Εβραϊκή "αγγελολογία".

Οι μύστες λένε για τους αγγέλους ότι έχουν ένα σώμα αποτελούμενο από **πράνα** ή αλλιώς **αιθέρα.** Είναι αιθερικά όντα όπως αιθερικά θεωρούνται και τα φαντάσματα.

Το Χριστιανικό ιερατείο και η παράδοση χαρακτηρίζει τους αγγέλους **«σαν ασώματες οντότητες όπως ο Θεός.»**

Στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται ότι οι άγγελοι αποτελούν πλήθη συντεταγμένα και αυτό το ίδιο αναφέρεται από τον Λουκά και από τον Ιησού.

Στην Καινή Διαθήκη αναφέρονται μόνο τρία ονόματα αγγέλων Γαβριήλ – Μιχαήλ – Ραφαήλ.

Αλλά έχουμε και ονομασίες αγγελικών ομάδων όπως : Χερουβείμ – Σεραφείμ. Ο Παύλος αναφέρει επίσης ομάδες αγγέλων όπως : αρχές – εξουσίες – δυνάμεις – κυριότητες – θρόνους – αρχαγγέλους.

Σύμφωνα με το 1ο άρθρο του Συμβόλου της Νίκαιας:

Οι άγγελοι είναι δημιουργήματα του Θεού.
Δεν υπόκεινται σε σαρκικές ανάγκες και δεσμούς.
Διαβιβάζουν στους ανθρώπους εντολές, δηλώσεις και οδηγίες.
Παρέχουν ενθάρρυνση και συνδρομή σε άτομα άξια του θείου Ελέους.
Κάθε Χριστιανό προστατεύει ένας προστάτης άγγελος *(Ματθ. + Πράξεις)*
Ο Παύλος έλεγε **:** «Οι άγγελοι είναι λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν».

Πολλές αγγελικές υπηρεσίες έγιναν γνωστές μέσα από τα Ευαγγέλια, όπως

Ο Άγγελος Γαβριήλ δηλώνει στο Ζαχαρία τη γέννηση του Προδρόμου.
Ο Άγγελος Γαβριήλ ευαγγελίζεται την έλευση του Ιησού.
Οι Άγγελοι δοξολογούν τη γέννησή του.
Οι Άγγελοι στην έρημο βοηθούν τους ανθρώπους.
Ο Άγγελος ενίσχυσε (!!!) τον Ιησού στον κήπο της Γεσθημανή.
Οι Άγγελοι πληροφορούν για την Ανάστασή του Κυρίου.
Οι Άγγελοι αναφέρουν για την επανεμφάνισή του Ιησού κατά τη Δευτέρα παρουσία.

Κάθε αρχάγγελος θεωρείται ότι είναι υπεύθυνος για κάθε πλανήτη του ηλιακού μας συστήματος.

Επίσης θρυλείται ότι εκ περιτροπής ένας από τους αρχαγγέλους κάθε μέρα εποπτεύει του συνόλου των πλανητών του ηλιακού μας συστήματο και η αλλαγή φρουράς γίνεται στις $3^{η}$ ώρα τα ξημερώματα, τότε που λένε πως “ανοίγουν τα ουράνια”

Ο Μιχαήλ είναι ο εντεταλμένος πάνω στη γη, να οδηγεί τις ψυχές στη ζωή και το θάνατο. Αυτός τις κρίνει αν είναι άξιες για τον παράδεισο και το αντίθετο.

Ο Μιχαήλ προστατεύει τους πνευματικούς κύκλους πάνω στη γη, όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να επικοινωνήσουν με οντότητες από το υπερπέραν.

Αναφέρεται στις Γραφές ότι για την επικράτησή του ως αρχηγού πάνω στη γη, πάλεψε με τον διάβολο και τον νίκησε.

Αυτό που λέμε “**φύλακας άγγελος”** είναι οι προστάτες και οι οδηγοί της ψυχής όταν μετά το θάνατο ή όταν κατά την εσωστροφή και το διαλογισμό η ψυχή βρεθεί με το Αστρικό της σώμα στο Αστρικό πεδίο της Θεϊκής Δημιουργίας.

Ορισμένα άτομα έχουν την ικανότητα επικοινωνίας με Αστρικές οντότητες και επομένως και με αγγέλους. Την ικανότητα αυτή ορισμένοι την έχουν **εκ γενετής** και μπορούν με την πάροδο του χρόνου να την αναπτύξουν ακόμα περισσότερο

άλλοι μπορούν **να την αποκτήσουν** επιγενώς με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. (Διονυσιακή έκσταση)

Το κακό είναι ότι αυτά που βλέπει ο έχων με τον Α ή Β τρόπο αναπτύξει αυτή την ικανότητα <u>δεν μπορεί να τα ελέγξει.</u> Δεν μπορεί δηλαδή *(ότι και αν λένε αυτοί που θεωρητικά έχουν κάποιες γνώσεις)* αυτός που βιώνει κάτι με διόραση, διακοή ή διαίσθηση να γνωρίζει αν είναι ακριβώς αυτό που αντιλαμβάνεται ή είναι κάποια Αστρική οντότητα που για τον Α ή Β λόγο έχει λάβει αυτή τη μορφή, του αγγέλου δηλαδή και του ομιλεί για να τον παραπλανήσει.

<u>Συμπέρασμα</u>: Αφήστε τους αγγέλους και τους διαβόλους στην ησυχία τους γιατί μπορεί να σας ωφελήσουν ή να και σας βλάψουν, γιατί δεν μπορείτε να γνωρίζετε την προέλευσή τους.

Προφυλάξτε τα πορτοφόλια σας γιατί κινδυνεύουν από αυτούς που ασχολούνται με την αγγελολογία και διαφημίζονται στον τύπο τους επαγγελματίες "αγγελολόγους". Όπου χρήμα και σεξ δεν υπάρχει πνευματικότητα αλλά εμπόριο.

Άλλοι εκμεταλλεύονται το γάιδαρό τους και άλλοι τις επαγγελίες των αγγέ-λων, για να βγάζουν λεφτά. (Ινδική παροιμία)

Αν κάποιος έχει σκοπό την πνευματική αναζήτηση και την εξέλιξή του, αν κάποιος έχει έρωτα για το Θεό, υπάρχει μια πολύ παλιά συνταγή από την εποχή των αρχαίων Ρίσσις που μας λέει τον τρόπο να Τον συναντήσει.

1ον Με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, να επικαλείσαι τη Χάρη του Θεού.
2ον Να προσπαθείς να βελτιωθείς σαν άνθρωπος. Να επιτύχεις δηλαδή την εξανθρώπηση
3ον Με τη μη βία και την αγάπη για συνάνθρωπο, τα ζώα και όλη τη Θεϊκή Δημιουργία.
4ον Με την πραότητα, την αγνότητα, την ταπεινότητα και τη φιλαλήθεια.

Στην παράκλησή μας για εξέλιξη λένε ότι ο Θεός είναι πολύ ευήκοος. Ο Ιησούς λέει; *«Αν ένα παιδί ζητήσει από τον Πατέρα ψωμί θα του δώσει πέτρα;»*
Και ακόμα διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο: *«Αιτείτε και δοθήσετε υμίν, κρούετε και ανοιγήσεται »*

Έτσι σύμφωμα με τα πιο πάνω η Θεία Χάρη και η προσπάθειά μας είναι οι προυποθέσεις για την πνευματική μας πρόοδο.

Μαγεία και Θρησκεία

Η Μαγεία των μάγων και των γητευτών, προλήψεις, κατάρες, αντικοινωνικές πράξεις.

«Τετάρτη και Παρασκευή τα νύχια σου μην κόψεις και Κυριακή να μη λουστείς αν θέλεις να προκόψεις».

Ας μελετήσουμε, αρχικά, το θέμα της μαγείας, από το επίπεδο της καθημερινότητας και στη συνέχεια από τη φιλοσοφική και μυστικιστική της πλευρά.

Σύμφωνα με τις εγκυκλοπαίδειες και τα λεξικά, λέγοντας μαγεία εννοούμε τις ***δραστηριότητες <u>των μάγων</u>, με τις οποίες επιδιώκουν να εξυπηρετήσουν τις επιθυμίες, τα πάθη και τις αισθητηριακές απολαύσεις των ανθρώπων.***

Ακόμα ως μαγεία καθορίζεται και ***το σύνολο των πράξεων και των λόγων δια των οποίων ο <u>κοινός άνθρωπος</u> πιστεύει, ότι μπορεί με κάποιο μυστηριώδη και υπερφυσικό τρόπο να αποτρέψει τα κακά και να επιτύχει τα επιθυμητά για τον ίδιο ή για κάποιο τρίτο πρόσωπο αποτελέσματα ή αντίθετα να τιμωρήσει και να βλάψει κάποιον.***

Στη μυστικιστική παράδοση, μαγεία θεωρείται ***η χρήση Αστρικών ή αλλιώς μαγικών ή υπερφυσικών δυνάμεων, προκειμένου να επιτύχει ο μάγος ή κάποιος που ζητάει τη συνδρομή ενός μάγου, αποτελέσματα αντίθετα ή υπερβαίνοντα τους φυσικούς νόμους.***

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ακριβής προσδιοριστικός ορισμός για τον όρο “μαγεία” γιατί με αυτό τον ίδιο όρο καθορίζουμε στις διάφορες εποχές διαφορετικές καταστάσεις που άλλοτε αποτελούν έννοιες που έχουν σχέση με αρνητικές και απευκταίες δραστηριότητες και άλλοτε εκ διαμέτρου αντίθετες καταστάσεις που έχουν σχέση με την προσπάθεια του ανθρώπου να εξυπηρετήσει φυσικές του ανάγκες ή να εκφράσει το θρησκευτικό του συναίσθημα. Δεν μπορεί να κατηγοριοποιηθεί και να διαβαθμιστεί η φύση και το είδος της μαγείας και ακόμα δεν μπορεί να χρονολογηθεί η γένεσή της όπως και να καθοριστούν τα όρια ανάμεσα σε αυτό που αποκαλούμε λευκή και μαύρη μαγεία που σημαίνει μαγικές πράξεις για την επίτευξη καλού ή αντίθετα για την επίτευξη βλάβης και κακού για κάποιον. Ένα όμως είναι το γεγονός, πως αυτό που συνηθίζουμε να ονομάζουμε λευκή μαγεία καταλήγει σε πολλές περιπτώσεις σε μαύρη μαγεία. Δεν υπάρχουν όρια μεταξύ του υποτιθέμενου καλού και του προκαλούμενου κακού. Δεν μπορούν να καθοριστούν τέτοια όρια, γιατί το θεωρούμενο καλό για κάποιον μπορεί να συμπί-

πτει με το κακό κάποιου άλλου. Το όφελος ενός συχνά είναι η βλάβη κάποιου άλλου.

Οι μέθοδοι της μαγείας διαφέρουν και μεταπλάσσονται με την πάροδο των αιώνων και ακόμα εκδηλώνονται με διαφορετικό τρόπο ανάλογα με την κουλτούρα και την παράδοση των διαφόρων λαών.

Παλιότερα πριν από μια μάχη έκαναν προσφορές η θυσίαζαν στο Θεό ή στους θεούς, ακόμα και σε δαίμονες, ζώα ή και ανθρώπους και έκαναν προσευχές ή ιεροτελεστίες και τυπικά, με το σκεπτικό να καλοπιάσουν και να ανταλλάξουν τη ζωή τους με τη ζωή του θυσιαζόμενου ζώου ή κάποιου άλλου ανθρώπου. Με αυτό τον τρόπο πίστευαν ότι δεν θα κινδύνευαν στη μάχη. Αυτή τη λογική ακολούθησαν και άλλες παρόμοιες λογικές που έφθαναν στον παραλογισμό. Έτρωγε ο διάδοχος την καρδιά του πεθαμένου αρχηγού για να αποκτήσει τις ικανότητές του. Μόλυναν μια παρθένα για να θεραπευτούν οι ίδιοι από τη σύφιλη και ακόμα μέσα στους αιώνες ακολουθήθηκαν και άλλες πιο αποκρουστικές και συχνά πιο εγκληματικές δραστηριότητες.

Η μαγεία ήταν γνωστή από την εποχή του θαμνόβιου και δασόβιου τρόπου ζωής των ανθρώπων και αργότερα από το θηρευτικό, τον ποιμενικό και το γεωργικό τρόπο ζωής του.

Η μαγεία περιλαμβάνει διαδικασίες στις οποίες προσφεύγει ο άνθρωπος όταν αντιληφθεί ότι οι ανθρώπινες ικανότητες και οι δυνατότητες του να λύσει κάποιο του πρόβλημα ή να εκπληρώσει κάποια επιθυμία του είναι πάνω από τις δυνάμεις του και πέρα από τους φυσικούς νόμους.

Βλέποντας την αδυναμία του ο άνθρωπος μέσα στο φυσικό του περιβάλλον και ακόμα βλέποντας ότι εξαρτάται από αυτή την ίδια τη φύση, χωρίς συχνά να μπορεί να αντιδράσει στη δύναμή και στους νόμους της, προσπαθεί με τη μαγεία να επιβάλλει τη θέλησή του για να εκπληρώσει τις επιθυμίες του. Προσπαθεί μέσω της μαγείας να χρησιμοποιήσει δυνάμεις που υπερβαίνουν και καταλύουν τους φυσικούς νόμους. Τις δυνάμεις αυτές ονομάζουμε μαγικές ή υπερφυσικές δυνάμεις και αυτές δεν είναι άλλες από τις Αστρικές δυνάμεις για τις οποίες μιλούν οι πνευματικοί δάσκαλοι.

Αν τρίψουμε το σπίρτο στο σπιρτόκουτο αυτό θα ανάψει γιατί έτσι επιβάλουν οι νόμοι της φύσης. Αν όμως το σπίρτο προηγουμένως το βουτήξουμε στο νερό δεν θα ανάψει γιατί δεν θα λειτουργήσουν με τον ίδιο τρόπο όπως προηγούμενα οι φυσι-κοί νόμοι. Έτσι με μια ορισμένη ανώτερη, Αστρική παρέμβαση, ο μάγος προσπα-θεί να καταλύσει κάποιο φυσικό νόμο.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Υλικός κόσμος προέρχεται και είναι παιδί του Αστρικού κόσμου και ότι οι φυσικοί νόμοι είναι οι προς τα κάτω εκφράσεις των Αστρικών νόμων. Έτσι ενεργοποιώντας Αστρικές δυνάμεις μπορεί ο μάγος να αδρανοποιήσει ή και να καταλύσει τους φυσικούς νόμους.

Με την πάροδο του χρόνου και όσο αναπτυσσόταν η ανθρώπινη διάνοια μέσα στους αιώνες, ο άνθρωπος όλο και ανακάλυπτε νέους τρόπους χρησιμοποίησης Αστρικών δυνάμεων και η πίστη του ανθρώπου στη μαγεία όλο και περισσότερο αναπτυσσόταν. Συχνά ο μάγος προσπαθεί να γίνει άλλοτε θεραπευτής και άλλοτε δημιουργός ασθενειών. Άλλοτε επιδιώκει να προκαλέσει βροχές και άλλοτε να αναχαιτίσει πλημμύρες και γενικά να επέμβει στους παράγοντες που αφορούν τη διατροφή, την ασφάλεια και τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων.

Γενικά η μαγεία χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο σαν παράγοντας αποτροπής αλλά και πρόκλησης κάθε καλού και κάθε κακού αλλά και σαν τρόπος επικοινωνίας με το υπερπέραν, ακόμα και με τον ίδιο το Θεό που εποπτεύει τις τύχες του.

Επειδή μέσα στη φύση του ανθρώπου είναι να περιορίζει, να σχηματοποιεί και να δίνει ονόματα στα αντικείμενα του ενδιαφέροντός του, σε πολλές Αστρικές δυνάμεις έδωσε σχήματα και ονόματα. Έτσι οι άνθρωποι δημιούργησαν το διάβολο με τα κέρατα και ένα πλήθος δαιμόνων, καθώς και ταξιαρχίες από πονηρά πνεύματα στα οποία έδωσαν κατά εποχές διάφορα ονόματα. Βελζεβούλ, Κανιμπάλ, Εξαποδώ, Σατανάς, Λούσιφερ, Μαμονάς κλπ.

Η μαγεία θεωρείται ότι είναι τόσο παλιά όσο ο άνθρωπος. Είναι εκδήλωση πανανθρώπινη και τη βρίσκουμε σε όλους τους λαούς, αρχαίους και νέους, πολιτισμένους και απολίτιστους. Με τη μορφή της δεισιδαιμονίας και της προκατάληψης, αταβιστικά, απαντάται ακόμα και σήμερα στην καθημερινότητα των σημερινών πολιτισμένων λαών και έχει παρεισφρήσει σε μεγάλο βαθμό ακόμα και στις εκκλησιαστικές πρακτικές, ακόμα και στη Χριστιανική λατρεία. Σαν παράδειγμα τα κουδουνάκια της αγιαστούρας και το θυμιατό για να φύγουν τα κακά πνεύματα. Το φτύσιμο του μωρού από τον παπά την ώρα της βάπτισης, τα ευχέλαια, τα τάματα και πολλά άλλα.

Από τις ενδείξεις που έχουμε, μετά τη μυθική εποχή των Κυκλώπων και των Υπερβορείων Σαμάνων, αρχικά οι Βαβυλώνιοι και στη συνέχεια οι Αιγύπτιοι και οι Πέρσες ανάπτυξαν αυτό που οι ίδιοι αποκαλούσαν μαγεία και αυτή αφορούσε την τέχνη και τη συστηματική μάθηση. Στην Αίγυπτο η μαγεία καλλιεργήθηκε από τους ιερείς και αναπτύχθηκε σε μυστική σοφία που την κατέγραψαν σε απόκρυφα μαγικά βιβλία. Σε Σολομωνικές όπως θα λέγαμε σήμερα. Αυτοί που είχαν αυτές τις γνώσεις μπορούσαν να μαγεύουν και να εξουσιάζουν τη φύση και τις δυνάμεις της και ακόμα τη γη, τα ζώα και τους ανθρώπους. Ακόμα μπορούσαν να καθοδηγούν-

ται από τους νεκρούς προγόνους και από τους ήρωες της φυλής τους για να αντιμετωπίζουν τους εχθρούς τους και ακόμα να αντιμετωπίζουν κάθε πρόκληση και δυσκολία στη ζωή τους.

Οι Βαβυλώνιοι πίστευαν ότι κάθε κακό προερχόταν είτε από επτά πονηρούς δαίμονες είτε από άλλους, κακούς μάγους και γι' αυτό προσέτρεχαν προς τους ιερείς που με ευχές, προσευχές και άλλα μαγικά μέσα τους βοηθούσαν να προλάβουν ή να απαλλαχθούν από το κακό. Ήδη από την εποχή της νομοθεσίας του Χαμουραμπί προβλέπονταν αυστηρές ποινές για τους κακούς μάγους.

Αντίθετα από την εποχή της κυριαρχίας των Χαλδαίων η έννοια της μαγείας είχε διαφορετικό χαρακτήρα. Η μαγεία θεωρείτο ύψιστη σοφία και οι απόψεις αυτές επέδρασαν και επί των διαδόχων τους, των Μήδων και των Περσών και στη συνέχεια στους μετά τον Μέγα Αλέξανδρο Ελληνιστικούς και Ρωμαϊκούς χρόνους. Τέτοιοι μάγοι ήταν και αυτοί που ακολουθώντας το Σύριο Αστέρα έφθασαν για να προσκυνήσουν στην Ιουδαία το ιερό Βρέφος.

Αλλά και στους Έλληνες ήδη από τη μυθική εποχή των Κυκλώπων και των Σαμάνων δεν ήταν άγνωστη η μαγεία. Τα ονόματα της Κίρκης, της Μήδειας, της Αγαδήμης, της Πασιφάης, των Τελχίνων, των Κορυβάντων και των Κουρητών δεικνύουν την παλαιά γνώση της μαγείας. Αργότερα κατά τους κυρίως ιστορικούς χρόνους οι μάγοι και οι μάγισσες, όπως η Θεοδωρίδα από τη Λήμνο που αναφέρει ο Επιμενίδης, οι καθαρτές και οι αγύρτες κατά Μαρτυρία του Ιπποκράτη, καθώς και άλλες ιστορικές μαρτυρίες, μας λένε ότι μέσω της μαγείας μπορούσαν οι άνθρωποι να καθορίζουν τα ηλιακά φαινόμενα και την ευφορία της γης και ακόμα να θεραπεύουν ασθένειες, κυρίως τις ψυχικές, μεταξύ των οποίων και την ιερά νόσο, την επιληψία η οποία ως γνωστόν επηρεάζεται από τις φάσεις της σελήνης *(σεληνιασμός).*

Το περίεργο είναι ότι στην Ηλιάδα δεν αναφέρεται τίποτα σχετικό με μάγους και μαγείες όπως επίσης και στην Οδύσσεια πλην της περίπτωσης της Κίρκης.

Στη συνέχεια η μαγεία έμεινε στην Ελλάδα με τη μορφή της δεισιδαιμονίας. Μάγοι με ποίκιλλα ονόματα περιερχόταν τις πόλεις ως φαρμακομάντεις, ιατρομάντεις, απομακτές, καθαρτές, βωμολόχοι, αγύρτες κλπ. Αργότερα κατά τη Βυζαντινή εποχή, στη Θεσσαλία διέπρεψαν οι μάγοι και τότε η πόλη αυτή έγινε γνωστή σε όλο τον κόσμο για τις μάγισσες που διέθετε.

Εκείνο όμως που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι η μαγεία συνδυάστηκε με τις διδασκαλίες Νεοπυθαγόριων και Νεοπλατωνικών φιλοσόφων με σύγχρονη ανάμειξη και Ανατολικών διδασκαλιών. Έτσι δημιουργείται στα μετά τη Σταύρωση χρόνια ένα συνονθύλευμα θρησκευτικών, αστρολογικών και φιλοσοφικών ιδεών από διαφόρους, συμπεριλαμβανομένων του Ερμή του Τρισμέγιστου, του Σίμωνα

του Μάγου, του Απολλώνιου του Τυανέα και ορισμένων νεότερων φιλοσόφων και άλλων στους οποίους αποδίδεται και η συγγραφή των μαγικών παπύρων που διασώθηκαν μέχρι τις ημέρες μας.

Μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού, τον 3ο μ.Χ. αιώνα η μαγεία καταπίπτει σε λαϊκή δεισιδαιμονία και οι μάγοι καταδιώκονται και θανατώνονται σαν εκφραστές μιας πίστης αντίθετης προς τα Χριστιανικά ιδεώδη. Όμως μετά τον 12^{ο} αιώνα τόσο στο Βυζάντιο όσο και στη Δυτική Ευρώπη αρχίζει πάλι να καλλιεργείται η μαγεία σε κάποια ίσως διαφορετική μορφή.

Στη Δύση, υπό την επίδραση των Αράβων και των διδασκαλιών της Kabballa των Εβραίων, η μαγεία στην ευρύτερή της έννοια βρίσκει γόνιμο έδαφος ανάπτυξης, κατά δε την Αναγέννηση με νέα μορφή και ουσία υποστηρίζεται από Νέοπλατωνικούς και Νεοπυθαγόρειους μύστες, σαν μια απόκρυφη φιλοσοφία σε συνδυασμό με άλλες απόκρυφες διδασκαλίες όπως η αστρολογία, η αλχημεία κλπ. (Αγρίππας, Παράκελσος, Καμπανέλλα)

Την εποχή εκείνη και για 14 αιώνες, η Εκκλησία με δικαιολογία μια πιθανή επικείμενη νόθευση των Γραφών αρχίζει μία παραφιλολογία ότι η μαγεία είναι έργο του διαβόλου και στη συνέχεια αρχίζει μια ατελεύτητη όχι πάντα με αγνές προθέσεις, καταδίωξη πραγματικών ή φανταστικών μάγων και μαγισσών με πολυάριθμα επί της πυράς θύματα μέχρι την εποχή του Μεγάλου Ναπολέοντα που κατάργησε την παντοδυναμία της Ιεράς εξέτασης και κατάργησε πολλά Παπικά προνόμια.

Τη βυζαντινή εποχή αλλά και αργότερα, τη μεταβυζαντινή εποχή, ο όρος μαγεία έλαβε μεγάλες διαστάσεις. Κάθε δραστηριότητα αντίθετη με τις απόψεις του εκάστοτε εκκλησιαστικού κατεστημένου θεωρείτο μαγεία. Ακόμα και οι επιστήμονες θεωρούντο μάγοι και τους καλούσαν να αναθεωρήσουν τις επιστημονικές τους απόψεις ή αλλιώς τους θανάτωναν.

Έτσι μέσα στους αιώνες η έννοια της μαγείας διευρύνεται και εξακολουθεί μέχρι σήμερα να έχει διαφορετικό περιεχόμενο, διαφορετικά όρια και διαφορετικούς σκοπούς. Σαν παράδειγμα, πολλές φορές όταν θέλουμε να εκφράσουμε τη χαρά, την ευχαρίστηση, το θαυμασμό και την ομορφιά για κάτι το ξεχωριστό, συνηθίζουμε να λέμε "είναι μαγεία, … είναι μαγευτικό, … με μάγεψε" κλπ.

Η μαγεία στην τυπική της μορφή και ανάλογα με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται, μπορεί να διακριθεί σε διάφορα είδη. Ένα είδος ασκούν αυτοί που χρησιμοποιούν τη "μίμηση". Έτσι αυτός που θέλει να προκαλέσει βροχή, χύνει νερό. Αυτός που θέλει να βλάψει ή να αφαιρέσει τη ζωή κάποιου, καταστρέφει ένα ομοίωμά του ή κάτι με το οποίο αυτός είναι ή ήταν συνδεδεμένος ή ερχόταν σε

στενή επαφή μαζί του πχ. ένα ρούχο, τρίχες ή νύχια από το άτομο που επιδιώκεται η βλάβη του.

Άλλο είδος μαγείας είναι η “επιτέλεση μαγικών πράξεων” που κατευθύνονται άμεσα προς το υποκείμενο που επιθυμεί κάποιος να επιδράσει θετικά ή αρνητικά. Σαν παράδειγμα αυτοί που θεωρούν ότι οι ασθένειες οφείλονται σε κάτι βλαβερό που έχει εισέλθει στο σώμα του ανθρώπου, ζητούν τη βοήθεια ενός μάγου προκειμένου αυτός να προσπαθήσει να το αφαιρέσει με απομύζηση, φλεβοτομία, έγκαυμα κλπ.

Άλλοτε πάλι αυτός που θέλει να θανατώσει τον εχθρό του στρέφεται στο σημείο που υποθέτει ότι βρίσκεται ο εχθρός του και σείει μιμικά προς αυτόν ένα μαχαίρι, ένα ρόπαλο κλπ.

Πολύ συχνή είναι και η χρήση ειδών και ομοιωμάτων τα οποία στη μαγεία θεωρούνται ότι ταυτίζονται πλήρως με το αντικείμενο ή το πρόσωπο που παριστάνουν.

Άλλη μορφή μαγείας είναι αυτή που γίνεται με χρήσει νοητικών δυνάμεων, όπως το μάτιασμα, η επιβολή, ή κατάρα κλπ. Στην περίπτωση αυτή ο μάγος συγκεντρώνει την προσοχή του στο άτομο που θέλει να επηρεάσει και συχνά επικαλούμενος αρνητικές οντότητες και προφέροντας μαγικές λέξεις προσπαθεί να αδρανοποιήσει ή να επιβάλει τη θέλησή του στη διάνοια του ατόμου.

Αλλά υπάρχουν και ειδικής τάξης μάγοι με δραστηριότητες πέρα από κάθε λογική, όπου αναμιγνύουν τη μαγεία, με δοξασίες και μορφές γύρω από νεκρούς και δαίμονες και άλλες θρησκευτικές ιδέες, πεποιθήσεις και δοξασίες, μέχρι του σημείου να επιτελούν θυσίες σε δαίμονες και να προβαίνουν σε κανιβαλικές πράξεις προκειμένου να πάρουν τη δύναμη των εχθρών τους. Σύμφυτη με τις ιδέες αυτές είναι και η πίστη στη δύναμη διαφόρων αντικειμένων, που έχουν δράση άλλοτε ως αποτρόπαια και φυλακτήρια, άλλοτε ως φίλτρα αρνητικών επιδράσεων, άλλοτε ως ενισχυτικά της μαγικής πράξης και άλλοτε ως προκαλούντα υπέρμετρο ερωτισμό και υποταγή στις κατώτερες επιθυμίες του ίδιου του μάγου ή του εντολοδόχου του.

Ορισμένες φορές παρατηρούμε μια ομαδοποίηση των αναγκών του ανθρώπου για να αποκτήσει μέσω της μαγείας όλων αυτών που επιθυμεί, αλλά συγχρόνως και στην εξυπηρέτησή της ανάγκης του να επικοινωνήσει με το Θείο, άλλοτε για να αυξήσει τη δύναμή του, άλλοτε για να καλοπιάσει το Θεό και να αποφύγει την οργή του. Τότε χρησιμοποιεί τη μαγεία σαν μέσον επικοινωνίας με το Θείο. Χρησιμοποιεί τοτέμ και αντικείμενα που από τη φύση τους έχουν μια ιδιάζουσα δύναμη όπως για πολλούς το δόντι ενός πάνθηρα, το φτερό ενός αετού, η λάμψη ενός κρυστάλλου, η βρώση της καρδιάς ενός νεκρού αρχηγού ή ενός εχθρού και

κατ' επέκταση το προσκύνημα των λειψάνων ενός προγόνου ή ενός ιερέα της φυλής και ενός αγίου αργότερα. Τη δύναμη τα αντικείμενα θεωρείται ότι την έχουν από τη φύση τους ή την αποκτούν με τη μετάδοση της δύναμης ενός μάγου ιερουργού ή ενός σεβαστού ιερέα. Αυτή θεωρείται ότι είναι και η δύναμη των κάθε είδους και προέλευσης φυλαχτών, που προστατεύουν από τη βασκανία, την κακοτυχία κλπ. Αλλά και πολλά άλλα αντικείμενα είναι φορείς δύναμης, προστασίας και καλοτυχίας. Η μαγκούρα ενός αγίου, το καλυμμαύχι ενός άλλου, η Ιερά Σινδόνα, το άγιο δισκοπότηρο, το Τίμιο ξύλο, το λαδάκι από το καντήλι της Παναγίας της παρηγορήτριας, το βάπτισμα στον Ιορδάνη, τα πρόσφορα, τα κόλλυβα κλπ.

Την ίδια πηγή δύναμης πιστεύουν οι μάγοι ότι έχει και η πίστη στη δύναμη ήχων, μαγικών λέξεων, μαγικών φίλτρων, καταρών και όρκων. Τα κουδούνισμα κατά τη διάρκεια μιας μαγικής πράξεις, το στόλισμα των αμφίων ιερουργών με μικρά κουδουνάκια, οι ρυθμικοί ήχοι των ταμ-ταμ των ιθαγενών της Αφρικής, οι ιεροί χοροί και διάφορες μιμητικές πράξεις, είναι στοιχεία που οι μάγοι θεωρούν ότι δυναμώνουν τα μαγικά αποτελέσματα.

Υπολείμματα αυτών των μαγικών και ειδωλολατρικών πεποιθήσεων βλέπουμε να εισχωρούν με την πάροδο των αιώνων και μέσα στις εκκλησιαστικές και μοναστηριακές πρακτικές. Η μαγεία και η ειδωλολατρία με διάφορες μορφές παρουσιάζονται και ενσωματώνονται αρχικά στις φυσικές θρησκείες που έχουν τοπικό χαρακτήρα και αλλά αργότερα αποτελούν και ουσιαστικά στοιχεία στις συστηματικές θρησκείες. Είναι στοιχεία που πλαισιώνουν και στολίζουν τις πρώτες και που διαφοροποιούν τις δεύτερες μεταξύ τους.

Τα τοτέμ, οι θυσίες και οι προσφορές στις θεότητες αποκτούν μια γενικευμένη αποδοχή και αργότερα μετουσιώνονται σε διάφορα τυπικά και ιεροτελεστίες που χαρακτηρίζουν και πλαισιώνουν τις διάφορες θρησκείες και υιοθετούνται από τα διάφορα θρησκευτικά δόγματα.

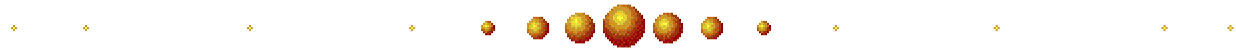
Οι ανόθευτες "αγάπες" και οι "εκκλησίες" των χριστιανών αρχίζουν να εμπλουτίζονται με ευκτήριους οίκους, στην αρχή πολύ απλούς και αργότερα πολυτελείς, οι οποίοι με τη συνδρομή των θεολόγων και των διακόνων των θρησκειών, αποκτούν διακοσμητικά και αλληγορικά στοιχεία που με διαφόρους τρόπους ενισχύουν και συντηρούν το έμφυτο θρησκευτικό συναίσθημα των ανθρώπων και πείθουν τον κόσμο ότι μόνο με τη διαμεσολάβηση των ιερέων και κυρίως των τιτλούχων ιερέων ο άνθρωπος μπορεί άλλοτε να εξευμενίσει το Θεό, άλλοτε να του ζητήσει συγχώρεση και άλλοτε να τον καλοπιάσει, ώστε να μην υποστεί κάποια τιμωρία για τα ανομήματά του.

Οι καμπάνες, οι εικόνες, τα αγάλματα, τα κεριά και τα τάματα καθώς και άλλες συμβολικές δραστηριότητες που έχουν τη ρίζα τους στην εποχή της μαγείας και

της ειδωλολατρίας όπως το θυμίαμα και το λιβάνισμα που απομακρύνει το διάβολο, το βάπτισμα του αποπλένει τις αμαρτίες, τα ευχέλαια και οι θείες κοινωνίες που καθαρίζουν το σώμα και το νου, είναι διαδικασίες που παρουσιάστηκαν σε πολλές θρησκείες μέσα στους αιώνες, έχουν μια αλληγορία αλλά στην ουσία ανακουφίζουν τον άνθρωπο θεωρώντας ότι όταν συμμετέχει σε αυτά ανταποκρίνεται στο Θείο Θέλημα.

Τα όρια και τα σύνορα μεταξύ μαγείας και θρησκείας δεν είναι απόλυτα καθορισμένα καθώς πίστεις και ειδωλολατρικά στοιχεία γεφυρώνουν τις δύο αυτές όψεις της ανθρώπινης ανάγκης για υπερφυσική βοήθεια. Η μαγεία και η κόρη της η ειδωλολατρία μέσα στους αιώνες μετεξελίχθηκαν σε θρησκεία.

Οι πρωτόγονες θρησκείες είχαν τοπικό χαρακτήρα και προέκυψαν μέσα από την καθαρή μαγεία μετά από τη συστηματοποίηση ορισμένων πρακτικών. Οι μάγοι άλλαξαν όνομα και ονομάστηκαν ιερείς και οι ιερείς και οι θεολόγοι έχουν απόλυτη ανάγκη να διατηρούν μαγικά και ειδωλολατρικά στοιχεία για να συντηρούν το ενδιαφέρον των ποιμνίων τους καθώς δεν έχουν τη δυνατότητα να τους προσφέρουν αγνή πνευματικότητα που είναι η τροφή της ψυχής των ανθρώπων.

Ο Μυημένος μαθητής στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου

Όταν ζητήσουμε να βρεθούμε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου στην Ινδία ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας τα εξής:

Ο συνειδητοποιημένος μυημένος μαθητής γνωρίζει ότι με τη μύησή του ενώνεται με τη θεία φύση του Διδασκάλου, με την Διδάσκαλο Δύναμη δηλαδή, με ένα αιώνιο και παντοτινό δεσμό. Από εκείνη τη στιγμή, Διδάσκαλος και μαθητής γίνονται ένα και παραμένουν ενωμένοι μέχρι ο Διδάσκαλος να μας εναποθέσει στα πόδια του Κυρίου. Τις santsit καρμικές οφειλές μας αναλαμβάνει ο ίδιος να τις διευθετήσει και τις pralabda βοηθάει εμάς να τις διεκπεραιώσουμε. Έτσι μετά από αυτή την ένωση που επέρχεται με τη μύηση, ***δεν χρειάζεται να ζητάει κανείς τίποτα από τον Διδάσκαλο.*** Ο Διδάσκαλος γνωρίζει τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας καθώς και τις προϋποθέσεις για την πνευματική μας πρόοδο. Όπως το μικρό παιδί δεν χρειάζεται να ζητήσει από τη μητέρα του να του μαγειρέψει και να του πάρει ρούχα και παπούτσια γιατί η αγάπη της είναι τέτοια που θυσιάζει τα πάντα για τις ανάγκες και την ευχαρίστηση του παιδιού της. Προβλέπει όλες τις ανάγκες

του, Έτσι και ο μαθητής δεν χρειάζεται να ζητάει από το Διδάσκαλο απολύτως τίποτα γιατί εκείνος γνωρίζει τις ανάγκες μας, καθώς είναι ενωμένος μαζί μας

Όταν του ζητάμε είναι ***σαν να αμφισβητούμε την ένωσή μας μαζί του***, την αγάπη του και τις προθέσεις του να μας βοηθήσει στην αυτογνωσία και τη θέωση. Έτσι λοιπόν για τον συνειδητοποιημένο μαθητή ***είναι ιεροσυλία*** να ζητάει οτιδήποτε από τον Διδάσκαλο για τον εαυτό του και για τα άμεσα μέλη της οικογένειάς του που εξ ορισμού έχουν τη φροντίδα και προστασία του. Μπορεί να ζητήσει κάτι μόνο για κάποιον άλλο, μόνο με δύο λέξεις και χωρίς λεπτομέρειες, ώστε ο Διδάσκαλος να δώσει την προσοχή του σε αυτόν και να τον βάλει κάτω από τα προστατευτικά φτερά του.

Στην παρουσία του Διδασκάλου δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτε άλλο παρά τα τον κοιτάμε διαπεραστικά στα μάτια και να κάνουμε σιμράν. Αυτή είναι η μεγαλύτερη προσευχή και τότε μέσα από τα μάτια μας και χωρίς λόγια θα ξεχειλίζει το «ευχαριστώ» της καρδιάς μας και μέσα από τα μάτια Του θα πάρουμε ένα "boost", μια ώθηση και η συνειδητότητά μας θα ανέβει σε σημείο που αν αμέσως μετά καθίσουμε σε διαλογισμό θα έχουμε το πλήρες όφελος.

Με δυο λόγια: Μπροστά στο Διδάσκαλο δεν χρειάζονται λόγια αλλά το πάθος μας για το Θεό να γυρίσει τις κούπες που κρατάμε στα χέρια μας ώστε να γεμίσουν με το Θείο Νέκταρ μέσα από τα μάτια του. Οτιδήποτε άλλο είναι ιεροσυλία και σπατάλη του χρόνου που εκείνος θα μπορούσε να τον δώσει σε έναν αμύητο συνάνθρωπό μας που πιθανώς δεν γνωρίζει ακόμα το μεγαλείο του Διδασκάλου.

Τέλος τον Διδάσκαλο δεν πρέπει ποτέ να τον βάζουμε σε θέση δικαστή στις διαφορές που τυχόν έχουμε μεταξύ μας. Και ακόμα δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Διδάσκαλος δεν επεμβαίνει στην ελεύθερή μας βούληση και πολύ σπάνια θα μας πει να κάνουμε ή να μη κάνουμε κάτι που σκοπεύαμε να κάνουμε.

Συνήθως μας υπενθυμίζει μόνο τις προϋποθέσεις που πρέπει να λάβουμε υπόψη στις αποφάσεις μας. Πρέπει εμείς να έχουμε διάκριση, να ενεργούμε σύμφωνα με τις ηθικές αρχές και να αφήνουμε το αποτέλεσμα στον Κύριο.

Μια ματιά του Διδασκάλου είναι αρκετή για να ανακουφιστεί ο συνειδητοποιημένος μαθητής από τα βάσανα και τις λύπες της ζωής και να κατευθύνει τη διάκριση μας για αποφάσεις για τα προβλήματα της καθημερινής ζωής.

Όταν είμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου να μη σπαταλάμε το χρόνο Του με κουβέντες. Να μη ζητάμε τίποτα περισσότερο από μία ματιά Του και αυτή τη ματιά να την κρύβουμε μέσα μας σαν κάτι απεριόριστα πολύτιμο. Να σκεπτόμαστε ότι για να πάρει αυτή τη ματιά, η ψυχή μας περίμενε αμέτρητους αιώνες.

Οτιδήποτε άλλο του ζητάμε, δείχνει έλλειψη πίστης στη Δύναμη της οποίας ο Διδάσκαλος είναι φορέας!

Ας έχουμε υπόψη μας τα λόγια των Διδασκάλων:

«Αναμφίβολα το πεπρωμένο είναι ισχυρό και δεν υπάρχει τρόπος αποφυγής του αλλά με το διαλογισμό, η δύναμη της θέλησης γίνεται τόσο δυνατή ώστε ο άνθρωπος δεν αισθάνεται και δεν ενδιαφέρεται για το "πώς τα φέρνει η μοίρα" τόσο για τα ευχάριστα όσο και για τα δυσάρεστα γεγονότα που του συμβαίνουν.

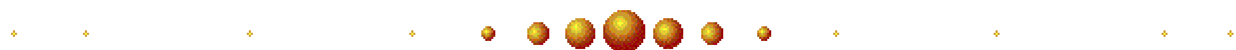
Εάν ο διαλογισμός, σας φέρει πάνω από το σημείο από το οποίο κάθε φορά λειτουργεί το κάρμα, γίνεστε αδιάφοροι για την επίδρασή του. Γι αυτό ο διαλογισμός είναι το αντίδοτο του κάρμα. Έχετε πίστη στη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι σας και το πρόβλημά σας θα διευθετηθεί με τον πιο συμφέροντα για εσάς τρόπο».

«Ζητάτε τη Χάρη του Θεού. Ο συντονισμός με Αυτόν, λέγεται προσευχή, και η προσευχή είναι το ισχυρότερο όπλο του ανθρώπου για να αντιμετωπίζει τις αντιξοότητες της ζωής».

«Έχετε εμπιστοσύνη. Το κάθε τι που σας απασχολεί, που σας θλίβει, που σας πονάει κάθε φορά, ο Διδάσκαλος το ξέρει και δεν χρειάζεται να του το υπενθυμίσετε. Έχετε την πίστη ότι θα κάνει για σας τους αγαπημένους του ότι το καλύτερο, χωρίς να χρειάζεται να του το ζητήσετε. Σεις σε κάθε περίπτωση κάντε αυτό που νομίζετε σωστό και σύμφωνο με τα Διδάγματα των Διδασκάλων και αφήστε τα αποτελέσματα σ' Αυτόν»

«Κάντε Σιμράν και επαναλαμβάνετε: γλυκό και ευπρόσδεκτο το θέλημά σου Κύριε »

Με την πίστη και την προσευχή μπορείτε να αλλάξετε το pralabda κάρμα σας. Αλλά αν έχετε τόσο δυνατή πίστη, εμπιστευθείτε Τον και αφήστε το κάθε τι στα χέρια Του.

Επιβολή – Υπνωτισμός - Αναδρομές

Αλήθειες Φαντασίες και Ψέματα

Υπάρχουν άνθρωποι που από τη γέννησή τους έχουν, σε μεγαλύτερο ή σε μικρότερο βαθμό αναπτυγμένες, τις λεγόμενες Αστρικές ικανότητες ή Ψυχικές Δυνάμεις, πολλές από τις οποίες μπορούν να καλλιεργηθούν περισσότερο με την άσκηση ή και με την καθοδήγηση άλλων ατόμων που επίσης τις κατέχουν. Αυτές οι Ψυχικές Δυνάμεις, όπως η ραβδοσκοπία, η ακαία των αναστενάρηδων κλπ. έχουν περιγραφεί και έχουν μελετηθεί από τους αρχαίους Ρίσσις δασκάλους πριν από μερικές χιλιετίες και υπάρχουν για αυτές πολλές αναφορές μέσα στη μυστικιστική βιβλιογραφία.

Μία από αυτές τις Ψυχικές δυνάμεις ονομάζεται στα Σανσκριτικά **Βάσιτβαμ**, που σημαίνει «επιβολή». *(Τα Σανσκριτικά είναι η αρχαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Αρεία φυλή).*

Με αυτή την ικανότητα μπορεί κανείς να επιβάλλει τη θέλησή του σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης. Για παράδειγμα:

- Μπορεί να μπει μέσα σε ένα λεωφορείο και να επιβάλει νοητικά σε κάποιον να σηκωθεί για να καθίσει ο ίδιος.
- Μπορεί να επιβάλλει σε ένα άγριο ζώο να απομακρυνθεί από ένα χώρο.
- Μπορεί να βάλει φωτιά σε ένα ξύλο από μακριά.
- Μπορεί να παραμορφώσει και να στρεβλώσει μεταλλικές βέργες από μακριά (φαινόμενο Γκέλερ).
- Μπορεί να προκαλέσει βροχή, αέρα, νηνεμία κλπ.

Σε αυτή λοιπόν την Αστρική ικανότητα Βάσιτβαμ μπορούμε να κατατάξουμε την Επιβολή και τον Υπνωτισμό, δύο έννοιες ταυτόσημες αλλά συγχρόνως και διαφορετικές.

Η ψυχική αυτή ικανότητα η Βάσιτβαμ όπως και πολλές άλλες είναι αναπτυγμένες σε διαφορετικό βαθμό σε διάφορους ανθρώπους και ακόμα μπορεί να πει κανείς ότι σε μικρό βαθμό όλοι οι άνθρωποι τις έχουμε. Ποιος από μας δεν έτυχε να έχει διαισθητικά αντιληφθεί κάτι, ποιος δεν είχε κάποιο προαίσθημα που να επαληθεύτηκε, ποιος δεν έτυχε να δει κάποιον και να αισθάνθηκε ότι τον γνωρίζει από παλιά ή ότι έχει ξαναζήσει σε κάποιο μέρος κάποια άλλη εποχή, ή ακόμα δεν σκεφθήκαμε κάποιον που είχαμε να τον δούμε πολύ καιρό ακόμα και χρόνια και αμέσως μετά δεν τον είδαμε ή δε χτύπησε το τηλέφωνο και μιλήσαμε μαζί του;

Η μεθοδολογία σχετικά με την επιβολή ενός ανθρώπου σε ένα άλλο, δηλαδή του υπνωτιστή στον υπνωτιζόμενο έχει περιγραφεί λεπτομερώς από τα πολύ παλιά

χρόνια. Αλλά για να γίνει αντιληπτό, απαιτούνται ορισμένες μεταφυσικές γνώσεις σχετικά με το τι είναι και πως λειτουργεί ο νους.

Αποσπασματικά θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο υπνωτιστής αδρανοποιεί το Budhi, τη διάνοια δηλαδή του υπνωτιζόμενου χρησιμοποιώντας τη δική του, διάνοια καθιστώντας τον έτσι υποχείριό του, φθάνοντας στο σημείο να του επιβάλλει ακόμα και την αυτοκτονία. *(Περίπτωση Louis Patrick. Παρίσι Εφημερίδα Liberte 2.2.1904).* Ένας υπνωτιστής μπορεί να επιβληθεί στον υπνωτιζόμενο απλά και μόνο αν τον κοιτάξει λίγο επίμονα στα μάτια ή αν συγκεντρώσουν και οι δύο την προσοχή τους σε κάτι π.χ. ένα εκκρεμές. Ένας υπνωτιστής μπορεί να κρατήσει υπνωτισμένο ένα άτομο για μακρύ χρονικό διάστημα. *(Περίπτωση γέροντος και νεαρής κοπέλας στην Κρήτη, τη δεκαετία του 80).*

Μία παράμετρος του κλασικού υπνωτισμού ή της επιβολής είναι όταν η προσωπικότητα ενός ανθρώπου «μαγεύει» κάποιον ή κάποιους που δέχονται και υπερασπίζονται πολλές φορές μέχρι θανάτου τις απόψεις του “μάγου” και γίνεται αρχηγός τους, ή τους πείθει να διαπράξουν εγκληματικές πράξεις ή πράξεις ισοδύναμες με αυτοκτονία.

Αυτό γίνεται και στην “ιατρική ύπνωση” όπου η ισχυρή προσωπικότητα και η πειθώ του γιατρού επιβάλλεται στον αδύναμο ασθενή του και του επιβάλει τις απόψεις του που τελικά τον βοηθούν στη θεραπεία του. Η ιατρική ύπνωση που είναι μέρος της ψυχανάλυσης, περιλαμβάνει και την αναδρομή σε νεαρότερες ηλικίες και αν είναι δυνατόν και σε παλαιότερες ζωές. Μέσα από τις απαντήσεις του ασθενούς ανεξάρτητα αν αυτός αναδράμει ή νομίζει ότι αναδράμει, είτε αναφέρεται στη συγκεκριμένη του ζωή ή σε μία προηγούμενη, ο γιατρός αγνοεί τη χρονική εποχή στην οποία αναφέρεται ο ασθενής, αλλά κρατάει μόνο τα λεγόμενά του τα οποία κατεργάζεται, παρατηρώντας συγχρόνως και τα συναισθήματά του ασθενούς την ώρα της ψυχανάλυσης.

Κάτι ανάλογο γίνεται και με πολλούς που κάνουν σε άλλους αναδρομές, για λόγους κερδοσκοπικούς πείθοντας τους με αυτή τη διαδικασία να βγάλουν τα εσώψυχά τους. Σε αυτή την περίπτωση η αναδρομή είναι σκέτη απάτη.

Παρά ταύτα υπάρχουν άνθρωποι που όντως έχουν μία Αστρική ικανότητα που ονομάζεται **Πράτι,** και που στα Σανσκριτικά σημαίνει «μεταφορά στο παρελθόν».

(Η ικανότητα αυτή είναι πιο σπάνια από την Αστρική ικανότητα ***Λάγκιμα*** *που είναι η ικανότητα που έχουν ορισμένα άτομα να σηκώνονται από το έδαφος όπως ο γνωστός σε όλους και από την τηλεόραση Κόπερφιλντ.)*

Αυτοί που έχουν την “Αστρική” ή όπως αλλιώς λέγεται, “Ψυχική ικανότητα”, **Πράτι,** έχουν την ικανότητα να μεταφέρουν τη συνειδητότητά τους σε προβιωτές

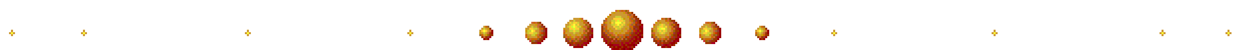
(προηγούμενες υπάρξεις) τους καθώς και σε προβιωτές άλλων ατόμων. Ακόμα με αυτή τους την ικανότητα μπορούν να οδηγούν τα άτομα αυτά να έχουν και τα ίδια εμπειρία από προβιωτές τους. Αυτές οι αναδρομές στην καλύτερη περίπτωση περιέχουν μόνο ψήγματα αλήθειας και πολλά λάθη.

Η επιβεβαίωση ότι όντως υπάρχουν άτομα που έχουν αυτή την ικανότητα *(πράτι)* έρχεται μέσα από τις παραδόσεις στις οποίες αναφέρεται κι η ιστορία του τυφλού βασιλιά Dhritarashtra που είχε αποκτήσει την ικανότητα της αναδρομής σαν υποπροϊόν της Πνευματικής του ανάπτυξης και παραπονέθηκε κάποτε στο δάσκαλό του που ήταν ο Κρίσνα ότι παρότι πήγε 100 ζωές πίσω δεν μπόρεσε να βρει την αιτία της τυφλότητάς του. Η παράδοση λέει ότι ο Κρίσνα τον ευσπλαχνίστηκε και του έδωσε από τη δική του δύναμη και τότε ο βασιλιάς πηγαίνοντας ακόμα μερικές προβιωτές του πίσω, βρήκε την αιτία που ζητούσε.

Συμπερασματικά και σχετικά με τις αναδρομές.

- Υπάρχουν αναδρομές που στηρίζονται στην υποβολή και είναι 100% απάτη. Συνήθως είναι αυτές οι περιπτώσεις που γίνονται με χρηματική αμοιβή.
- Υπάρχουν αναδρομές που στηρίζονται στην ικανότητα ορισμένων ατόμων που έχουν την ικανότητα Πράτι και περιέχουν ψήγματα αλήθειας.
- Υπάρχουν αναδρομές που γίνονται από άτομα που έχουν αποκτήσει αυτή την ικανότητα σαν αποτέλεσμα πνευματικής τους εξάσκησης και προόδου, με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό, αλλά αυτά τα άτομα ούτε ομιλούν για αυτή τους την ικανότητα ούτε κάνουν χρήση σε άλλους και βέβαια δεν χρησιμοποιούν αυτή τους την ικανότητα για επίδειξη ή για να βγάλουν χρήματα.
- Τέλος υπάρχουν οι θεραπευτικές αναδρομές, κατά τις οποίες δεν έχει σημασία τι λέει ο ασθενής, αλήθειες φαντασίες ή ψέματα αλλά το γιατρό τον ενδιαφέρει να ακούσει αυτά που θα πει ο ασθενής και μέσα από αυτά να βγάλει τα συμπεράσματά του ως προς τη φύση των αιτιών που ταλαιπωρούν τον ασθενή του.

Λέγεται από ορισμένους ότι κατά τη διάρκεια μιας αναδρομής μπορεί ο πειραματιζόμενος να ομιλεί άπταιστα μια ξένη γλώσσα που δεν γνωρίζει ή μια γλώσσα του παρελθόντος. Αυτά είναι ψέματα. Πολλές φορές ο πειραματιζόμενος προφέρει τυχαίες φράσεις που του έρχονται στο νου και λέει ότι μιλάει Αραμαϊκά ή κάτι άλλο. Όμως περίπτωση που κατά τη διάρκεια της αναδρομής ο υπνωτισμένος να μιλάει αποδεδειγμένα ξένη γλώσσα και όχι απλά να προφέρει ακαταλαβίστικες λέξεις δεν είναι γνωστή, στη μέχρι σήμερα προσιτή σε μας μυστικιστική βιβλιογραφία.

Χριστιανικός Μυστικισμός

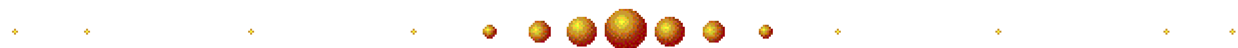
Ο Ιησούς ήταν ένας Εβραίος αιρετικός που θανατώθηκε από το θρησκευτικό κατεστημένο της εποχής του. Κήρυξε ένα ριζοσπαστικό μυστικισμό που εξήρε την πλήρη παράδοση του εαυτού στο Θεό, μέσω της αγάπης, της συγνώμης και της ταπεινότητας, ένα μήνυμα που υιοθέτησε και ο ίδιος στη ζωή και στο θάνατό του.
Ο Χριστιανισμός έχει τις ρίζες του στις διδασκαλίες του Ιησού αλλά η εξάπλωσή του εκτός των ορίων της Παλαιστίνης οφείλεται στον Απόστολο Παύλο που αρχικά υπήρξε διώκτης της νέας αυτής Εβραϊκής αίρεσης.

Κατά τον 4^{ο} αιώνα ο Χριστιανισμός ανακηρύχθηκε επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας η οποία βοήθησε να διατηρηθεί η ενότητα του κράτους, όχι όμως και ο προσωπικός δρόμος των ανθρώπων προς το Θείο.

Τον 5^{ο} μ.Χ. αιώνα ένα σχίσμα διαχώρισε τη δεσποτική Δυτική Χριστιανική εκκλησία με έδρα τη Ρώμη από την πιο μυστικιστική Ανατολική με έδρα την Κωνσταντινούπολη. Κατόπιν τούτου η μία εκκλησία αφόρισε την άλλη.

Οι Καθαροί ήταν μια αίρεση που άνθισε στη νότιο Γαλλία τον 12^{ο} αιώνα.

Την εποχή της Σταύρωσης η επιρροή του αρχαιοελληνικού πνεύματος ήταν ακόμα ισχυρότατη. Οι μεγάλοι Πατέρες της εκκλησίας μεταξύ των οποίων ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς, ο Ωριγένης, ο Γρηγόριος Νύσσης, ο Αυγουστίνος της Ιππώνος και άλλοι όπως ο άγιος Διονύσιος ο Αεροπαγίτης είχαν λάβει ελληνική παιδεία και γνώριζαν την αρχαιοελληνική φιλοσοφία, ενώ είναι βέβαιον ότι μερικοί από αυτούς είχαν μυηθεί και στα αρχαία μυστήρια. Έτσι ήταν φυσικό ο χριστιανικός μυστικισμός να βασιστεί στον αντίστοιχο αρχαιοελληνικό.

Τρία Βασικά Αξιώματα του Μυστικισμού

1. Ο άνθρωπος αποτελείται από μια ψυχή που καλύπτεται από πέντε περιβλήματα, σώματα ή εργαλεία, τα οποία της δίδονται κατά τη διάρκεια της “καθόδου” της από την Περιοχή του Καθαρού πνεύματος προς τον Υλικό κόσμο. Τα περιβλήματα αυτά τα απορρίπτει κατά την “επιστροφή” της όταν δεν της είναι πλέον χρήσιμα. Τα σώματα αυτά είναι ανενεργή, αδρανή και αρχίζουν να λειτουργούν, όταν και όσο χρόνο η ψυχή τα χρησιμοποιεί και τα εμψυχώνει δίνοντάς τους συνειδητότητα. Τα περιβλήματα αυτά η ψυχή τα συγκρατεί “γύρω” της όπως ο ήλιος

τους πλανήτες και της χρησιμεύουν για να μπορεί να εργάζεται μέσα από αυτά στους πέντε κόσμους που θα βρεθεί κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της. Η ψυχή χρησιμοποιεί αυτά τα περιβλήματα ή σώματα ή εργαλεία, όπως ο δύτης χρησιμοποιεί το σκάφανδρο όσο χρόνο βρίσκεται στο βυθό.

2. Δεν γνωρίζουμε το σκοπό της Θεϊκής Δημιουργίας καθώς και γιατί οι ψυχές αποστέλλονται να παραμείνουν ένα διάστημα στα κατώτερα πνευματικά και στο Υλικό Επίπεδο. Οι ψυχές λαχταρούν να επιστρέψουν στον Οίκο του Πατέρα, που δημιουργήθηκαν αλλά εμποδίζονται από το νου, ο οποίος νους είναι ένα από τα εργαλεία που δίνονται στις ψυχές κατά την κάθοδό τους προς το Υλικό Επίπεδο. Η επιστροφή και επανένωση με το Θεό ονομάζεται "Θέωση" και η επίτευξη της Θέωσης είναι ο διακαής πόθος και το ιδανικό κάθε ψυχής. Προϋπόθεση της Θέωσης είναι η ψυχή να έχει τελειώσει τις εργασίες και τις υποχρεώσεις που της έχουν ανατεθεί από τον Πατέρα σε όλα τα πνευματικά και στο Υλικό επίπεδο. Καμία ψυχή δεν μπορεί να αποκτήσει τη Θέωση αν η Θεία Χάρη δεν την οδηγήσει στα πόδια του Θεανθρώπου κάποιας εποχής ώστε Εκείνος να ενωθεί μαζί της και στη συνέχεια να την οδηγήσει από το Υλικό επίπεδο, στο Σατς Καντ στην Αγκαλιά του Πατέρα. Η Χάρη του Θεού και η προσπάθεια πάνε μαζί και μία ψυχή δεν μπορεί να αποκτήσει τη Θέωση ούτε μόνο με τη Χάρη ή ούτε μόνο με την προσπάθεια. Η Χάρη είναι η μύηση και η προσπάθεια είναι η εξανθρώπιση και ο διαλογισμός

3. Η ψυχή δεν είναι κάτι υλικό ώστε να μπορεί κανείς να καταλάβει με τη γήινη λογική τη φύση της. Εξ ορισμού έχει δυο συνιστώσες. Δύο εκφράσεις. Την εξωτερική έκφραση της, που είναι η **προσοχή** και την εσωτερική έκφραση της, που είναι η **συνειδητότητα** ή αλλιώς επίγνωση. Έτσι όταν λέμε προσοχή ή συνειδητότητα εννοούμε την ψυχή και όταν λέμε ψυχή εννοούμε την προσοχή ή/και τη συνειδητότητα του ατόμου.

Έτσι στο μυστικισμό συνηθίζουμε να λέμε ότι ο άνθρωπος είναι μια μονάδα συνειδητότητας και ο Θεός μια Πανσυνειδητότητα. Η προσοχή και η συνειδητότητα δεν έχουν σχέση με το νου. Ο νους απλώς κατευθύνει, εστιάζει και ακινητοποιεί την προσοχή και μαζί με αυτή τη συνειδητότητα. Όπου είναι η προσοχή εκεί είναι και η συνειδητότητα, γιατί είναι τα δύο μισά ενός πράγματος. Όσο η ψυχή βρίσκεται στο Brahman (Υλικό, Αστρικό, Αιτιατό επίπεδο) ψυχή και νους είναι αναπόσπαστα μαζί της.

<u>Συμπέρασμα</u>: Η προσοχή μας, η συνειδητότητά μας και ο νους μας έλκουν το ένα το άλλο και είναι πάντα μαζί.

Πύρρων από την Ήλιδα 360 – 270 π.Χ.

Ιδρυτής της Σχολής των Σκεπτικιστών, απαξιούσε όλες τις θεωρίες των φιλοσοφικών Σχολών και δεχόταν μόνο μία αλήθεια, «το Θεό».

Στις φιλοσοφικές του θεωρήσεις συνέβαλαν οι διδασκαλίες που είχε δεχθεί από:

Τη **Σχολή του Φαίδωνα** που ήταν μαθητής του Σωκράτη και δεχόταν ότι: «Έχει μεγαλύτερη σημασία η ηθική διαβίωση, από τις μεταφυσικές ανησυχίες »

Τη **Σχολή του Ευκλείδη** που ήταν μαθητής του Σωκράτη και δεχόταν ότι: « Ένα και μόνο είναι το αληθές και το αγαθό "ο Θεός" »

Τη **Σχολή του Ανάξαρχου** που ήταν μαθητής του Δημόκριτου και συνιστούσε: « Αντιμετώπισε το καθετί με ευθυμία και μη του δίνεις παρά κάποια σχετική αξία»

Από **Πέρσες μάγους** και Ινδούς γιόγκι που γνώρισε, στα πολλά χρόνια που έμεινε στην Ανατολή ακολουθώντας τον Μεγάλο Αλέξανδρο στην εκστρατεία του. Κάποιος από αυτούς, ένας άγιος που δεν γνωρίζουμε με ακρίβεια το όνομά του, του δίδαξε την ξεχασμένη στην κλασική Ελλάδα μέθοδο διαλογισμού στη Μουσική των Σφαιρών.

Ο Πύρρων:

- Δεν διατύπωσε καμία συγκεκριμένη διδασκαλία.
- Δεν έγραψε τίποτα γιατί πίστευε ότι οι πραγματικές αλήθειες δε μεταδίδονται γραπτά ή προφορικά.
- Ζούσε σύμφωνα με αυτά που πίστευε και αυτό ήταν μία ζωή απόλυτα ηθική.
- Κατέφευγε σε ερημιές και έκανε μόνος πολύωρους διαλογισμούς.

Από τους μαθητές του, Τίμωνα και Ναυσιφάνη μαθαίνουμε τις φιλοσοφικές του απόψεις, που συνοψίζονται στα εξής:

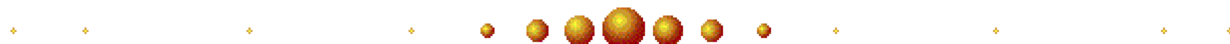
- Με την κοινή λογική δεν μπορείς να εξηγήσεις όλα τα φαινόμενα.
- Με φιλοσοφικές συζητήσεις και θεωρίες δεν μπορείς να βρεις την Αλήθεια.
- Το σχετικό ερμηνεύεται με το σχετικό και το απόλυτο με το απόλυτο.

Γι ΄αυτό έλεγε ο Πύρρων, ***μόνο με την υπέρβαση και το στοχασμό μέσα από ένα προσωπικό και βαθύ διαλογισμό, μπορεί να βρει κανείς το Θεό που είναι η μόνη Αλήθεια.*** Η γνώση του Θείου είναι προσωπική, μη μεταβιβάσιμη με προφορικό ή γραπτό λόγο. Αυτός ο προσωπικός και βαθύς διαλογισμός δεν μπορεί να επιτευχθεί κατά τύχη αλλά με τιτάνια, επίμονη, επιδέξια και σαφή προσπάθεια κάτω από τις υποδείξεις ενός ειδήμονα.

Ο Σωκράτης και ο Πύρρων είχαν ταυτόσημες ιδέες. Αν συγκρίνει κανείς τη ζωή τους, ήταν και οι δύο καλλιτέχνες. Ο Σωκράτης ξεκίνησε τη ζωή του σαν γλύπτης και ο Πύρρων σαν ζωγράφος. Έτσι φαίνεται ότι στις αναζητήσεις τους έπαιξε ρόλο μια έμφυτη ευαισθησία και όχι η φιλοδοξία. Και οι δύο αναζήτησαν παντού τη γνώση, χωρίς προκαταλήψεις και περιορισμούς και ακόμα και οι δύο ήταν πρότυπα ηθικής και εγκράτειας.

Ο Σωκράτης έλεγε «έν οίδα ότι ουδέν οίδα», υπονοώντας την ουσιαστική αδυναμία του ανθρώπινου νου να συλλάβει τη φύση των φαινομένων. Η σοφία του Σωκράτη αποδίδεται από τους λογίους στο ότι διέθεται σπινθηροβόλο νου και γι αυτό έμεινε στην ιστορία σαν ένας μεγάλος σοφός. Δεν έμεινε σαν ένας φωτισμένος μύστης, που η σοφία του ήταν «πέρα από τα στενά όρια του νου». Τα λόγια του περί “δαιμονίου” και για η συνήθειά του να κάθεται για πολλές ώρες, ακόμα και για μέρες σε διαλογισμό, δεν έχουν αξιολογηθεί από τους βιογράφους του.
Όμως ο Αλκιβιάδης έχει μία μνημειώδη περιγραφή στο Συμπόσιο του Πλάτωνα, για το πώς ο Σωκράτης «έμεινε για 24 ώρες στητός και όρθιος σε βαθύ διαλογισμό» όταν βρισκόταν μαζί του στην εκστρατεία της Ποτίδαιας.

Σωκράτης και Πύρρων ήταν κάτι πολύ περισσότερο από σοφοί. Ήταν δύο μεγάλοι μύστες της κλασικής Ελληνικής περιόδου, που επιβεβαίωσαν τη ρύση, ότι: ***«εκεί που τελειώνει η σοφία, αρχίζει ο μυστικισμός».***

Πως βλέπει ο κόσμος τους παπάδες και συχνά τους λοιδορεί

«Κάθε μέρα υπάρχουν άνθρωποι που ξεστρατίζουν από την εκκλησία και επιστρέφουν στο Χριστό». ***(Αμερικανός κωμικός)***

«Ποτέ οι άνθρωποι δεν κάνουν με τόση χαρά και περηφάνια το κακό, όσο όταν το κάνουν στο όνομα του προφήτη τους». ***(Πασκάλ)***

«Μου αρέσει ο Χριστός σας, δεν μου αρέσουν οι Χριστιανοί σας. Οι Χριστιανοί σας διαφέρουν πάρα πολύ από το Χριστό σας». (*Μαχάτμα Γκάντι)*

«Με καταραστήκατε άγιοι Πατέρες, εγώ σας δίνω την ψυχή μου. Εύχομαι η συνείδησή σας να είναι τόσο καθαρή όσο η δική μου και να είστε τόσο θρησκευόμενοι όσο είμαι εγώ». *(Ν. Καζαντζάκης)*

Καταργήστε τις θεολογίες γιατί είναι προσβλητικές για το Θεό, ανάξιες για τον άνθρωπο και αντιπροοδευτικές για το ανθρώπινο γένος. *(Ανδρέας Λασκαράτος)*

«Η νοοτροπία του Χριστιανισμού να βλέπει τον κόσμο άσχημο και κακό, τον έχει κάνει να είναι άσχημος και κακός». *(Νίτσε)*

«Η θρησκεία πρόσφερε μεγάλη υπηρεσία στον έρωτα, όταν τον έκανε αμάρτημα». *(Ανατόλ Φρανς)*

«Οι φιλόσοφοι είπαν πολλές κακίες για τους κληρικούς. Οι κληρικοί είπαν πολλές κακίες για τους φιλοσόφους. Όμως οι φιλόσοφοι ποτέ δεν σκότωσαν κληρικούς ενώ οι κληρικοί σκότωσαν πολλούς φιλοσόφους». *(Ντιντερό)*

«Η μόνη επαφή της εκκλησίας με τους πνευματικούς ανθρώπους τα τελευταία εκατό χρόνια, ήταν οι αφορισμοί του Ροϊδη, του Λασκαράτου και του Καζαντζάκη». *(Νίκος Δήμου – δημοσιογράφος)*

«Η Ιωάννα υπήρξε καλός Πάπας, ακαμάτως υφαίνουσα το δογματικό δίκτυο που κρύβει τον Ουρανό από τα μάτια των Χριστιανών*(Εμ. Ροϊδης- Στην «Πάπισσα Ιωάννα»)*

Πρόκλος ο Νεοπλατωνιστής 410-485 μ.Χ.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στην Αθήνα. Τα ερείπια του σπιτιού του βρίσκονται στις υπώρειες του βράχου της Ακρόπολης των Αθηνών.

Διαβάζουμε μέσα από τα γραπτά του:

«Και ούτω εάν η ψυχή κοιτάξει προς τα έξω (φυσικός κόσμος)
βλέπει σκηνάς και είδωλα πραγμάτων.
Επερχόμενη όμως εις εαυτήν (διαλογισμός)
διακρίνει και ανακαλύπτει την ιδίαν της ουσία.

Εν αρχή φαίνεται ότιπαρατηρεί εαυτήν μόνην
αλλά αφού εισδύσει περισσότερον εις το άδυτον,
τότε θεάται της Θείας Ουσίας.
Είναι δε τούτη η εξοχοτέρα των ανθρωπίνων πράξεων.
Τουτέστιν η ανύψωση της ανθωπίνης ψυχής εις ανώτερους ορίζοντας
μέχρι του Θεού ίνα φθάσει και ενωθεί στενώς μετ'Εκείνου όπερ άρρηκτον και
υπεράνω όλων των πραγμάτων.
Όταν φθάσει τόσον υψηλά μέχρι της πρώτης αρχής
η ψυχή τελειώνει το ταξίδιον της και αναπαύεται»

Καταστροφολογία

Καταστροφολογία με την ευρεία της έννοια είναι η πρόθεση να προκαλέσει κάποιος φόβο για κάτι υπαρκτό ή ανύπαρκτο, με κάποιο απώτερο ιδιοτελή σκοπό. Συνήθως η ιδιοτέλεια είναι να ζητήσει ο αποδέκτης των καταστροφικών λόγων τη βοήθεια και τη συνδρομή αυτού που προβλέπει την καταστροφή και εκείνος με την υποτιθέμενη ικανότητά του, να αποτρέψει το κακό άλλοτε έναντι κάποιας αμοιβής, άλλοτε για να αυξήσει τη φήμη του.

Στην καταστροφολογία μπορεί να συμπεριλάβει κανείς και τα βασανιστήρια της κόλασης που περιμένουν τους αμαρτωλούς και που μόνο η μεσολάβηση των ιερέων όπως εκείνοι ισχυρίζονται μπορεί να αποτρέψει. Αυτός είναι ένας βασικός λόγος για το ότι θα πρέπει να τους υπακούμε και να τα έχουμε καλά μαζί τους, καθώς μόνο αυτοί έχουν το προνόμιο να μπορούν να μεσολαβήσουν στο Θεό για να συγχωρέσει τα αμαρτήματά μας

Η καταστροφολογία είναι συχνά συνυφασμένη με την προφητεία. Αλλά οι μεγάλοι διδάσκαλοι και μύστες μας λένε ότι «αρνητικές προφητείες προέρχονται μόνο από την αρνητική πλευρά».

Ουδέποτε άγιοι και μύστες δεν προφητεύουν καταστροφές και αρνητικές εξελίξεις. Το αγαθό και το Θείο έχουν μέσα τους μόνο χαρά και αισιοδοξία. Τα λόγια των αγίων παρηγορούν και ρίχνουν βάλσαμο στις πληγές της ζωής μας. Αντίθετα, μόνο το αρνητικό και το διαβολικό βρίσκεται μέσα στις αρνητικές προφητείες και τις καταστροφολογίες.

Και όλοι ξέρουμε πως όσες φορές διάφοροι προφήτευσαν την καταστροφή του κόσμου διαψεύστηκαν, γιατί το πεπρωμένο των ανθρώπων δεν είναι η καταστροφή αλλά η θέωση.

Το καλό και το αγαθό πάντα θα υπερισχύουν του αρνητικού και του διαβολικού.

Απαντήσεις Χριστιανών Εσωτεριστών σε θέσεις Αθέων και Εβραίων.

Υπήρξαν μέσα στους αιώνες πολλοί που για διαφόρους λόγους προσπάθησαν να αμφισβητήσουν και αυτή την ύπαρξη του Ιησού αλλά και άλλοι που θέλησαν να αλλοιώσουν και να μειώσουν τη διδασκαλία του.

Είναι γνωστά τέσσερα σημεία μέσα στα Ευαγγέλια που θέλησαν να χρησιμοποιήσουν για να παρουσιάσουν τον Ιησού σαν ταραξία ή αναρχικό που δίδασκε δήθεν την αγάπη αλλά στην ουσία είχε προθέσεις προβολής.

Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι καθ'εμού και όστις δεν συνάγει μετ'εμού σκορπίζει. *Λουκάς ια: 23*

Εδώ γίνεται αναφορά για κάποιο θαύμα του Ιησού όταν οι ορισμένοι είπαν ότι έβγαλε το δαιμόνιο "δια του Βελζεβούλ". *(ότι τάχα ήταν μάγος και πως τα είχε καλά με τον Βελζεβούλ).* Ο Ιησούς τους απάντησε ότι εφόσον τα δαιμόνια είναι του Βελζεβούλ και εκείνος τα ενεργοποίησε, πως είναι δυνατόν πάλι ο ίδιος ο Βελζεβούλ να τα απομάκρυνε. Είναι το χέρι του θεού που μέσω εμού τα απομάκρυνε, όπως σκορπίζει κάθε τι που είναι αντίθετο με το Θεό του οποίου *(εγώ)* επιτελώ το έργο.

Τους εχθρούς μου εκείνους οίτινες δεν με ηθέλησαν να βασιλεύσω επ' αυτών, φέρετε εδώ και κατασφάξατε έμπροσθέν μου. *Λουκάς ιθ: 27*

Η πιο πάνω παράγραφος αναφέρεται καθαρά σε μια παραβολή και μεταφέρει τα λόγια του βασιλέως, για εκείνους που δεν τον δεχόντουσαν σαν βασιλέα τους. Δεν αναφέρεται στον εαυτό του ο Ιησούς. Αυτά ήταν λόγια του βασιλέως.

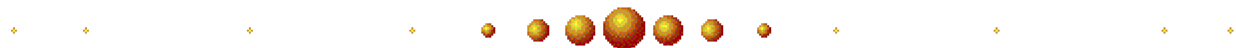
Όστις έχει βαλάντιον, ας λάβει αυτό μεθ' αυτού. Ομοίως και σακκίον. Και όστις δεν έχει ας πωλήσει το ιμάτιον αυτού και ας αγοράσει μάχαιραν.
Λουκάς κβ: 36

Παρουσία των δώδεκα Αποστόλων μεταξύ των οποίων και ο Σίμων (*Πέτρος*) στράφηκε και του είπε ότι επρόκειτο να δοκιμαστούν σε λίγο καιρό και ότι προσευχήθηκε για εκείνον να μη λείψει η πίστη του και να στηρίξει και τους άλλους αδελφούς του.

Ο Πέτρος του είπε ότι είναι έτοιμος για χάρη του να πάει και σε φυλακή και σε θάνατο. Ο Ιησούς του απάντησε ότι θα τον απαρνιόταν την ίδια μέρα τρεις φορές. Στη συνέχεια απευθύνεται σε όλους και τους λέει ότι όσο καιρό ήταν μαζί τους δεν θα είχαν ανάγκη από τίποτα γιατί ήταν Εκείνος τους στήριζε. Όταν όμως θα εξέλιπε θα έπρεπε να είναι έτοιμοι να πάρουν «μάχαιρα», εννοώντας «πνευματική δύναμη» για να αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες, γι’ αυτό τους πήγε «κατά συνήθεια» να προσευχηθούν στο όρος των Ελαιών, για να πάρουν αυτή τη μάχαιρα δηλαδή την πνευματική δύναμη.

Και όσοι δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωσι, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υπό κάτω των ποδών σας. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή τα Γόμορρα εν ημέρα κρίσεως παρά εις την πόλιν εκείνην. *Μάρκος στ:11*

Όσοι δεν δεχθούν τη διδασκαλία σας, αγνοείστε τους και μη τους πιέσετε. Αυτοί θα υποφέρουν ψυχικά διότι θα επανέλθουν στον Τροχό των Γεννήσεων και των Θανάτων» που κοστίζει περισσότερο από την τιμωρία στο φυσικό επίπεδο (Σόδομα - Γόμορρα).

Επίσκεψη στην Ελλάδα του Διδασκάλου Sant Kirpal Singh το έτος 1963

Πεντακόσια χρόνια μετά την επίσκεψη του Guru Nanak στην Αθήνα (πληροφορία μη επιβεβαιωμένη από τους Διδασκάλους) ευλόγησε την Ελλάδα με την παρουσία του, για δέκα ημέρες, ένας άλλος Τέλειος Διδάσκαλος, ο Sant Kirpal Singh Ji Maharaj που έφθασε στο αεροδρόμιο του Ελληνικού το απόγευμα της 22ης Ιουλίου 1963. Τον υποδέχθηκαν ο καθηγητής Αντώνης Χαλάς, ο καθηγητής Λάζαρος Χουμανίδης, ο νεαρός Γιάννης Συλλαϊδής και ορισμένοι φίλοι τους, καθώς και μερικοί δημοσιογράφοι που του πήραν συνέντευξη και έκαναν γνωστή την άφιξη του στην Ελλάδα, μέσα από τις Αθηναϊκές εφημερίδες.

Τον Διδάσκαλο συνόδευαν ο Baron W.F. von Blomberg, η κυρία Hardevi Raja Ram *(Bibihardevi-οικονόμος του)* και η πριγκίπισσα Kaur Narendra.
Την επόμενη μέρα της άφιξής τους, την 23η Ιουλίου 1963 ο Αντώνης Χαλάς πήρε μύηση και ενώθηκε με το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο και πέντε ημέρες αργότερα την 28 Ιουλίου 1963 ορίστηκε από τον Διδάσκαλο Kirpal σαν ο πρώτος αντιπρόσωπος του, στην Ελλάδα.

Ο Αντώνης Χαλάς ήταν μία ξεχωριστή φυσιογνωμία, ένας αναζητητής της Αλήθειας που αν και έψαχνε για πολλά χρόνια να βρει το «Μίτο της Αριάδνης» μέσα στη Χριστιανική πίστη, την Καμπάλα, τη Θεοσοφική διδασκαλία, τα γραπτά μεγάλων σοφών και αγίων και όπου αλλού μπορούσε να ψάξει, δεν είχε κατορθώσει να κορέσει τη δίψα του για πνευματικότητα. Καθώς τα χρόνια περνούσαν, άρχισε να πιστεύει ότι δεν θα κατόρθωνε ποτέ να βρει την Αλήθεια που είναι κρυμμένη πίσω από τα υλικά μάτια του ανθρώπου. Τελικά η Χάρη του Θεού τον έφερε μπρος σε ένα μικρό βιβλίο με τίτλο “Man know Thyself ” «Άνθρωπε Γνώθι σ’ Εαυτόν» που στο εξώφυλλό του είχε τη μορφή ενός επιβλητικού Ινδού που του φάνηκε πως τα μάτια του διαπερνούσαν όλη του την ύπαρξη και τον καλούσαν κοντά του. Στην πρώτη σελίδα του μικρού βιβλίου ήταν γραμμένο «Για τους Αληθινούς Αναζητητές της Αλήθειας». Οι λίγες αυτές λέξεις, τον αναστάτωσαν και από εκείνη τη στιγμή, έκανε σκοπό της ζωής του να συναντήσει με κάθε θυσία τον Sant Kirpal Singh τον συγγραφέα του βιβλίου. Όσο διάβαζε και ξαναδιάβαζε το βιβλίο, τόσο έβρισκε ομοιότητες με τη διδασκαλία του Ιησού και έφθασε στο σημείο να ταυτίζει και τις διδασκαλίες αλλά και τα πρόσωπα του Ιησού και του Kirpal. Αποτέλεσμα αυτής του της εμπειρίας ήταν να γράψει διάφορα σχετικά άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά που ξάφνιασαν τον κόσμο εκείνης της εποχής.

Όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, με τη συμπαράσταση του αντιπρόεδρου της “Ένωσης Εφοπλιστών” Κου Λαιμού, ο Αντώνης Χαλάς προσκάλεσε το μεγάλο Διδάσκαλο στην Αθήνα για να δώσει ορισμένες διαλέξεις. Σε δεξίωση στο σπίτι της Κας και του Κου Λαιμού είχε την ευκαιρία ο Διδάσκαλος Kirpal να μιλήσει για την «Παγκόσμια Αδελφότητα Εκκλησιών» και τότε ο Κος Λαιμός υποσχέθηκε να στηρίξει οικονομικά την μη κερδοσκοπική αυτή οργάνωση.

Ο Διδάσκαλος κατά τη διάρκεια της παραμονής του, είχε συναντήσεις με τον Ρωμαιοκαθολικό Επίσκοπο της Αθήνας και μετά από παρότρυνση του τελευταίου, υποσχέθηκε να συναντήσει τον Πάπα στη Ρώμη, όπως και έγινε, όταν μετά από λίγο καιρό ο Διδάσκαλος Kirpal επισκέφθηκε στην Ιταλία, το Βατικανό. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα, ο Διδάσκαλος Kirpal επισκέφθηκε ακόμα, τον αρχιεπίσκοπο Ιάκωβο με τον οποίο προετοίμασε μία ιστορική συνάντηση του Ελληνορθόδοξου Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως με τον Πάπα της Ρώμης με σκοπό το συμπλησίασμα και αν θα ήταν δυνατόν και την επανένωση των

δύο εκκλησιών. Η συνάντηση του Ποντίφικα με τον Πατριάρχη έργο κατά ένα μεγάλο ποσοστό του Διδασκάλου Kirpal πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη τον Ιανουάριο του 1964.

Στη συνέχεια της παραμονής του στην Ελλάδα, ο Διδάσκαλος Kirpal συναντήθηκε με τον Λάζαρο Χουμανίδη υπεύθυνο της θρησκευτικής οργάνωσης και του ομώνυμου περιοδικού «Ζωή» και επίσης εκπρόσωπο στην Ελλάδα του Φιλοβυζαντινού Πανεπιστημίου. Στο Λάζαρο Χουμανίδη ο Διδάσκαλος ανέθεσε την εκπροσώπηση της Παγκόσμιας Αδελφότητας Εκκλησιών της οποίας ο ίδιος ήταν πρόεδρος και τους Mr. Dayton προϊστάμενο της «Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών» και το Στρατηγό Παυλόπουλο, κάλεσε σαν επίσημους ομιλητές στο προσεχές συνέδριο της Παγκόσμιας Αδελφότητας Εκκλησιών.

Τις ημέρες παραμονής του Διδασκάλου στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στις 27 Ιουλίου 1963 μυήθηκαν και άλλα επτά άτομα μεταξύ των οποίων οι Πανούσης, Στεφανίδης, Μάντζαρης και Μαρία Βλάχου. Η μύηση έγινε στο βιβλιοπωλείο του Στεφανίδη στην οδό Βερανζέρου 18. Από την εποχή εκείνη ο αντιπρόσωπος του Διδασκάλου Αντώνης Χαλάς, πήρε την εντολή να οργανώσει το Ελληνικό Σάτσανγκ και να μεταφράσει φυλλάδια με ομιλίες και εγκυκλίους του Διδασκάλου.

Την 1η Αυγούστου 1963 ο Διδάσκαλος Κιρπάλ με τη συντροφιά του, αποχαιρέτησε τους καινούργιους φίλους και μαθητές του και αναχώρησε για την Ιταλία.

Εκτός από τον Α. Χαλά και τα άλλα επτά άτομα που μυήθηκαν στην Αθήνα το 1963. Ο Στεφανίδης και ο Συλλαϊδής τελικά δεν ακολούθησαν το μονοπάτι γιατί δεν μπόρεσαν να παραμείνουν χορτοφάγοι και έβρισκαν περιοριστικό το να κάνουν κάθε μέρα 2 1/2 ώρες διαλογισμό. Και οι δύο ακολούθησαν για ένα μικρό διάστημα τη Σχολή Αρκέϊν.

Μετά το θάνατό του Αντώνη Χαλά το 1967 ορίστηκε από τον ίδιο τον Διδάσκαλο σαν αντιπρόσωπος του η Κα Μαρία Βλάχου.

Σημείωση: Μετά το φυσικό θάνατο του Αντώνη Χαλά και επί της εποχής της Μαρίας Βλάχου αλλά και για πολλά χρόνια μετά, έπαψε να λειτουργεί στην Ελλάδα Σάτσανγκ στο όνομα των Μεγάλων Διδασκάλων, που ακόμη και επί των ημερών του Χαλά ήδη υπολειτουργούσε. Δεν είναι γνωστό αν επί Χαλά δόθηκε μύηση σε κάποιον άλλο Έλληνα στην Ελλάδα. Όμως μετά την εποχή Χαλά, στις 11 Σεπτεμβρίου 1969 μέσω της Μαρίας Βλάχου μυήθηκαν οι αδελφές Βικτώρια και Ευαγγελία Καρατζά, οι οποίες μετά από ένα χρόνο επισκέφθηκαν τον Διδάσκαλο Κιρπαλ στο Δελχί και στο καλοκαιρινό Άσραμ στη Ντάρα Ντουν. Έμειναν αρκετό καιρό μαζί του, 2μήνες περίπου και μέσα από την Ντάρσαν του ιδίου του Κιρπαλ απορρόφησαν τις βαθύτερες έννοιες του Μονοπατιού.

Τον Αύγουστο του 1974 ο Διδάσκαλος Κιρπάλ άφησε το υλικό του σώμα. Τέσσερα χρόνια αργότερα το 1978 ο Γαβριήλ Σιμονέτος γνώρισε τις αδελφές Καρατζά που αντιπροσώπευαν τότε

στην Ελλάδα, ένα υποτιθέμενο διάδοχο του Κιρπάλ, ένα ψευδοδιδάσκαλο ο οποίος μετά από λίγο αποδείχθηκε ότι (εκτός από τις αμαρτίες του) δεν γνώριζε ούτε τα βασικά διδάγματα του Σαντ Ματ. Ο ψευτοδιδάσκαλος είρθε στην Ελλάδα και έδωσε 2 διαλέξεις και ακόμα έδωσε μύηση σε 20 περίπου άτομα, (Έδωσε τα 5 ονόματα που είχε και ο ίδιος πάρει από τον Διδάσκαλό του Κιρπάλ). Αυτό συνέβη από κακή πληροφόρηση από την γυραιά κυρία Fitting αντιπρόσωπο του Διδασκάλου Κιρπάλ στη Γερμανία που δεν πληροφόρησε εγκαίρως τις αδελφές ότι ο υποτιθέμενος διάδοχος του Kirpal με το όνομα Divyanand ήταν ένας απλός Ινδός μαθητής του που ζήλεψε τη δόξα του Διδασκάλου του. Έτσι οι αδελφές χρειάστηκαν καιρό για να τον εγκαταλείψουν και από τότε έγιναν πολύ επιφυλακτικές όταν άκουγαν για κάποιο διάδοχο του Κιρπαλ.

Ο Γ. Σιμονέτος συνάντησε στην Ινδία το διάδοχο του Σαντ Kirpal, τον Διδάσκαλο Darshan Singh στις 3 Ιανουαρίου 1981 στο Δελχί, και αυθημερόν μυήθηκε από αυτόν. Στις 26 Δεκεμβρίου 1983 κατά τη διάρκεια του εορτασμού των Χριστουγέννων στο Δελχί, ο Διδάσκαλος Darshan παρουσία όλων των Δυτικών μαθητών του έδωσε εντολή στον Γ. Σιμονέτο να τον αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα και ζήτησε από την Κα Μπριγκίτα Μπεμ την αντιπρόσωπό του στην Ευρώπη να τον στηρίξει στα καθήκοντά του. Το επόμενο έτος στο Βανκούβερ του Καναδά στο σπίτι του Arran Stefens, παρουσία του γενικού αντιπροσώπου του στις ΗΠΑ Κου Κάννα, του έδωσε λεπτομερείς οδηγίες σχετικά τον τρόπο που θα έπρεπε να τον αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα και τον τρόπο που θα έπρεπε να λειτουργήσει το Ελληνικό σάτσανγκ.

Πέντε χρόνια αργότερα, τον Σεπτέμβιο του 1986 οι αδελφές Καρατζά που για ένα μικρό διάστημα όπως προαναφέρθηκε είχαν ακολουθήσει ένα άλλο Μονοπάτι, με προτροπή του Γ. Σιμονέτου επισκέφθηκαν για πρώτη φορά τον Διδάσκαλο Ντάρσαν και αμέσως αντίλήφθηκαν ότι αυτός, ο Διδάσκαλος Ντάρσαν ήταν ο διάδοχος του Διδασκάλου τους, Sant Kirpal.

Από τότε σηματοδοτείται μια νέα εποχή στο Ελληνικό Σάτσανγκ που άρχισε να ανθίζει με τη συνεργασία του αντιπροσώπου Γ. Σιμονέτου με τις αδελφές Καρατζά..

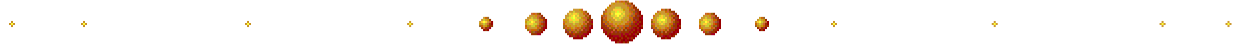

Κάπου.. κάποιος.. είπε

***Ο** άνθρωπος έρχεται και ξανάρχεται πάνω στη γη*
με τις εκάστοτε ροπές του νου του,
για να διευθετήσει το κάρμα του,
με την ελεύθερή του βούληση.
Την ελεύθερη του βούλησή του, που φευ! είναι έρμαιο
των επιθυμιών του Αστρικού του σώματος.

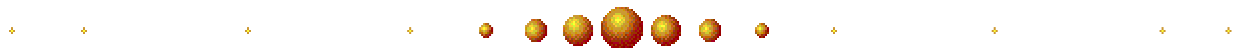

«Αν ο Θεός είναι το εργοστάσιο της ΔΕΗ,
ο Διδάσκαλος είναι η πρίζα».

«Αυτός» είναι η μόνη Αλήθεια»

Πολλές μικρές αλήθειες δεν μπορούν να αθροιστούν και να κάνουν μια μεγάλη Αλήθεια αλλά ούτε και να οδηγήσουν σε Αυτή.
Η Μεγάλη Αλήθεια είναι αυτή που δημιούργησε τις μικρές αλήθειες, δηλαδή τους υλικούς κόσμου, τους νόμους που τους διέπουν και τις άπειρες μορφές και τα σχήματα που εμείς οι άνθρωποι θεωρούμε σαν αλήθειες.
Αυτή η Αλήθεια είναι ο Λόγος, που αν και η επιστήμη περνώντας οι αιώνες την πλησιάζει, δε θα μπορέσει ποτέ να την γνωρίσει και να ταυτιστεί μαζί Της.
Και όμως ο τρόπος που μπορεί να γνωρίσει ο άνθρωπος την Αλήθεια είναι καθαρά επιστημονικός. Είναι μέσα από την επιστήμη των επιστημών που είναι η ***Πνευματικότητα****.*
Οι μικρές αλήθειες είναι παιδιά του ανθρώπινου νου και μπορούν να καταχωρηθούν μέσα σε βιβλία, ενώ η ***Μόνη Αλήθεια*** *που είναι ο Πατέρας, η ίδια η ανθρώπινη ψυχή, δεν έχει θέση παρά μόνο στο Βιβλίο του Ουρανού. »*

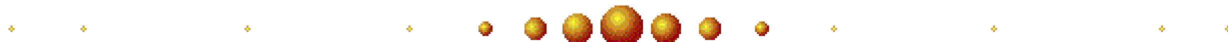

Πλωτίνος κατά δήλωσή του ήταν μετενσάρκωση του Πλάτωνα.

Έλεγε:

«Η διάκριση μεταξύ Μονοθεϊσμού και Πολυθεϊσμού αποτελεί μία πλάνη της ανθρώπινης λογικής.Το "ένας" και "πολλοί" είναι έννοια αριθμητική, που δεν έχει αξία στον υπεραισθητό κόσμο.

Ο λατρεύων <u>τους</u> θεούς λατρεύει <u>το</u> Θεό και η ψυχή του ανθρώπου <u>είναι</u> ο Θεός. Το σώμα του, είναι απλώς η σκιά του».

Έλληνες

Λέγεται ότι στον Ελλαδικό χώρο υπήρχαν Έλληνες πριν τον κατακλυσμό του Ωγύγου και την καταπόντιση της Αιγίδας.

Οι κάτοικοι της Αιγίδας ήταν οι πρόγονοι των Ορφικών που υπολογίζεται ότι έζησαν το 12.000 π.Χ.

Χθές δηλαδή, αν σκεφθεί κανείς ότι η παρουσία του ανθρώπου πάνω στη γη υπολογίζεται σε μερικά εκατομμύρια χρόνια.

Τι λέγανε λομως οι Αρχαιοέλληνες φιλόσοφοι για το Θεό;

«Δεν υπάρχουν τα πολλά , μόνο το Ένα» - Ζήνων ο Ελεάτης (5ος π.Χ.)
«Το Ον είναι Εν και Άπειρον» Μέλισσος ο Σάμιος (5ος π.Χ.)
«Εν τω Παν» - Ξενοφάνης ο Κολοφώνιος (570-475 π. Χ.)
«Το Ον Εν και Αγαθόν» Ευκλίδης ο Μεγαρεύς (450-380 π.Χ.) – Διόδωρος ο Κρόνος (307 π.Χ.) - Στίλπων ο Μεγαρεύς (300 π.Χ.)

